శ్రీకృష్ణ తాండవము

గోపికా లాస్యము

మైనంపాటి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యము

శ్రీ

కృష్ణతాండవము

గోపికాలాస్యము

రచన.

లలితకళానిధి

మైనంపాటి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యము

సర్వస్వామ్యములు గ్రంథకర్తవి

1975 ప్రథమ ముద్రణ

1990 ద్వితీయ ముద్రణ

వెల : రూ. 25-00

ప్రకాశకుడు :

ఉభయకళానిధి

మైనంపాటి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యం

విద్వాన్ అండ్ ఆర్టిస్టు

ముదిగొంటపల్లె

రైల్వేకోడూరు పోస్టు (ఆంధ్ర)

కడపజిల్లా (ఏ.పి.)

ముద్రణ :

క్రాంతి ప్రెస్. మద్రాసు-1.

శ్రీ మద్వేంకటనాథ దేవుని కృపా
శ్రీ, గ్రంథ సంఘాతలన్
ప్రబంధాచార్యములన్ సముద్ధరణం గా
వింపంగ, కీర్తిన్ జగం
బామోదమ్ము సహింపఁజేయు పథక
మ్మర్థమ్ము నందీయఁగా,
శ్రీమత్తా[illegible]వ్యము వెల్లుచూచె; సతు ల
ర్పింతున్ కృతజ్ఞుండనై!

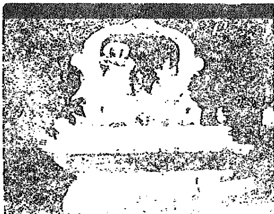
"This book is published with the Financial Assistance of Tirumala Tirupati Devasthanams under their Scheme Aid to publish Religious Books".

MASTER
C. V. V.

ఏ తత్త్వమ్మో మాలయము
ఏ తత్త్వమ్మో మదీయ కృతిసంస్కృతికిన్,
ఏ తత్త్వమ్మో సుకృతికి
ఆ తత్త్వము కారణమ్మనన్యమ్మయ్యెన్!

సమర్పణ

ఏ దేవు సత్కృపామృత వీక్షణమ్ములు
మా వంశవృక్ష సంరక్షణములు!
ఏ దేవు మురళీ వినోదగానమ్ములు
మా కులాచార సంభాషణములు
ఏ దేవు మంజీర నాదక్రమమ్ములు
మా వారలకు నాట్యమందిరములు!
ఏ దేవు శ్రీకర పాదాబ్జరజములు
మాకును నిత్యసంప్రార్థనములు!
ఏ మహాత్మునిసాన్నిధ్య సీమయందు
మాదునర్తనాభ్యాసముల్ మాన్యతమము
లయ్యె, నవ్వేణుగోపాలు నెయ్యమెంచి
భక్తినర్పింతు కావ్య పుష్పమ్ము నేను!

కృతి భర్త
శ్రీ యాదవేంద్రస్వామి (శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి)
బుడుగుంటపల్లె (రైల్వే కోడూరు - కడపజిల్లా)

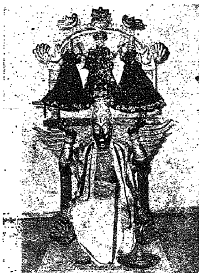
కృతి కర్త
మైనంపాటి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యము

దేవాలయము - ముఖద్వారము

మూలవర్లు - ఉత్సవమూర్తులు

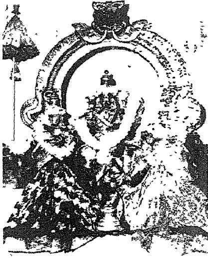
గరుడ వాహనము - ఉత్సవమూర్తులు

ఆంజనేయస్వామి

మూలవస్తు

ఉత్సవమూర్తులు

నమస్సుమము

అర్ణవశాయియై త్రిజగ దభ్యుదయమ్మును గూర్చి లీలలన్
నిర్ణయరీతిఁ గర్మగతి నిర్వృతిలోఁ జలియించు జీవ త
త్త్వార్ణములెల్ల గర్భమున దాఁచిన యీశ్వరుఁ డెల్ల వేళలన్
బూర్ణశుభమ్ములిచ్చి మము బ్రోచుత! తాండవ బాలకృష్ణుఁడై!

భాగవతార్థముల్ మధురభావములందుఁ దరంగ తాండవో
ద్వేగముగూర్పఁగా మహిత విష్ణుకథాశ్రయలీలఁ జొక్కు శ్రీ
భాగవతోత్తముండు కవి బమ్మెరపోతన కావ్యగానమి
ట్లీగతి సత్కృతిన్ వెలసె నియ్యది తాండవ కృష్ణరూపమై!

మెండగు భక్తి నాయెడద మేల్కొనఁగా హరివంశకావ్యమున్
నిండగు నిచ్ఛతోఁ జదువు నీమము మీరఁగ శంభుదాసు ను
ద్దండ ప్రబంధరీతిఁ గనుదమ్ములఁ గట్టెను; దేవదేవుఁడౌ
తాండవ బాలకృష్ణుని కథాగమనమ్ముమనమ్ము నిండుగన్!

ఆ త్రిపురాంతకోద్ధత మహానటనా కృతిలో 'సరస్వతీ
పుత్రవిచిత్రరీతుల నపూర్వముగాఁ గృతిఁ దీర్చుటన్న నే'
మాత్రమొ పూర్వపుణ్యఫల మాధురిగాక; మఱొండుగల్గు నే?
మిత్రుల ప్రేమలనుంచితి; క్షమించుచుఁ గావ్యరసమ్ముగ్రోలుఁడీ!

శ్రీః

శ్రీ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి పీఠాధీశ్వరులు,-
శ్రీ మదభినవోద్దండ విద్యానృసింహ భారతీ స్వాములవారు
శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి మహాసంస్థానము
పుష్పగిరి—కడప మండలము.

'మహదాశీస్సు'

'శ్రీకృష్ణతాండవము' అను గేయ కావ్యమును గ్రంథకర్త్ర
ుఖముగ ఆమూలాగ్రము విని ఆనందించితిమి. నానాటికి ఆస్తికత
ణించుచున్న ఈ దినములలో నిట్టి ఆస్తికతా ప్రేరకములగు
ంథములు వెలువడుట హర్షింపదగిన అంశము.

ముఖ్యముగ ఈ గ్రంథమునందలి రచన పండిత పామర
ంజకమగుచు, పలుమారు స్మరింప వీలైన పద కవితా రీతులతో
ండియుండుట గమనార్హము.

ఆధ్యాత్మిక సౌందర్యము - అద్వైత ప్రతిపాదక భావ సహిత
గుట మిక్కిలి హితము.

ఏతద్గ్రంథకర్త యిటువంటి ఆస్తికతా ప్రోద్బలకములగు
ంథములను మరి కొన్ని రచించి ప్రజాహృదయమున భక్తి
వము పెంపొందింప తోడ్పడగలడనీ-ఆ మహాశక్తిని శ్రీ శారదా
ద్రమౌళీశ్వరు లితనికి ప్రసాదింపగలరనీ - మా మహదభిలాష.

ఇతి నారాయణస్మరణమ్

గిరి
-వైశాఖ శుక్లపంచమీ —శ్రీ విద్యానృసింహ భారతీస్వామినః
వారము-శ్రీ శంకరజయన్తి శ్రీః
16—6—1975

సాహిత్యమహర్షి - శ్రీ తుమ్మలపల్లి రామలింగేశ్వర రావు

'తొలువినికి' [1]

శ్రీ వేంకట సుబ్రహ్మణ్యముగారు సంస్కృతాంధ్రములందు విద్వాంసులు. సంగీత, సాహిత్య, నాట్య, చిత్రకళా విద్యలందు పారమును ముట్టినవారు. ఈ "తాండవ," లాస్యరచన వారి లలితకళా చతుష్టయ పరిణతికి గ్రంథరూపము.

మన కున్న సంగీత కృతులలో సాహిత్యవంతములై నాట్యానుకూలములైనవి స్వల్పసంఖ్యలో నున్నవి. ఆ కోవకు చెందిన దీ రచన.

తాండవ మనగా కొంత శబ్దాడంబరము తప్పదు. ఉద్ధతము కదా! ఆరభటిని ఆశ్రయింపక తప్పదు. రావణకృత శివభుజంగ ప్రయాతస్తోత్ర మీశబ్దాడంబర తాండవ రచనలకు మార్గదర్శకముగా నున్నది. ప్రతి శబ్దమునకు అర్థముండును. గాఢబద్ధ - శబ్దాడంబర కావ్యములందు కూడా అర్థప్రతీతి ఉండును. భావనాసౌకుమార్యము తక్కువయని తాత్పర్యము. ఈ రచన అట్లు కాదు. ఇది భావనా

1. తొలువినికి — అరంగేట్రలీ, అరంగేట్రమ్-అని తమిళమున వ్యవహారము. నాట్యమభ్యసించిన నర్తకి ప్రథమమున నాట్యరంగ ప్రవేశ మహోత్సవముచేయుట - ఇందు గణపూజ, రంగపూజ, సభాభివందనము, పుష్పాంజలి అను కార్యక్రమము లుండును, 'తొలువినికి' అను పదప్రయోగము ప్రాచీనాంధ్ర గ్రంథములందున్నది

2. తాండవ నిరూపణప్రసంగా దుచ్యతే। అథాత్రియాం తాండవం నటనం నాట్యం లాస్యం నృత్యంచ నర్తనం। ఏషాంపర్యాయపదత్వేపి నాట్యశాస్త్రే ప్రత్యేకంభేదోస్తి। తత్రఉద్ధతకరణాంగహార నిర్వర్త్యమాన మారభటీవృత్తి ప్రధానం గీతప్రసారితం॥ తండునాగీతం తాండవం। లలితాంగహారాభినయముక్తైశికీవృత్తి ప్రధానం వాసకసజ్జానాయికాచరితం ఛందోవికారాది నిబద్ధం। స్థితాద్యలాస్యం। నృత్యంత్వంగ విక్షేపమాత్రం వివాహోత్సవ యాదౌ। నాట్యంతుసర్వరసం పంచసంధి చతుర్వృత్తిదశరూపకాశ్రయం నటనకర్మతదాహ। తౌర్యత్రికం। నృత్తగీత వాద్యం నాట్యమిదంత్రయం। సముచితతార్యస్యేదంత్రి ప్రమాణం తౌర్యత్రికం। నాట్యంచ అన్యత్తు నటనమాత్రం దిత్యాదిలోపః నమతీతినటః నమఃదప్రత్యయః॥

సౌకుమార్య సంపన్నమై, మధుర ఉద్ధతస్ఫురితమై, తాళలయాత్మకమై, గాన సుధామయమై, సాహిత్య స్ఫురన్మాధుర్యరూపమును తాల్చినది.

గోపికాలాస్యఖండము-మధుర శృంగార విలాసముగ ఆంధ్ర సాహిత్యరంగమున ఆయతము చేసినది.

"ముఖ్యరసేషు పురా యః సంక్షేపేణోదితో రహస్యత్వాత్, పృథగేవ భక్తిరసరాట్ సవిస్తరేణోచ్యతే మధురః"—అనియు, "వక్ష్యమాణై ర్విభావాద్యైః స్వాద్యతాం మధురా రతిః నీతా భక్తిరసః ప్రోక్తో మధురాఖ్యో మనీషిభిః" అనియు, "అస్మిన్నాలంబనాః ప్రోక్తాః కృష్ణస్తస్యచ వల్లభాః" అనియు, చెప్పిన ఉజ్జ్వల నీలమణి అలంకార శేఖరుడు రూపగోస్వామి లాస్యఖండమున స్మృతికి వచ్చుచున్నాడు.

సిద్ధాంతపరముగ నీ కవి మిక్కిలి గడుసరి. అనుబంధ చతుష్టయమును, తన కొక మహాప్రయోజనముండి రచనను పూనుకొనుటను, బహు చమత్కారముగ ధ్వనించినాడు. కావ్యాదియందు ఇంత భక్తిమయకావ్యమును అద్వైత మకరందముగా జగన్మంగళముగా వెలయించి 'భక్తిరేవ గరీయసి' యన్న వివేక చూడామణి వాక్యమునకు నిదర్శనముగా నిలచినాడు. ఈ గ్రంథమును సాహిత్య భావుకులను ప్రీతితో పఠించి ఆలోచించుడని అభ్యర్థించుచున్నాను.

సాహిత్యస్వరూపమైన శ్రీదేవి ఈయనకు సకలాభీష్టసిద్ధిని సమకూర్చి నిశ్శ్రేయ సుఖానందముల నందిచ్చుగాక!

మద్రాసు-33
రాక్షస వైశాఖపౌర్ణమి, భానువాసరము తుమ్మలపల్లి రామలింగేశ్వరరావు.
25-5-1975

శుభాకాంక్షలు - దివ్య దీవనలు

జ్ఞానపీఠ బహుమాకృతి గ్రహీత
ఆంధ్రప్రదేశ ప్రభుత్వ ఆస్థానకవి-కవిసామ్రాట్
కళాప్రపూర్ణ - పద్మభూషణ.
డాక్టర్ శ్రీవిశ్వనాథ సత్యనారాయణ, M A.

శ్రీ మైనంపాటి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యముగారు రచించిన 'శ్రీ కృష్ణతాండవము' అను మహాగ్రంథమును నేనందందుఁ జూచితిని. ఈ గ్రంథమును సంపూర్ణముగ జూచుటకీ వయస్సునందు నా కోపిక లేదు. కాని, సంపూర్ణముగఁ జూడవలసిన గ్రంథము.

వీరు సంస్కృతాంధ్రములందు మంచి పండితులు - నాట్యశాస్త్రముయొక్క పరిభాష చక్కఁగఁ దెలిసినవారు. ఈ గ్రంథమునం దాపరిభాష సమృద్ధిగ వాడఁబడినది. అందఱకుఁ దెలియదు కావున వ్యాఖ్యానము కూడా చేయఁబడినది. యక్షగానములు, హరికథలు కొన్ని కొన్ని విచిత్రములైన సంగీత నాట్యప్రాధాన్యము కలిగిన కృతులు ఒంగోలు చుట్టుపట్ల గల గ్రామములయందు జన్మించినవి, మహానుభావు లెందఱో గలరు.

తిరుపతిలో అన్నమయ్య వారి కుటుంబమువారు శ్రీ వేంకటేశ్వర వైభవమును గుఱించి యెంత వ్రాసిరో ఒంగోలు ప్రాంతముల యందలి కొందఱు మహానుభావు లీ దేశీయ గాన రీతులను వివరించిన గ్రంథము లన్నియున్నవి. ఒక పరదేశ సంస్కారము వచ్చి పలు దేశి విద్యలను నాశనము చేసినది.

ఒంగోలు చుట్టుపట్ల నీ దేశిగాన ప్రబంధములు పెక్కులుండెడివి. తిరుపతి స్వామి దగ్గఱ డబ్బున్నది. ఈ చుట్టుపట్లగల సారస్వతము దాని దారిన నది యఱగారిపోయినది. ఇప్పటికిని తత్ర తత్ర ఆ కీర్తనలు గలవు. ఈ రీతిగా నున్న పలు దేశికీర్తనలు పాడెడి భిక్షుకుల సంఖ్యకూడా తగ్గిపోయినది.

పూర్వము ఒంగోలు ప్రాశస్త్యము మన యాంధ్ర చరిత్ర యందు చాలా కలదు. పెక్కు తెలుగు రాజ్యాలలో రాజుల దేవిడీలకు

తములపాకులు ఒంగోలు చుట్టుపట్లనుండి వెళ్లెడివి. ఒంగోలు లోక విచిత్రమైన నగరం ఆనాడు ఒంగోలు దేశిసంగీత రచనలకు బొడ్డు. శారదా రామాయణము కలవిధముల ఒంగోలు ప్రాంతమునందుఁ బుట్టినది.

ఈ గ్రంథకర్త ఆ సాంప్రదాయమునకు చెందిన వంశములోఁ బుట్టినవాఁడు. 'కృష్ణతాండవ'మన్న కావ్యము వ్రాయుటకు కావలసిన సర్వలక్షణములు సరిపోయినవి. ఈ గ్రంథము పాడఁబడు చక్కగా నాడఁబడుచుండఁగాఁ జూడగలయును. అది యిప్పుడు జరుగదు

సంగీతము, శాస్త్ర సంగీతము, హరికథల సంగీతము, భజన సంగీతము, వీధి నాటకముల సంగీతము – నాటకముల సంగీతముగా విభజింపఁబడుటకు వీలుండెడిది. ఎందుకనఁగా నవియే రాగములు ఆ రాగములే యీ భిన్న భిన్న సంస్థలయందు భిన్న భిన్నములుగాఁ బాడఁబడుచుండెడివి 'బిలహరి', 'ఝంఝూటి', 'యదుకుల కాంభోజి' మఱియుఁ గొన్ని రాగములు వీధినాటకములలో వాని స్వరూపము వేరు. హరికథలలో వాని స్వరూపము వేరు. శాస్త్రీయముగా సభలలోఁ బాడఁబడెడు వాని పద్ధతి వేరు.

ఈ రీతిగా బాణీలు మారిపోయి యంతర్హితములై పోయినవి. 'సినిమా' సంగీతము వచ్చినది. తెలుఁగు దేశపు దేశి సంగీతమును నాశనము చేసినది.

ఆ సంప్రదాయములోఁ బుట్టిన యొక గీతప్రబంధ మీ కావ్యము. వీరి వంశమునందలు గీతకావ్యములు వ్రాసినవారగు వీరు వారి వంశములోఁ జివరివారేమో! తెలియదు. వీరి కావ్యము తత్తద్గతములైన బాణీల మాట యెట్లున్నను భాషా దృష్టిచేత నైనఁ జదివి యానందింపబడుఁగాక!

వీరికి పరమేశ్వరుఁడు చిరాయుస్సంపదల నొసంగుఁగాక!

ఆనంద_అధికభాద్రపద
పూర్ణిమా భానువారం
1-9-1974

విశ్వనాథ సత్యనారాయణ.

సంగీత సాహిత్యమూర్తి

శ్రీమాన్ రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ

విశ్వాసముతో మీరు పంపిన పుస్తకము, జాబును చేరినవి. ధన్యవాదములు, నేను 5, 6 సంవత్సరాలకు మీకుగా చదువు, వ్రాత మొదలైన పనులన్నిటిని క్రమముగా వదలుకొనుచు ఇక్కడ నా చి|| జ్యేష్ఠపుత్రునింట సభార్యముగా నిర్లిప్తస్థితిలో కాలము సాగించుచున్నాను. వయోధర్మముచేత నరములు, కన్ను, బుద్ధి సత్యాగ్రహము చేయుచున్నవి. కనుక నేను ఇంత విలంబముగా మీ విశ్వాసలేఖకు ప్రతి సూక్ష్మముగా వ్రాయుచున్నాను.

నెమ్మదిగా కొంచెము కొంచెముగా మీ రచనను పూర్తిగా చదువుకొన్నాను. సంతసించినాను. శ్రీకృష్ణుడు నాకును ఇంటి దైవము, ఆత్మదైవము, కనుక మీరు వర్ణించిన ఆయన లీలలు నాకెంతో హృద్యములుగా నున్నవి. మీ రచనాధార మీ గాపరించి జీర్ణించుకొన్న ప్రాచీనాంధ్ర మహాకవులను తలపించుచున్నది. విపృతి రూపముగా అర్థోజ్ఞాపికలలో ఉదాహరించిన విషయాలు నృత్య నృత్తకళలతోడి మీ గాఢ పరిచయాభినివేశములకు సాక్షులుగా నున్నవి. సంస్కృత సాహిత్యమందలి మీ పాండిత్య ప్రపత్తులను 'గోబృందనాంది', 'శ్రీ స్తుతులు' విశదీకరించుచున్నవి.

పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యుల 'శివతాండవము' మీకు ప్రోత్సాహమిచ్చినదని తోచును. కాని క్రొత్తమార్గము లెన్నో మీరు తొక్కినారు. మీ చిత్రాలు ఆ కళయందును మీరు సంపాదించుకొన్న నిశితరేఖా విచక్షణతను ప్రకటించుచున్నవి. ఇందుకై మీరభినందనీయులు.

శ్రీకృష్ణుని బాల్యతారుణ్య లీలాలాస్యాలు చర్వణార్హములే. ఎరి చర్విత చర్వణముగా ఎందరో వాటిని వర్ణించి రచించినారు. గానలెనే – కాని, మహాభారతాదులందు వన్నెకెక్కిన అతని 'ప్రౌఢ స్మరవయః పరిపాక' లాస్యతాండవాలను మీరు వదలినారు. నా

చెక్కువ కమనీయములైన లోకానుగ్రహ
ాలు.

ారి యనుకరణముచేత మీా రచన అర్థముకంటె
ధారావేగమును ప్రధానముగా సాగినవనిపించిన
న్నాను. 42 వ పుటలో 29 వ ఖండిక చాలా
ుగా తీర్పొందినది. అట్టివి కొన్ని నూత్ర
నృత్యముకంటె నృత్తమే మీా రెక్కు-వ
ది. కనుకనే రచన కూడా అర్థభావాలను గాక
అధికారము క్రింద సాగినదని తోచుచున్నది.
ాగా ఐదుమాత్రల 'ఖండ' నడకలో నున్నది. ఇ
మైన రుచి. కాని, అందందు జగణము దూరి గ
తిన్నదని చెప్పక తప్పదు. అర్థభావములలో
ందు కానవచ్చి వాని కమనీయత బలచపరు
ు. మొత్తముమీాద రచన కమ్మగానున్న
ృమైన రచన చేయగలవా రనిపించుచున్నది.
పయోగాలు పునర్విమర్శింపదగినవి. 'పుల్క
మ' అను అర్థములో నా దృష్టి కింతవరకు రాని
ల పరిశీలింతురని గుర్తుచేసి వదలినాను. ర
డు రెండు కొరతలు కానవచ్చినవి.
ులను మీారు మన్నింతురు. మీా ప్రాచీనుల శే
చినారు. వానిని సర్వరముగా మీారు సంపాది
ాట్యకళ' వంటి పత్రికలోనైనను సరే-గా
రాయలసీమలో నిట్టి రచన లెన్నో వెల
ములై పోవుచున్నవి. అట్లా కానీయరాదు.

I రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశ

విద్యావాచస్పతి - మహోపాధ్యాయ - సాహిత్యాచార్య - సాహిత్యసమ్రాట్ - సాహిత్యార్ణవకర్ణధార - కవిసార్వభౌమ - కవీంద్ర - మహాకవి మార్తాండ - వేదాంతపారీణ

శ్రీ శ్రీ తల్లావఝ్ఝుల శివశంకరస్వామి

1

ఆధునిక ఆంధ్రభాషలో గేయకావ్యములు కొలదిగ నున్నవి. ఈ 'కృష్ణతాండవము' ఉత్తమ గేయ కావ్యశ్రేణిలో చేరినది. ఈ కవికి సంగీత, నాట్యశాస్త్రజ్ఞానము, సంస్కృతాంధ్రములలో పాండిత్యమున్నట్లు గోచరించును.

ఏతత్కావ్య రచనకు పూర్వము ఈ కవి 'శివతాండవము' అను ప్రసిద్ధ గీతి కావ్యమును బాగుగా పరించినట్లు ప్రస్ఫుటము. అంతమాత్రమున నీయది అనుకరణమని భావింపరాదు. ప్రతి కవికిని తత్పూర్వులలో ఇష్టులగు ప్రసిద్ధ కవుల రచనా ప్రభావము కొద్దిగనో గొప్పగనో పొకక తప్పదు.

ఈచున భాగవతమును మథించి, కృష్ణ తత్త్వమును అవగతము చేసికొని ఆనందోత్సాహముతో నీ గీతి కావ్యమును పలికినట్లు తోచును.

నామ కరణమున పూర్వ గ్రంథమున కుండు పేరు తర్వాత కవి గ్రహించినను దూష్యము కాదు. సంస్కృతమున 'శ్రవణానంద' మను కావ్యము గలదు. సుప్రసిద్ధులగు తిరుపతి వేంకటేశ్వర కవులు తాము ఆంధ్రభాషలో రచించిన ఒకానొక కావ్యమునకు 'శ్రవణానందము' అను పేరు పెట్టినారు. ఇది దూష్యమా? వారు సంస్కృత మాతృక పేరైనను చూచి యుండరు.

ఒకానొక శిష్యుడు రచించిన 'వకుళమాల' అను కావ్యము ప్రకటితమైన తరువాతనే నేను రచించిన కావ్యమునకు 'వకుళ మాలిక' అను పేరు పెట్టినాను. నాకు పేరు దొరక లేదందురా? గేయకృతికి 'వకుళమాలిక' అను నామమే సర్వదా తగియుండుటచేత అట్లే పేరుంచితిని.

ప్రసిద్ధ కథకు పూర్వులు పెట్టిన పేరే పెట్టవచ్చును, కాదా - నామాంతర ముంచవచ్చును. త్రివిక్రమభట్టు తన చంపూ కావ్యమును (నలచరిత్ర) 'దమయంతీ కథ' అని అన్నాడు. ఒకానొక కవి తన నలచరిత్రకు 'సహృదయానందము' అని పేరిడినాడు. రంగాచార్యులు అల్వార్లుంగారు తమ సంస్కృత నాటకమునకు 'నలాభ్యుదయము' అని నామకరణము చేసినారు.

''పేరులో నేమున్నది?'' అని సుప్రసిద్ధ ఆంగ్లకవి ప్రశ్నించినాడు.

2

సాధారణ విషయములు వచనములో వర్ణింపవచ్చును, ఉదాత్త భావములు పద్యములో పలికినప్పుడే పసందు — ఆర్ద్ర హృదయముతో — భావోద్రేకముతో నున్నపుడు గేయములు పలుకుటయే న్యాయము. అట్టి తరుణముననే గేయకావ్య ప్రాదుర్భావము!

పల్లవి, అనుపల్లవి, చరణములు అను విధానము కృతికిగాని, కీర్తనకుగాని వర్తించును కథ నడచుచు, సంభాషణము సాగుచూ, పాత్రోన్మీలనమగుచూ నిర్వహణము కావలసి వచ్చినపుడు — ఆ విధానము వృథాయగును. కావుననే గేయకావ్యాలు గతిమీద నాధారపడియుండును.

పద్యకావ్యములు కూడా పాడుట కనువై శ్రవణసౌఖ్యమును సంతరించుచుండును. పూర్వకవులు - ఇంచుమించుగా నందరును - సంగీతజ్ఞానము కలవారని తెలిసికొనవచ్చును. కావుననే ఆంధ్ర కావ్యములు పరిషత్తులలో పాడుచుందురు. బ్రహ్మశ్రీ బంకుపల్లె మల్లయ్యశాస్త్రిగారు ఆంధ్ర భాగవత తదితర కావ్యములలోని పద్యములు పాడెడివారు. శ్రీ సత్యవోలు రాధామాధవరావుగారు వసుచరిత్రలోని పద్యములను వీణామీద వినిపించినప్పుడు ఆహ్లాదము చెందినాను. ఒక పర్యాయము ఆయనయే వసుచరిత్రములోని వచనములను వీణమీద పలికించినపుడు విని ఆశ్చర్యచకితుడనైనాను.

సర్వశ్రీ శ్రీపాద గోపాలకృష్ణమూర్తిగారు–శ్రీ భమిడిపాటి కామేశ్వర రావుగారు – శ్రీ శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు ఇత్యాదులు పద్యము పాడకూడదనెడి వారు. పాడవలసినదే అని నా వాదము.

గేయ కావ్యములు మన కవులు విరివిగా రచించుట ఉత్తమము. మా చిన్నతనములోకన్న ఇప్పుడు ఆంధ్ర దేశమున సంగీత ప్రీతి సమృద్ధమైనది. సుగమ సంగీత – లలిత సంగీతములు విస్తరించినవి.

మానవకోటి సంగీతములో పర్యవసన్న మగునని గొప్ప విమర్శకుల ఆశయము. అందులకు గీతి కావ్యములు సహకరించును, కటుధ్వనులు లేక ప్రసన్నత, లాలిత్యము, సౌకుమార్యము, మాధుర్యము పరిపూర్ణమైనపుడు మానవకోటి దానవత్వమును విడిచి దేవత్వము నందుకొనును.

ఈ కవి సంగీత – నాట్యశాస్త్ర జ్ఞానము కలవాడు. ఉత్తమ గీతి కావ్యమును రచించినాడు. శివానుగ్రహమువలన ఈ కావ్యము నలుగడల వ్యాపించి రసికజన సమ్మత మగునుగాక!

సాహితీ సమితి
ఒంగోలు
5-5-1975

శ్రీ శివశంకరస్వామి.

మహాకవి - సరస్వతీపుత్ర
పద్మశ్రీ డాక్టర్ శ్రీపుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు

శ్రీ మైనంపాటి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యముగారు పంపిన 'కృష్ణతాండవము' చూచినాను.

కథావస్తువు కృష్ణకథ – దానిని గూర్చి చెప్పవలసినది యేమున్నది?

నిబంధనము బాగున్నది.

సంతోషము!

కడప
11-6-1975

పుట్టపర్తి నారాయణాచార్య.

శ్రీ నేలనూతల శ్రీ కృష్ణమూర్తి
ఆంధ్రప్రదేశ సాహిత్య అకాడమీ - హైదరాబాద్.

మీ గ్రంథంలో రమ్యతమమైన విషయాలున్నాయి. చాలా ఆనందిస్తున్నాను.

మీ గ్రంథంలో 73 ఘుటికలలో విస్మయాన్ని ఆనందాన్ని కలిగించే విద్యుత్ ప్రసారితమైన తళ తళ లున్నాయి. ఎంత పని చేశారు మా మిత్రులని మనస్సున సంతోషం పొంగి వస్తున్నది.

నృత్యాం అనే భావం సృష్టి స్పందన ప్రతీకం - ఈ చలన లహరులు అనంతమైనవి. ఎల్లకాలాలు వుండేవి. ఈ కదలికరూపం నటరాజమూర్తి. ఈ అనంతసృష్టి మూడు కాలాలలో జరుగుతుంది. లౌకికంగా చూచి ఆనందం పొందుతారు సభాసదులు. జ్ఞానులు తురీయావస్థలో బ్రహ్మానందాన్ని అనుభవిస్తారు. ఇదే కదా అపరోక్షానుభూతి. ఇంద్రియముల ద్వారా తెలిసికొనేది ప్రత్యక్ష దర్శనము. కాని దీని కతీతమైన తురీయావస్థానుభవమే అపరోక్షానుభూతి. నృత్యంలో ఇంత అంతరార్థం ఇమిడియున్నది. ఇది శైవపరం అనుకోవచ్చు.

వైష్ణవ పరంగా మనవాళ్లు రంగనాయక శయన రూపాన్ని వర్ణించారు. ప్రపంచం అంతా రంగస్థలం - రంగడే ప్రయోక్త. సృష్టిని (శక్తిని) సంకలిత కార్యరూపంలో విడిచి - యోగ నిద్రను పాలిస్తాడు - రంగనాయకులు. శక్తి - దేవి ఈ సృష్టి స్పందనంలో వుంటుంది. ఈ తత్త్వాన్నే తాళ్ళపాకవారు 'అలరులు కురియగ' అనే కీర్తనలో సొగసుగా వర్ణించారు. రాగ - తాళ - సాహిత్య కావ్య యుక్తంగా మరికొందరు - భాగవత దశమ స్కంధంలోని రాసలీలను ఆదరువు చేసికొని - జయదేవ - నారాయణతీర్థ - లీలాశుకులు - దివ్య కీర్తనం చేశారు.

ఈ నాటికి మీరు ఈ నృత్యంలో ఇమిడియున్న పరతత్త్వాన్ని "శ్రీకృష్ణతాండవము - గోపికాలాస్యము" అను మీ కావ్యంలో లోకానికి అందిస్తున్నారు. ధన్యవాదాలు. అసలు శ్రీకృష్ణుడే జగద్భర్త. మిగత సృష్టి అంతా వారియెడ స్త్రైణరూపం. దాని

ప్రతీకమే గోపికలు – ఈ విషయమే మీరాబాయి రూప గోస్వామికి నచ్చచెప్పింది.

చికటిపల్లి
హైదరాబాద్-20
27-3-75

నేలనూతల శ్రీ కృష్ణమూర్తి.

డాక్టర్ శ్రీ జి. యస్. రెడ్డి
ఆంధ్రశాఖాధ్యక్షులు
శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయము
తిరుపతి

తెలుగుజాతికున్న గుణాలకన్నా తెలుగు భాషకున్న గుణగణా లెక్కువ. ఆ గుణగణాలనుబట్టే భారతీయభాషల్లో తెలుగుకు ఒక ప్రత్యేకస్థాన ముంది. తెలుగుభాషకున్న గుణగణాల్లో కవిత్వదృష్ట్యా ప్రధానమైనవి రెండు (1) పదసంపద – (2) శ్రావ్యత. తెలుగుభాషాపదజాలం ద్విముఖమైంది. జటిలము, పరుషము, నైఘంటికమైన సంస్కృతభాగం, సహజము, సుకుమారము, లోకవ్యవహార సిద్ధము నైన దేశిభాగం, ఈ రెండు భాగాలు ఒక విధంగా పుంస్త్రీ సమ్మిశ్రమైన మానవప్రకృతికి ప్రతిబింబం. సంస్కృతభాగం పురుషప్రకృతికి, దేశిభాగం స్త్రీప్రకృతికి నిర్దేశకాలుగా ప్రతీకలుగా భావించవచ్చు.

నాట్యకళలో లాస్యం, తాండవం అని రెండు భేదాలున్నాయి. ఈ రెండు భేదాలు ప్రధానంగా స్త్రీ పురుషప్రవృత్తి భేదాన్ని బట్టి రూపొందినవే. తాండవం ఉద్ధతమైనది, గంభీరమైనది పురుషుల కుద్దేశింపబడింది. లాస్యం సుకుమారమైంది, స్త్రీల కుద్దేశింపబడింది. భారతీయ సంప్రదాయంలో తాండవానికి శివుడు, లాస్యానికి పార్వతి అధిదేవతలు. స్త్రీ పురుషప్రకృతికిగల అవినాభావ సంబంధానికి ప్రతీక అర్ధనారీశ్వరమైన శివరూపం. అఖండమైన తెలుగు భాషా పదజాలంలో తత్సమభాగం శివసంబంధిగాను, దేశి

భాగం పార్వతీ సంబంధిగాను భావించవచ్చు. అంటే శ్రోతల హృదయంలో ఉద్ధతము, ప్రౌఢము, జటిలమునైన భావాలను తాండవింపజేసేగుణం ప్రధానంగా సంస్కృత పదాలలోను, లలితము, మనోహరము, సుకుమారమునైన గుణం దేశిపదాలలోను ఉంది. తెలుగు భాషా పదజాలంలో ఉన్న ఈ గుణాలను గుర్తించి తెలుగు కవిత్వంలో రీతి వృత్తి పాక శయ్యాది వివిధ లక్షణాల్ని సునాయాసంగా సాధించి, అక్షరరమ్యత, శ్రావ్యత, భావానుగుణ పదప్రయోగాది రచనా శిల్పాన్ని ప్రదర్శించే తెలుగు కావ్యాలెన్నో ఉన్నాయి. కాని, అవి ప్రధానంగా కథాశ్రయాలు, కథనాత్మకాలు. వాటిలోని వర్ణనలు – ముఖ్యంగా ప్రబంధాల్లో – నిశ్చల వస్తువర్ణనలు, చలితరూప వర్ణనలు కొన్ని ఉన్నా, అవి పాఠకుల్ని చలింపజేసేవి కావు. చిత్రలేఖనంలో స్థిరరూప చిత్రణకన్నా, చరరూప చిత్రణ కష్టతరం, శ్రేష్ఠమైంది కూడాను. అట్లే కవిత్వంలో చరరూప వర్ణనకు కవి ప్రతిభకు, భావనాశక్తికి ఒక గీటురాయి. చరరూప వర్ణన చేసి, అంగుళి ప్రతి కదలికను, త్వరితగతిని శాబ్దికమైన రచన ద్వారా చిత్రించి, పాఠకుని కళ్లెదుట సాక్షాత్కరింప జేయడం కవి ప్రతిభకు ఒక తార్కాణం.

కథావస్తువు లేకుండా కావ్యమంతా అనుక్షణ చలనజనిత విభిన్నదృశ్య ప్రత్యక్షీకరణంగా, ఆదులోను దైవసంబంధియైన నాట్యాన్ని ఊహించి, భావించి, లక్షణ సమ్మతంగా సహృదయానంద దాయకంగా కవిత్వంలో వర్ణించడం సామాన్యం కాదు. అసమాన ప్రతిభావంతులకే అది సాధ్యం. అట్టి రచనల్లో తెలుగు సాహిత్యంలో అపూర్వంగా మన కాలంలో వెలసిన కృతి 'శివతాండవం'. మహాకవి శ్రీమాన్ పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యుల వారి రచన. మన ప్రబంధ వాఙ్మయంలో కళాపూర్ణోదయం అపూర్వమైనట్లు ఈనాటి సాహిత్యంలో శివతాండవం' ఒక అసదృశమైన రచన. కళాపూర్ణోదయానికి అనుకరణప్రాయమైన ప్రబంధ రచన అసాధ్యమైనట్లే, శివతాండవానికి అనుసరణమైన కావ్యరచన

సుసాధ్యం కాదు. అయినా మహాకవుల అడుగుజాడల్లో నడచి అపూర్వంగా వెలసిన విశిష్టకృతుల్ని స్మరింపజేసే రచనలు తర్వాతి కవులు వ్రాయడం సాహిత్య చరిత్రలో సహజంగా కనిపించే ఒక లక్షణం. అట్టి లక్షణానికి ఒక దృష్టాంతంగా వెలసిన కృతి ఈ '(శ్రీ)కృష్ణతాండవం' – ఇది శివతాండవ కావ్యాన్ని స్మరింపజేస్తుంది.

(శ్రీ)కృష్ణతాండవకర్త (శ్రీ) మైనంపాటి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యం గారు, ఉపాధ్యాయులు, కవితోపాసకులు ప్రచారాన్ని ఆశించే ప్రవృత్తి వీరికి నాస్తి అందువల్లనే వీరి రచనల్లో ముద్రితాలకన్నా అముద్రితాలు ఎక్కువ. (శ్రీ)కృష్ణతాండవాన్ని మాత్రం అముద్రితంగా మూలపడ వేయకుండా, వ్యయప్రయాసలకోర్చి తెలుగు లోకానికి అందజేస్తున్నందుకు మొదట సుబ్రహ్మణ్య కవిగారిని సాహితీ ప్రియులు అభినందించాలి.

శివుడు తాండవం చేసిన ఐతిహ్యం లోకప్రసిద్ధమైంది. (శ్రీ)కృష్ణుడు రాసక్రీడ లాడినట్లు భక్తులందరికీ తెలుసు, కాని, తాండవం చేసినట్లు తెలియదు అయినా తెలుగు బాలగేయాల్లో 'తారంగం తారంగం తాండవకృష్ణా! తారంగం' అని తాండవకృష్ణ ప్రశంస ఉంది. తాండవకృష్ణ నామసార్థక్యం ఈ కావ్యంలో అపూర్వంగా వర్ణితమైంది కాళీయమర్దన సన్ని వేశాన్ని ఆలంబనంగా చేసికొని కవి (శ్రీ)కృష్ణతాండవ కావ్యాన్ని సృష్టించాడు. సంగీత నాట్యాలంకారాది శాస్త్రపాండిత్యమే గాక, సంస్కృతాంధ్ర భాషాధికారమే గాక, చిత్రలేఖనాది కళల్లో నేర్పు వీరి కుండడంవల్లను, అమితమైన భావనా శక్తి ఉండడంవల్లను, ఇట్టి రచన వీరికి సుసాధ్యమైంది. ఇట్టి కావ్య రచన అందరూ చేయలేరు.

'నాట్యే గేయేచ మధురం' అయిన ఈ రచనలో మొదటి భాగం (శ్రీ)కృష్ణతాండవం. రెండవ భాగం 'రంగేళి' శీర్షికతో నున్న గోపికాలాస్యం.

ప్రతిఖండికలోను రచయితకు సంస్కృతాంధ్ర భాషలమీద సంపూర్ణాధికారం బహుశాస్త్రవిషయ సంబంధమైన పరిభాషా పరి

జ్ఞానం సువ్యక్తమౌతూంది. రచనలోని లయ, అభినయభావ భంగిమలను ఆశ్రయించి భావానుగుణమైన విరుపులు, అనుప్రాసలు, అర్థస్ఫూర్తి, ప్రతి చరణంలోను అభివ్యక్తమౌతుంది. ఉదాహరణకు ప్రతిఖండిక ఒక ఉదాహరణమే. ఆపాతమధురమైన ఈ కృతిని సమగ్రంగా ఆస్వాదించి ఆనందించడానికి పాఠకునికి కొంత శాస్త్రప్రవేశం, పరిభాషాప్రవేశం అవసరం. ఇట్టి వ్యుత్పత్తి పాఠకులందరికీ ఉండదు. అందుకనే రచయిత అధోజ్ఞాపికల్లో కావ్యరసాస్వాదనకు ఉపకరించే విశేషాలెన్నింటినో వివరించి ఉన్నారు. ఆ కారణంగా ఈ కావ్యపరనంవల్ల కేవల రసానందమేగాక, నాట్యాలంకార కావ్యశాస్త్రాది విశేషాలు కూడా పాఠకులు గ్రహించే అవకాశం ఉంది. అన్నివిధాలా విశిష్టమైన ఈ కావ్యాన్ని ఆంధ్రలోకం ఆదరిస్తుందని, అట్టి ఆదరణే ఈ రచయితకు స్వాంతసుఖాన్ని కలుగజేస్తుందని ఆశిస్తున్నాను.

ఈ కావ్యకర్తకు అభినందనపూర్వక నమస్కృతులు.

శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయము
తిరుపతి,
15-6-1975

జి. యన్. రెడ్డి.

నాట్యాచార్య
పద్మశ్రీ వేదాంతం సత్యనారాయణశర్మ
అధ్యక్షులు
శ్రీ వేంకటరామ నాట్యమండలి (కళాక్షేత్రము)
కూచిపూడి - కృష్ణామండలము

'మధుర కింకిణి'

"ఉత్ఫుల్ల పద్మపత్రాక్షం, నీల జీమూత సన్నిభమ్,
యాదవానాం శిరోరత్నం, కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్॥"

"సంగీత మపిసాహిత్యం, సరస్వత్యాః స్తనద్వయమ్,
ఏకమాపాతమధురం, అన్యదాలోచనామృతమ్॥"

సాహిత్యపదము వినబడగానే సంగీతపదము, సంగీతపదము వినబడగానే సాహిత్యపదము గుర్తుకు రావడం సహజము. సంగీత సాహిత్యాలకు నాగరికతా సంస్కృతులకువలె విడదీయ వీలులేని కలయిక జగత్ప్రసిద్ధము. సంగీతంలేని సాహిత్యంగానీ సాహిత్యం లేని సంగీతంగానీ రాణింపనేరవని విద్వాంసులకు తెలియని విషయం కాదు. నృత్త, గీత, వాద్యాల కలయికయే సంగీతం. ఈ సంగీతం తొట్టెలో దొర్లాడే బిడ్డ దగ్గరనుండి పాప పాన్పుపై పవళించే పర మాత్మవఱకు హాయిని కలిగిస్తుంది. రాళ్ళను కూడా కరిగిస్తుంది. విషాన్ని వెడలగ్రక్కు ఆశీవిషాలమీద కూడా తన ప్రభావాన్ని ప్రసరింపజేస్తుంది. వేయేల! పశువులు కూడా సహజమైన మొరటు తనాన్ని విడిచి సంగీతంలోని సహజ మాధుర్యాన్ని అనుభవిస్తాయి.

సంగీతమంటే సరసము, లలితము, మధురము అయిన ఒక కళ. రస సహితములు, గుణాలంకార పరిష్కృతములు, దోషరహి తములు నగు శబ్దార్థముల కలయిక సాహిత్యమని అభియుక్తోక్తి. సాహిత్యము - అనశ్వరమగు యశమును, అమితమగు ధనమును, వ్యవహారదక్షతను పరమానందమును పురుషార్థ చతుష్టయమును సంతరించును. ఇట్టి సంగీత సాహిత్యములు సరస్వతీదేవికి సహజ భూషణములగు స్తనద్వయమని సహృదయులు నుడువుచున్నారు. మొదటిది ఆస్వాదన కాలమందే ఆస్వాదయితకు మాధుర్యమును కలిగించును. రెండవది కొంత తడవునకు ఆలోచనలో మునిగిన ఆశ్వాదయితకు ఆనందము నొదవించును. ఈ సంగీత సాహిత్యముల మేలు కలయికయే 'శ్రీకృష్ణతాండవము - గోపికా లాస్యము' అను కావ్యము.

ఈ కమనీయ గేయకావ్యమును రచించినవారు శ్రీ మైనం పాటి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యంగారు వీరు నా కపరిచితులే, అయినను, కావ్యమునుబట్టి వంశ మర్యాదలనుబట్టి చిరపరిచితులుగా వీరిని భావించుచున్నాను. మా కూచిపూడి వారి నాట్యమువలెనే మైనం పాటి వారి నాట్యము కూడా చరిత్ర ప్రసిద్ధము. వేణుగోపాలదేవుని

సన్నిధిలో వివాహోత్పూర్వం నాట్యంచేసే సంప్రదాయం వీరికి కలదు. తరంగములు అష్టపగులు స్వయంగా రచించిన కీర్తనలు, శారదా రామాయణ కీర్తనలు, అధ్యాత్మ రామాయణ కీర్తనలు శ్రావ్య కంఠముతో వీనుల విందుగా పాడుచూ, స్వయం కల్పితములైన నాట్యభంగిమలతో భరత శాస్త్రాధారంగా వీరి పూర్వులు నాట్యం చేసేవారు. హరికథా కేసరి, మైసంపాటి నరసింహారావుగారు, హను మంతరావుగారు వీరి పూర్వులలో గణనకెక్కినవారు. అట్టి సుప్రసిద్ధ సంప్రదాయంగల వంశంలో జన్మించినవారు గనుకనే శ్రీ సుబ్ర హ్మణ్యంగారు అప్రయత్నంగా అతి మనోహరంగా సంప్రదాయ శుద్ధంగా సరసమైన శైలిలో తమ కావ్యమును తీర్చిదిద్దగలిగి నారు. వీరు ప్రతిభావంతులగు కవీశ్వరులు. సంగీత సాహిత్యములలో అగ్రస్థానము నలంకరించినవారు. ఇంతియేగాక వీరిలో మఱియొక విశేషము గలదు వీరు చిత్రకళలో మిక్కిలి నిపుణులు. భావానుకూల ముగా భావనచేసి రూపొందించిన యీ కావ్యములోని విచిత్రములగు చిత్రములు సహృదయులకు హృదయాహ్లాదమును కలిగింపగలవు.

మా క్షేత్రయ్య పదములవలెనే సుబ్రహ్మణ్య పదములుకూడా సురుచిరములై సుందరవచోనిర్భరములై రసభరితములై భావ బంధురములై గుణ గుంఫితములై, సాలంకారములై రమణీయార్థ ప్రతిపాదకములై మనోవినోదము నొనరించుచున్నవి.

శ్రీకృష్ణున కంకిత మొనర్పబడిన యీ కావ్యములో నాయ కుడు శ్రీకృష్ణుడు. నాయికలు గోపికలు. ప్రతిపాద్యాంశము కృష్ణ భక్తి. శ్రీరామభక్తికంటె కూడా లోకములో శ్రీకృష్ణభక్తికి ప్రాధాన్య మధికము. పీయూష వర్షాపర నామధేయుడగు జయదేవుడు తన గీత గోవిందకావ్యములో శ్రీకృష్ణభక్తిని నిపుణతతో నిరూ పించియున్నాడు. మఱియు నెందరో మహానుభావులు, యీ మార్గం లోనే నడచి యున్నారు. శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యముగారు కూడా ఇహపర సాధకమగు శ్రీకృష్ణభక్తిని ప్రకటించి తమ జన్మకు సాఫల్యమును సాధించియున్నారు.

వీరి భావనాబల మద్వితీయము. ప్రతి పదములో వీరి భావనాశక్తి స్ఫుటముగా గోచరించుచున్నది. కాళీయాహిమర్దన మొనరించు శ్రీకృష్ణుని వర్ణించుచు, నెన్ని యూహాలు చేసినారో చెప్పుట యూహాతీతము.

'రవణ భూభవనమ్ము రంగస్థలముగాగ
నవ మేఘ మాలికలు యవని కావళిగాగ'-42 కృ. తాం.

అను పదములోని రూపణములు వీరి ప్రతిభకు తార్కాణములు.

శ్రీకృష్ణుని బాలలీలలను వర్ణించుచూ, వీరు చేసిన భావన భావనాతీతము.

'జలజ కర్ణిక చుట్టుం జెలువొందు రేకులై,
అం మిగూర్చుని కట్టు లలపద్మహస్తులై -22 కృ. తాం.

అను పదములో కృష్ణుడు గోప బాలకులతో కూడి చల్దుల భుజించుట చక్కగా వర్ణింపబడినది. మస్తులను విరుగగొట్టుట యెంతయో ముద్దుగా నున్నది. వీరి రచనలోని విశేషము నొకదానిని ఇచ్చుట ముచ్చటింపక తప్పదు.

'ఆకారమై త్రిగుణ సాకారమై కన ని
రాకారమై నిలిచి శ్రీకారమై విన ని - 47 కృ. తాం.

ఈ పదములో ఆకారము, సాకారము, హుంకారము, భాంకారము, టంకారము, డంకారము, అహంకారము, ఘీంకారము, ఝుంకారము, క్రేంకారము, ప్రాకారము, హ్రీంకారము, ణాకారము, క్లీంకారము, అంకారము, అలంకారము, శంకారము, ఓంకారము అను పదునెనిమిది కారములను నిర్వికారముగా కవిగారెట్లూహించినారో నేనూహింప జేకున్నాను. ఇందులో కొన్ని కారము లందఱకు పరిచితములే. అయినను, డంకారము, ణాకారము, క్లీంకారము, అంకారము, శంకారము అను నైదు స్వకపోల కల్పితములై కవిగారి శక్తిని ఉగ్గడించుచున్నవి. శ్రీ కృష్ణలీలలను వర్ణించుచూ,

'ఆకర్ష కక్రీడ నలరించు నొకచోట
ఏకపాదికలాడ నెక్కించు నొకచోట' - 25 కృ. తాం.

ఈ పదములో ఆకర్షకక్రీడ, ఏకపాదిక, ముష్టికాద్యూతము, అష్టబంధకము, ఆరబ్ధిక అను ఐదు ఆటలను గూర్చి అర్థమును టిప్పణిలో ఇచ్చినారు గనుక పఠితల కర్థమైనదిగానీ, లేనిచో పఠితలు నర్తకులు కూడా చాలా యాతనల ననుభవించెడివారు.

ఈ కావ్యములో భరత నాట్యశాస్త్ర ప్రసిద్ధములైన పారిభాషిక పదములు ప్రతి పదములోను పెక్కులు వాడబడినవి. వాని యర్థములు టిప్పణములో వివరింపబడినవి. ఈ వివరణములవలన రచయితకు నాట్యశాస్త్రములోని అనితర సాధారణమైన పరిశ్రమ ప్రస్ఫుటమగుచున్నది. నిజం చెప్పాలంటే కావ్యరచనకు ఉపయోగించిన కాలముకంటె టిప్పణి రచనకే ఎక్కువ కాలము వీ రుపయోగించి యుందురు. కావ్య టిప్పణములు రెండును 'మణినా వలయం వలయేన మణిః' అన్నట్లు పరస్పర భూషణభూష్యభావము నొందుచున్నవి. అర్థాలంకారములు శబ్దాలంకారములు సమముగా నుపయోగింపబడినవి. తేట తెనుగు పదములు కొన్నిచోట్ల – సమాసభూయిష్ఠ సంస్కృత పదములు కొన్నిచోట్ల రసానుకూలముగా భావానుగుణముగా వాడబడినవి. భక్తపోతనగారు కొన్నిచోట్ల ప్రతిబింబించిన ట్లనిపించును. ఈ కావ్యములోని పదములు మా క్షేత్రయ్యగారి పదములను మరపించుచున్నవి. మమ్ములను మురిపించుచున్నవి.

'బింబోష్ఠికపతి యొకతె గొబ్బునన్ గడవగొని
ప్రబ్బుకొను నూహలన్ బయనించు వలపుగొని'–90 కృ. తాం. 38 గో. లా – ఈ పదములోని భావమున కనుగుణముగా చిత్రింపబడిన గోపికా కృష్ణుల చిత్రము మా 'మధురానగరిలో'ని మా నాట్యభంగిమను పోలియుండుట కడుంగడు ముదావహము.

'కుటిల కుంతల ఫాల ఘటిత సీమంతమ్ము
నటిత రత్నప్రభా చటుల తరళాంతమ్ము'–6 గో. లా.

అను పదములో భావము ననుసరించి చిత్రించిన సత్యభామాచిత్రము పూజ్యపాదులు, మా కులగురువులు, జగదభ్యుదయకాంక్షులునగు

శ్రీ సిద్ధేంద్ర యోగీంద్రులచే రచింపబడిన భామాకలాపములోని యొక ఘట్టమును స్ఫురింప జేయుచున్నది.

సర్వాంగ సుందరములగు నీ కావ్యములోని పదములు మా కూచిపూడివారి నాట్యరీతులకు మిక్కిలి యనుకూలముగా నున్నవని తెలుపుచు నీ కావ్యమధురకింకిణీ నాదమున ప్రమోదము నొందు చున్నాను.

శ్రీ శ్రీనివాసస్వామి మీకు మీ కుటుంబమునకు చిరాయురారోగ్య భోగభాగ్యములను కలిగించుగాక!

'కళాక్షేత్రము'
కూచిపూడి
15-6-1975

పద్మశ్రీ, వేదాంతం సత్యనారాయణశర్మ.

డా॥ శ్రీదివాకర్ల వేంకటావధాని, (ఎం. ఏ. ఆనర్సు) పి. హెచ్. డి.

పూర్వాంధ్ర శాఖాధ్యక్షుడు,
ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము,
హైదరాబాదు.

పూజ్యులు శ్రీ మైనంపాటి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యంగారు దయాదరములఁ బంపిన 'శ్రీకృష్ణతాండవము - గోపికాలాస్యము' అను గేయకావ్యము నాద్యంతవ చదివి, విగళితవేద్యాంతరమైన రసానందస్థితి ననుభవించితిని. "ఆ త్రిపురాం క్రోద్ధత మహానటనాకృతిలో సరస్వతీపుత్ర విచిత్రరీతుల నపూర్వముగా గ్ర చీర్చుటన్న" అని యారంభమున నుడివినట్లే కావ్యమున సరస్వతీపుత్రుల శివతాండ మునందలి ఛాయలు పెక్కుగోచరించుచున్నవి. కవిగారు సంస్కృతాంధ్రములం కాక నాట్య సంగీత చిత్రకళలందుఁగూడ నిష్ణాతులు. ఇన్ని కళలందు సమగ్రమై కౌశలము కలవారగుటచేతనే కవిగారీకావ్యము నింత ప్రౌఢసుందరముగా వెలయిం జాలినారు. నృత్త, నృత్య నాట్య ప్రక్రియలతో వారికిగల గాఢ పరిచయ మీ కావ మునందు సర్వతోముఖముగా గోచరించుచున్నది

తాండవ లాస్యము లందలి భేదమును వారు వాడిన పదములచేతనే ప్రకటిం యున్నారు నాట్యానుకూలములు కావలసిన రచనలలో శబ్దచితముల యాధిక మును గలిగించుచు, వాని కుత్కర్షనే యాపాదించునుగావి అపకర్షలను కలిగింపద అట్టి శబ్ద ప్రయోగపరిణతి యిందన్ని యెడల ప్రత్యక్షమగుచు, శ్రవణానందవ సంధించుచున్నది

ఆయా శీర్షికల యారంభములందు కవిగారు రచించిన సంస్కృత శ్లోకవ లును, పద్యములును వారి ఉభయభాషా పారీణతను చాటుచున్నవి. భక్తిప్రపూర్ణమై వారి హృదయ మన్ని భాగములందును చక్కగా ప్రత్యక్షమగుచున్నది. అడ పీఠికలలో వా రొసగిన నాట్యపరిభాషా పదముల వివరణము నాట్యముతో పరిచయము లేని వాటోటి వారి కెంతో యుపకరించుచున్నది.

నాట్య సంగీత శాస్త్ర మర్యాదలను సాహిత్యముతో మేళవించి రచించి యిట్టి ప్రశస్తకృతులు మన వాఙ్మయమున నెన్నో లేవు ఆ విధముగా ఏ కావ మునకుఁగల స్థానము చాల గొప్పది కవిగారు బహుపరిశ్రమ కావించి రచించి యీ కృతి కేవల పఠనమునకేగాక ప్రయోగమునకు పాత్రమై కవిగారికి త్యాగరా క్షేత్రజ్ఞాదులతో సరిగద్దె నమరించుగాక యని యాశించుచున్నాను—

18/4 RT బరకత్పుర
హైదరాబాదు - 27
24-4-1976

దివాకర్ల వేంకటావధాని

కళాప్రపూర్ణ
డా॥ శ్రీ నిడదవోలు వేంకటరావు, ఎం ఏ.,
(పూర్వాంధ్రశాఖాధ్యక్షులు - మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయము)
లక్ష్మీకాంత నిలయము
హైదరాబాదు.

మీరు సాదరముగా పంపిన 'శ్రీకృష్ణతాండవము - గోపికాలాస్యము' అను గ్రంథమును సావధానముగా చూచితిని. ఈనాడు నవ్యాంధ్ర సాహిత్య జగత్తులో సెపెతరించిన గేయకృతులలో మీ గ్రంథము మకుటాయమానముగ నున్నదనుటలో నతిశయోక్తి లేదు

ఇది స్తవముగాదు. వాస్తవము.

నారాయణాచార్యులుగారు శివతాండవము వ్రాసినపుడు శివుని కుమారుడైన సుబ్రహ్మణ్యము అను పేరుగల మీరు 'శ్రీకృష్ణతాండవము'ను రచించుట సరసమే గాక సార్థకమైయున్నది.

గీతప్రబంధములు రక్తిని గలిగించునుగాని మీ కృతి రక్తినేగాక భక్తిని గలిగించుచున్నది ఇట్టి వికాలమున మృగ్యము. గద్య పద్య నాటక, గేయ చిత్రకళా, నాట్యకళారూపముల నాలు ముఖములుగా భాసించిన మీ కవిత మీ సుబ్రహ్మణ్య నామమును నన్వర్థమొనర్చినది. సుబ్రహ్మణ్యుడు షణ్ముఖుడు - ఇంతకు మీరు ఆఱువేలవారు.

ఆంధ్ర కవితాసాహితీ సంప్రదాయము లాఱువేలవారికి అనూచానముగ సంక్ర మించిన ఆస్తులు. "ఆంధ్రభారతి మా యింటి ఆడుబిడ్డ" అని ఆర్వేలకవి సూక్తి కాని మైనంపాటి వారింట సంగీత సాహిత్య సరస్వతు లిద్దఱును లాస్యమొనరించిరి. అది మీ ప్రత్యేక విశిష్టత. అట్టి మైనంపాటి వారింట బుట్టిన ధీరసోల్లసితకృతి అమ్మ!

మీ గ్రంథమున మైనంపాటి వారి వంశమును గూర్చి శాసన ప్రమాణములతో ననేక విషయములను దెలిపి, ఆంధ్రసాహిత్య చరిత్రకారుల కెంతయో యుపకారము గావించినారు నేను 'నియోగి సర్వస్వము' అను గ్రంథమును రచించినాను అందు మైనంపాటి నరసింగ భాగవతులను మాత్రమే పేర్కొంటిని నా మఱియొక గ్రంథమున (దక్షిణదేశీయాంధ్రవాఙ్మయమున) చంద్రకవిని పేర్కొంటినిగాని, మీ గ్రంథ మూలమున నా కెన్నో నూతన విషయములు తెలిసినవి. వానిని కృతజ్ఞతతో నా గ్రంథములందు చేర్చుచున్నాను.

కృతి - లక్ష్య లక్షణ సమన్వయము

తక్కిన గీత ప్రబంధములకంటె మీ కృతియం దొక విశిష్టమున్నది. అది లక్ష్య లక్షణ సమన్వయము. గేయ ప్రబంధములు వ్రాసిన కవులు లక్ష్యములకు - లక్షణమునిచ్చి వివరించిన అది బంగారమునకు పరిమళ మబ్బినట్లుండి గీతప్రబంధ విశిష్టతను గీయమానము గావించును. ఈ కృతియందలి సమన్వయము గలదు.

ఈ కృతియందు తాండవలాస్య లక్షణములన్నియు నాట్యశాస్త్రానుసారముగా, ప్రామాణికముగా, అందఱకు నందుబాటులోనుండు సులభసుందర శైలిలో వివరింపబడినవి. ఇట్టిది మఱియొకచో గానరాదు. "గీత ప్రబంధమునకు - శాస్త్రీయమైన వ్యాఖ్యానముననే అది చేతోహరమగును" అన్న సూక్తికి మీ కృతి ప్రథమోదాహరణము ప్రథమమేకాదు చివరదికూడ యగునేమో!

లాస్యతాండవములనుగూర్చి నాట్యశాస్త్ర గ్రంథములలో నున్నవే - కాని తక్కిన నాట్యవిషయములతో కూడా - సంపుటీకరింపబడినవి. అందువలన వాని నిర్దిష్ట స్వరూపము లేక నిజస్వరూపము సూటిగా మనస్సునకు హత్తదు

ఈ కృతి లాస్యము, తాండవము రెండింటికి మాత్రమే సంబంధించి, ఆ రెంటిని మాత్రమే వివరించుటచేత పాఠకలోకమునకు వాని నైసర్గికస్వరూప స్వభావము తెలియుటకు కెంతయేని సహాయకారులగుచున్నవి. మనస్సుకు పట్టుచున్నవి. వ్యాఖ్యానమంతయు మీకు నాట్యశాస్త్రమునగల నిశిత పరిజ్ఞానమును వ్యక్తము చేయుచున్నది.

లాస్యమున 73 ఖండిక లుండుటలో విశేషమున్నది. 73 — 7 + 3 — 10 ఇది దశావతారములను సూచించును. మీ కృతియందు లాస్యము తాండవము రెండును నుండుట అర్ధనారీశ్వరత్వము ప్రస్ఫుటమగుచున్నది కావ్యము శ్రీకృష్ణవరమగుటచే హరిహరాద్వైతము సిద్ధించుచున్నది. ఇది సాహిత్యవేత్త కధ్యయన గ్రంథము సంగీతాభినయవేత్తల కుపాసనాకృతి

ఈ కృతి ఆంధ్ర సంగీత సాహితీలోకమున స్మరణీయ ప్రతిష్ఠనందుగాక!

లక్ష్మీకాంతనిలయం
న్యూ నల్లకుంట
హైదరాబాదు - 44
30-4-1976

మీ
నిడదవోలు వేంకటరావు.

విద్వాన్ షేక్ దావూదు

పూర్వాంధ్రోపన్యాసకులు

ఉస్మానియా కళాశాల, కర్నూలు

లలితకళానిధి పూజ్య శ్రీ మైనంపాటి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యము పంతులవారికి నమోవాకములు.

తాము అనుగ్రహపూర్వకముగ బంపిన భవద్రచిత "శ్రీకృష్ణతాండవము" అందినది. హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతను.

చదివి పులకితగాత్రుడనై ఆనందించితిని.

మీ వంశపూర్వచరిత్ర ఎట్టిదో నాకు దెలియదు. పెగ్గడలైన మీరు మీ తాతలనాడు స్వీయ రచిత హరికథా కథనమునందు పేరు మిగిలిన వారు నెల్లూరునందు వారి హరికథా కాలక్షేపమున నేను పాల్గొని హర్షించియున్నాను. వారి నటనాది కమును తిలకించితిని ఈ కవితా రచనా శక్తి మీకు పైతృకమని నేను తలంతును. ఇందు గోపికాలాస్యమున రచన గంభీరముగా నియోగిపిటుతో బట్టబయలు గాక అణచాటుగు నాంధ్ర వధూటి చొక్కపుం జనుగవ వోలె ఆకర్షణీయముగా నున్నది.

మీ వంశీయులు కృష్ణుని రూపమును శిలాశిల్పరూపమున సృజించి హర్షింపగా మీరు ఆ కృష్ణునకు కావ్యరూపమును వేణుగోపాలుని పాటను శాశ్వత కవితారూపమున సృజించి కృతార్థులైనారు. ఒకటి జడ శిలారూపము. మఱియొకటి నవరసభరిత లలిత సరస్వతీ రూపము.

ఇంతకు మీ కృష్ణతాండవము - గోపికాలాస్యము సరస్వతిదేవియొక్క నాసికాశేలితముగు ముక్కెరవలె రాధికా సుందరీ కర్ణతాటంకమగును. త్రిపురసుందరీ పాదచాంపేయ నూపురముగాను ముద్దుల గుల్కెడు నాట్యశాస్త్రమునకు లక్ష్యమై మనోజ్ఞజలపాతముగ భాసించుచున్నది. చక్కని శాస్త్రజ్ఞానముతో బరిశ్రమ.

.. పంతులుగారూ! మీ కవిత, గేయసాధన ఒకవిధముగు మానసికోత్సాహము గల్గించినది. ప్రజలు రసికహృదయులు. ఆదరింపగలరు. రచనలో పద లాలిత్యము శయ్యాసౌందర్యము స్పష్టముగా నున్నది. మదికి ఆనందము ప్రసాదించు శృంగార వీర తాండవాలాస్యములు రసిక మానవుని హృదయమున వివిధ రసముల మత్పత్తి యొనర్చి రసము దెనకు పరవశతగొల్పుచున్నది భాగవత, హరివంశ పురాణాదులందు సూచనగా తెల్పి వదలిన విషయమును ఇప్పటికి మీరు శ్రీకృష్ణునిగూర్చి యాంధ్రభాషయందు తాండవలాస్యరూపముల వివరించి తాళనృత్య

సహితంగా రచించి సాహిత్యమునకున్న ఒకానొక కొఱతను దీర్చితిరి. ఈ కార్యము ను ప్రకృత మొనర్చిన వారు మీరే కావున మీ స్థాన మద్వితీయము.

ప్రతిభాసంపాద్యమై అనన్యమై, ప్రసన్నమై, సుధా ప్రవాహంబును బోలిన యీ గేయకృతిని వీనులొగ్గి విని యానందింపగల కాలము వచ్చునా యని నా సంశయము తెలుగులు నేడు వచ్చి దావని రచనా వ్యామోహమున బడియున్నారు కావున — కాలచక్రము తన భ్రమణమున మార్పుతెచ్చుట సహజము.

అయ్యా! సర్వేశ్వరుడు మీ కృతికి దీర్ఘాయువును బ్రసాదించినాడు ఆశ్లే దీర్ఘాయువులగు రసికులను సృష్టించుగాక! —

24-132, గనిగల్లీ, మీ

కర్నూలు దావూదు.

11-8-1976

అవధాని

శ్రీ యం. శివరామరాజు

తెలుగు పండితులు

బాగలమఱ్ఱి.

"వందనీయార్య భూయాంసి
స్వీక్రియంతాం నమాంసిమే।
అవాపి భవతో లేఖః
పశ్చాత్కావ్యం స్వకారిత॥
"శ్రీకృష్ణకాండమ మనోహర కావ్యరత్నం,
కృష్ణాష్టమీ శుభ దినాకృతి రూపమాప్తమ్
ఆచార్య చిహ్నిత దినే సమలాభ్యమంద
ఆనంద ఆర్యసుమనా! భవతే నమాంసి॥

భవదాశీరాకాంక్షీ సుహృత్ ప్రార్థన
మాచిరాజు శివరామరాజు.

బాగలమఱ్ఱి

22-8-76

మాన్యశ్రీ యం. ఆర్. అప్పారావు, ఎం. ఎ., ఎం. ఎల్. ఎ.

ఉపకులపతి
ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషత్

"తాండవం" అన్న పదం వినగానే పరమశివుడు మనసులో మెదులుతాడు. అతనికి తాండవానికిన్నీ పురాణ సంప్రదాయం మలచిన అవినాభావసంబంధం దానికి కారణం కావచ్చు శివుడు లయకర్త కాబట్టి ఉద్ధత ప్రకృతిగల 'శివతాండవం' సహజమనిపిస్తుంది

శివతాండవం మీకు ప్రబోధనను కలిగించి ఉంటుంది అటువంటి తాండవాన్ని మీరు శ్రీకృష్ణునికి కూడా చక్కగా సమన్వయించారు వస్తువు 'కాళీయ సంహారం' గనుక కృష్ణతాండవానికిన్ని ఔచిత్యం సమకూడింది.

ఇక రసరహస్యమైన మధురభక్తిని ఆధారంగా చేసికొని మీరు తీర్చిదిద్దిన 'గోపికాలాస్యం' చాలా ముచ్చటగా వుంది. భాగవత సంప్రదాయం పూర్తిగా ఇందులో గోచరిస్తున్నది.

నృత్తనృత్యాలు చలనాత్మకాలు వానిని భావించి వర్ణించడం బహుకష్టం. కుటుంబ సంప్రదాయాన్ని, కులవిద్యనూ క్షుణ్ణంగా ప్రతిష్ఠించుకొన్నందున ఈ పని మీకు సులభం అయింది. సంగీతం - సాహిత్యం - అభినయం ఈ మూడున్నూ మీ గేయాల్లో మంచి పాకాన బడ్డాయి. భగవత్తత్త్వం కూడా అంతటా అంతర్లీనంగా అమరిఉంది.

సాంప్రదాయికమైన తాత్త్వికమైన ఇటువంటి సరళగేయ సంపుటిని వెలువరించినందుకు మిమ్మ అభినందిస్తున్నాను. మీ కృతి సహృదయరంజకం కావాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాను.

ఆంధ్రవిశ్వకళా పరిషత్తు
వాల్తేరు
19-10-1976.

—ఎం. ఆర్. అప్పారావు.

Dr. C. SATYANARAYANA, M.B B.S M S., D.L O , F A C.S ,
F I C S., F.C C P F A.M S.
EMERITUS PROFESSOR, MADRAS MEDICAL COLLEGE
MADRAS

ఆర్యా!

మీ కావ్యము మధురమైనది. విశాలమైనది. కృష్ణభక్తిపరమైనది. ఎంత ఆనందము!

సాధనలో శ్రీకృష్ణుని దర్శించి భావ రాగ తాళ విబంధనలతో శ్రీవారి తాండవమును సకల జన సమ్మతముగ రచించినారు.

తెలుగు భాషలోని తీయదనము, తెలుగు సంస్కృతి, తెలుగు ఆటలు, తెర మరుగునుంచి తీసి బయటపెట్టినారు.

మీ పాండిత్యము ఎంత పరుగున బడినదో మీ గోపికాలాస్యమున తెలియు చున్నది.

పుస్తకంలోని మీ రేఖాచిత్రాలు భావపూరితాలు

ఒక తత్త్వాన్ని మూలమని నమ్మి ఆ తత్త్వమే నడిపించిన సాధనగా వ్రాసిన మీ కృష్ణ తాండవం, గోపికాలాస్యం, మనస్సును ఎచ్చట స్పందింప చేయవలెనో అచ్చటనే అవి సూటిగా నిశ్చయంగా స్పందింప చేయగలవు

ఇది ఉత్కృష్టమైన విలక్షణమైన కావ్యం. దీన్ని పఠించి తనువు పులకా లొచ్చేటట్లు ఆనందించడం రసజ్ఞుల విధి. మీ కృషికి ధన్యవాదాలు—

'చిత్తూరి హౌస్'
105, పూనమల్లి హైరోడ్డు — మీ
మద్రాసు - 10 — సత్యనారాయణ.
11-5-1977

గమక కళాప్రవీణ - గమక కళానిధి

శ్రీ కె. దొడ్డనగౌడ

జోళదరాశి

బళ్లారి జిల్లా

శరణు! శరణార్థులు అయ్యా! భక్తికళాహృదయా!

మీ గేయకావ్యమైన 'శ్రీకృష్ణతాండవము, గోపికాలాస్యము చదివినాను. మీ చిత్రాలను చూచినాను. ఈశ్వర కృపాలబ్ధులకుగాక ఇతరులకు ఈలాటి కళలు

సాధ్యముకాదని తెలిసికొన్నాను. మీ కావ్యము పండితుల సహృదయ కళాకారుల ప్రశంసలందుకొన్నందుకు ఆనందించినాను.

శాస్త్రీయమైన నాట్యకళలను మృదుమధుర పదపుంజాలతో మీ ఆరాధ్యస్వామి బాలకృష్ణుని గోపికలతో తాండవలాస్య నృత్యాలనుంచి మీ భక్తి శక్తితో సొగసుగా ఆడించారు. నయన మనోహర చిత్రాలతో చూపించినారు. శ్రావ్యములో దృశ్యాన్ని ఇమిడించిన మీ ప్రతిభావిశేషములకు శరణగుటకన్న ఇంకేమున్నది

సంప్రదాయ శాస్త్రీయ వంశపరంపర మీకు తోడైనది దానికి శ్రీకృష్ణుని కృప కలిగినది ఆ కృపావిశేషమే ఈ గేయకావ్యానికి మూలమైనది. భగవంతుడు ప్రసాదించిన కళలను ఆయనకే సమర్పించి కృతార్థులైనారు.

మీ కృతార్థతను కావ్యముఖంగా కళాప్రపంచానికి పంచిపెట్టి ధన్యులైనారు. ఆ ధన్యతను విస్తరించి వివిధ కళాభ్యుదయ సహృదయాలకు ఆనందపందించినారు. ఈ లోకములో కళాకారుడు పొందగలిగనదేమో అది పొందినారు.

కన్నడములో జగన్నాథదాసులు "మలగి పరమాదరది పాడలు కుళుతు కేళువ, కుళితు పాడలు నిలువ, నింట రెనలివ నలిదరె ఒలివ నిమగెంబ సులభనోహరి. " (భక్తుడు పండుకొని పాడితె కూర్చొని వింటాడు. కూర్చొని పాడితె నిలబడి వింటాడు. నిలబడి పాడితే నర్తనముచేస్తూ వింటాడు. నర్తనము చేస్తూ పాడితె ఆ భక్తులకు తన్నే అర్పించకొంటాడు — ఆ హరి.) అను భక్తి కళలలోని నమ్మకము మన దక్షిణదేశపువారిది

ఇంకొకటి దేశీయ ఛందస్సులో ద్విపదకావ్యాలు వ్రాసిన పాల్కురికి సోమనాథునివలె కన్నడములో మహాకవి హరిహరుడు రగడ (రగళె)లో భక్తుల కథావృత్తాంతాలలో కుమ్మర గుండయ్య కుండలు వాయిస్తు శివనామభజనానంద మహాపారవశ్యములో నర్తన చేస్తున్నప్పుడు కైలాసములో పార్వతీదేవితో అనేక దేవానుదేవతలతో కొలువులో నుండినప్పుడు గుండయ్య ఆడుతున్న పాదముల తాళగతులకు శివుని ఎడమకాలు మెల్లగ ఆ భక్తుని నాట్యాని కనుగుణంగా చలించినది. వింతతో పార్వతి కారణ మడిగినప్పుడు పరవశుడైన శివుడు మేలుకొని గుండయ్యగారి నాట్య విధానాన్ని చెప్పి కొ లాడినది అందుకే అన్నాడు.

> 'తండడసుర రోలగమందు రెవుతె
> శివపద దందుగె ఘలఘల కెందెనె,
> మర్త్యదదని కైలాసద నృత్యం
> సత్యదదని శివలోకద నృత్యం.'

గుండయ్య నాట్యానికి శివుడు కొలువు మరచినాడు. పాదపు అందెలు ఘ
ల్లన్నాయి. మర్త్యము ధ్వని - కైలాసపు నృత్యము. సత్యము ధ్వని - శివలో
నృత్యము. కవి నృత్య సూత్రాన్ని మర్త్య కైలాసాలకు ముడిపెట్టినాడు. పార్వతీ
శివుడు భూలోకాని కొచ్చి కుమ్మర గుండయ్యతోబాటు నృత్యం చేయబూనగా
లోక గాయకులు, వాదకులు రాగా వారిని వారించి నా గుండని కుండ వాద్య
చాలు అని శివుడు ఆ భక్తునితో ఆడిన తాండవ నృత్యాన్ని చక్కగా కవి వర్ణి
నాడు. గుండనికి శాస్త్రము తెలియదు ఆనందపారవశ్యములో నాట్యమాడి
మహానటరాజుకు శాస్త్రమైనదన్నమాట!

మీ కృష్ణతాండవము చదువుతుంటె ఇవన్ని జ్ఞాపకానికొచ్చినాయి మీ గే
రచనాలు మధురమైన భావాలను రేకెత్తించినాయి. అక్కడక్కడ పుస్తకములో
ప్రాయములను రాసుకొన్నాను. మీ రచనకు నాట్యశాస్త్రము - సంగీతశాస్త్రము
కామశాస్త్రములలోని ఆధారములు ప్రతిపాదించి వాచకులకు మీ కావ్యముతోపా
శాస్త్రాల పరిచయాన్నిచ్చి తెలియని వారికి సులభతనిచ్చినారు.

ఇంత వ్రాయడంకన్నా ఈ కావ్యాన్ని మీనోటి వింటె చాల విషయా
స్ఫురించి ఆనందము చెందెదరని భావిస్తున్నాను. ఈ కావ్యాన్ని పాడడమేగ
ఎప్పుడైన అభినయించారా? అలా అభినయానికి బాలకృష్ణుడు ప్రౌఢ తాండ
నృత్యం చేయు విధానమేది?

'బాల తాండవమూర్తి' అన్నారు 96 వ గేయమందు ఐతే బాలుడు తాండ
నృత్యానికి అర్హుడా? ప్రదర్శన విధానాన్నిబట్టి నాకీ సందేహమంతె.

దైవ మనుకూలిస్తె చేరి మాట్లాడుకొందాము.

జోళదరాశి
బళ్ళారి జిల్లా
17-12-1977

మిత్రుడు
డి. దొడ్డనగౌడ

భరతకళాప్రపూర్ణ నాట్యాచార్య
శ్రీ నటరాజ రామకృష్ణ
పూజ్యులు శ్రీ యం వి. సుబ్రహ్మణ్యంగారికి
కళాజీవి—'హృదయార్పణము'

తమ గ్రంథం కొన్ని నెలల క్రిందట మద్రాసులో మిత్రులు సహృదయులు శ్రీ వి. ఎ కె రంగారావుగారు ఒక కాపీ ఇచ్చారు.

తమరు మహాపురుషులు సంపూర్ణ విద్యావేత్తలు. (సంగీత సాహిత్యాల్లో) ఆ పవిత్ర రచనను గూర్చి నా అభిప్రాయం అడుగుట నా అదృష్టంగా భావిస్తాను ఆ కృష్ణదేవుడు నేను ప్రతిదినం ఆడించే ఆ దివ్యమంగళ స్వరూపుడు. ఆయనే నాచేత చేయిస్తాడు.

నృత్యం, సంగీతం మోక్షానికి బహుదగ్గర మార్గాలు. కళలద్వారా జన్మ తరించ గలమనే ఉద్దేశం, ఆశయం గల్గిన కళాకారుణ్ణి నేను. మీ హృదయాన్ని అర్థంచేసు కోవాలి గదా అభిప్రాయమివ్వమంటే - మీకంటె ఎక్కువగా నా హృదయం ఆ దేవదేవుని గూర్చి మీ భాషలో, భావంలో తపించితేగాని అభిప్రాయం ఇవ్వలేను. ఇక సామాన్యులిచ్చే అభిప్రాయాలు వేరు—

ఇంతటి రచన - ఇంత చక్కగా నాట్యశాస్త్రాన్ని ఆరాధించి వ్రాయబడిన రచనలు మన సాహిత్యంలో అరుదు - తమరు వ్రాసిన శాస్త్రవిషయాలు చాలామంది నాట్యాచార్యులకే తెలియదు

నేను 20 సంవత్సరాలుగా ఆంధ్రుల నాట్యకళను గూర్చి పరిశోధనచేశాను. 15 సంవత్సరాల క్రిందట తూ గో జిల్లా కోనసీమలో ఒక వృద్ధ న ర్తకీమణిని కలిసికొనినపుడు "బల్ తమాషైనదిర! చిన్నది - దాని తలంపు నీపై నున్నది అని అభినయించారు - ఆ పాటనే మీరు వ్రాశారు మీ గ్రంథంలో వుంది. చాలా సంతోషమైంది కావలిలో కొంచరు మిత్రులు శ్రీ మైనంపాటి నరసింహారావుగారి హరికథ గూర్చి (నృత్య అభినయంతో కూడిన) తెల్పారు కాని వారి కథను వినే భాగ్యం నాకు కలుగలేదు

మీరు ధేనువుకొండ, కాకర్ల, మైనంపాడి, కూచిపూడి, మేరటూరు, కోటకొండ కవత్రాల వారిని గూర్చి ప్రస్తావించారు. ఒంగోలు దగ్గరగా చదలవాడ గ్రామానికి చెందిన శ్రీమతి నగరాజమ్మగార్ని ఒకసారి కలిశాను ఆమెను ధేనువు కొండవారిని గూర్చి ప్రస్తావించాను. కాని ఆ బాణీ వివరాలు పూర్తిగా తెలిసికొనే అవకాశాలు లేకపోయినవి ఆమె వ్రాసి పంపగలమన్నారు - కాని నేటికీ పంపలేదు.

కూచిపూడి, మేరటూరు, కోటకొండ వారిది భాగవత మేళము. మిగిలిన వారిది నట్టువమేళము, అని నా అభిప్రాయం. ఆట రీతి వేరు - పాట పద్ధతి వేరు.

ఇది పూర్తిగా కర్ణాటక, భక్తి కనుకనే నట్టువ మేళాన్ని కర్ణాటకమని పెద్దలు పిల్చేవారు

కూచిపూడి వారిని గూర్చి మీరు పేర్కొన్నారు. అదే ప్రాంతం ఎక్కడ ఆ ఆట బాణీ అభివృద్ధి చెందింది? తూర్పు పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలందు ఒక విశిష్టత వుంది. కర్ణాటక కచ్చేరీ బాణీ ఆటయేగాక భాగవత లీలలు (భామా - లాపం - గొల్ల కలాపం) కూడా ఆడెదరు. కాని వారి కలాప ఆటకు కూచిపూడివారి ఆటకు సంబంధంలేదు. అభినయంలో తేడా వుంది ఈ విధంగా మైనంపాటివారి బాణీలో వుండిందా? తమరు మైనంపాటివారి బాణీ పోయిందని విచారించారు. చారిత్రాత్మకంగా అది గొప్ప బాణీయే, కాని విచారించి లాభంలేదు మీరు వివరాలు సేకరించండి గ్రంథంగా నేను వెలుగులోకి తెస్తాను. అంతేగాదు ఆ బాణీ తెరసిన ఒక్క వృద్ధ స్త్రీమూర్తి వున్నా చాలును ఆమెను మా నికేతనానికి ఆహ్వానించి ఆ బాణీ కొందరు పిల్లలకు చెప్పించే ఏర్పాటు చేస్తాను మీరు సహకరించి తెలుసుకోండి ఒక సంప్రదాయం రూపొందుటకు కొన్ని శతాబ్దాలు పడ్తుంది ఆదరించి ఆరాధించేవారు లేకపోతే - శతాబ్దాలుగా కొందరు మేధావులు తమ తపః ఫలితంగా రూపొందించిన కళ కాలగర్భంలో కలిసి పోతుంది. ఈ విషయం సత్యం. ఈ సత్యాన్ని గ్రహించే నేను ప్రాచీన కళల ప్రభావం కొరకు కృషిచేస్తున్నాను

"అసలు మీరు ఒక అద్భుత రచన చేశారు అందు ఒక ప్రత్యేక పద్ధతి అనుసరించారు. ఆ రచన ఏ విధంగా నర్తనమాడవచ్చును? ఇందు నృత్తమెంత వరకుండాలి? వుంటుంది? నృత్యమేలా వుంటుంది? అభినయానికి ఏ ఏ గీతాలు పనికి వస్తాయి? ఆ అభినయం పదాల రీతియా, లేక జావళీ పద్ధతియా? లేక ధ్రువాగాన పద్ధతియా? ఇది ఆలోచించినవారు లేరు. అది ముఖ్యమైనది —

ఆర్యా: నా అభిప్రాయంలో మీ గ్రంథంమీద అభిప్రాయం వ్రాయాలంటే మీకన్న పండితులై యుండాలి. అంటే - నా అభిప్రాయం - మీ రచన కేవలం చదివినంతలో లాభంలేదు. అలా చదివితే 30% ఆనందానుభూతి మాత్రం పొందగలం అది గానంచేసుకోవాలి అప్పుడు 50% అనుభూతి కలుగుతోంది ఆ గానంతో చేర్చి బాణిలో పొందుపరచబడి భావాన్ని, అర్థాన్ని ఆడి అభినయించి నప్పుడుగాని 100% ఆనందం అనుభవింపలేదు. అప్పుడుగాని ఆ గ్రంథంపై సంతృప్తికరమైన అభిప్రాయం తెల్పలేము. గ్రంథంపై అభిప్రాయం తెల్పగల్గిన వారు కేవలం భాషాపండితులైనంతలో లాభంలేదు. సంగీతం సాహిత్యం తెలిసినంతలో లాభంలేదు. సంగీత సాహిత్యమేగాక గురుముఖంగా శాస్త్రం సంప్రదాయం నృత్యకళ అభ్యసించినవారుగా వుండాలి. ఇన్ని తెలిసినవారే సంపూర్ణంగా ఆ గ్రంథం

యొక్క విశిష్టతను గూర్చి తెల్పగలరు. అన్నీ ఎరిగినవారు ఒక్క వాక్యంలో అభిప్రాయం తెల్పుట నాకు తృప్తి కల్గించలేదు.

ఈ నా యీ అభిప్రాయాలతో ఏకీభవిస్తారా? మన భాషలో ఇట్టి రచనలు వెలువడుట అరుదు. అందువల్ల నేను మీ రచనను అత్యంత జాగ్రతగా చదివినాను.

నేను తరచూ మీ రచన చదువుకొంటున్నాను శ్రీకృష్ణ సదసన్నిధిలో హృదయార్పణంగా —

చిక్కడపల్లి
హైదరాబాదు - 20 — నటరాజ రామకృష్ణ.
1-7-1978

నృత్యాచార్య
బ్రహ్మశ్రీ వేదాన్తం పార్వతీశము

కూచిపూడి, కృష్ణాజిల్లా

మహారాజశ్రీ మైనంపాటి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యముగారికి-నమస్కారములందు. తాము పంపిన శ్రీకృష్ణతాండవము - గోపికాలాస్యము అందినది చదివితిని. సంబరపడితిని.

"రాధామాధవ చరణ చారణ చక్రవర్తి"

అని మిమ్ముల సంబోధించుచున్నాను. ఈ మకుట వ్యాఖ్యానమే నా హృది ప్రభావితము.

విధేయులు,
వేదాన్తం పార్వతీశమ్.

కూచిపూడి
23-5-1980

ప్రముఖ పత్రికాసంపాదకులు —
సాహితీ మర్మజ్ఞులు - పూజ్యులు
ఆంధ్ర శేషగిరిరావు
విశాఖపట్టణము

ఆంధ్ర పుత్రులకు - అభివాదాలు

కృష్ణతాండవం - గోపికాలాస్యం రెండుసార్లు చదివాను.

ఆడుతూ పాడుతూ ఉండగా చూస్తూ వినవలసిన గ్రంథం. పఠన పద్ధతిలో పరిచితి కలిగించుకొన్నాను. అదియే ఒక భాగ్యంగా భావింపదగిన అనుభూతిని పొందాను. శాస్త్రపరిభాషతోపాటు శాస్త్రమర్మాలు కూడా ఎన్నో ఎఱుకకు అందాయి.

కృష్ణతాండవం కౌటుంబ పరిధిలోనిదని, శివతాండవం జగద్హితమైనదనీ భావన. శివుడు నాట్యకర్త. అతని దేవేరి నాట్యప్రియ.

ఆధ్యాత్మిక చింతనతోడి లలిత కళారాధనకు అనువుపడి మీ కృతి ఒప్పుతున్నది మీ రిచ్చిన అధోజ్ఞాపికలు పఠితను భారత సంస్కృతి సంపన్నునిగా చేయగల సత్తాతో వున్నవి తమకు మేలుకలుగు గాక!

ప్లాటు 63 - లాసన్సుబే
విశాఖపట్టణము - 17
23 - 4 - 1976

— ఆంధ్ర శేషగిరిరావు.

ఈ కాలంలో శ్రీకృష్ణుని గురించి వెలువడిన గేయకావ్యాలలో ఇదే పెద్దదిగా తోస్తున్నది రచయిత సంస్కృతాంధ్రాలలో మంచి పాండిత్యంకలవారు సంగీతంలోనూ, నాట్యశాస్త్రంలోనూ సమర్థులు. మధుర కవులు వంశపారం పర్యంగా వీరి వంశస్థులు సంగీత సాహిత్యాలలో అపారకృషిచేసి ప్రఖ్యాతి గడించారు తద్వంశీయులైన రచయితకు అవి సహజంగానే అలవడినది. వీరికి చిత్రకళలో కూడా ప్రావీణ్యమున్నది. ఆయా సందర్భాలననుసరించి, ఇందులో ప్రకటించిన చిత్రాలే ఆ విషయాన్ని వ్యక్తంచేస్తున్నవి.

గేయాలకు అథస్సూచికలలో విపులంగా ఆయా సందర్భాలను గూర్చిన విశేషాలు చేర్చబడియున్నవి నాట్యం విషయంలో వీరి ప్రగాఢ పరిశ్రమకు అవి నిదర్శనాలు. గేయాలలోని కల్పనలు మిక్కిలి రమణీయంగా ఉన్నవి.

... ఈ గ్రంథం సంగీత, సాహిత్య, నాట్యాభినయ కళాభిమానుల ఆదరాన్ని తప్పక పొందగలదని విశ్వసిస్తున్నాను.

28-1-1976

— ఆంధ్రప్రభ వారపత్రిక

"... సాహిత్యవంతమూ నాట్యానుకూలమున్నైన ఈ గీతికా కావ్యము భావనా సౌకుమార్య సంపన్నమై తాళలయాత్మకమై గానసుధామయమై ఉత్తమ గేయ కావ్యశ్రేణిలో చేరినది

.. నాట్యానికి సంబంధించిన అనేక పర్యాయ పదాలతో, రాగస్వరాలతో గేయాలు సరసంగా సాగాయి సంస్కృత సమాసాలూ, తెలుగుమాటల కూర్పులు ఎంతో చక్కగా నడిపించారు రచయిత.

శ్రీ మైనంపాటి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యంగారి కావ్యకృషి ప్రశంసనీయమైంది. పఠనానికి, ప్రదర్శనానికి యోగ్యమైంది దీ గీత కావ్యం."

2.4.1976 —— ఆంధ్రజ్యోతి వారపత్రిక

. ఒకనాడు ఎంతో వైభవంతో లలిత కళలకు కర్పూర నీరాజనము లిచ్చిన కార్వేటినగరం నేడు గతవైభవాన్ని స్మరించేవారు కూడా లేని దీనావస్థలోనుండగా 30-8-75 శ్రీజయంతి సందర్భమున శ్రీశ్రీ జగద్గురు కంచికామకోటిపీఠాధి పతుల ఆశీస్సులతో శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరుల ఆలయ నిర్మాణం, స్కందపుష్కరణిలో తెప్పోత్సవం. శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి సన్నిధిని శ్రీ మైనంపాటి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యంగారు తాము రచించిన 'శ్రీకృష్ణతాండవము - గోపికాలాస్యము' అనే మహాకావ్యాన్ని శ్రీ వేణుగోపాలునికి సమర్పించడం, ఆ సందర్భమున శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయ ఆంధ్రశాఖాధ్యక్షులు ఆచార్య జి. ఎన్ రెడ్డిగారు అధ్యక్షత వహింపగా కవి కావ్యగానంచేశారు బ్రహ్మశ్రీ గౌరిపెద్ది రామసుబ్బశర్మ, శ్రీ జానుమద్ది హనుమచ్ఛాస్త్రి, శ్రీ వి పి. శ్రీరాములు, డా॥ పి వి. అరుణాచలం, శ్రీ ఆర్.ఎస్.వి నరసింహరాజు, శ్రీ కె. భాస్కర్ మున్నగువారు కావ్యప్రశంస చేశారు

యువజన సంఘం తరఫున శ్రీ ఆర్ వి సుదర్శనశర్మగారు కవిని సత్కరించగా అభ్యుదయ నాట్యమండలి అధ్యక్షులు, శ్రీ నరసింహరాజుగారు కవికి 'లలితకళానిధి' అను బిరుదమునిచ్చి సన్మానము జరిపినారు ——

—— 'నవయుగ' వారపత్రిక. తిరుపతి.

మైనంపాటి వంశము-చరిత్రాంశము

'మైనముపాడు వైరివృషమండలికిన్ ముకుదాడు, రమ్య కాం
చీ నగరీ సముజ్వల విచిత్ర విశేషతి కీడుజోడు, మే
ధానుపమ ప్రసిద్ధ కవితాద్భుత వాక్పటు కావ్యకన్యకిం
పైనటునంటి వీడు, వివిధాగమ సంస్కృతిగూడు, నేటికిన్!'

— మైనంపాటి గోపాలశాస్త్రి.

మైనంపాటివారి వంశము చారిత్రక-సంగీత-సాహిత్యవిశేషము కలది. అది లోకమునకు దెల్పుట ధర్మము, ఉచితము అని తెల్పుటకు పూనితిని. అన్యథా భావింపకుందురు గాక!

మైనంపాటివారు ఆర్వేలనియోగి బ్రాహ్మణులు. యజుశ్శాఖాధ్యాయులు - భారద్వాజ గోత్రీయులు. వైదికాచార నిష్ఠా సంపన్నులు. వారిలో ఎందరో మహానుభావులు భగవద్భక్తియే ప్రాధాన్యముగా సంగీత సాహిత్యసేవయే పరమార్థముగా తెలసినారు. ఈ చరిత్ర రచనకు వారి రచితములైన గ్రంథములు - శాసనములు రికార్డులు పెద్దలు తెల్పిన విశేషములే ఆధారము.

ఒంగోలు (72) క్రీ శ. (1441-42)

మైనంపాడు చెరువుకట్టదగ్గర నున్న శిలాశాసనము.

1. శ్రీశైల శిఖరరత్నం శ్రీమాన్ (శ్రీమతేన) త్రిపురాన్తకో వ తాద్భ
2. క్తాన్ య దృక్తో కల్పనల్లి ఫలతి చతుర్వర్గ ఫలమజాదీనాం॥

(శ్లో ౧) అ స్తిప్ర

3. శ స్తః పృథివీత లేన్దుః శ్రీ దేవ రాయో విజయాత్మజ
4. న్మా తస్మిన్మహీం శాసతి పుణ్యకీ ర్తి! దివం మరుత్వానేవ దివ్య
5. లక్ష్మీమ్ (శ్లో ౨) వుదయగిరి నాఖ్య నగరీ (ఉదయగిర్యాఖ్యా నగరే) కాన్తే కర్నాట కటక మధ్యస్యే! భార

6. ద్వాజసగోత్రో 'నరహరి నామ ద్విజోరిత ధర్మాత్మా॥
   (శ్లో 3) తదా
7. త్మజరి 'తమ్మయ మంత్రి' సంజ్ఞరతత్సూను రాసీత్ భువి 'మ
8. ల్లనార్యః'। సదాశివ శ్యర్చనదశీలయుక్తో ద్విజేన్ద్రో పూజా
   నిరతో మ
9. నీషి॥ (శ్లో ౪) సోభ్యేత్య శైవసాంరాజ్య కర్తారం ముక్తిసాధనం
   భిక్షావృత్యాయ
10. తిస్రోస్తం (యతిశ్రేష్ఠం)। పార్థయిత్వా (అర్థయిత్వ ౯నుప్రార్థ్య)
    తదాజ్ఞయా॥ (శ్లో ౫) త్రిపురాన్తక దేవస్య 'అలశైల' (శ్రీశైల)
11. శిరోమణిః (శిరోమణేః)। నిత్యం పూజాజ్ఞ నైవేద్యా౯ కర్తు
    ముద్యుక్త మానసః॥ (శ్లో ౬)
12. 'మైన్దనపాటి' గ్రామే త్రిపురాంతక దేవ శీమ్రి (సమ్ని–స్మ్రి)
    పూర్వాస్మిన్। బ
13. ధ్వా దృఢం తటాకం। లబ్ధ్వా క్షేత్రం చ తదుత్తర క్షేత్రం॥
    (శ్లో ౭) శా శా
14. ష్టే గుణ తర్క రామ శశి భి ర్యుక్తే తదా (తథా) ౬ుర్మతౌ
    ప్రాప్తే కార్తీక పర్వ
15. ణీన్దు దివస శ్రీ మల్లనార్య విభుః। ప్రాదా 'నైమన్ద
16. న పాటి' నామాని పురే క్షేత్రం పురారాతయే। పుష్పారామ మ
17. జస్ర మప్యనుదినం నిత్యార్చనా సిద్ధయే॥ (శ్లో ౮) గ్రా మంచ
    సుఖ సందో
18. హం నిత్య దీపామృతాయ చ। విమలం కాంస్యపాత్రం చ
    నైవేద్యాయ
19. దదౌ ప్రసుః॥(శ్లో ౯) మల్లయ సమర్పితమనుదిన మామోద్యతా
20. రుణగిరినాథః। (అనుదిన మాస్వాద్యదరుణగిరినాథః) నె వేద్య
    మిన్దు మౌళిః తస్య దద్యా త్తథా ఫలసిద్ధిమ్॥ (శ్లో ౧౦) (తస్య
    విదద్యాత్ యదష్టఫలాసాదు)
21. శ్రీ శ్రీ శ్రీ జేయును.

ఒంగోలు 149 క్రీ. శ. (1310-11) శా. శ. 1232
ఎండ్లూరున శ్రీ శివాలయమునకు ఎదురుగానున్న
తెలుగు శిలాశాసనము మొదటి ప్రక్క

1. స్వస్తి(శ్రీ) జాతశ...
2. శ పురుమంబులు ౧౨౩౨ అగు నేంటి సా
3. ధారణ సంవత్సర మాఘ మా... ..సోమ(గ
4. హణ పుణ్యకాలమందు శ్రీమన్మహామండలేశ్వర
5. శ్రీ వీరప్రతాప రుద్రదేవ మహారాజుల్కు పుణ్యంగాను
6. .. ..మల్లినాథకు పూర్వము
7. .... సమంగాను
8. ....మహాదేవరకు
9. .... యు
10. .... వారు కూం

రెండవ ప్రక్క

1. రకు ౧౮ల మంగమూరికు ౧౦౦ గోమగుంటను
2. కు ౧౦౦ కాకుటూరకు ౧౦౦ బూదవాడకు ౧౦౦
3. పులకొండకు ౫౦.. ...చం నిం
4. పాడుకు ౧౦౦ మైంబని పాడికు ౧౦౦
5. మూండిశు ౧౦౦ మందికలపాడకు ౧౦౦
6. ....
7. .. . .

ఒంగోలు 150 క్రీ. శ. (1356-57)
ఎండ్లూరున శ్రీమాధవస్వామి ఆలయమున నున్న
తెలుగు శిలాశాసనము మొదటి ప్రక్క

1 స్వస్తి సమస్త ప్రశస్తి
2. సహితం శ్రీమన్మ
3 హా మండలేశ్వర అ
4 రి విసమ హయా
5. రూర ప్రోడ రేఖారే
6. వంత్త పరబళ క్రిశా
7. వర్తి శరణాగత వజ్రప
8 ంజర మండలీకర పందోళి

9 జీవరక్ష దక్షనారాయణ
10. (శ్రీ) సారంగపాణి దేవరాజు
11. లు కమకు ఆయురారో
12. గై శ్వర్యాభివృద్ధియు
13. వస్తువాహన సంమృద్ధియు రా
14. జ్యాభివృద్ధియు ధనకనక సమృ
15. ద్ధియుంగాను శ్రీమంన్మ
16. హా మండలేశ్వర కాకతి
17 య గణపతి దేవమహారా
18. జులు సుఖ సత్కథా వినో
19 దంబును పృథ్వీరాజ్యము
20 సేయుచుండంగాను స్వస్తి
21. శ్రీ శక వరుషంబులు ౧౧
22 ౭౮ అగునేంటి నల పంవ
23. త్సర వైశాఖ శు ౫ బు రమ
24. తంత్రి మాధవ దేవరాజునకు
25 శ్రీవై కుంఠలోక ప్రాప్త్య
26 ర్థమై పెట్టి నిజభృత్యు
27. లై రి (నా) స్వస్తిశ్రీ మన్మహా
28 ప్రదాని గోవిందనాయ

రెండవప్రక్క

29 ంగులు విల్చిన ప్రతిష్ఠ శ్రీ
30. మాధవ పెరుమాళ్లకు
31. ను అంగరంగ భోగనై వేద్య
32 దీప ముఖ్యమైన సర్వే
33. ఏస్తు భోగమునకు
34. ఇచ్చిన దం మ్మగాను । 'పేండ
35. లూరు' సర్వ భోగ సొం మ్ము
36. త గాను ఇచ్చిరి కుంట
37. లు ౧౨౦౦ పూ హితార్థ పే
38 రన మిట్టి దక్షిణతః నూం
39. తులపాడు పశ్చిమతః
40. మైన్దనపాడు ఉత్తర
41. తః యర్గులరు ఇట్లు సర్వ
42. మాన్యముగాను-శ్రీమా
43. దవ పెరుమాళ్లకు ఇ
44 చ్చిరి యీ కృతి కొడయలు మా
45 దవ నంబిగారి కొడుకుచే
46. ం న్నయనంబిగారు విరి పు
47. తపౌత్రులకు అ చం
48. దార్కము స్వదత్తం పరద
49 త్తం వాయోహరేతి వసు
50 ంధరా షష్టిర్వర్ష రుష స
51. హస్రాణి విష్టాయాం జా
52 తే క్రిమి స్వదత్త ద్విగుణం
53. పుణ్యం పరదత్తాను పా
54 లనం పర త్తాపహరం
55. చ్ఛ స్వదత్తం ద విఫ్పలంభ
56 వేతు మల్లనాథ దేవర
57 కు ౧౨౦ గోవిందపెరుమాళ్ళ
58 కు ౧౦౦ అవనంకకు
59 కు ౧౦౦ దేవతకు ౩౦ విరులకు
60. ౭౫ కోనిట్ల ఖందన ననంరు
61. కు ౭౫

....

....

మూడవప్రక్క

..

. . .

ఈ శాసనము లాధారంగా తెలిసినంతవరకు మైనంపాటి సంగమునకు మూలపురుషుడు 'నరహరి' తటా కారామాది ప్రతిష్ఠాపన కర్త. అతడు క్రీ. శ. 13 శతాబ్దములోనివాడు. ఉదయగిరికి

చెందినవాడు. శ్రీ మన్మహామండలేశ్వర శ్రీ వీరప్రతాప రుద్ర మహారాజు క్రీ. శ. 1310-11 కాలముననగాని, అంతకుమునుపు క్రీ. శ. 1256-57 లో శ్రీమన్మహామండలేశ్వర కాకతీయ గణపతిదేవ మహారాజు పాలించుచున్న కాలమున ఎండ్లూరు శాసనమునుబట్టి సారంగపాణి దేవరాజుగారు శా. శ. ౧౧౭౮ అగు నలనామ సంవత్సర వైశాఖశుద్ధ ... లు తన తండ్రి మాధవ దేవరాజునకు శ్రీ వైకుంఠప్రాప్త్యర్థమై చేసిన దానము తెలియుచున్నది. ఈ దేవరాజు ఎండ్లూరు ప్రభువులు అని విషమహాయాధిరూఢ - ప్రౌఢరేఖారేవంత - బళిక్రాంత శరణాగత - వజ్రపంజర - మండలీకరవందోళి జీవ నారాయణ బిరుదాంచితులు. వారికడ ఉదయగిరి నరహరి మంత్రిపదవి నుండెనేమో! నరహరి కుమారుడు తిమ్మయమంత్రి. తిమ్మయమంత్రి కుమారుడు మల్లనార్యుడు లేక మల్లయమంత్రి ఇతడు మైదనపాడు (మైనంపాడు) లో అదవరకే ప్రతిష్ఠింపబడి యుండిన పురారాతి (శివుడు)కి నిత్యపూజ నైవేద్య అఖండ దీపారాధనలకు క్రీ. శ. 1441-42 లో భూమిని దానం చేసినవాడు. ఇట్టి శాసనము కర్నూలు జిల్లాలో మార్కాపురం తాలూకాలోని త్రిపురాంతకమున కలదట!

మైనంపాడునకు పూర్వపు పేరు మైదనపాడు. నరహరి తర్వాత వారికి ఉదయగిరివారను పేరు పోయి మైనంపాటివారను పేరు వెలసినది. నరహరి వంశీయులు ఎండ్లూరు ప్రభువులకు మంత్రిత్వ కార్యములు నెరపుచుండిరనుట తెల్లము. అనగా మల్లయమంత్రి తదనంతరము వంశావళిలో నేదో మార్పు కలదు. వారి నామములు తెలియవు. దీనినిబట్టి మైనంపాడున పురాతనముగా వెలసియున్నది శివాలయము. ఆ దేవునినే మల్లయమంత్రి 'పురారాతి' అని పేర్కొనెను. తరువాత మల్లయ పేరనే ఆ శివుడు 'మల్లేశ' అను పేర వ్యవహరించినట్లు తోచును. ఇందులకు కారణము మల్లయమంత్రి ఆ దేవు నర్చించి భూదానాదు లొనర్చుటయే. అనంతరము అతని వంశీయులలో నొకడు శ్రీ వేణుగోపాలస్వామిని గోల్కొండనుండి

తెచ్చి యందు ప్రతిష్ఠించి యుండును. ఆ ప్రతిష్ఠాపనకర్త ఎవరైన నిర్ణయింప వీలుకాదు - ఇందుల కొక యైతిహ్యము కలదు పల నాడు, కొండవీడు, గుంటూరు, ఒంగోలు, ఎండ్లూరు కందుకూరు ప్రాంతములు 16 వ శతాబ్దినుండి 17 వ శతాబ్దివరకు గోలకొండ పాలించుచున్న కుతుబ్ శాహి వంశీయుల పాలనకు లోబడియుండెను ఎండ్లూరు ప్రాంతమునకు చెందిన 'మైన్దనపాడు' అను అగ్రహారము క్రమంగా వ్యవహారమున 'మైనంపాడు' అను పేరొందినది గోల్కొండ నవాబులలో ఇబ్రహీంకుతుబ్ షా (మల్కి-భరాం మహమ్మద్ కులీ కుతుబ్ షా - అతని అల్లుడు సుల్తాన్ మహమ్మద్ పాలనలో ప్రజాహితైకరీతి విద్యా వివేకములు విస్తరించినవి, ఆ ప్రభు వుల తర్వాత గోల్కొండ రాజ్యము నిజాం ప్రభువుల స్వాధీనమై కొంత కాలమునకు ఆ ప్రాంతములన్నియు ఈస్టిండియా కంపెనీవారికి దత్తము చేయబడినవి. ఎండ్లూరు ప్రభువులు గోల్కొండ నవాబు లకు సామంతులేమో! ఆ ప్రాంతపు గ్రామలెక్కలను గ్రామ కర ణము, శిస్తు వసూలుచేయు గ్రామ పెద్దకాపు - గ్రామములోని పెద్ద పెద్దలు జమాబందీనాడు నవాబులకు నేరుగా నజరాలతో అప్పగించే వారట! ఒక యేడు మైందనపాడునుండి కరణం మైనంపాటి వంశీ యుడు, (ఎవరో తెలియదు) పెద్దకాపు, కులపెద్దలు కలిసి తొమ్మం గురు జమాబందీకై గోల్కొండకు వెళ్ళిరట! ఒకనాటి రాత్రి మైనం పాటి వంశీయునికి కలలో వేణుగోపాలదేవు డగుపడి "అయ్యా! నేను 'మూచికుంద' నది (మూసీ)లో పడి చాకలి గుడ్డల ఉతుకు దెబ్బలను నోర్వలేకుంటిని - నన్ను నీవు నీ యూరు చేర్చుకొనుము - మేలు కలుగు"నని నదిలో తా నున్నచోటు గుర్తుచెప్పి మాయమయ్యె నట! మైనంపాటి వంశీయుడు ఉదయమున లేచి తన స్వప్న వృత్తాం తము తన యనుచరులకు తెల్పగా వారును తమకట్టి కలయే వచ్చిన దని చెప్పిరి. అతడును ఆశ్చర్యపడి వారితో కలిసి నదికి వెళ్ళి కలలో స్వామి చెప్పిన గుర్తు తెలిసికొని చూడగా స్వప్నము నిజమయినది. చాకలి యొకడు నదియొడ్డున సగము భూమిలో పూడుకొనిపోయిన

రాతిపై గుడ్డ ఉతుకుచుండుట చూచి రాతిని పరిశీలించి అది సా
విగ్రహమని తెలిసికొన్నాడట! ఆ విగ్రహము ఏ పవిత్ర దే
లయమునుండి ఏ నవాబుల దండగమునకు గురియైపడియుండెనో!
చాకలి నవాబు అంతఃపురానికి చెందినవాడని తెలిసి మిన్నకవ
నాటిరాత్రి మైనంపాటి వంశీయుడు నిద్రించుచు స్వామిని తలచుక
"స్వామీ! రేపు ముందుగా నా గ్రామం జమాబందీ పూర్తియగు
నీవు చెప్పినట్లు చేయగలను." అనుకొని నిద్రించెనట! మరలా స్వ
మున దేవుడగుపడి "అట్లే యగును - నీవు నా బరువునుగూర్చి సం
హింపకు - చేతిలోని పాత్రమువలె బరువు వుండగలను" అని మా
మయ్యెనట!

మైనంపాటి వంశీయుడు మరునాటి ఉదయమున తన లె
లతో - తన వారితో కొత్వాలు కూటమున నుండగా నవాబు నగ
నుండి తొలుత మైనంపాడు అన్న పిలుపు వచ్చిందట! కరణ
లెఖలతో తనవారితో నవాబు నెదుట హాజరైనాడట! నవాబు త
పజీరులచే లెఖలు తనిఖి చేయించి శిస్తు కట్టించుకొని పంపెన
వారు జమాబందీ త్వరలో ముగియుట స్వామి అనుగ్రహమును ఋ
సాయంకాలము వరకెట్లో గడిపి, నదికిపోయి చూడగా చాకలి వెళ్ళి
యుండెనట! వా రా రాతిని దొర్లించి చూడగా ఏకశిలలో సత్
ద్వయముతో ముచ్చటగానున్న వేణుగోపాలుని దివ్యమంగళ విగ్ర
హమును చూచి మ్రొక్కిరట! దానిని తీసికొని పోవుటెట్లని ఆలో
చించి పెద్దకాపు తలపై చుట్టుకొన్న పెద్ద దుప్పటము తీసి క్రిందపరచి
విగ్రహము నెత్తిపెట్టి మూటకట్టి కరణం నెత్తుకొనగా అది పాత్ర
మంత బరువైయుండెనట! వారు మజిలీలతో ప్రయాణము సాగించి
స్వగ్రామం చేరిరట! శుభముహూర్తమున మైనంపాటి వంశీయుడైన
కరణము చిన్న ఆలయము కట్టించి స్వామినందు ప్రతిష్ఠించెనట!
అర్చనాదికములు తానే చేయుచు నిత్యనైవేద్యోత్సవములకై తన
భూమిని స్వామికి సమర్పించెనట! ఉత్సవ పర్యవేక్షణకై పెద్ద
కాపును - కార్యనిర్వహణకై కులపెద్దలను నియమించెనట! ఆతడు.

ఆ వేణుగోపాలుని భక్తుడై అనేక కీర్తనలను రచించి సేవించెనట! ఈ కథ ఎట్లున్నను మైనంపాడున వెలసిన వేణుగోపాలుని మైనంపాటి వంశీయుడు ప్రతిష్ఠించెననుట సత్యము. అందులకు ——

'దుప్పటజట్టి గుట్టుగ దెచ్చితి-నిప్పుడు నా ముప్పు దీర్ప వేల!
మెప్పుగ నీపట్టు జేరితిని-మైనంపాటి బాల! శ్రీ వేణుగోపాల!!'

అను సంకీర్తన భాగం మా వారినోట నిల్చియున్నది. ఇటు వంటి ఆ మైనంపాటి వంశీయుని సంకీర్తన లేమయినవో! నేడు కాన రావు. అతడు దేవాలయ ఆటాకా రామాది ప్రతిష్ఠాపన కర్తగా పేర్కొనబడి యుండినవారిలో నొక డనుట ఇందులకు ప్రబల తార్కా ణము. నాటినుండి మైనంపాటివారిక (శ్రీ) వేణుగోపాలుడు ఆరాధ్య దైవమయ్యెను. మైనంపాటివారు స్వామికి ఉత్సవ విగ్రహములు చేయించినారు. ఆ విగ్రహముల పాద పీఠములందు ఆ వృత్తాంతము చెక్కబడియున్నది.

ఎడ్లూరు ప్రభువులైన మందపాటి రామచంద్రరాజు - రామ భద్ర రాజులుంగార్ల కొలువులో మైనంపాటి కామరాజు - పాపరాజు- వెంకన్నగార్లు దివాన్జీలుగా వుండేవారు. మందపాటి వంశ ప్రభువులు మైనంపాటివారి సంగీత సాహిత్య ప్రతిభకు మెచ్చి ఎన్నో మాన్యా లిచ్చారు. బూరగ మాన్యం కవిమాన్యం - మొదలగునవి. వారు సంగీత సాహితీ పోషకులై ఎందరినో పోషించిరి.

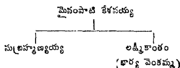
మైనంపాటివారిలో వైష్ణవ-శైవ-స్మార్త-శాక్తేయ-ఆరాధ్య సాంప్రదాయము లవలంబించిన వా రున్నారు. అందులకు వేణుగోపాల స్వామి ఆలయప్రాంగణమున నే నెలకొల్పిన భ్రమరాంబా మల్లేశ - వీరభద్ర - భద్రకాళీ - ఆంజనేయ దేవాలయములే సాక్ష్యములు. మన్యం వీరయ్య పెద్దకాపు దేవాలయ ముఖద్వార గోపురము కల్యాణ మంటపములు కట్టించెను. మైనంపాటివారిలో నొక శాఖ వారికి కామేశ్వరీదేవి ఉపాస్యదైవమనుటకు కామయ్య తండ్రి అయ్యా సామి (అయ్యారప్ప) చెప్పిన పద్యము గమనార్హము.

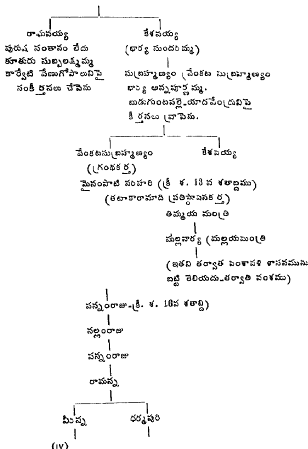
"పద్యముల్ పాంచాల శాహాటమున జెప్ప–మాని తే నియోగి
వానినటనే!
ఘంటాపథమ్ముగా శైవారముల్సేయ–మాని తే నియోగివానినటనే!
నల్గురు భళియన నబరు లందక యున్న–మాని తే నియోగివానినటనే!
సంగీత సరసోక్తులంగుగా బల్కక–మాని తే నియోగివానినటనే!
ఇంపుగా నిన్ను నృత్యమాడింపకున్న–నేను మైనము పాటింటి
వానినటనే!
కరుణతో జూడుమమ్మ! కామవల్లి!–శ్రీ సుగుణవల్లి కామేశ్వరీమ
తల్లి!"

ఇందు 'నృత్యమాడింపకున్న' అనుటచే మైనంపాటివారు నృత్యము దభినివేశము కలవారనుట స్పష్టము.

నేడు మైనముపాటిలో వేణుగోపాల దేవునకు ఎనిమిది తరము లుగా మద్దిపాటి వంశీయులైన వైష్ణవాచార్యులవారు, తక్కిన దేవుళ్ళను శైవార్చకులు సేవించుట, నేడు ప్రభుత్వమే ట్రస్టీల మూలమున శ్రీ పెరుమాళ్లుగారు. శ్రీ మైనంపాటి ప్రసాదరావుగార్ల ఆధ్వర్యమునందు స్వామి ఉత్సవాదులు నిర్వహింపబడుట తెలియ వచ్చును. శ్రీ మైనంపాటి ధర్మరాజులుగారు, తనకు స్వప్నమున స్వామి యిచ్చిన ఆజ్ఞ పురస్కరించుకొని ఇత్తిడి గరుడవాహనము చేయించి స్వామికి సమర్పించుకొన్నారు.

శ్రీ వేణుగోపాలుని ప్రతిష్ఠాపన కర్తయగు నరహరి వంశము వివిధ శాఖోపశాఖలై విస్తరించినది. ఆ వంశవిభాగములో నా వంశ మూలపురుషు డెవ్వడో నిర్ణయింప వీలుకాదు. నా వంశవృక్షము చూడుడు.—

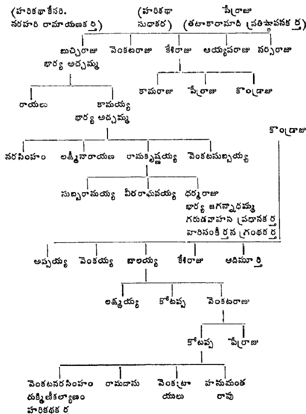

రాఘవయ్య
పురుష సంతానం లేదు
కూతురు సుబ్బలక్ష్మమ్మ
కార్వేటి వేణుగోపాలునిపై
సంకీర్తనలు చేసెను
కేశవయ్య
(భార్య సుందరమ్మ)
సుబ్రహ్మణ్యం (వేంకట సుబ్రహ్మణ్యం
భార్య అన్నపూర్ణమ్మ.
బుడుగుంటపల్లె-యాదవేంద్రునిపై
కీర్తనలు వ్రాసెను.
వేంకటసుబ్రహ్మణ్యం
(గ్రంథకర్త)
కేశవయ్య
మైనంపాటి సరహరి (క్రీ శ. 13 వ శతాబ్దము)
(తటాకారామాది ప్రతిష్ఠాపనకర్త)
తిమ్మయ మంత్రి
మల్లనార్య (మల్లయమంత్రి
(ఇతని తర్వాత వంశావళి శాసనమును
బట్టి తెలియదు-తర్వాతి వంశము)
పన్నంరాజు-క్రీ. శ. 16వ శతాబ్ది)
నల్లంరాజు
పన్నంరాజు
రామన్న
మీనన్న
ధర్మపురి
(IV)

(ఇతని వంశము వివిధ శాఖోపశాఖలైనది)

- మాదన్న
  - చిట్టెంరాజు
    - మాదన్న
      - కేశవులు
        - మాదన్న
        - నరసరాజు
          - నఃసరాజు
            - ధర్మరాజు
              - పద్మరాజు
              - వెంకటనర్సరాజు
              - అయ్యపరాజు
                - కామయ్య
                - గుర్రాజు
                  - కామయ్య
                  - అయ్యాసామి (అయ్యారప్ప)
                    - కామయ్య భార్య జ్ఞానమ్మ
                    - రాఘవయ్య (రాఘవయాదవీయ ద్వ్యర్థి కావ్యకర్త)
                      - నరసింహారావు
                      - పురుషోత్తం
                      - రామయ్య
                      - హనుమంతరావు
                      - సుబ్రహ్మణ్యం
                    - గుర్రాజు
                  - నర్సయ్య
              - నర్సరాజు
                - ధర్మపురి
                - సుబ్బరాయుడు
                - గోపాలశాస్త్రి (క్షేత్రగణితకర్త)
        - పేర్రాజు (తటాకారామాది ప్రతిష్ఠాపన కర్త)

నరహరి వంశములో మాదన్న కుమారుడు కేశవులు అతని మూడవ కుమారుడు పేర్రాజు మూడవ సంతు కేశిరాజు—అతని

మూడవ కొడుకు కొండ్రాజు సంతానంలో కేశిరాజు - అనువాడు గాక శ్రీ మైనంపాటి ధర్మరాజుగారు వ్రాయించి భద్రపరచిన మైనంపాటివారి వంశ మహావృక్షములో మరెవ్వరును కేశవనామధేయులు కానరారు. కావున నా వంశ మూలపురుషుడు కేశవయ్య వారిలో చేరినవాడు కాడు. నరహరి వంశీయుల సమకాలీన జ్ఞాతి వర్గములో ఎందరుండిరో! వారిలో నితడొకడుగా నుండును

మైనంపాడు గ్రామంనుండి తద్వంశీయులలోని వాడైన కేశవయ్య కుటుంబమువారును, మరి రెండు కుటుంబముల వారును కార్వేటి నగరమునకు వెళ్ళినట్లున్నది. అట్లే కొందరు కోనసీమ - ఓరుగల్లు - కొత్తపట్నం - పొదిలి - ఆలకూరుపాడు - ఒంగోలు - దాని చుట్టుపట్టుల గ్రామములు చేరిరి. క్రొత్త పట్నమునకు వలసవెళ్ళిన వారిలోని వాడే మాస్టరు సి. వి. వి. యోగసిద్ధాంతమునకు చెందిన గురుదేవులు శ్రీ మైనంపాటి నరసింహారావుగారు. వారెల్లరు వలసపోవుట కానాటి జీవన విపరీత పరిస్థితులే కారణము. కార్వేటి నగరమునకు వచ్చినవారు మూడు కుటుంబములవారట! వారిలో కేశవయ్య కుటుంబ మొకటి. అతనికి మైనంపాడు గ్రామమున నలుబది ఎకరముల పొలముండెడిది. (పూర్వు లమ్మినది పోగా మిగిలిన స్వల్పాంశము నే నమ్ముకొని వచ్చితిని.) కార్వేటి నగరమున నేడు మైనంపాటి వంశీయు లెవ్వరు లేరు. గృహప్రదేశములు మాత్ర మున్నవి. మిగిలిన రెండు కుటుంబముల వారి సంతానము - కాళహస్తి - తిరుపతి - నారాయణవనములం దున్నారు.

క్రీ.శ. 17వ శతాబ్ద్యంతముననో 18వ శతాబ్దారంభముననో నా వంశ మూలపురుషుడు కేశవయ్య మైనంపాడునుండి కార్వేటి నగరమునకు వచ్చి స్థిరపడెను. అప్పుడు కార్వేటి నగర ప్రభువులు సూర్యవంశ క్షత్రియులు శ్రీ వెల్లంటి కసవరాజును, అతని తమ్ముడు వేంకట పెరుమాళ్ళ రాజులుంగార్లు. కేశవయ్య కుటుంబంవారికి అచ్చట అదివరకే స్థిరపడియున్న వంకాయపాటి వారితోను సుదూరమున గల అప్పలాయగుంట గ్రామంలోని గర్నెపూడివారితోను

సంబంధ బాంధవ్యము లేర్పడినవి. వంకాయలపాటి సుబ్రహ్మణ్యయ్య బుడుగుంటపల్లె (రైల్వే కోడూరు – కడప జిల్లా)లో నున్న రాచపూటివారితో సంబంధ బాంధవ్యము కలవాడు.

నా వంశంలోని ముఖ్యుడగు కేశవయ్య సుతులు రాఘువయ్య కేశవయ్య అనువారు. రాఘువయ్య కార్వేటి నగరమున నివసించి అచ్చటి వేణుగోపాల దేవునిపై సంకీర్తనలు రచించెను. కేశవయ్య వంకాయలపాటి సుబ్రహ్మణ్యయ్య సోదరిని వివాహమాడి బొంబాయి రాష్ట్రమందలి ధార్వాడలో రైల్వే ఉద్యోగము నుండెను. అతడు ఉద్యోగ విరమణానంతరము తన మామగారు యున్న బుడుగుంట పల్లెకు వచ్చి స్థిరపడెను. నాటినుండి మా [illegible] వంశము బుడుగుంటపల్లెలో నెలకొనినది. కేశవయ్య కృష్ణభక్తి గలవాడు. అతని మామయగు వంకాయలపాటి సుబ్రహ్మణ్యయ్య యాదవేంద్రోపాసకుడు. కావున వారు తమ ఇంటిముందే శ్రీ యాదవేంద్రస్వామికి మందిరము నిర్మించి ప్రతిష్ఠించిరి. దానికి ఆ గ్రామమందలి భూస్వాములు – ధనికులైన రాచపూటివారి సాయం లభించెను. వారు స్వామి ఉత్సవాదులు మహా వైభవంగా జరిపించేవారు.

వంకాయలపాటి సుబ్రహ్మణ్యయ్య సుబ్బమ్మ దంపతులు సంతానము లేనివారగుటచే మేనల్లుని (నా తండ్రిని) పెంచుకొనిరి. వంకాయలపాటి సుబ్రహ్మణ్యయ్య యాదవేంద్రునిపై పెక్కు కీర్తనలు రచించెను. నా తండ్రియు (సుబ్రహ్మణ్యం) కొన్ని కీర్తనలు వ్రాసినారట! ఇతడు కూర్మదాసుగారి శిష్యుడు. మృదంగ విద్వాంసుడు.

సంగీత-సాహిత్య విశేషములు

'గీతప్రయోగ మాశ్రిత్య నృత్తమేతత్ ప్రవర్తితామ్
ప్రాయేణ తాండవ విధిః దేవస్తుత్యాశ్రయోభవేత్'

అను భరతోక్తి ననుసరించిన మహాత్ములెందరో! మైసంపాటి వారు సంగీత సాహిత్య నాట్యాభినయములం దభినివేశము కలిగి, వానిని దైవ స్తుత్యాత్మకము లొనర్చిన తీరు తెన్నులు వారి రచ

నలు-చరిత్ర-పరిశీలించిన తెలియనగును. జ్యోతిషం, ఆయుర్వేదం, గణితములలోను, వ్యవహారదక్షత యందును ప్రసిద్ధులు. రామభక్తి, కృష్ణభక్తి మిక్కుటముగా గలవారు. కొందఱకు వివాహాత్పూర్వం వేణుగోపాలస్వామి సన్నిధియందు అభినయము చేయు సంప్రదాయ ముండెననుట యొక విశేషము. అందులకు వారి పద్యమే చేయూత.

> "పెండ్లి పేరంటములమున్ను విధిగ కాళ్ళ
> గజ్జెగట్టి సంకీర్తనన్ గాన భావ
> బంధురమ్ముగ వేణుగోపాలు నాట
> పాటలన్ గొల్తు మైనంపాటివారు."

ఈ సంప్రదాయమును ఎవరు ప్రారంభించిరో, ఎవరు సాగించిరో, ఎవరు చాలించిరో ఊహింపలేము కాని, అనూచానముగ సంప్రదాయమున్నదనుటకు మైనంపాటి కామయ్యవారి కుమారులు నరసింహారావు, హనుమంతరావుగార్లు సాక్షులు. మైనంపాటివా రెల్లరు ఆ యాచారము విడువక అవలంబించి యున్నచో కూచిపూడి వారివలె వీరి నాట్య సంప్రదాయము, నేటికిని ఆంధ్రదేశమున విల్సి యుండెడిది. మైనంపాటి వారిలలో కొందఱకు చిన్ననాటనే ముక్కు-చెవులు విధిగా కుట్టుకొనవలెనను పద్ధతి యున్నదనుట అందఱకు మంచి నిదర్శనము. సంకీర్తన పద్ధతిలో, హరికథాసరళిలో, అభినయ రీతిలో మైనంపాటివారు సహజము, వినూత్నమునైన సంప్రదా యము స్థాపించిరనుటకు సందేహము లేదు. ఆ సంప్రదాయము నేడు దర్శించుటకు చాని నభ్యసించిన వారవనిత లుండిరో లేరో! ఉన్నవి వారి రచనలే——దేనువకొండ - కాకర్ల, మైనంపాటి - కూచిపూడి - మేరటూరు - కవ్యటాల - కోరుకొండ - వారి సంగీత నాట్య సంప్రదాయము లొక్కొక్కటి ఒక్కొక్క ప్రత్యేక పద్ధతులు కలవి. వానిని విజ్ఞులు పరిశీలింతురు గాక!

నరహరినుండి గోపాలకృష్ణశాస్త్రి వరకు నెందరు సంగీత సాహితీవేత్త లుండిరో, వా రెవరో, రచన లేవో తెలియదు. కాని

జనశ్రుతిలో కొన్ని రచన లెవరో చేసినట్లును, కీర్తనలు పాడినట్లును, అవి పురాతనములని పెద్దలు (మైనంపాటి ధర్మరాజు - [illegible] నారాయణగార్లు) చెప్పిరి.

గోపాలశాస్త్రి... ఇతడు రచించిన శ్రీనగగణితము కలాపా-మున నున్నది. మదనగోపాలా రమావల్లభా! అను మకుట గ్రంథ-మును వ్రాసెనట! ఇత డుద్దండ కవితా ప్రౌఢిమగలవాడు.

కామయ్య ఇతడు భరతనాట్యాచార్యుడు. ప్రబంధ - పదకర్త-అవధాని-రాఘవ యాదవీయమును ద్వ్యర్థి కావ్యమును-సంకీర్తనలను - చమత్కారగ జన్యములు, సరస పదవిలాసముగల కృతులు - జావళీలు రచించెను. సాంబలక్ష్మీవిలాసమను ప్రబంధము, కందసీతారామ శతకము, లక్ష్మా పరిణయమను కావ్యము, కుచేలోపాఖ్యానమను హరికథ రచించెను ఎల్లమాంబ గుడిగల తీగల వెంకటలక్ష్మి మున్నగు వారవనితలకు సంగీతాభినయములు నేర్పించెనట! శిష్యసమూహముతో దేశ సంచార మొనర్చుచు గద్వాలకేగి ప్రభువును దర్శించెనట! ఆ ప్రభువు యితని సంగీత సాహిత్య నాట్యాభినయములకు బహుముఖ ప్రజ్ఞాపాటవమునకు మెచ్చి సన్మానించెనట! అచ్చట అవధానము గావించి మెప్పునొందెనట! వనపర్తి, వెంకటగిరి, ఆత్మకూరు సంస్థానములందును, కడప జిల్లాలోని బద్వేలి, ఎల్లంపేట, పుల్లంపేట, చిట్వేలి యందుగల వారవనితలకు సంగీతాభినయములు నేర్పించుచు నట కొంతకాల ముండెనట! ఇతని అభినయ గీతములు ఆ ప్రాంతమువారు పాడుట తెలియనగుచు ఆ గణికామణు లీతని గీతములు పాడి అభినయించువారు.

గద్వాల ప్రభువు తన్ను స్త్రీగా వర్ణించి శృంగార భావమును ప్రదర్శింపు మనగా..

కీర్తన - భీంప్లాస్ - ఆది

తమాషైనదర! చిన్నది-దాని తలంపు నీపైనున్నది
సమామి నీకేనన్నది-నాణ్యమైన మల్వాన్నది ॥త॥

మృషా చేయవలదన్నది బల్-హుషారుగా రమ్మన్నది
రోష మేల నీకన్నది దిల్-ఖుషీ చేతువన్నది
నెఱిమోవి తేనె రావసిడవె-న్నెరా పలుకు కిన్నె రాదిరా
మరాళగమి మోమురా చంద-మూమరా కనులు తామరాదా?
జులాయించు పంజులా కమ్మగా-జలాహార రాజులా
నెలా తనువు వెన్నెల మొగము వెన్నెల తళుకు వన్నెలాదిరా
సమ్మాదేన తానముగలయుగా-నము స్వాభిమానముదిరా
తమాలంబు చిత్తము మిసిమి అమ్మ-తము మదన భ్రాంతముదిర
నడా దంతిగున్న డాయు పిడికిట-నడాగు గౌను నెన్న డాబురా
బిడాయించు గబ్బిడాలు చనులా-బిడాగు తుమ్మెద బిడారురా
పరాకేల నిల్వరా మనసు నా-పరాధియెడ దావరాదురా
వరద (శ్రీ) మైనముపాట్నా మే-శ్వర వినుత దేవ రాజపూజిత

అని ఆశువుగా పాడి అభినయించెనట।

ఒకప్పుడు రాజంపేట (కడప జిల్లా) సమీపమందలి ఎల్ల లోని గణికామణులు నాట్యాభినయము లభ్యసించి చేయు లలో మచ్చునకొకటి —

కీర్తన – కాఫి – జంపె

అది నీకె తగినది-అది కెపో రా-కృష్ణా!
మదన జనక నాతో-మాట లేటికిరా

. . . .

మందులమారిల్లు-మరగితివటరా
సుందరాంగిని గూడి-సుఖయింపవోరా
తమణి పెట్టిన మందు-తిలకెక్కెనటర
విరిబోణిమణి యిల్లు-విడిదాయెనటర

వరద మైనముపాటి-వాస! గోపాల!
పరమపురుష! కామేశ్వర పరిపాల! ॥అ॥

నరసింహారావు - ఇతడు హరికథా కేసరి - హరికథాభీష్మ - బిరుదు వహించినవాడు. సంగీత సాహిత్యాలు తండ్రి కామయ్యవద్ద నభ్యసించాడు. గాయత్రీ మంత్రంతోపాటు తారక మంత్రోపదేశం పొందాడు పంచముఖాంజనేయం - మేధాదక్షిణామూర్తి, మంత్రానుష్ఠానం చేశాడు. ఆంగ్లవిద్యకై చెన్నపురి కేగి మెట్రిక్ పూర్తి చేసికొని అచ్చట ప్రసిద్ధ విద్వాంసులైన తచ్చూరి సింగరాచార్య సోదరులకడ సంగీతాభ్యాసం చేశాడు. గాత్రం, వయోలిన్ లలో గా సాధనచేసి వారిచే సమర్థుడనిపించుకొన్నాడు. పట్నం సుబ్రహ్మణ్యయ్యర్ చెంత - భాష్యాంతవైయ్యాకరణియైన మైసూరు వాసుదేవాచార్యులు - పూచి అయ్యంగార్ - టైగర్ వరదాచార్యులు తోపాటు తాను అంతేవాసియై విశేష సంగీతజ్ఞాన మలవర్చుకొన్నాడు. సంగీత కచ్చేరీలు చేసినాడు. హరికథా విధానమందు - గుంటూరు - నెల్లూరు - కృష్ణ - రాయలసీమ మండలాలలో విస్తారంగా హరికథలు చెప్పి పాండిత్యనిహారం చేసిన హరికథా సార్థకనామధేయుడు. ఇతడు శ్రీ ఆదిభట్ల నారాయణదాసు డని కొంద రనుట పొరపాటు. (చూ ప్రపంచ తెలుగు మహా ప్రత్యేక సంచిక) శ్రీ నేతి లక్ష్మీనారాయణ భాగవతారు ప్రత్యక్షంగా చూచి జలసూత్రం రుక్మిణీనాథశాస్త్రికి చెప్పిన విబట్టి జరిగిన ఉదంత మొరిగించెదను.

ఒకప్పుడు నెల్లూరున జరిగిన హరికథా కాలక్షేపాలు హరి పితామహుడైన శ్రీ ఆదిభట్ల నారాయణదాసుగారి హరికథ ప్రారంభమైనవి. అసంఖ్యాక జనంతో సభామండలం నిండిపోయింది. నారాయణదాసుగారు కథ ప్రారంభింపగనే జనంలో గుసగుస రేగింది! అంతట వారు అర గంటలో కథ ముగించారట! తరువాత నరసింహారావుగారి కథ ప్రారంభమై నాల్గు గంటలు జనానురంజకంగా సాగిందట! ఆదిభట్ల నారాయణదాసుగారు నర

సింహాద్రిరావుగారి ఆశుధారా కవిత్వవైభవానికి – సంగీత మాధురికి – అభినయచాతురికి హరికథా సరళిలోని లలితసౌకుమార్య భావ సంపన్నతకు ముగ్ధులై – "నా విధానము ఉద్వేగభరితము – ప్రౌఢ భావ ప్రగుంఫితము – నీ విధానము సలక్షణ సౌకుమార్య ప్రసన్న భావబంధురము" అని మెచ్చి 'హరికథా కేసరి' యని అభినందించెనట!

శతసప్తాహ నిర్వాహణ ధురీణులైన శ్రీకృష్ణభక్తులు శ్రీ కూర్మదాసుగారు ఇతని హరికథ లేని సప్తాహమే జరప లేదట! ఇతడన్న అనిని కంత ప్రేమ – 'నగిహరి ముద్రయున్న ఇతని గేయాలు పాడు వారు నాడు, నేడు, నటులు – నర్తకు లున్నారు. శ్రీమద్వాల్మీకి రామాయణము సంపూర్ణముగా నరిహరి రామాయణమను పేర హరికథా రూపమున రచించిన వాగ్గేయకారుడు శశిరేఖా పరిణయము హరికథ – పరిహాసువంగల జావళీలు వ్రాసెను. వీనిలో కొన్ని మైనంపాటి ధర్మరాజు గారు ముద్రింపించిరి

హనుమంతరావు – ఇతడు హరికథా సుధాకర, తరంగగాన సుధానిధి – అను బిరుదు గలవారు – సంగీత సాహిత్యములు తండ్రికడ నభ్యసించి అన్నగారివలెనే దాక్షిణాత్య విద్వాంసులకడ సంగీతము (గాత్రము–వయోలిన్) అభ్యసించినాడు. ఆశుధారా కవిత్వవైభవ మీతనికి గలదు ఉత్తర గోగ్రహణము – లక్షణా పరిణయము, కృష్ణ రాయబారము – ద్రౌపదీ స్వయంవరము మున్నగు హరికథలు – భక్తి–శృంగార కీర్తనలు–జావళీలు పెక్కింటిని వ్రాసిరి.

వేంకటనరసింహం – ఇతడు రుక్మిణీకల్యాణం హరికథ–మైనంపాటి పురవర ఈశా! మకుటముతో కీర్తనలు వ్రాసెను.

నారాయణ – భక్తితత్త్వసారమను సంకీర్తన గ్రంథము వ్రాసెను.

ధర్మరాజు:– శ్రీహరి సంకీర్తనలు రచించెను.

కార్వేటి ప్రభువుల సంస్థానమందు తిరుమలరాజు కాలంలో అగని కంకితమిచ్చిన విప్రనారాయణ చరిత్ర కర్త చదలువాడ

మల్లన, (కవిత్రయములో ఎఱ్ఱాప్రెగ్గడ మునిమనుమడు)-కసవరాజు-వేంకటపెరుమాళ్ళరాజు కాలమున ఋగ్వేది వేంకటాచల కవియును, (చంపూరామాయణ కర్త) ఋగ్వేది వెంకటనారాయణకవి, ఇష్టదైవము వేణుగోపాలుని పేరను-తన పేరను-శృంగార-దేశీయ-జాతీయములుగా పురుషవాక్యము - స్త్రీవాక్యము - సఖీవాక్యములుగా పదములు వ్రాసినారు. వానిలో 'నాళువమూకరాజ కార్వేటరాజేంద్రా' అను ప్రశంసయున్నది (జయదేవ గీత గోవింద కావ్యాంధ్రీకరణ కర్త) పెద్ద సారంగపాణి, చిన్న సారంగపాణి, పోలెద్ది వెంకటరాయకవి - (లావణ్య - వేణుగోపాల శతక కర్త) కుమార వేంకటపెరుమాళ్ళరాజు కాలమున గరుడాద్రి సుబ్రహ్మణ్యకవి, (శత్రుఘ్న విజయ కర్త) వుండిరి.

ఉద్యోగము వల్లను — విద్యావివేకమునను, ప్రభువులతో నైనంపాటివారికి సన్నిహిత సాహచర్య మేర్పడియున్నది నైనంపాటివారు కృష్ణభక్తులు - ఆ ప్రభువులు విష్ణుభక్తులు. శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారి ఇలవేల్పు - ఇంకను ఋగ్వేది వెంకటాచలకవి తన చంపూరామాయణమున - పేర్కొన్న అష్టకములలో -

'వేగ్వేరన్ శివుడంచు విష్ణువనుచున్ వెల్లింతి కావేరి రా
జోగ్వీనాథ కుమారుడౌ కసవరాజుత్సాహవృత్తిన్ ధరా
గీర్వాణ ప్రకరంబు లెంచగను భక్తిన్ బ్రతిష్ఠించెగా
కార్వేటీశ! ప్రసన్న వేంకటరమా! కాంతా మనోవల్లభా!

అనుట నిదర్శనము. ఆ ప్రసన్న వేంకటేశ్వరాలయము కార్వేటి నగరమునకు పశ్చిమమున నామమాత్రావశిష్టముగ నున్నది. వేంకటపెరుమాళ్ళరాజుగారు క్రీ. శ. 1719 ప్రాంతమున శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి దేవాలయము నిర్మాణము గావించిరి ఇందలి విగ్రహము మనోహరమయినది. స్వామి వెనుక నిల్చిన గోవు స్వామి వ్యత్యస్తపాదము నాకుట విశేషము. ఈ వృత్తాంతం సంస్థాన వంశావళిలో వ్రాసియుంచబడినది. ఈ సందర్భమున శ్రీకృష్ణభక్తులైన

మైనంపాటివారి సమధికోత్సాహము - ప్రోత్సాహము తోడ్పడి యుండునని భావింపవలసియున్నది అతని ఆస్థానకవి పోలిపెద్ది వేంకటరాయకవి మహారాజ సంకల్పమునకు ముఖ్యుడు. క్రీ. శ. 1820 - 1880 లో ప్రభువైన శ్రీ కుమార వేంకటపెరుమాళ్ళరాజుగారి కాలమున (స్కంధపుష్కరిణి - లక్ష్మీమహల్ నిర్మాణకర్త) మైనంపాటి రాఘవయ్య కార్వేటి వేణుగోపాలునిపై సంకీర్తనలు వ్రాసినట్లు తెలియుచున్నది - చూడుడు:

కీర్తన శంకరాభరణం - ఆది

ప॥ కొలువుదీరెనే వేణుగోపాలుడు
చెలువుమెరయు శృంగార పురుషుడు ॥కొ

అ. ప॥ శిరమున శిఖిపింఛము అల్లలాడగ
ఉరమున కౌస్తుభరత్నము కులుకగ ॥కొ

చ॥ పరమేష్ఠిసురముని గణములు గొలువగ
మురళినూదుచు జగన్మోహనమున
పికగాన సమాన గోపికగానములు వెలయ
శుకవాణి సురరాణీ సుదతులు నుతిసేయ ॥కొ

సురపొన్నతరుమూల వర(నవ)రత్నపీఠమున
పరమాత్ముడై జగతి పాలింప నిలిచిన
ధర్మమైనముపాటి సుకవి రాఘవదాసుపొందు
గౌరవమున కీర్తింప కార్వేటి దేవుండు నిండు ॥కొ

కీర్తన

ప॥ జాలమేల బాలగోపాల-నాతో పంతమేలరా
చాలురా విరాళి దూలిచాలబాళి నొందినానురా ॥జా

.. . .

రారమైనముపాటి శ్రీ రాఘవ కవివరుని బ్రోవరా
కారు వీటివరద! రావదేర వేణుగోపాల! బిరానరా ॥జా

కీర్తన పంతువరాళిరాగం - ఆదితాళం

పదనిదా పదపమ అని పాడెనే గోపాలదేవుడు
పాదపామప దపయని గీతము పల్లవి తగుజగలను ॥ప॥

. . . .

కావేటి నగరధాముడై విలసిల శ్రీహరి ॥ప॥

ఇతని కీర్తనలు కొన్ని త్యాగరాజు కీర్తనలను పోలియున్నవి.

మైనంపాటి రమణయ్య - ఆయుర్వేదశాస్త్రజ్ఞుడు. 'సౌభాగ్య శొంఠి' అను ఔషధము చేయుట మిక్కిలి ప్రసిద్ధి కలవాడు.

వంకాయలపాటి సుబ్రహ్మణ్యయ్య - ఇతడు మైనంపాటివారి సంబంధి. బుడుగుంటపల్లె యాదవేంద్రస్వామిపై అనేక కీర్తనలు వ్రాసెను. లక్ష్మణాపరిణయమను నాటకము - కనకదాసు చరిత్ర ఇతని కృతులు. ఇతని భార్య సుబ్బమ్మ. ఈ దంపతులు ఇరువురు యాదవేంద్రుని భక్తులు.

కీర్తన-నాదనామక్రియ రాగం-ఆదితాళం

ప॥ అప్పా! నాదు తప్పులొప్పికొనుమా కృ
ష్ణప్పా! నీవాడి నన్నేలుకొనుమా ॥అ॥

అ. ప॥ ఉపవాసవ్రతములు సలుపలేను, ఒక్క
దీపారాధనమైన జేయలేను ॥అ॥

చ॥ స్నానసంధ్యానియతి జరుపలేను వి
జ్ఞానుల గనుగొని మ్రొక్కలేను
దానుల గనుగొని వేడలేను, శ్రీని
వాసా! నీ సన్నిధికి నే జేరలేను ॥అ॥

జన్మము తెత్తియెత్తి విసికినాను ఈ
జన్మముతో సరిచేయవలెను
వరయదుపురమున వెలయుకృష్ణా! నే
మరువనెప్పుడు నీనామ భజన ॥అ॥

ఈ కవి బుడుగుంటపల్లెకు వరయదుపురమని పేరుపెట్టెను.

మైసంపాటి సుబ్రహ్మణ్యం! ఇతడును తన మేనమామవలెనే యాదవేంద్రు నుపాసించినవాడు. అతనివలె కీర్తనలు వ్రాయబూని మూడు కీర్తనలు వ్రాసి చాలించెనేమో! అవియు అసమగ్రములు - సమగ్రములైనవి వ్రాసెనేమో తెలియుడు. ఏవియు లభింపలేదు.

నా పితృవంశమువలెనే నా మాతృవంశము వాగ్గేయకార వంశము ఆర్వేల నియోగిశాఖకు చెందినవారై కౌశిక గోత్రోద్భవులై క్రీ. శ. 1700 ప్రాంతమున కర్నూలు మండలములోని పత్తికొండనుండి మైసూరు రాష్ట్రమునకు చెందిన కోలారు మండలము నందలి బుడుగుంటసీమలో 'కాచపల్లె' చేరిన బ్రాహ్మణులు. వీరికి 'పత్తికొండ' వారను ఇంటిపేరు స్థిరపడినది. కాచపల్లె - తోట చెరువు - గ్రామాలు మైసూరు ప్రభువులు సర్వాకర పరిహారముగా వీరికి బహూకరించిరట!

ఈ వంశీయులలో ముఖ్యుడైన లక్ష్మీనారాయణప్ప సోదరుడు చంద్రకవి చంద్రప్ప) మైసూరు మహారాజు శ్రీ కృష్ణరాజేంద్రుని ఆస్థానమున పండిత పదవియందుండెను ఇతడు 'కృష్ణభూపాలీయము' అను పేర నన్నయ 'ఆంధ్ర శబ్ద చింతామణి'ని పద్యరూపమున తెనిగించి తన ప్రభువున కంకిత మిచ్చెను - చూ:

శ్రీగోత్రోద్భవ భామినీ హృదయరాజీవార్క- చర్యుండు(?) న
వ్యాగూఢ ద్విజరాజ సంభరణుఁ డుద్యద్దానవాభీల తే
జోగణ్యస్ఫురణాఢ్యుఁడౌ హరిహరాఖ్యాతస్ఫురన్మూర్తి సు
శ్రీగల్గం దయఁజూచుగాత! ధరణిన్ శ్రీకృష్ణభూపాలకన్!

కలయం భర్తృచతుర్ముఖీ ప్రవిల సత్కాంతాఖ్యశృంగాటి కా
స్థలి నృత్యంబు ఘటింపుచుంభళిర! భాస్వచ్ఛుభ్ర దేహాస్ఫుర
త్కలనం గాంచి సువర్ణరూపయన విఖ్యాతాత్మయౌ వాణి, శ్రీ
కలిమిం గృష్ణనృపాలకోక్తి వెనుచుం గౌతూహలస్ఫూర్తితోన్!

తెనిఁగించెద విశదంబున
ఘనతరమైనట్టి 'యాంధ్రకౌముది' విద్వ
జ్జను లెల్లరు భళి! భళి! యనఁ
బొనరంగాఁ గృష్ణరాజ భూవరుపేరన్.

అని పరిచ్ఛేద ప్రకారమున వచించెను. ఇతడు 'లలితా' ఉపాసకుడు. ఆ దేవిపై అనేక కృతులు రచించెను. చూ:—

కీర్తన – మంగళం – రాగం కాంభోజితాళం: అట

ప॥ మంగళం లలిత భవానికి జయ
మంగళం మధుకైటభారి రాణికి ॥మం

అ. ప॥ మంగళంబని మానసాంబుజ తుంగకును బహు
భంగ రుచిర సుభాంగకు నిగమాంతరంగకు ॥మం

చ॥ 1. వీణాగాన ప్రవీణామాధుర్య–వాణికి పంకజపాణికి నీల
వేణికి పరిశోణికి ఈశ్వరికి–ఏణాక్షికి సన్మాణిక్యశ్రేణికి ఆర్త
త్రాణ పరాయణికి నుతగీ–ర్వాణికి శంకరు రాణికి శ
ర్వాణికి మధుర వేణిక–పరమకల్యాణికి వాణికి ॥మా

2. ఇమ్మహిలో నిను నమ్మిన భక్తజ–నమ్ములనెల్ల మనమ్మునను–
గ్రమ్మిన వేడుకను సిరు–లిమ్మని వేగినను కరుణా ర
సమ్మును జిలుక రయమ్మున సతి–తమ్మికొరికలిమ్ముగ గై
కొమ్మని,రమ్మని,అభయమిమ్మని నెమ్మదిని రక్షించుతల్లికి॥ము

3. బాలేందుముఖికిని–లాలక(?)సౌందర్య కేళికి సద్గుణ
శాలికి లీలావినోదికిని వందితామర–జాలమనోల్లాసినికి
శ్రీలఁ దనరు శశాంక కవిహృద–యాలవాల విశాల సన్మృదు
పాళికి

కాళికి శశిమౌళికి సుజనప్రియాళికిని
చంద్రకవి వరలాలిత బాలావిలాసినికి ॥మం

శబ్దార్థాలంకార సౌభాగ్యమున ప్రౌఢకవితావిలాసమున నొప్పు నీతిని కృతుల. ఆకృతులు నిరాకృతములై పోయిన వెన్నో!

ఇతని కుమారుడు అప్పయ్య తన్ను బాధించిన బాయూదులపై మారణ మంత్ర బీజాక్షరయుతముగా నిరసన ప్రబంధము వ్రాసెను. కొలది పద్యముల మాత్రమే లభించును

వీరివంశమున పండితులు - కవులు - పదకర్తలు - జ్యోతిష - వైద్య - మంత్ర - సాంకేతిక శాస్త్రవిజ్ఞులు ఉన్నారు. బెంగుళూరు సమీపమునగల చంద్రాపురమున పత్తికొండ పురాణం లక్ష్మీపతి శర్మగారు - వేదాంత పారీణుడు - సంగీత సాహిత్యవేత్త - పౌరాణికుడు - చిత్తూరు మండలము బేరంగు కొత్తకోటలోని పత్తికొండ శ్రీనివాసరావు - గోపాలరావు - కృష్ణమూర్తి - సుబ్రహ్మణ్యంగారు వీరి వంశీయులే!

నాట్యాభినయ సంప్రదాయము

భరతనాట్యము రాజనర్తకి సంప్రదాయానుబద్ధము-అవస్థానుకరణమయిన నృత్తాభినయముల సమ్మేళనము. ఇది వాఙ్మయ పరికరము - అలరింపు శబ్దము - తిల్లాన-వర్ణము-పదము శ్లోకము-జావళి-నుతి (నటనమస్కృతి) - అష్టపది - తరంగం - అడవ - తీరిక - కళాసిక-భంగిమ-క్రొంగుల-త్రిభంగి నృగంచలపరిధి మున్నగు మార్గరీతులు కల్గి కథాప్రభావం లేక భాసించును.

కూచిపూడి వారి సంప్రదాయములో అభినయదర్పణ రీతి ముఖ్యము. రాజనర్తకీ సంప్రదాయంలోని మార్గరీతుల మేళనముతో కథాసంవిధానము ప్రాధాన్యము వహించుచు - అడవ - ముద్ర ముక్తాయింపు-భంగిమలో నఖసమ-అతిభంగి- అల్పదృగంచల పరిధి కలిగి కేవలము దేశీయ లక్షణాన్వితమై ప్రకాశించును.

మైనంపాటివారు రాజనర్తకీ-కూచిపూడి సంప్రదాయ సమ్మేళనము చేసిరి. రాజనర్తకీ సంప్రదాయములోని లయ సాంద్రత - భంగిమ సాంద్రత తగ్గించి కథా ప్రాధాన్యత కల్పించుకొని ఉభయ తారకముగా తమ సంప్రదాయము స్థాపించుకొన్నారు. ఈ సంప్రదాయం రాయలసీమ - నెల్లూరు - ఒంగోలు ప్రాంతవాసులైన గణికామణులలో వికాసము నొందియుండినది. నేడిది మృగ్యమైపోయినది.

తాము గణికామణుల పాలుచేయక లయవారిచే నభ్యసింప జేసి యుండిన బాగుండెడిది.

ఈ పద్ధతి హరికథా విధానమునకు మిక్కిలి అనుకూలించిన దని చెప్పవచ్చును. మైనంపాటివారి నరసింహారావుగారు చేసే హరి కథా కాలక్షేపాలలో కథానుగతమయిన సమయ సందర్భాల పట్టున నీ సంప్రదాయము తళుక్కున మెఱయుచుండెడిదని విజ్ఞుల వాక్యము. పోషణ భాగ్యము లేక ఈ సంప్రదాయము క్రమంగా జారిపోయి నశించినదనుటకు విచారించుచున్నాను. దీనికి మైనంపాటి వంశీయుల ఔదాసీన్యమును కారణమే. వీరి సంగీత సాహిత్య విశేష ములను గుర్తించిన సంగీత సాహితీవేత్త లరుదు. ఎవ్వరు ప్రభుత్వ దృష్టికి వీరిని చూపలేదు.

మైనంపాటివారి పద సాహితీ విశేషాలు ప్రత్యేకముగా పరిశీ లించవలసి యున్నది. కథాసంవిధాన చాతురి, పదప్రయోగవైచిత్రి, రసాలంకార రీతి, అపూర్వములు!

సంగీత సాహిత్యాలతో నాట్యాభినయములను సంధించి హరి కథాప్రయోగమున భగవంతుని సాక్షాత్కరింప జేసికొన్న మహా నీయులు మా పెద్దలకు నమస్కారము!

'గాంధర్వం చైవ నాట్యంచ య స్సమ్యగను పశ్యతి
లభతే సద్గతిం పుణ్యాం సమం బ్రహ్మర్షి భిన్నరః'

ఈ కావ్య ప్రథమ ముద్రణకు ఆర్థికసహాయ మిచ్చినవారు.

సాహితీ పోషకులు. ఆంధ్రప్రదేశ సాహిత్య అకాడమీవారు, బంధుమిత్రులు, మహావదాన్యులు, వదాన్య శేఖరులు, ఎందరో!

ఆదరించి కావ్యమ్ము సముద్ధరించు
సరస సంగీత సాహితీ జ్ఞానమూర్తు
లాయు రారోగ్య భోగ భాగ్యాలతోడ
కృష్ణ భగవాను కృపను వర్ధిల్ల వలయు!

కృతజ్ఞతాంజలి

ప్రథమ ముద్రణము

ఎందుకో ఈ కావ్యరచనా సంకల్పము కలిగింది. గురువర్యులు విద్వత్కవి భూషణ, శ్రీ వేదం వేంకటకృష్ణశర్మ, పండిత శ్రీ నారు నాగనార్యగార్లు వ్రాయుచున్న నా కావ్యము కొలది విని ఉత్సాహ శక్తి నిచ్చిన తేజోమూర్తులు.

నా ప్రార్థన మన్నించి సందియములు దీర్చి అవసరమగు గ్రంథముల నిచ్చి నన్ను చక్కదిద్ది నా అభ్యుదయమును కాంక్షించి మార్గదర్శకులైన పెద్దలు, మిత్రులు శ్రీ నేలనూతల శ్రీ కృష్ణమూర్తి, అవధాని శ్రీ గౌరిపెద్ది రామసుబ్బశర్మ, శ్రీమాన్ ఉదయగిరి శ్రీనివాసాచార్యులు, శ్రీ సింగరాజు సచ్చిదానందం, శ్రీ తాటికొండ వెంకటకృష్ణయ్య, శ్రీ మరుపూరు కోదండరామరెడ్డి, శ్రీ సి. వి. సుబ్బన్న, శతావధాని, శ్రీ జానుమద్ది హనుమచ్ఛాస్త్రి, రాయచోటి జూనియర్ కళాశాలాధ్యక్షులు, శ్రీ డి. రామారావు, రాజంపేట జూనియర్ కళాశాలాధ్యక్షులు, సాహిత్య భూషణ శ్రీ పెనుమూడు వేంకటశేషయ్యగార్లు.

నాట్యశాస్త్ర సాంకేతిక పదవివరణము నొసగుటకు సంగీత సాహిత్య నాట్యశాస్త్రాది గ్రంథములు తోడ్పడినవి. వాని వివరణము వెల్లడించు గ్రంథ రచయితలు, శ్రీ జమ్ములమడక మాధవరాయశర్మ, డాక్టర్ శ్రీ వి. రాఘవన్, శ్రీమాన్ రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ, నాట్యాచార్య శ్రీ దువ్వూరు జగన్నాథశర్మ, డాక్టర్ శ్రీ పోణంగి శ్రీరామ అప్పారావుగార్లు.

కడపజిల్లా రచయితల సభలో నే నీ కావ్యము పఠింపగా విని సమ్మతించి మరలా నెల్లూరున తమ నివాసమునందు చదివించుకొని ఆనందించి సత్కరించిన సాహిత్యమూర్తులు, దయార్ద్ర హృదయులు,

ఆంధ్రప్రదేశ సాహిత్య అకాడమీ అధ్యక్షులు, మహోదయు మాన్య శ్రీ బెజవాడ గోపాలరెడ్డిగారు.

కావ్యముద్రణకై ధనసహాయ మర్థింపగా మన్నించి పాలిం వారు, ఆంధ్రప్రదేశ సాహిత్య అకాడమీవారు.

అకాడమీవా రొసగిన ధనసహాయము చాలక చేత ముడుచుకొని గ్రంథముద్రణమే విరమింపనున్న నన్ను మేల్కొ సమధికోత్సాహము నిచ్చి ముందు నడిచి సాహితీ పోషకులను జ మేలొనర్చిన ఆప్తుడు శ్రీ రాచపూటి గోవిందరావు, మిత్రుడు చి జీవి గునుపూటి ధనపాలుశ్రేష్ఠి ఉన్నత పాఠశాల ప్రధానోపాధ్ యుడు శ్రీ వి. సుబ్బరామయ్య, అధ్యాపకులు, చిరంజీవులు: కె సు రాజు, యం వేంకటరెడ్డి, టి. వి. సుబ్బారావు, ఆర్. వేంకటసు రాజు, బి. శివరామరెడ్డి, పి. రామకృష్ణారెడ్డి, ఎ గోవిందయ శ్రీమాన్ వి. వి. కృష్ణమాచార్యులు, బ్రహ్మశ్రీ రాయపెద్ది మయ్యగార్లు.

అర్థించినదే తడవుగా ఆర్థిక సహాయ మందించినవారు, సాహి పోషకులు, ఉదార హృదయులైన ఆప్తులు, పెద్దలు, మిత్రులు

పుష్పగిరి మహోత్సవ సమయమున నా ప్రణామములు సీ రించి నా కావ్యపఠనమున ఆనందించి శ్రీ శ్రీ శ్రీ పుష్పగిరి మ సంస్థాన పీఠాధ్యక్షులు జగద్గురు శ్రీ విద్యానృసింహభారతీ స్వామ వారు సాలగ్రామ పురస్సరముగా 'మహదాశీస్సులు' అను హించినవారు.

కావ్యగాన మొనర్చి 'తొలువినికి' గావించిన సాహిత్యమహా శ్రీ తుమ్మలపల్లి రామలింగేశ్వరరావుగారు, శుభాకాంక్షలు, ది దీవనలు ప్రసాదించిన మహాత్ములు, శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయ శ్రీమాన్ రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ, శ్రీ తిల్లానర్సుల శివశం స్వామి, శ్రీమాన్ పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు, శ్రీ సేలనూ శ్రీ కృష్ణమూర్తి, శ్రీ జి. యస్. రెడ్డి, 'మధురకింకిణి' నాదవ

ప్రమోదభరితులైన నాట్యాచార్యులు శ్రీ వేదాంతం సత్యనారాయణశర్మగార్లు.

ఇందు ప్రకటించిన మైనంపాడు శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి ఛాయాచిత్రములు తీసి సంపుటిలో శ్రద్ధవహించినవారు మైనంపాటి ప్రసాదరావు, శ్రీమాన్ మద్దిపాటి కేశవాచార్యులవారు. నా ప్రయత్నమును తెల్పినంతనే సంతసించి తమ కృష్ణభక్తి పూర్వకముగా తమ యొద్దనున్న కార్వేటినగర శ్రీ వేణుగోపాలుని ఛాయాచిత్రముల నిచ్చి తోడ్పడినవారు 'కృష్ణప్రియ' సార్థక నామధేయులు శ్రీ వి. ఎ. కె రంగారావుగారు.

మా వంశ చరిత్ర తెలుపుటకై అర్థించినంతనే ఆదరమున వంశావళి, చరిత్ర, సంగీత, సాహిత్య విశేషములు తెల్పి వారి రికార్డు లిచ్చి తోడ్పడిన శతవృద్ధులు, పూజ్యపాదులు శ్రీమాన్ మైనంపాటి ధర్మరాజుగారు, శ్రీ మైనంపాటి హనుమంతరావుగార్లు కార్వేటి నగరమున మా వంశీయుల వృత్తాంతము తెల్పుటకై తోడ్పడిన వారు శ్రీ ఆర్. బి రామకృష్ణం రాజుగార్లు కార్వేటినగర రాజు నిరాడజ సంచికలోని వ్యాసకర్త శ్రీ వి. విశ్వనాథ అరుణాచలం గారు, శతవృద్ధులు శ్రీ ముకుందపల్లె దైవజ్ఞులు

ఈ గ్రంథము సర్వాంగ సుందరముగా ముద్రించి దిద్దితీర్చిన వారు 'క్రాంతి ప్రెస్సు' అధినేతలు శ్రీ ధనికొండ హనుమంతరావు గారు. ముద్రణలో దోషరహితముగా జేసి శ్రమించిన మిత్రులు శ్రీభాగవతుల సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు.

త్రివర్ణాత్మక ముఖచిత్రమును, శ్రీ వేణుగోపాలుని ఛాయారూపములను సుందరముగా, ఉచితముగా ముద్రించి ఇచ్చిన సాహిత్యాభిమానులు, పోషకులు, ఉదారులు, 'బాలమిత్ర' (పిల్లల మాస పత్రిక) సంపాదకులు శ్రీ బి. వి. రాధాకృష్ణగారు.

ఈ విధముగ ఈ నా కావ్యము లోకమున ప్రకాశింపజేయుటకు ఇంతటి సహాయ సంపత్తినిచ్చి నన్నాదరించిన ఈ సహృదయులెల్లరకు నా హార్దిక హృదయ కృతజ్ఞతాంజలి.

నేను సంగీత సాహిత్య నాట్య విజ్ఞానమున అల్పజ్ఞుడను. శివ తాండవ పరనాభిలాషిని. నాకు సంగీతాభిరుచిని కల్గించినవారు మా అన్నగారైన శ్రీ రాచపూటి శ్రీ గోవిందరావుగారు, మా తండ్రి గారు సాహిత్యాభిరుచి కల్గించిన గురుదేవులు శ్రీ లోకన రాఘవయ్య గారు, విద్వత్కవిభూషణ - వేదము వేంకటకృష్ణశర్మగారు, వైద్య విద్వత్పండిత - సత్కవి నారు నాగనార్యగారు.

పెద్దల పథగమనాభిలాషినై నే చేసిన సాహస మీకృతి. వారు చూపిన త్రోవలో బోవుచు అజ్ఞానవశమున తప్పటడుగులతో తప్పుత్రోవలు త్రొక్కియుండవచ్చును. కొంత స్వేచ్ఛామార్గము ననుసరించి యుండవచ్చును. విజ్ఞాన సంపన్నులైన మహనీయులు కినియక కనికరింతురుగాక!

ఇయ్యది రసజ్ఞుల సుహృల్లతల సుమములు పుష్పించి వికసించి నల్గడల పరిమళమును బ్రసరింప జేసినచో నే నెంత ధన్యుడనో!

అందుకే ఈ కావ్యము మీ దోయిటబెట్టి దోయిలిబట్టి యున్నాడను.

— మైనంపాటి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యం.

ద్వితీయ ముద్రణము

వినయవచనము

ఈ గ్రంథము తొలి ముద్రణము సహృదయులు రసహృదయము లాకర్షించుటచే ప్రతులన్నియు చెల్లిపోయినవి. నాటి నుండియు మరల గ్రంథమును లోకమున కందీయలేక నా అశక్తతను తెలుపుకొనుచుంటిని. శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారి అనుగ్రహమున తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానము పాలకవర్గము వారి ఔదార్యమున రచయితల కిచ్చు గ్రంథముద్రణ సహాయనిధినుండి కలిగిన కలిమి తోడ్పాటున నిప్పుడు ద్వితీయముద్రణ భాగ్యమందినది. తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానము పాలకవర్గ అధినేతలకు 'సప్తగిరి' పత్రికా సంపాదకులు శ్రీ కె. సుబ్బరావుగారికి కృతజ్ఞతాభివందనములు.

తొలి ముద్రణమున నా అభ్యర్థన మన్నించి కావ్యము పఠించి తమ అమూల్యాభిప్రాయము లొసగిన మహనీయుల ఆశీస్సుల నందు ప్రకటింపలేకపోయితిని. ఇందు వాని నందించుచున్నాను. ప్రముఖ పారిశ్రామిక వేత్తలు, బాల్యమిత్రులు, శ్రీయుతులు పి. ఓబులురెడ్డిగారు, నా యత్నమునకు సంతసించి ఆర్థిక సాయ మందించినారు. వారి కెంతయు కృతజ్ఞతాంజలి.

ఈ మలిముద్రణమున పెద్దలు సూచించిన రీతిని సవరించు కొన్నాను. వారి అమూల్యాభిప్రాయము లిందు పొందుపరచినాను. ఆ మహనీయులకు పత్రికాధిపతులకు నా హార్దిక హృదయాభి వందనములు.

ముద్రణానంతరం, దైవానుగ్రహము, రాజానుగ్రహము పొందిన మా పూర్వులు వసించిన శ్రీ కార్వేటినగరమున నెలకొని యున్న మా దైవము శ్రీ వేణుగోపాల దేవుని పాదసన్నిధిని అంకిత మొనర్ప యత్నించితిని.

ఆ నగరమునగల రాజవంశీయులు, శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి వారి ఆలయ పాలకమండలి అధ్యక్షులు మాన్యశ్రీ ఆర్. బి. రామ రాజుగారు, శ్రీ ఆర్. బి. కేశవులు రాజుగారు, శ్రీ ఆర్. ఎస్. వి. నరసింహరాజు (అడ్వకేటు) ఆచార్య వి. విశ్వనాథ అరుణాచలం (శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం) శ్రీ చంద్రశేఖరము, శ్రీ ముత్తు కృష్ణన్ (ప్రధానోపాధ్యాయులు), శ్రీ రామరాజు (తెలుగు పండిట్), యువజన సమితి అధ్యక్షులు శ్రీ ఆర్. బి. సుదర్శనవర్మ, శ్రీ కె. భాస్కర్ (కార్యదర్శి - ప్రస్తుతం వీరు డిప్యూటీ డైరెక్టర్ సర్వే అండ్ ల్యాండు రికార్డ్సు - కాకినాడలో నున్నారు), శ్రీ వి. పి శ్రీరాములు (అడ్వకేట్), మున్నగువారి కార్యనిర్వాహక వర్గమువ- 30-8-1975 తేదీ శ్రీకృష్ణ జయంతినాడు సాయంకాలం 3 గంటలకు రూపుదిద్దుకొన్న కావ్యసమర్పణోత్సవములో శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వ విద్యాలయము ఆంధ్రశాఖాధ్యక్షులు మాన్యశ్రీ ఆచార్య జి. ఎన్. రెడ్డిగారు అధ్యక్షత వహించిన మహాసభయందు అవధాని, బ్రహ్మశ్రీ గారిపెద్ది రామసుబ్బశర్మ (ఉపన్యాసకులు - శ్రీ వేంకటేశ్వర ప్రాచ్య కళాశాల తిరుపతి), శ్రీ జానుమద్ది హనుమచ్ఛాస్త్రి (ఉపన్యాసకులు ప్రభుత్వ కళాశాల కడప), శ్రీ ఆత్మకూరు నారాయణరావు మున్నగు పెద్దలు కావ్యప్రశంస చేసిరి. శతివృద్ధులు మా తాత గారు హరికథా సుధాకరులు శ్రీ మైనంపాటి హనుమంతరావుగారు (కావలి) వచ్చి ఆశీస్సు లందించుట నా అదృష్టము.

నా కావ్యగానానంతరము అభ్యుదయ నాట్యమండలి అధ్య క్షులు శ్రీ ఆర్. వి. ఎస్. నరసింహరాజుగారు, కార్యదర్శి డా॥ శ్రీ వి. విశ్వనాథ అరుణాచలంగారు, సభాధ్యక్షుల మూల ముగా 'లలితకళానిధి' అను బిరుదము ప్రదానంచేసి సన్మానించిరి.

ఈ కార్యక్రమము జయప్రదము గావించుటకు శ్రీ స్వామి వారి అర్చకులు శ్రీమాన్ అర్చకం కృష్ణమాచార్యులుగారు, శ్రీ చెరుకూరి కవి సత్యనారాయణగారు, శ్రీమతి జి. సరస్వతమ్మ, వారి

కుమార్తెలు చిరంజీవులు కుమారి రాణి, శైలజలు, గ్రామపెద్దలు, మిత్రులు ఎందరో నాకు తోడ్పడినారు. వారి కెల్లరకు నా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతాంజలి సర్పించుకొనుచున్నాడను.

ఈ ద్వితీయ ముద్రణ చేయుదని అర్థించిన దే సమ్మతించి ఆదరించి అద్వితీయముగ ముద్రించి ఇచ్చిన 'క్రాంతి ప్రెస్సు' అధినేతలు శ్రీ ధనికొండ హనుమంతరావుగారికి అభివందనములు. వారి కుమారులు చిరంజీవి శ్రీధర రావుగారికి హార్ది కాశీస్సులు.

నా వినయవచనము మన్నించి రసజ్ఞులు సన్నాదరింతురుగాక!

—మైనంపాటి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యం.

విషయసూచిక

శ్రీ కృష్ణతాండవమున.

గోపికా లాస్యమున.

ఓం

కల్యాణ రంగము

ఆంగికం భువనం యస్య
వాచికం సర్వవాఙ్మయమ్,
ఆహార్యం చంద్ర తారాది
తం వందే సాత్త్వికం శివమ్!

ఓం

శ్రీ కాళీయ ఫణిమాణిక్యరంజిత శ్రీపదాంబుజాయనమః

కటాక్ష కిరణాచాన్తనమన్మోహాబ్ధయే నమః
అనన్తానన్ద కృష్ణాయ, జగన్మంగళమూర్తయే! *

* 'అద్వైత మకరందము' - లక్ష్మీధరుడు

ఓం

అందము — ఆ
నందము
బృందావనమున —
ఏ చందము!
ఏ మానందము!
ఆ యమునాజలముల!
ఆ యహిరాట్ఫణముల!

తాండవమట![1] — కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట![2] — గోపిక
లాస్యమ్మట!

1 నృత్త నృత్యములు రెండును, మధుర - ఉద్ధతములని రెండు విధాలు. రనృత్యం మధరనృత్తం లాస్యం - ఉద్ధత నృత్త నృత్యాలు తాండవం. ఇందు దేశీ భేదాలు రెండున్నవి.

'అన్యద్భావాశ్రయం నృత్యం నృత్తం తాల లయాశ్రయమ్,
ఆద్యం పదార్థాభినయో మార్గో దేశీ తథాపరమ్॥
మధురోద్ధత భేదేన తద్ద్వయం ద్వివిధం పునః,
లాస్య తాండవ రూపేణ నాటకాద్యుపకారకమ్॥'

— ధనంజయు దశరూపకం.

2. 'లాస్య తాండవ భేదేన ద్వయమేతత్ ద్విధా పునః। సుకుమారం తయో ద్యం భవే దపర ముద్ధతమ్॥ భావః స్త్రీపుంసయో ర్లాసః తదర్థః తత్ర సాధువా। ద్యం మనసిజోల్లాసహేతు మృద్వంగహారవత్। దేవ్యైదేవోపదిష్టత్వాత్ ప్రాయః ప్రయుజ్యతే॥'

— నృత్తరత్నావళి

లాస్యము సుకుమారము. తాండవము ఉద్ధతము. స్త్రీ పురుష పరస్పర ముమగు భావమే లాసము. దాని సంబంధి లాస్యము కామోల్లాసకారణమై పమైన అంగవిక్షేపములతో నుండునది. దేవికి (పార్వతికి) శివు డుపదేశించెగాన స్త్రీలే ప్రయోగింపవలెను ఉద్ధతమైన తాండవం పురుషులే ప్రయోగింపవలెను.

అదిగో — అదిగో!
ముదమున వచ్చిరి
గోపిక లెల్లరు
గోపాలురతో

తాండవమట! — కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! — గోపిక
లాస్యమ్మట!

కళయై[1] యది చి
త్కళయై[2] వెలసెను
సంధ్యారాగము
హృద్యమ్మది సుర
సేవ్యమ్మది హరి
కావ్యమ్మది వో!

1. 'కళాతు షోడశో భాగః' పదునారు కళలు పూర్ణరూపము. శ్రీవిద్యా విషయమున శివశక్త్యాత్మకమైనది 'అగ్రబిందు పరికల్పితాననా, మన్యబిందు రచితస్తనద్వయీం। నాదబిందు రశనా గుణాస్పదాం, నౌమి తే పరశివాం పరాం కళాం' అని ఆగమ ధ్యానశ్లోకము. ఇక్కడ 'కళ' యనగా పరాస్వరూపమే. అయితే షడధ్వములం దొకటియైన కళాధ్వము కలది కాని షడధ్వాతీతమైనది పరాస్వరూపము.

2. జ్ఞాన సంబంధియగు కళ, 'నానందం ననిరానందం నచలం నాచలం స్థిరం। నసన్నాసన్నచై తేషాం మధ్యం జ్ఞానిమనో విదుః' - ఆనందమైనది, ఆనందము కానిది, చలనము కానిది, చలనము కలది, స్థిరమైనది, సత్తయినది, అసత్తయినది, అగు వీని నడుమ ప్రకాశించునది. జ్ఞాన మనస్సున తెలియదగినది - 'న చ యాతి న చాయాతి, నచ నేహ న చేహచిత్। నైషాచిదమలాకారా నిర్వికల్పా నిరాస్పదా' - పోవునది వచ్చునది కాదు, కోరదగినది కోరదగనిది కాదు, వికల్పము లేనిది, ఆస్పదము కానిది, చిత్తు. దాని సంబంధి యగు కళ చిత్కళ.

— వరాహోపనిషత్తు

తాండవమట! – కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! – గోపిక
లాస్యమ్మట

నిల్చెను మురువున
గొల్చెడు భక్తిని
గో బృందమ్ములు
సంభ్రమవశలై
వత్సమ్ములతో
ఉత్సాహమ్మున
అందము నింపుచు
చిందులు ద్రొక్కుచు

తాండవమట! – కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట – గోపిక
లాస్యమ్మట!

అంచలవలె వియ
దంచలముల తెలి
మబ్బులు విరిసెను
అబ్బురమందుచు
చకచక వచ్చిరి
పకపక నవ్వుచు
సురకాంతలు ప్రతి
సీరాంతరములు*
జలధరములుగా
ఆలోకింపఁగ

* తెరలు.

తాండవమట! – కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! – గోపిక
లాస్యమ్మట!

మిలమిల మెరుగుచు
కవికలఁ గూయుచు
పులుఁగుల మూఁకలు
నిలిచెను కొమ్మల
రెక్కలు విచ్చుచు
మక్కువ టెక్కున –
అరవిరి సొగసులు
తీరిచిన – లతా
మణిమందిరముల
రణిత మ్మొసఁగెను –
అళిరాజుల – కై
పుల పులకరమది!

తాండవమట! – కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! – గోపిక
లాస్యమ్మట!

కాకలీరవా
లంకారములో
తీయందనములఁ
బాయని గరువపుఁ
దాఁకున మదపుం
కోకిల కూజిత

మతిమధురము! – స
స్మృతి మధురమ్ము! – ఆ
విచ్చిన సుమములు
హెచ్చిన – ఆ వై
భోగమున – అడవి
రాగమొ! మతి – అను
రాగమొ! ప్రకృతికి
రాగల శుభమది
యట! సౌభాగ్య
మ్మట! ఏమోనట!

తాండవమట! – కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! – గోపిక
లాస్యమ్మట!

కకుబంతమ్ముల[1]
రేఖలు సాగిన
చిఱు మెఱుంగులలో
పరువులు దీసిన
కెంజాయపు జిగి
ఆ జలధరసతి
పైటకు బంగరు
పేటుగఁ దీరెను –
ప్రాక్సీమాంతము
రుక్సూత్రమ్మయి[2]
ప్రతీచీ మార్గ
పతతీ వలయము

1. దిక్కులయందు. 2. కాంతులపోగు.

సప్తవర్ణముల
ఆప్త భావముల
హార చాపమో![3] – మఱి
హారి చాపమో![4] – అది.

తాండవమట! – కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! – గోపిక
లాస్యమ్మట!

బృందారక ముని
బృందమ్ముల డెం
దమ్ముల భక్తి భా
వమ్మున మ్రొక్కఁగ
మెచ్చుల పచ్చలు
ఇచ్చిరో యనునటు
మెల్లఁగ వీచెను
చల్లని గాలులు –
పొన్నల క్రొన్నన
కన్నెలు నవ్వుల
పువ్వులు దిక్కుల
రువ్వగ నల్లన

3. ఉదయ - సాయంసంధ్యాతమస్సులందు ఆకసమున వ్రాకియున్న రాగ రేఖావలయము. 'బ్రహ్మస్వరూప ముదయే మధ్యాహ్నంతు మహేశ్వరమ్ సాయం ధ్యాయే త్సదావిష్ణుమ్' అను ప్రమాణమున సూర్యునకు ఉదయమున బ్రహ్మతేజము - మధ్యాహ్నమున శివతేజము - సాయంసమయమున విష్ణుతేజము మధ్యాహ్నమున సూర్యకాంతిరేఖలు పూర్వ పశ్చిమములను సంస్పృశించుచు దీరిన రేఖావిలాసము - హారచాపము. 4 సప్తవర్ణ రేఖావలయము ఇది వర్షాగమన సమయమున మేఘ మాలికలందు సూర్యకిరణ సంయోగమున జనించును. ఇంద్రధనస్సు.

ఝల్లము ఝల్లన
చల్లన కమ్మని
తావులు గ్రమ్మిన
తావులు గుమ్మన

తాండవమట! — కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! — గోపిక
లాస్యమ్మట!

అల కైలాసము
అల వైకుంఠము
బృందావన మా
నంద నిలయమని
వచ్చిరి యచ్చర
లచ్చట ముచ్చట
లాడుచుఁ బాడుచు
చూడఁగ కృష్ణుని
కౌమరుం డిచ్చిన
నెమలి పురిఁగొని
గుణముల్వొగడుచు
గానము ల్దోడుగ
శర్వుఁడు వచ్చెను
సర్వాలంకా
రము గూర్చునో! ముర
లీముకుందునకు

తాండవమట! — కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! — గోపిక
లాస్యమ్మట!

సనక సనందులు
వెను వెంటనురా
చతురాననుఁడే
చతురాస్యమ్ముల
వేదాల్వాడుచు
మోదము నింపుచు
చిన్నికృష్ణుని
సన్నుతిఁజేయఁగ
దిక్పతులెల్లరు
దిక్పరివృఢులుగ
నవరత్నమ్ములు
నవమాలికలుగ
శృంగారమ్ములు
సింగారింపఁగ
కృష్ణున కిచ్చెను
జిష్ణుఁడు పొగడుచు

తాండవమట! – కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! – గోపిక
లాస్యమ్మట!

కొండెపు సిగముడి
నిండగు పింఛము
ముత్తెపు సరములు
గుత్తఁపుఁదాయెతు
లంగగు మురుగులు
బంగరు టంకెలు
ముక్కున ముత్తెము
[illegible]

మెళ్ళో దండలు
మొల్లో గజ్జెలు
సొగసులు గుల్కఁగ
నగవులు సల్లెడు
గోపకిశోరుని
రూపము ముద్దుగఁ
దీర్చిన దెవ్వరు!
కూర్చిన దెవ్వరు?
శంభుఁడో! మఱి స్వ
యంభువుఁడో నట!
ఔనట! ఔనట!
ఔ నట! ఔ నట!

తాండవమట! – కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! – గోపిక
లాస్యమ్మట!

అమ్మలయమ్మయె
నెమ్మదిఁగై సే
సిన గోపిక ముద
మున మెట్టిన – తా
అడుగులలో – నట
నడకలలో – చిటి
వీణియ మీటుచు
వాణియుఁ బాడఁగ
నొయ్యారమ్ముల
నెయ్యమ్ములు విల
సిల్లఁగ లాస్య
మ్మల్లనఁ జేసెను.

నట ఝుం తక తక
కిట ఝుం తక తక
నక ఝుం కిట తక
తక ఝుం నట తక
గతి శబ్దమ్ములు
తత నూపుర పా
ద ప్రచలిత నృ
త్తప్రతీకములు!

తాండవమట! - కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! - గోపిక
లాస్యమ్మట!

ఎక్కడిదో! - ఈ
చక్కని నాదము!
చెవులకు విందుగ
ఎవరిది గానము!
గోవిందుని ముర
ళీ వినోదమది -
విశ్వమోహనము!
విశ్వవిలాస మ
హా! బృందమ్ములు[1]
శోభిల్లఁగఁ దా

1 ప్రయోగమున నట - నర్తక - గాయక - వాదకులు కూడియుండుట. భావప్రకాశమున శారదాతనయుడు 'నటాశ్చ నర్తకాశ్చైవ గాయకా వాదకాదయః, యస్మిన్ ప్రయోగే మిలితా స్తత్ర తద్బృంద ముచ్యతే॥ తదేవాభ్యంతరం బాహ్యమితి ద్వేధా విభిద్యతే, అభ్యంతరే స్యాత్ స్త్రీ బృందం బాహ్యేస్త్రీ - మర్త్యమిశ్రితమ్ అన్నాడు. నలుగురు ముఖ్యగాయకులు-ఎనిమిదిమంది సమగాయకులు-ఎనిమిదిమంది గాయనులు (స్త్రీలు) నలుగురు తాలధారిణులు-నలుగురు-మార్దంగికులు-నలుగురు వేణు

మానందమ్మున
రా – నాట్యమ్మున
ఉత్సాహమ్మున
వత్సమ్ములు – ఆ
కదుపులఁ గూడుక
మొదవుల వేడుక!

తాండవమట! – కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! – గోపిక
లాస్యమ్మట!

లీలాకేళిని
కాళీయోరగ
దుర్వహగర్వము
నిర్వాపణముఁ
జేసిన బాలుఁ

గాయకులు గలిగిన బృందము 'ఉత్తమం.' ఇందు సగము 'మధ్యమం.' దా
సగము 'లఘువు' అని భరతకోశమున దామోదరుడు. బృందము నందందరు
యుండవచ్చునట। 'బృందం నారీమయం సర్వమపి కార్యం విలసినా' అని
సేనాపతి. ఇట గోబృందములనియు భావం. నృత్తరత్నావళిలో బృందవిన్యాసం
సూచించారు "పాత్రస్యదక్షిణే పార్శ్వే ముఖరీ స్యాన్ముఖే స్థిత.। క్రమాన్మార్ద
త్త్యస్య తిష్ఠేయుర్వామత స్తత॥ హుడుక్కా శంఖికా దేశీ పటహీ కిరటా
కాహలా వాదకాః కాంస్యతాలినశ్చ యథాక్రమమ్॥ పాత్రమునకు కుడిప్రక్క మె
ముఖరి నిలువదగును. అతని ఎడమప్రక్క మృదంగాల వారుండవలెను వారి
క్రమంగా హుడుక్క, శంఖను, దేశిపటహము, కరట, కాహళము, కంచు తాళ
వాయించువా రుండవలెను. ఎడమప్రక్క ప్రతిముఖరి వాని యనువాదకు
వలెను. పాత్రము వెనుక, పాటకత్తె లిద్దరు వారికిరువైపుల కళాకశలైన త
వేయువారు వారివెనుక పిల్లనగ్రోవివారు, కంచుతాళములు గల అనుగాయక
యుండవలెను. చూ. నృ. ర. 8 అధ్యా శ్లో. 50, 51, 52

డా సేవింపఁగ
గోపకిశోరుని
గోపీ గోపా
ళురు సంతోషము
తో రా - నట్టువ
విన్నాణ మహో!
ఎన్నఁగ నగునే!
ఊహా తీతము!
ఓహో హో హో!
అతిలోకమ్ము! - జ
గత్కల్యాణము!!

తాండవమట! - కృష్ణుని
తాండవమట!
లాస్యమ్మట! - గోపిక
లాస్యమ్మట!

గో బృందనాంది

ఓంకారాత్మాన మేకం త్రిగుణ విరహితం సత్యమాద్యన్త శూన్యం
జ్ఞానానంద స్వరూపం మునిజన హృదయాంభోజ సాహస్రభానుమ్,
ఆరంభోద్వృత్త నృత్త ప్రవిచలిత ఫణారంగ రంగత్పదాగ్రం
శ్రీశైవల్యార్థ లుబ్ధా స్సుమధుర మురళీగానలోలం భజామః.

కాళిందీ పులినాంతరేషు విహార ద్గోగోప గోపీ ప్రియం
తద్బృందా కలితోరుమండల దృశా సందీప్త సీలశ్రియమ్,
వంశీగాన హృతాంతరంగ దయితా రూపానురూపాశ్రయం
కృష్ణం తాండవకేళిలోల మనిశం వందే కృపైకాశ్రయమ్.

కాళీయభోగ మణిమండల మండితాంగం
సూర్యాత్మజా సలిల తుంగ తరంగ వాద్యమ్,
గోపాంగనా లలిత లోచన పద్మశోభం
శ్రీకృష్ణతాండవ మహం ప్రణతోస్మి నిత్యమ్.

యన్మౌళి శ్చలితాగ్ర బర్హిణ శిఖా దీవ్యద్విభూషాన్వితం
యద్వక్షః కమలావిలాస నిలయం లీలాస్పదం య ద్వపుః,
యత్పాదాబ్జ మమంద మౌక్తిక రటన్మంజీర భృంగాశ్రితం
య న్నామాంకిత మేవ తత్త్వమిహ తం వందే యశోదాసుతమ్.

వందే ముకుందం భవపాపనాశం
వంశీ వినోదం మృదుగానలోలమ్,
గోపీ విలాసం కమనీయ వేషం
బృందారకాప్తం నట బాలకృష్ణమ్.

విష్ణుం సురారిగణ జిష్ణుం జగద్భర సహిష్ణుం వినోదనిలయం
జిష్ణుం సుఖే విగతతృష్ణ సతాం హృది చరిష్ణుం సుధాచ్ఛహృదయమ్
కృష్ణం ప్రియాహృదయ ధిష్ణ్యం ఫణామణి చరిష్ణుం సదైవసదయం
ధృష్ణుం జనోద్ధరణ భూష్ణుం పరాత్పర భవిష్ణుం భజేఽద్యసుధియమ్.

ఫుల్లకుసుమోల్లసిత పల్లవిత హాసరుచి సల్లపన వాక్యమధురం
క్షుల్లక నిశాచరణ మల్లబల శోషణ సముల్లసిత ముష్టిభిదురమ్,
వల్లవసతీహృదయ పల్లవ మశేష సుగుణోల్లసన రూపచతురం
హృల్లసిత భక్తజన వల్లభ మనర్ఘ శుభవల్లవ శిశుం హృది భజే.

మృదుల కనక చేలః సుప్రభాహారజాలః
జలరుహ దళ నేత్రః నీలమేఘాభగాత్రః,
అకుటిల దరహాసః గోకులాజస్రవాసః
దిశతు యదుకుమారస్సర్వమభ్యర్థితం వః.

ఆలోల చ్ఛిఖిపింఛమాళి విలసన్నీలాల కోజ్జృంభితః
స్వేదాంభః కణజాల మృష్టతిలకః దీవ్యచ్చల త్కుండలః,
నృత్తారంభ చలస్స్రనోహార వపుశ్శ్రీ కృష్ణదేవో విభుః
కాళీయోరగ భోగరంగ విచల త్పాదాంబుజః పాతు వః

బ్రహ్మాండవ్యాప్త తుంగోచ్చలిత జలకణాఽఽసారితోత్తాళనాదైః
కాళీయాభోగ భోగ స్ఫురదురుమణి భా భాసి నిర్భోజ్వలాంగ్రైః,
నృత్తోద్భిన్నాంగిహార్రైః కరణగతి సమాయోగ విన్యాసభావైః
లీలానృత్యానురూపం యదుకుల తిలకం నిత్యమాలోకయామః.

గోపీ కటాక్ష జాల్రై
రాపీతాత్మీయ రూపసౌభాగ్యమ్,
తాపస జనై రజస్రం
స్వాపీతి నిత్యాత్మత త్త్వమాశాసే.

జయ జయ శుభకర! జయ మురళీధర!
జయ జయ మురహర! జయ దామోదర!
జయ జయ శౌరీ జయ కంసారీ!
జయ జయ శ్రీహరి! జయ దైత్యారీ!
జయ జయ లీలా! జయ గోపాలా!
జయ జయ బాలా! జయ శ్రీ లోలా!
జయ జయ దేవా! జయ సద్భావా!
జయ జయ మాధవ! జయ శ్రీ దేవా!
జయ జయ గోపీ సన్నుత చరణా!
జయ జయ కౌస్తుభ సర్వాభరణా!
జయ పీతాంబర! జయ చక్రధరా!
జయ గుణశాలీ! జయ వనమాలీ!

జమునన్ జక్కర[1] నడిగొని వడివడ
ధిమి శబ్దమ్ములఁ దీరము నుడివడ
దిక్కుల కడలను బిక్కటిలంగన్
మిక్కిలి భయమున జక్కన బారన్
వలిజలములఁ బాతాళ మ్మగుపడ
చలదూర్మ్ములలో జఝ్ఝున ముడివడ
చదలను గదిసి ప్రచండగతిన్ దిగి
అడటున రాలెడు నా ఋతుములన
శీకర నికరము సీమాంతమ్ములు
శేకలు దీర్చెను రేఁగిన జల్లులు!

1. యమునా నది యందలి ప్రవాహము. జక్కర = ఊట, ప్రవాహము, నది.
"కటివేల్పు చూడ్కి జక్కర ఉబ్బిపారక దిబ్బగప్పుఁ బైరులు పండఁ గలవె" పీలాసుందరీపరిణయము। ఆ॥

కాళీయ మహాకాకోదర మా
ళిల ఫణామణి జాలోన్మత్తము
భుజబల గర్వోత భుజగ విహారము
త్రిజగ భయావహ దీప్తచ్ఛట ఘట
సంప్రసద్విషాగ్ని చటుల జ్వాలా
విస్తృత ప్రళయావిర్భావ మ్మిపు
డాయెనో! యనుచు సురాసురు లెల్లన్
వియత్తలమ్మున విచ్చిరి భయమున
దర్వీకర నిజదర్పం బిట్టుల
నుర్వీశ! కూర్చె మహోపద్రవమిఁక
శిక్షింపఁగ నీ చక్షుశ్శ్రవునిన్
దక్షుఁడవయి సంరక్షింపఁగ మము
సమయమ్మిది జలశాయీ! వెడలుము
కమలకాన్తా! కదలుము నెమ్మది —

నృత్తారంభోద్ధృత వైఖరిలో
సాత్త్విక భావము[1] సర్వవాఙ్మయము[2]

1. ఇతరుల సుఖదుఃఖాది భావాలు చూచి వానివి భావించునపుడు ఆ భావనలో మనస్సుకు కలిగే మిక్కిలి ఆసక్తియే సత్త్వము. 'పరస్య సుఖదుఃఖాది భావైః యద్భావనం భవేత్ తత్రాంతఃకరణాసక్తి రత్యంతాసత్త్వ మిష్యతే' మఱియు సత్త్వముచే నెరవేర్పదగిన భావముల మూలమున కలిగే అభినయం సాత్త్వికమని-ఇది ఎనిమిది విధాలు - స్తంభం-ప్రస్వేదం-రోమాంచం-స్వరభేదం - కంపం-వివర్ణం-బాష్పోద్గమనం - ప్రళయం - అని. 'సాత్త్విక సత్త్వనిష్పాద్యైర్భావై ర్జాతః సచాష్టధా' 2. వాగ్రూపమైన శబ్దస్వరూపమెల్లను.

తాన[3] గానముల[4] నినదింపఁగ ఫణి
ఫణ భంజనమునఁ దాణ్డవింపఁగా
సమయమ్మిది జలశాయీ! వెడలుము
కమలాకన్తా! కదలుము నెమ్మది —

జయ వంశీ నిస్వనలోలా!
జయ గోపీ సన్నుత లీలా!
జయ జయ తాండవ సాత్త్వికమూర్తీ!
జయ జయ కేళీ సంభ్రమవర్తీ!
జయ పీతాంబర! జయ చక్రధరా!
జయ గుణశాలీ! జయ వనమాలీ!

3. స్వరములను విస్తరింపజేయుట. షడ్జమ - మధ్యమ - గ్రామాదుల వలన నేర్పడిన మూర్ఛనలలోని స్వరవిస్తారము. ఇది షాడవ - ఔడవితమని రెండు.
4. ధ్రువాగానములు ఐదు - 'ప్రవేశాక్షేప నిష్క్రామ ప్రాసాదిక మధాంతరమ్ గానం పంచవిధం జ్ఞేయం ధ్రువాయో సమన్వితం" అని అభినవగుప్తుడు. గీతాంగములు వివిధములుగా నుపయుక్తములు. ధ్రువాంగములు 18 - ఏక వస్తుకం ధ్రువం - ద్వివస్తుకం గీతి - త్రివస్తుకం మద్రకం - చతుర్వస్తుకం చతుష్పదం - వాక్యాలు, వర్ణములు, అలంకారాలు, యతులు, పాణులు, లయలు, ఇందు అన్యోన్య సంబంధములై స్థిరత్వమొందును కాన నిది ధ్రువం. ఇవి తాళానుగుణ్యములై గాన ప్రయోజ్యములై యుండును. ఉక్తాది ఛందప్రయుక్తములై రచింపబడును

శ్రీ కృష్ణ తాండవము

శ్రీ లీలాకేళీ గో
పాలా! కాళీయ గర్వభంజన లోలా
హేలా! తాండవ ఖేలా
శీలా! సుజనాంతరంగ చిన్మయ బాలా!

శ్రీ లీలా బాలుఁడు గో
పాలుఁడు గోపీ మనఃప్రభాసిత కేళీ
లోలుఁడు దేవుఁడు భక్తకృ
పాళుఁడు భావమ్మునన్ ప్రవర్తిలు గాతన్!

గోపులమందలో మధుర గుంఫనముల్ బచరించు వేణు గా
నావశచిత్తులౌచు మహదంఘ్రి సరోరుహాసీనులందు సం
భావితమూర్తులై వెలుఁగు భాగ్యము గూర్చు పరాత్పరుండు శ్రీ
దేవుఁడు భావపల్లరులఁ దీర్చుత! దివ్య సుగంధ పుష్పముల్!

మండిత కేకి పింఛమును మంజుల హారవిలాస లాస్యమున్
నిండగు వేణుగానము ధ్వనీకృత ధింధిమి వృత్తమొప్ప బ్ర
హ్మాండము సంచలింపఁగ మహాహి ఫణాగ్రమునన్ మహోద్ధతిన్
దాండవమాడు బాలుని పదమ్ముల మ్రోఁగెద నూపురమ్మునై!

అందెలు గజ్జెలున్ మణిమయాంచిత కంకణ మంజుల ధ్వనుల్
సందడిచేయ మోమునను జందురు వెల్గులు చిందుచ్రోక్క నా
నంద విలాసకాంతి నయనమ్ముల యందము విందుసేయు నా
నందకుమారు నెమ్మిపురినై నటియించెద ముక్తికోసమై!

1

అమరావళీస్తోత్ర మానంద గానమ్ము
విమల నాందీ[1] యుక్త విఖ్యాత యోగమ్ము
సంధ్యాప్రయోగ నిస్పందిత జలధరములు[2]
సంధ్యాంతర క్రియా సంచలిత యవనికలు[3]
దిగ్వీధికాగ్రా స్తంభ దివ్య భవనమ్ములో
ఋగ్వేద సంస్తుతీ కృతి[4] విలాసమ్ములో
అర్కేందు తారకోద్యద్ద్యుతి శ్రీలలో
తారొక్కన్న బ్రహ్మాండ ధర్మి[5] నాట్యమ్ములో
దేహి దేహాత్మైక దివ్య తత్త్వమ్ములో
మోహమ్ములన్ వీడి యైహిక ప్రాప్తిలో
నాడెనమ్మా! కృష్ణుడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు

1. నాట్య-నాటకములందు ప్రారంభమున జరిపెడు మంగళము. ఇందు పద ముచేగాని, అర్థముచేగాని, కథాసూచన చేయవలెను. 'ఆశీర్నమస్క్రియావస్తు ర్దేశోవాపి తన్ముఖమ్' అని నాందీ లక్షణం.

2. సంధ్యాకాలములందు చలించుచున్న మేఘములు. 3. రూపకములందు క ప్రయోజనముతో సమన్వయించు కథలకు అవాంతర ప్రయోజన సంబంధం గూర్చునదియే సంధి. ముఖ-ప్రతిముఖ-గర్భ-విమర్శ-నిష్ఠ అను అయిదు భేదము లందు, ప్రదర్శన దృశ్యములందు తెరలుమూయుట తెరచుట. 4. కీర్తన-ప్రబంధము.

5. ఇది రెండు విధాలు. లోకధర్మి - నాట్యధర్మి. లోకధర్మి, లోకవిషయము, స్వభావగతము. స్థాయి వ్యభిచార్యాది భావాలతో నుండునది ఇదిశుద్ధము - వికృ తము అని. లోకప్రసిద్ధ వ్యవహారికమై అంగలీలా విశేషాలు లేక స్వాభావాభి నయముకలదై నానా స్త్రీ పురుషులతోకూడి కేవలం చేష్టలతో సూచింపబడునది. స్వభావ భావోపగతం శుద్ధం తు వికృతం తథా, లోకవార్తా క్రియోపేత మంగలీలా వర్జితం। స్వభావాభినయోపేతం నానా స్త్రీ పురుషాశ్రయం, యదీదృశం భవే న్నాట్యం లోక ధర్మీతు సా స్మృతా॥ - నాట్యధర్మి: 'అతివాక్యక్రియోపేత మతి

సత్త్వాతి భావకం, లీలాంగహారాభినయం నాట్యలక్షణ లక్షితం॥ ఇది కవి కల్పితం . ప్రకృతి చిత్తవృత్తులతో కూడినది. మనోహరమైన అభినయంకలది. నాట్యలక్షణము స్వర, అలంకారములు, అస్వస్థపురుషులు, జనాంతికాదులు ఉపకరణములు, మూర్తిమంతంగా ప్రదర్శించుట, ఒక భూమిక నిర్వహించుచు మరొక భూమిక నిర్వహించుట లలితాంగ విన్యాసము, సముక్షిప్త పద గతిక్రమం, అష్టోపముకొఱకై ఇతిహాసముల నుండి, వేదాలనుండి, బ్రహ్మ చెప్పిన వానిని ఉదహరించుట-రంగపీఠగతమగు కక్ష్యా విధానము కలది.

2

సమపాదమును[1] దట్టి చాషగమ్ముగఁ[2] ద్రిప్పి
సమరోద్ధత క్రియా సంధానమునఁ గప్పి
చిఱుగజ్జియలు కాలఁ జంగు చంగున నెగుర
నెఱపింప మల్లల్ల నిగిడి యూఁకుచు నదుర
సమశీర్షమున[3] నిక్కి సాచీ దృగాంచలము[4]
నెమకించి భువనమ్ము నిండించి నిట్టలము[5]
అల దేవకీదేవి వెలయు గర్భమునందు
లలిమీఱ జనియింప లక్ష్య లక్షణమందు

1. ఇది చారీ విధానమునకు జెందినది భూమీచారి - ఆకాశచారి, చారియన వ్యాయామము. భూమిపై పాదచలనము భూమీచారి. పాదములు పైకెత్తి చలనాదికము చూపుట ఆకాశచారి అభినయమునందు హస్తము, గతియందు పాదము ప్రవర్తించుటలో నొకటి ప్రయత్నము - ఒకటి అప్రయత్నమునై ఒండొంటితో కలిసి యేర్పడునది. ఏకపాద ప్రచారము చారి రెండుపాదముల ప్రచారము కరణము. మూడు కరణముల కూడిక ఖండము. మూడు లేక నాల్గు ఖండముల కూడిక మండలము. నృత్తము-చేష్టితము-శస్త్రప్రయోగము - యుద్ధాదులలో చారీ వ్యాప్తి ముఖ్యం. ఇందు సమపాదమున గోళ్ళు సమంగావుంచి రెండుపాదాలు దగ్గరగా చేర్చియుంచుట. స్వభావ రచితో భూమౌ సంస్థానశ్చయో భవేత్, సమపాదః స విజ్ఞేయః స్వభావాభినయాశ్రయః' - భరత శాస్త్రం

2 పాదం తొలుత ఒక తాలము (జానెడు) ముందుకు చాచి తర్వాత రెండు తాలములు దూరముండునట్లు వెనుకకు చాచుట - అట్లే మరోపాదంతో చేయుట.

3 క్రిందికి వంచక, పైకెత్తక నిశ్చలంగా వుంచిన శిరస్సు - 'నిశ్చలం సమమాఖ్యాత మున్నత్యా నతి వర్జితం - నృత్తారంభేజ పాదేచ గర్వే ప్రణయకోపయోః స్తమ్భనే విప్రక్రియాత్వే చ సమశీర్ష ముదాహృతం' - అభి ద

4. ఉన్నచోటినుండి కిడకంటి ఏటకు ఒడ్డంగా చలించు దృష్టి. 'స్వస్థానే తిర్యగాకార మపాఙ్గ చలనక్రిమాత్, సాచీదృష్టి రితి జ్ఞేయా నాట్యశాస్త్రకోవిదైః' - ఇంగితే శ్మశ్రు సంస్పర్శే శర లక్షేంఒకుకే స్మృతా సూచనాయాం చ కులటా నాట్యే సాచీ నిరీక్షణం' - అభి. ద.

5. అధికము.

అభవాది దేవతల కభయమ్ము చూపింప
అభయహస్తముఁ బట్టి యఖిలాండమును బెంప

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు

3

అడఁగు పొత్తిళ్ళలో నా యమున దరి దాటి
మునిగి యా యొడిలోన ముచ్చటాడెడు మేటి
వ్రేపల్లె భామకిడ వేడుకల్ చూపునటు
పాఁప పడగలపైని పాపఁడై యొక్కఁడటు
ఫణిరాజు హృదయమ్ము భయమునన్ జలియింప
రణిత నూపురమణీ రమణీయ మలరింప
తక ఝుణత తక ఝుణుత తత్తోంగు తఝ్ఝుణుత
తక ధిమిత తక ధిమితి ధత్తాంగు తఝ్ఝుఁత
స్వర సంశ్రయాత్మక సంయోగ గతి దెలిపి
త్వరితానుగతమునన్ దండపాదము[1] నిలిపి

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

6. సర్ప శీర్ష హస్తమున విది సూచింపవలెను. ఇది ఆ యా స్థానములనుబట్టి వభేదం కలుగును. 'పతాక తల నిమ్నత్వా త్సర్పశీర్షకరో భవేత్' పతాక స్తం అరచేయి కొంచెం పల్లంగా వంచవలెను. దీనిని హృదయసమంగా మంచి భయహస్తము సూచింపవలెను. 'చన్దనే భుజగే మందే ప్రోక్షణే పోషణాదిషు' భి. ద.

1. అంచితపాదము (కాలిమెడను భూమిపై నుంచి పాదం అగ్రతలంగా వేళ్ళు ముడిచిన) రెండఁపాదం వెనుకకు జరిపి పాదం కొన భూమికి తగులునట్లుగా గమున క్రిందికి పడవేసిన 'నూపురపాదిక' అను పాదముచే కుంచితపాదముగా

4

జో కమలదళ నేత్ర! జో వృష్ణికుల తిలక!
జో కొట్టి గోపికలు జోలబాడుచుఁ గులుక
అందమగు జోలలో హాయిగాఁ బవళించి
మందయానలఁ జూచి మాయనిద్రను బొంచి
మీలితాంతర నేత్ర మాలత్యముగ నార్చి
లాలించి పాలించు లావణ్యమున్ గూర్చి
వటపత్రశాయియై కుటిలిత పాదాంగుళిన్[2]
గుటకలన్ గ్రుక్కుచును నటియించు సొబగులన్
గుట్టితమ్మున వృత్తకోలమ్ము[3] పైకెత్త
ఘట్టితమ్మునఁ బన్నగాధీశు శిర మొత్త
పాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

5

జగతి కార్యాచరణ సాధనమ్మున వెలయు
జగతి సృష్టికి హిరణ్యగర్భుఁడనఁ దెలియు
సంతోషమూర్తిలో జనార్దన రూపమ్ము
వింత వింతగఁ దోచు వెడలించు రోషమ్ము
రుద్రస్వరూపమై భద్రమై నిత్యమై
ఆదృతమ్ముగ సచ్చిదానంద బ్రహ్మమై
దివ్య తేజమ్ములో దీపించు కిరణమై
నవ్య నిర్మల భావ భవ్యగుణ శరణమై

(వంచిన పాదంగా) రెండవపాదం మెడమమీదనుంచి ముందునకు జరిపి వేగంగా వ్రాల్చవలెను

2. వంకరగా వంచబడిన పాదముయొక్క బొటనవ్రేలు.

8. వంచి గుండ్రముగా త్రిప్పబడిన ఒడితొడల పైభాగము.

ఫణి ఫణామణి ఘృణీ గణోల్బణ కరమ్మున[1]
క్వణిత కంకణ వ్యాకర్షణాకరణమున[2]
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

౫

ఒక వనిత ముదమొప్ప నొత్తి కౌఁగిటఁ గ్రుచ్చి
ఒక వధువు ప్రీతితో నుత్సంగమునఁ జేర్చి
ఒక యువిద తిలకమున్ మొకమునన్ రచియించి
ఒక యబల శిఖదీర్చి యొప్పుగా పింఛమునుంచి
ఒక బోటి కంటఁ గాటుక సొటుగాఁ బెట్టి
ఒక జోటి చెవుల కౌఁనికపుఁ బోగులు గుట్టి
ఒక లేమ ముత్తెంపు ముక్కెరన్ సవరించి
ఒక భామ కంఠాన యుగళహారములుంచి
పక పక నవ్వులన్ బ్రసరించి హర్షింప
ఆకేకరాంతరాలోకనము[3] నర్తింప
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

1. ఇది నృత్తహస్తము - చేతులను పైకెత్తి మూపులపై వ్రేళ్ళ నాడించునది - లేక అలపద్మహస్తము కంటికెదురుగా బట్టినచో నది. విశాలములైన కనులను సూచించును. 'తౌ నేత్రదేశగా వ్యల్పణాఖ్యో విఘ్నేశదేవతః। స్తబకేషు కలేషు నేత్రేషు చ నిరూపితః', 2 కంకణ ధ్వనులతో ఆకర్షింపఁబడిన చేష్టలతో. భావం. కరణమన చేష్ట లేక క్రియ. నృత్తమున హస్తపాద సమాయోగమ నేర్పడు క్రియ కరణములు కూడిక అంగహారములకు మూలము. 3. ఓరచూపు కొంచెము ముడుచుకొనఁబడిన రెప్పలను - కనుకన్నులను, అరగన్నులను మాటిమాటికి ప్రక్కకేగు కనుగ్రుడ్లుగల చూపు దూరమున చూచుట, ఆపి ఆపి చూచుటం దుపయోగము. 'ఆకుంచిత పుటాపాంగ సంగతార్థ నిమేషిణీ। ముహుర్వ్యావృత్త తారాచ దృష్టి రాకేకరాస్మృతా' — భరత శాస్త్రము.

7

అసువులను వేడిఁబాప నదటునన్ జన్గుడుపు
నసురినిన్ వెసవెస న్నసుదూడ్ప రెట్టింపు
రోసమునఁ జనుపాలు రుచి తెలిసి తాఁగుడువ
ఆసురల్ హర్షించి హరిహరీ యన నిలువ
హస్త విన్యాసము ల్లవఘులింపఁగ వంచి
మస్తకమ్మునఁ జేర్చి మత్తల్లి[1] గతినెంచి
వృత్తమున చరణ మావృత్తమ్ముగ వడిఁద్రిప్పి
గుత్తముగ మెయి వంచి యుత్తానముగ నొప్పి
మత్తహరి శిరము సమ్మర్దమునఁ గ్రుమ్మ
హత్తించి యొత్తి గహ్వరమ్మున విసమూమ్మ
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

8

చిన్నారి బుగ్గలన్ జిగిమిపడు చిఱునవ్వు
చెన్నొందు సిరులకున్ సింగారముల పువ్వు
ఒడిలోనఁ బండుకొను నుత్తానపాదుండు
కడివోవు[2] జగములన్ గరుణించు రెయొడయుండు

1. నూటయెన్మిది కరణములలో నొకటి రెండు పాదములను ఘూర్ణితముఁగను (తిరుగునట్లు), ఉపసర్పితములును (దగ్గరకు జేర్చుటను) చేయుచూ హస్తముఁ పర్యాయములుగా ఉద్వేష్టితములు (చూపుడువ్రేలు మొదలు వరుసగా వ్రేళ్ళను రొమ్ముండి మరలించి బయటికి చాచి) అపవిద్ధములు (కలిపి, పిమ్మట తొలఁగించి) గావింపవలెను. ఇట్లు మరల మరలా చేయుట ఇది మత్తల్లియందుపయోగము 'ఘూర్ణమానస్య పాదస్య యత్రస్యా దుపసర్పణమ్, గుల్ఫస్వస్తిక పర్యంతం తస్మై వామచరః కరః। ఉద్వేష్టితో నితంబః స్యాద్దేశ పాదోపసర్పణే, అపవేష్టిత మాదధ దేవమంగాంతరేణ చ, క్రియైవం బహుళః ప్రోక్తా తన్మత్తల్లి బుధైర్మతే'.న్ర. ర

2. అడఁగు - నశించు.

పైటమాటునఁ దల్లి పాలు గ్రుక్కి క్రీగంట
వాటముగ సర్వమ్ము బాలించు మేటంట
ఊఁగొట్టుచున్ మనము లూఁగించి మేలెంచి
చీ కొట్టి దోషముల్ చిన్మయము చూపించి
అక్కునం దఱచేయి మక్కువన్ జలియింప
అక్కజమ్ముగ నిటు లజాండమ్ము నలరింప

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

9

పొలుపారఁగాఁ బండి బోరగిల్లుచు మెలఁగు
మెలఁగిపాన్పున నడఁగి నలుమూలలన్ మలఁగు
చెలఁగు చెక్కిళ్ళపై గిలిగింత లలరింప
కలకలన్ నవ్వులన్ గలిమి కుప్పలు నింప
ముద్దుగా ముంగాళ్లు మొనసి మోపుచుఁ దాటి
తద్దయున్ బ్రీతితోఁ దప్పటడుగులఁ బారి
వెన్న కడవలు దోఁచి విందు బెట్టుచు దోఁగి
అన్నమిన్నల చెన్ను నాఁచికొను నటు డాఁగి
అంగుగాఁ గోరాడు నాలలేఁగల లీల
చంగు చంగున నెగిరి శైశవోత్సాహముల

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

10

ఆడుచున్ బాడుచున్ అర్భక శ్రేణితో
వేడుకన్ గూడుచున్ విశ్వమ్ము కరుణతో

లీలలన్ భాషించు కేళీవిలాసమ్ము
హేలా వచశ్శీధు లోలాంగ హాసమ్ము[1]
ప్రకట సురరిపు ఘటిత శకట సంఘట్టితము
వికట తాడిత వామవిద్ధపద మండలము[2]
విసదారి పైనుండి విసవిసన్ గుబుసమ్ము
వెసమూడ్చి యసురునన్ బ్రసరింప నస్రమ్ము
చకిత శంకిత దృష్టి[3] సాలోచనము గొనుచు
ప్రకృతమ్ము సకలమ్ము పసికందు పసిగొనుచు
నాడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

11

సతికి నిచ్చుచుఁ బూర్ణ సదయార్ద్ర హృదయమ్ము
అతివ కొసఁగుచు మందహాసామృత రసమ్ము

1. ఇది స్థాయిభావము. పరులచేష్టల ననుకరించుట, కుహకము (చిన్నపిల్లల చక్కిలిగింతలు లేక మోసము) అసంబద్ధ ప్రలాపము దోషముల నెన్నుట మున్నగు విభావముల వలన హాసము పుట్టును స్మితాదు లిందలి అనుభావములు. హాసమును గూర్చి సాహిత్య దర్పణంలో విశ్వనాధుడు . 'వికృతాకార వాగ్వేష చేష్టాదేన్న ర్తకా ద్భవేత్ హాస్యో హాసః స్థాయి భావః' అన్నాడు. 'వాగంగాది వికార దర్శన జన్మా వికా సాఖ్యోహాసః' అని రసగంగాధరమున జగన్నాధుడు. 2 చారీ విధానము. ఆకాశ గమనముకలది దీనికి వామబంధమనీ పేరు. దక్షిణపాదమున సూచి, వామ పాదమున అపక్రాంత చారిఒ చేసి, దక్షిణ పాదమున దండపాద, వామపాదమున సూచీచారులను. దక్షిణ పాదమున భ్రమరక-పార్శ్వక్రాంతచారులను. వామపాదమున అక్షిప్తచారి చేసి, తర్వాత దక్షిణపాదమున దండపాదము ఊరూద్వృత్తము, వామ పాదమున అలాతచారులను దక్షిణపాదమున పార్శ్వక్రాంత వామపాదమున అతి క్రాంతచారి చేయవలెను 3 ఇది సంచారీ దృష్టి. కనుగ్రుడ్లు చకితములై చూపు కొంచెము చలించి, పిమ్మట స్థిరంగా వుండి కొంత పైకిలేచి తరువాత అడ్డంగా ప్రస రించునది. మూఢమగు చూపు. ఇది శంకయందుపయోగము 'కించి చ్చలా స్థిరా కించి దుద్గతా తిర్యగాయతా, మూఢా చకిత తారాచ శంకితా దృష్టిరిష్యతే'-అభి. ద.

నాతి కిచ్చుచు మహానంద మకరందమ్ము
గోతి కొసంగుచు హెచ్చు కూర్మి మేల్మితనమ్ము
బోటి కిచ్చుచు మవ్వపున్ నవ్వు పూజల్లు
జోటి కొసంగుచు వింత జోడు కూర్పుల జల్లు
కలికి కిచ్చుచు నెమ్మి గ్రమ్ము కమ్మని ముద్దు
చెలికి నొసంగుచు మంచి చెలిమి గూర్చెడు సుద్దు
వెలంది కిచ్చుచు నింకు వేడుకన్ సయ్యాట
లలన కొసంగుచు వలపు తలంపుం దేనియ మాట

లాడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

12

నీల నీరదకాంతి నెగడు నెమ్మేనితో
నీలకుంతల ఫాల బాలేందు రేఖతో
ఎసంగు మృగమద తిలక మింపుగల మోముతో
మసలు సరసిజకాంతి ప్రసరించు కనులతో
చిఱునవ్వు చిందించు చిన్నారి మోవితో
కొఱలు పాటలన్ మ్రోంగు పిల్లన గ్రోవితో
కటీతట కింకిణీ కలిత నిక్వాణముతో
కటకాముఖ కర[1] కంకణ క్వాణనమ్ముతో

1. కపిత్థ హస్తము నందలి చూపుడువ్రేలు నడిమివ్రేలితో, బొటనవ్రేలితో చేర్చిపట్టినది. 'కపిత్థ తర్జనీ చోర్ధ్వం మిశ్రితాంగుష్ఠ మధ్యమా, కటకాముఖ హస్తో ఉయంకీర్తితో ఖరతాదిభిః' ఇందుకు వినియోగం - 'ధనురాకర్షణే చక్రధారణే వ్యజన గ్రహే' - అభి. ద.

అందందుఁ గ్రందుకొను మందస్వనమ్ముతో
అందమగు నందియల వ్యత్యస్త పదముతో[2]

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

2 ఇది స్వస్తిక పాదభేదం. కుడికాలి పాదము మడమ పై ఉండునట్లుంచి ఎడమకాలి చిటికెనవ్రేలుకడ అడ్డముగా వంచియుంచి నిలుచుట.

13

చిలుకల కొలికి వలపు పొలుపు నందెడు వాఁడు
పలుకు పలుకున వలపు కులుకు చిల్కెడు వాఁడు
వేడ్కలన్ వెలయించు వేణుగానము వాఁడు
చూడ్కులన్ హృదయమ్ము చూఱలాడెడు వాఁడు
పెరుఁగు చిల్కెడు కలికి ప్రేముడిన్ గొనువాఁడు
తరివేచి తరుణుల సురులు గొల్చెడు వాఁడు
మెండుగా వెన్నలన్ దిండి గైకొను వాఁడు
పండియున్ బ్రహ్మాండ భావమున్ గనువాఁడు
మన్నుమాటున మెక్కి మాయ చూపెడు వాఁడు
మన్నులోఁ బొర్లాడి మన్నించు మావాఁడు.

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

14

కొండమల్లియ పూలు కొప్పునన్ సవరించు
నిండు జవ్వని చెల్వు నిండార గ్రహియించు
పాల్పితుకు వనితపైఁ బ్రక్కగాఁ బొంచుండి
పాల్పట్టి జుఱ్ఱుచున్ బడఁతి మోమునఁ జిండి[1]
వేళమున వేడిగాఁ బాల మీఁగడ దెచ్చి
బాల నోటను బెట్టి బాధించి మది మెచ్చి
చిలుకు కవ్వము బట్టి కులుకులాడిని ద్రోసి
అలుకు లేకయె వెన్న నతివ మూతికిఁ బూసి
అధికానురాగమున నాల్మగల్ నిద్రింప
అధినాథుఁడ నటించు నట నడుమఁ బవళింప

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

1. చిండు-చిందు-చిమ్ము

15

చెక్కిళుల్ బుణ్కఁగాఁ జేరు కల్కిని బట్టి
అక్కునన్ బొదువుకొని చెక్కిలింతలు బెట్టి
సిగదువ్వి కొడిగట్టు వగలాడి వలపెంచి
అగడునన్ బైకొనుచు నుగపోడుముల ముంచి
తిలకమ్ము దిద్దు నును తీవెఁబోఁడిని నొలసి
అలరు గుబ్బలు గిల్లి యుబ్బురమ్మని తెలిసి
గంధమ్ము బూయు మదగజ గమన నటు రాగ
బంధమ్ము నం దధరపానమ్ము గొని వేగ
మొలనూలు సవరించు ముద్దుగుమ్మను బొంచి
తలిరు పాన్పునఁ జేర్చి తాముద్దు బచరించి
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

16

సురసురన్ ముసురుకొను సురగాలి సుడిగట్టి
సరభసమ్మున నింగి సాగుచున్ గిఱివెట్టి
నిబిడాంధకారమ్ము నిఖిలమ్ము గప్పించి
గుబురుకొను పెఁ ధూళి గ్రుక్కించి కుప్పించి
అదటునన్ మొనఁబట్టి యుధము రక్కసు నెత్తి
చదలపై ముడివెట్టి చంక్రమణగతి[1] హత్తి
అగ్గపడఁగా నొగ్గి యంతటన్ దివిజారి
అగ్గలమ్మగు భీతిఁ బ్రాణమ్ము లటు జారి
భూతలమ్మునఁ బడ నుహోత్సవానందమున
వ్రేతలారతులెత్తి వీక్షణ కటాక్షమున
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు

1. ఉంకించి-కుప్పించి దూకు విధము.

17

ఆడుకొంచును గొల్ల వాడలన్ వెంటాడి
అడుగులో నడుగిడుచు నంతంత నడయాడి
ఒరులెవ్వరున్ గనక నుట్ల పైపై నుండి
వారకన్ నిండారు భాండమ్ములన్ దండి
పాలు మీఁగడ పెరుఁగు పొల్పొందు వెన్నలన్
లోలాత్మక స్ఫూర్తి బాలుఁడై లీలలన్
బోరఁగొట్టుచుఁ బెట్టి నోరఁ గుత్తుచు మెత్తి
జారుగా మైనిండఁ జమిరి శిరమున మొత్తి
ఒక్కనిన్ గికురించి ఒక్కరిన్ మొకిరించి
ఒక్కనిన్ గోకరించి ఒక్కటిన్ యికిలించి

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

18

ఓ మగువ! నీ కుఱ్ఱఁ డేమేమొ చేసెఁబో
చీమంత వినిపింప సిగ్గయ్యె మాకుఁబో
ఓ యమ్మ! నీ బిడ్డ మాయింటఁ బాలెల్ల
మాయఁగాఁ గ్రోలి యామాయదా రల్లల్ల
ఓ తల్లి! నీ పాప మాతిరుపులన్ వదలి
మూఁతులన్ బిగఁగట్టి భీతిలన్ బడ పొరలి
ఓ యవ్వ! నీ కొమరుఁ డుత్సాహమున వచ్చి
మా యమ్మినిన్ బట్టి మానమాఱడి వుచ్చి
ఓ చాన! నీకూన యున్మత్తుఁడై కుల్కి
మా చెల్వ మెల్లఁ దా దోఁచుకొందని పల్కి

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

19

కొడుకుకై వగపేల? పడంతి! నీ మగండనై
కొడుకు నిచ్చెద రావె కూడెదన్ నీకునై
దధిభాండ మదియేల త్రచ్చెదో నేనుండ
మధురమౌ నవనీత మధరమ్ములో నుండ
గతిలేని బ్రతుకులో సతివ! నిన్నేలంగా
పతియేలకో జగత్పతిని నేనుండంగా
కలిగెనను పొగ రేల? కలంగు వారికి నేన
కలికిరో! కళలంటి[1] కలిసి యుండంగ లేనె
భయమేల? అభయమ్ము భామరో! కొనుమంచు
నయమునన్ జేరరాం బ్రియము గూర్పంగ నెంచు
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

20

అల్లరీ పిల్లండా! గొల్ల భామల యిండ్ల
నల్లాడి వెన్నదిని కల్లరీండై రొయిండ్ల
నారాట పెట్టుచున్ జోరాట లవియేల?
ఈ జోటం గట్టితిన్ జోరాదురా, బాల!

1. స్త్రీలకు కళాస్థానములు పదునైదు. కాలి బొటన్రవేలు-అరకాలు-మడమ-కాలు-భగము-బొడ్డు-రొమ్ము-చన్ను-చంక-కంఠము-చెక్కిలి-పెదవి-రెప్ప-నరు-తల శుక్లపక్షమున తల మొదలు ఈ కళలు దిగుచుండును కళలు అరువది ని వాత్స్యాయనుడు 'కళానాం చతుష్షష్టిత్వాత్తాసాంచ సంప్రయోగాంగ త్వాత్కళా సముద్దేశోవా చతుష్షష్టి రితి' - ఆలింగనం - చుంబనం - నఖచ్ఛేద్యం - చ్ఛేద్యం - సంవేశనం - సీత్కృతం - పురుషాయితం - ఔపరిష్టం - అనే ఎని ఒక్కొక్కటి ఎనిమిది విధాలై అరవై నాల్గగునవి. పురుషుడు ఆయా తిథులలో స్థానము తెలిసి స్పృశించి చతుష్షష్టి కళాభేదాలతో స్త్రీని సుఖింపజేయవలెను. సత్సంతాన సౌభాగ్య హేతువు.

అనుతల్లి యుల్లమ్ము ననునయమ్మున ముంప
పెనగొన్న మద్దులన్ బెటిలిపడఁ బెకలింప
ఉలూఖల మట్టెట్టి యుత్సాహమున నీడ్చి
ఆలోకనాంతరాలోల దృక్కులు గూర్చి
నుతియించు వారలన్ గతు లెంతు ననువింత
అతులితానందమున నర్భకుండై యంత
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

21

సిగపైని చిన్నారి చికిలి యీఁకెలు గట్టి
తొగల తూడులు కొన్ని తుంటిపై బిగఁగట్టి
గళము నందున వెండి కంటియల్ మెఱయంగ
వలకాలఁ దామ్రంపు వలయముల్ మ్రోఁగంగ
దండకడియమ్ములన్ మెండుగాఁ దగిలించి
నిండయిన ప్రియముతో నొంగోండ్రు హర్షించి
నిలువెత్తు వేత్రములు నీటుగాఁ గీలించి
చలిది చిక్కము లెత్తు చంకలన్ దగిలించి
ఆలమందలఁ గూడి బాలగోపుల తోడి
లీలమై జతలుండి కోలాటములఁ బాడి
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

22

జలజకర్ణిక చుట్టుఁ జెలువొందు రేకులై
అలమి కూర్చుని కుట్టి లలపద్మ హస్తులై[1]

1. దీన్ని అలపల్లవం అంటారు. అన్ని వ్రేళ్ళు విడివిడిగా అరచేతిలోకి వంచ వలెను. దీనికి చలించుచున్న పద్మం అభిధానం. 'ఆవర్తితాః కరతలే యస్యాఙ్గు

కడివెట్టుకొని కుడువఁ గాంక్షించి చల్దులన్
అడిగికొని యూరించి మడిచికొని వ్రేళులన్

గుళోర్ధ్వ భవతిహి, పార్శ్వగత వికీర్ణాశ్చస భవే దలపల్లవః'-'ఇయర్తీత్యరః చలదల కృల్లవా కారత్వా దలపల్లవః' - గతి కలది యరము. చలనుని భావం. ఇది అర్థగించుట - శూన్యవచనములు - మాటిమాటికి తన్ను గూర్చి చెప్పుకొనుట యందు నయుక్తం.

ఊరుగాయలు నంజి యుబ్బు కుడుములు గ్రుక్కి-
మిరియమ్ము రుచి చూచి మేలమాడుచు మెక్కి-
సజ్జంపుఁ గజ్జముల్[2] గుజ్జుపాల్ మీఁగడల్
రజ్జులాడుచు సొజ్జె[3] మజ్జిగ లుజ్జుటల్
అజ్జ[4] లటు నిటు తట్టి బజ్జడిన్[5] గడలుకొని
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

23

గోవులున్ వత్సములు గోరాడనందందుఁ
బ్రోవులై దీవులై పాలుపారఁ బెంపొంద
గోపాల బాలకుల్ గోబృందముల వెన్క-
నూపలన్[1] దిరుగాడి యుత్సాహమ్మున దనక-
హాసియించి యజ్జుం డా బాల గోపాల
మసమంజసమ్ముగా హరియింప నా లీల
విరియించి యన్నన్ని విధములన్ డానొచు
మురిపింపఁ దెలిసి యా పరమేష్ఠి నుతియించు
చానందమున దేవ! అబ్జాక్ష! రక్షించు
మన మందహాసాన మన్నించి పాలించు
చాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

2 ఒకవిధమగు భక్ష్యములు - కజ్జికాయలు 3. బియ్యంవేచి వండిన అన్నం. 4. అడుగు - పాదము 5. ఒకవిధమగు పాదవిన్యాసము. చిందుద్రొక్కుట వంటిది. బహువిచిత్రముతో బజ్జళ్ళద్రొక్కు'-పల్నాటి వీరచరిత్ర. తమిళుల 'శిందు' నృత్యమే; ఇది. తెలుగువారు జాతరలు మున్నగు పుత్సవాదులలో నిది ప్రదర్శింపుట నేటికిని తెలియవగును.

1. చిన్న చెట్లుగల అడవి - చిట్టడవి - ఊప.

24

నెచ్చెలీ! రమ్మిటుల నికుంజ కుజములందు
ముచ్చటగ గోటికొమ్మచ్చు లాడఁగ నిందు
నేస్తమా! తెమ్మిటులఁ గుస్తరించిన పూలు
విస్తరించిన మాధవీ మల్లికా లతలు
చలికాడ! చేపట్టి చేకొనుము విరిచెండ్లు
బలికొట్టి[2] గుంపట్టి[3] బలిమితో బలిగుండ్లు[4]
మిత్రమా! తే లెమ్ము మేలైన తాడితక[5]
సూత్రమ్ము వితతాజేఁగి సొంపు క్రీడింప నీక
అప్పుఁడా! కసరమ్ము యందందుఁ దారాడి
ప్రాప్తమ్ము నాలోన గుప్తమని మాటాడి
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

2. ఒకడు పలికిన మాటకు (శబ్దానికి) మారుగా నదేవిధమున వేరొకడు మాటలాడుట (శబ్దం చేయుట) ఇందు పరస్పరము శబ్దస్వరము అందు సామ్య ముండును.

3. ఊపిరిపట్టు శ్వాస నొక్కసారిగా గూర్చుకొనక మెల్లగా గూర్చుకొనుట. 'గుంపట్టు' అంటారు. ఊపిరి బిగపట్టు - శ్వాస నొక్కసారిగా పీల్చి బిగపట్టుట 'దంపట్టు' అంటారు. గుంపట్టు-దంపట్టు-అనే పదాలు మాండలికాలు, జాతీయాలు. ప్రయోగాలు మృగ్యం.

4. ఇది బాలక్రీడ ఊపిరి బిగపట్టి కూయుచు - 'బల్' అని కూయుచు నొక్కచో మంచిన కొన్ని గుండ్లను (వస్తువులను) మోసికొనివచ్చి నియమిత స్థానమున నూపిరి విడుచులోపల నన్నింటిని చేర్చవలెను చేర్చలేనివాడు ఓడిపోవును.

5. దీన్నే 'అంగుళీతాడితకం అన్నాడు వాత్స్యాయనుడు పిల్లలు గుంపుగా చేరి ఒకరిని దొంగగా నియమించి, వానిని కళ్ళు మూసికోమని చెప్తారు కళ్ళుమూసికొన్న వాని ముక్కును ఒక్కొక్కరు వ్రేలితో తాకి నాపేరేమి? కనుక్కోమంటారు. వాడు కనుక్కోవాలి.

25

ఆకర్షక క్రీడ[1] నలరించు నొకచోట
ఏకపాదిక[2] లాడ నెక్కించు నొకచోట
ముష్టికాద్యూతమ్ము[3] మొనయించు నొకచోట
అష్టబంధక[4] రీతి నాడించు నొకచోట
ఆరబ్ధిక[5] ప్రకారాంతర మ్మొకచోట
ఆరభటుండై[6] నారి సాగించు నొకచోట
యుద్ధకేళీక్రమ నిబద్ధుండౌ నొకచోట
ఉద్ధతుండై సకల మూహించు నొకచోట
ఆలతో బృందావనాంతమున నొకచోట
నలువొప్పం డా సదానందమున నొకచోట
నాడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

1. ఇది బాలక్రీడ పిల్లలు రెండు జట్లుగా చీట్లు వేసికొని ఒకరు రెండ కొనలు రెండుజట్లుగా పట్టుకొని లాగడం. 2. ఇది బాలక్రీడ_ఒంటి కాలితో కుందడం ఒక వలయంగీచి కొందరు బాలబాలికలందు చేరగా, ఒకడు కుందుచూ తక్కి_న వారిని తాకడం_మరియు నిది దేశి స్థానకములలో నొకటి సమస్థితిలోనున్న ఒక కాలిమోకాలి వెలిప్రక్క_, రెండోకాలు ముడిచిన మోకాలు వెలిప్రక్క చేరుట. 'సమస్థితస్య పాదస్య జానునో బాహ్యపార్శ్వతః అన్యస్తు బాహ్య పార్శ్వేన సంలగ్నో జాను కుంచితః, స్థానకం యత్రతత్ తదజ్ఞై రేకపాద ముదీరితమ్'_నృ.ర ఎక్కించు=ప్రేరేపించు. 3. ఇది ముష్టిద్యూతమనవచ్చు _ ఒకరు కొన్ని రాళ్ళుగాని వుండలు (గోళీ_) గాని పిడికిలితో పట్టుకొని పైన గుడ్డ కప్పుకొని పిడికిలిలోని వెన్ని? అని ప్రశ్నించడం_ ఎదటివారు చెప్పడం. 4 ఇది బాలక్రీడ_ఎనిమిది దిక్కు_లందు ఎనిమిదిమంది బాలురుగాని బాలికలుగాని వుండి ఒకరు మధ్యలో వుండాలి. దిక్కు_ల స్థానాల్లో వున్నవారు తమ స్థానాలు వదలి మరొకరి స్థానం చేరాలి _ ఇలా వారు వదలిన స్థానాన్ని గమనిస్తూ నడుమనుండువారు తటాలున ఖాళీస్థానం ఆక్ర మించుకోవాలి. దానికై వచ్చినవాడు చోటులేక నడుమచేరి తా నావిధం చేయాలి దీన్నే కంబాలాట_ఉప్పమ్మ! ఉప్పో!_అని నేడంటారు. 5. ఇది దాగుడుమూతలాట 6. పెక్కు_ విలుకాండ్రతో పోరు యోధుడు. ధైర్యము గలవాడు.

26

మునిచంద్ర పాదాంక ముద్రికా తీరమ్ము
వనజావలీ భ్రమిత బంభరీ ఝంకృతము
గోపికా కుచకుంభ కుంకుమాంకిత వారిఁ
గెంపారు భంగాగ్ర జంబాల కచపాళి
గోపాల సంభవిత పాపాపనోదాంగ
శ్రీపాద సంశ్రయిత సిద్ధసైకతలింగ
గోబృంద పానామృతాదృతీ సలిలముల
సంభృతాత్మైకమతి సంచారగతి లీల
బాలా వినోద సంభావితాశ్రయ పులిన
బాలానురాగార్ద్రి భావాతిశయ యమున
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

27

అంతర్గతాహి గరళాగ్ని కీలాకులము
సంతతాక్రందనా చక్రకుల సంకులము
ఉద్ఘాత ఫూత్కృత సముద్ధూత ధూమాభ్ర
ముద్వేష్టితభ్రాంత ముద్ధృతి జలారంభ
మాపాంత తృణలతాజ్ఞాహాత జ్వలనమ్ము
విపదాశ్రయ గభీర విశ్రుత వ్యావృతము
విషధరాక్రమిత దుర్విష జీవ జీవమ్ము
దోష దుర్వహా మహా దుఃఖ సంభృత హ్రదము
వీక్షించి విశ్వసంరక్షణ క్రియ నెంచి
వృక్షశాఖారోహ దక్షతఁ బ్రకటించి
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా విష్ణువు.

28

అలయమున దరి దరిని యాలమందలు గూడ
అలబలము చేయు నాబాలవృద్ధము సూడ
నందదంపతుల మది కొందలింపఁగఁ జేయ
మందయానల హృదయ మందారములు పూయ
మానిబృందమ్ములు నమస్కార మొనరింప
వనదేవతలు మ్రొక్కి భక్తితోఁ బ్రార్థింప
అమరసంఘమ్ము లాహాకారములు నింప
విమల పుష్పౌఘమ్ము విన్వీధి వర్షింప
బ్రహ్మాండ భాండమ్ము భ్రమియించు గతి దోప
బ్రహ్మమ్ము దానయ్యె పరమాత్మ విధిఁ జూప
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

29

శిఖిపింఛ మొకయింత సిగపైని జవ్వాడ
ముఖముపై మూఁగుచును ముంగురులు చెఱలాడ
ముక్కు ముత్తెము ముద్దు ముద్దుగా నటియింప
చెక్కులను జెవిపోఁగు చిఱువెల్గు చిలికింప
గుత్తంపుఁ దామెతులు గుత్తులుగ దిగజార
ముత్తెంపు సరములును ముప్పేటలై చేర
మొలత్రాటి గజ్జియలు ముచ్చటను మ్రోఁగంగ
కాలి యందియలలో ఘుల్లులలు వెలయంగ
మేని సొబగులు నీలి మేఘాలు బింబింప
కనకాంబరము లోనఁ గాంతి మాలలు నింప
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

30

పరవళ్ళు ద్రొక్కుచును బయనించు యమునలో
ఉరుల తరార్భటులతో నుసిగొన్న యలలలో
నింగిపై కసిగొంచు నెగయు తుంపురులలో
బ్రుంగి ముడివడు సుడులఁ బొంగారు నురుగులో
ధిర ధిమిత శబ్దమ్ము దిక్కులీనఁగఁ దాఁచి
తీరమ్ము వడివడిగఁ దూఁటు కెరటము లూఁచి
పరువు పెట్టెడు జలప్రాణులను బాలింప
ఉరగోగ్ర దుర్విషాగ్ను వ్యథలని మాయింప
హాసరోచిస్సులు ముఖారవిందము నింప
వెసలెల్లఁ బ్రసరించి దివ్యదీప్తులు ముంప

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

31

పట్టి వేణువు నూది పలికించి పసిగట్టి
పట్టుదట్టీలోనఁ బదిలమ్ముగాఁ బెట్టి
తోసి కట్టిన కొండె దునిసి యాడఁగ నూఁచి
కాసెకట్టు బిగించి ఖండువా నెగఁద్రోచి
నిక్కించి మొగమెత్తి నీల్గి జబ్బలు దట్టి
చక్కఁగా వీక్షించి చాఁచి చేతులు వట్టి
ఎగు భుజమ్ముల నెత్తి యెదురు ఱొమ్మును విప్పి
దిగు పాదముల నూని తిరుగు పట్టుల నొప్పి
ఉప్పరమ్మున కెగయు నూరువుల దట్టించి
కుప్పించి దూకంగఁ గుఁచించి మెయివంచి

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

32

మడుగులో సుడియలలు మాటిమాటికి వెడల
వెడలు బుద్బుదపంక్తి ఫేనమ్ముగాఁ గదల
ధింధిమి ధ్వనులకు నదీగర్భములు బ్రుంగ
బంధురచ్ఛన్న శైవాలమ్ము లుప్పొంగ
పద్మినీ షండములు పరిభ్రమమున మునుఁగ
సద్మభాగమ్మెల్ల[1] ఝుఝ్ఝరస్వన మెసఁగ
పాతాళ తలము జంగాల జాలము వొంగ
భూతలమ్మున మహాభూధరమ్ములు గ్రుంగ
కర పల్లవమ్ములను గ్రమ్మ జలములు చీల్చి
అరకాలు విదలించి యావర్తమ్ములు[2] పేల్చి

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

33

హరినీలముల భాతి నలలలోఁ గాన్పింప
నీరములఁ బచ్చరాల్ నెరపినటు తోఁపింప
అలకలల్లనఁ బైకి యూర్ధ్వమ్ములై నిక్క
జలతలమ్మున సముజ్జ్వల నీలరుచు లెక్క
పీతాంబర చ్ఛాయ పెల్లుబుకు జల్లులో
ప్రతిబింబితమ్ములౌ భర్మరేఖాళిలో
అరవిందముల మాఁగు నళి రుతమ్ములు మీఱ
అఱిముఱిగి బెగ్గురులు నడలి దిగ్గునఁ జార
బుడు బుడుంగని మున్గి మూర్ధమ్ములోఁ గ్రుమ్మి
కడువడిగ నెమకఁ దాఁ గనుదమ్ములను జిమ్మి

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

1. నీరుగల ప్రదేశమంతయు 2. నీటి సుళ్ళు.

34

బడబాగ్ని భుగభుగ ల్భగ్గుమని జృంభింప
కడలెల్ల గడగడ న్గదలి చి యూఁగింప
పాతాళ జల మహాప్రళయమ్ము గల్పింప
అతి ప్రకంపిత హృదయగతిఁ గోడఁ జరియింప
లేలిహానము[1] లెల్ల వేల్లితమ్ముగ దొరల
జలచరమ్ములు పంకచక్రమ్ములోఁ బొరల
అవతీర్ణ సలిలోద్ధృతాగ్నులును వెన్నాడ
ఆవేగమున మహావ్యాళమ్ము లల్లాడ
నాగతరుణీమణీ నర్మహాసము లాడ
బిగియారు కౌఁగిళ్ళఁ బ్రేమపాశము లూడ
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

35

మణిరచిత వల్మీక మందిరాంతరములో
ఫణి ఫణామణిఘృణుల భావాంబరమ్ములో
చిల్వ చెలువల చిలిపి చిఱునవ్వు దొంతరల
చెల్వంపు నునుసిగ్గు సిరి వలపులను తెరల
అరుసించు విసదారి యనురాగ మహిమాన
మురిసిపడు ప్రియురాలి మోవి తేనియలాన
గమకించు కాళీయ క్రమముఖములు దూసి
భ్రమ గప్పి పరువిడెడు రాజీవమును[2] గోసి
ఫణిరాజు కటిలోగ్ర బాహువులు విదలింప
రణగుణ ధ్వనిచేయు ప్రళయమ్ము వీక్షింప
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

1. పాము. 2. చేప.

36

వెడకన్నులను గోప విస్ఫులింగము లుమిసి
పుడమి పొరలాడఁగా ఫూత్కారములు చేసి
ఊఁగి పడగలు విచ్చి యుద్రేకమును గుప్పి
నాగలోకము నేర్చి సాగు సెగలను గప్పి
భుజసహస్రము నెత్తి పుచ్ఛమ్ము పైకెత్తి
త్రిజగమ్ములను మొత్తి తీవ్రముగ నీరొత్తి
పరిపంథి నెదిరింపఁ బటు పరాక్రమముతో
పరుగు వెట్టి యదల్చు గరువంపుఁ దనముతో
మెయిచుట్టి యురమొడ్డి మిన్నుగొట్టిన యటుల
రయమున న్దాఁకె నహి రౌద్రమున హోరి నటుల
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

37

డికిలిని ముడివేసి విచ్చు బొమ్మను గ్రుమ్మ
డగాలి వడివలెను సుడిగొనుచు బుసలుమ్మ
పధరము కోపాన విషరసము బ్రసరింప
ష నేత్రాలలో రూక్షాగ్ని వెడలింప
న్నాగు మిడిసిపడి వెన్నడచి యొడిముట్టి
న్నంటు పడగెత్తి మిట్టించి మెయిచుట్టి
జెట్టినిం బట్టి మగటిమిం జేకూర్చి
నెంచి సత్తువం బ్రోఁకుచును విప్పార్చి
గొమ్ము వక్రింప ధీరతను దీంద్రించు
రాజు నదలించి యట్టహాసము నించు
చూడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

38

బుడబుడల శబ్దములు పుడమిపై కెగఁ బ్రాఁక
తొడితొడిగఁ గడలెల్లఁ గడల కడలను దాఁక
చొప్పించి వలకేల గుప్పిటను మెడనొత్తి
కుప్పగా గుదిగ్రుచ్చి ఖోలకమ్మున[1] హత్తి
వాలాగ్రమును బట్టి వలయితమ్ముగఁ ద్రిప్పి
పలుమారు పడగలను వంచి సీరము గుప్పి
చిమ్మెడు విషాగ్నిలోఁ జిటపటలు చెలరేఁగ
క్రమ్ముపొగ లజ్జడఁచు కమలగర్భము లూఁగ
కాళిందిలో మహా కాలాహిఁ దాఁబట్టి
గళభాగములు నొవ్వఁ గ్రక్కునఁ దాఁగొట్టి

* ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

39

సవ్యపాదము[2] మెట్టి యవలగ్నమునఁ[3] బట్టి
అవ్యథము[4] నిగుడించి యార్భటించుచుఁ జుట్టి
చతురంగ రీతిలోఁ[5] జక్కియలు వగులంగ
గతుల చలనమ్ములో గండమ్ము లదరంగ
బంధ బంధమ్ములను బ్రాణమ్ము వొక్కంగ
గంధ ద్విరసనమ్ము[6] గరళమ్ము గ్రక్కంగ
నట్టిట్టుఁ గదలంగ నాధారమును[7] గ్రుమ్మ
నిట్టూర్పు సెగలెల్ల బిట్టునను బైఁ గ్రమ్మ *

1. పుట్టయందు 2 కుడిపాదము - 'ఎడమ' అనియు 3. నడుముసందు ము 5. ఇది మల్ల బంధములలో నొకటి - కుస్తీపట్టు. ఉర్దు భాషలో 'షత్' అంటారు 6. పాము 7. గుదస్థానం (పృష్ఠభాగం).

విక్రమ క్రమమునన్ విక్రీడితమ్ముగా[8]
చక్రమ్మువలెఁ దిరిగి సాఁగి చిక్కింపఁగా[9]
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

40

బుసబుసలు రుసరుసల బుద్బుదమ్ములు వెడల
మిసమిసలు విసవిసను మెఱుఁగు లీనుచుఁ గదల
జలములను జలమునను సాగించు సమరాన
జలశాయి నడగట్టు నలనాగబంధాన
చిక్కి చిక్కని యటులఁ జెలఁగి దేహమునుండి
చొక్కుచూన్ బరమాత్మ చొప్పు నమరఁగనుండి
మాయావరణమునన్ మడఁగు పిండము భాతి
నాయమున మధ్యమున నడఁగు బిందువు రీతి
పడియుండి గతినెఱిఁగి పట్టు గుట్టులు డొల్ల
గుడుసువడి[10] సప్పమ్ము గుండె గుల్లగ డుల్ల
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

41

గంధగజమది లతాబంధమ్ము ద్రెంచినటు
సంధిబంధములూడ బంధమ్ము ద్రుంచెనటు
కాలోరగమ్ము నా కంఠముగఁ దాఁ జుట్టి
వాలమ్ము చేపట్టి వాడితలమున నట్టి
మొగిచి మూలము ముంచి మూర్ధమ్ము మొగ్గించి
ఎగసి దుందుడుకుగా నెడసొచ్చి లగ్గించి

8 మిక్కిలి చలింపబడుటవల్ల 9. కట్టబడగా 10. గుండ్రముగనై

49

పది పడగలను బట్టి పాదమ్ము పైఁబెట్టి
పదిలమ్ముగాఁ దట్టి పట్టు విడుపుల ముట్టి[1]
జిహ్వాగ్రములు బట్టి చీల్చి వాగెలుదీర్ప
జిహ్మగా పళు[2] లడలి జీవమ్ములను బార్ప
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

42

రవణ[3] భూ భవనమ్ము రంగస్థలము గాగ
నవమేఘమాలికలు యవనికావళి గాగ
ద్యుమణీందుమండల ద్యుతులు దివియలు గాగ
విమలాబ్ధి ఘోషమ్ము వివిధ వాద్యము గాగ
బెళఁకు పవనమ్ము మృదువేణుస్వనము గాగ
తళుకుఁ జుక్కలు వింత తారహారము గాగ
ఆ ప్రకృతి యాకృతుల్ ఆహార్యములు గాగ
ఆ ప్రాణి సంఘమ్ము లాప్రేక్షకులు గాగ
విశ్వమ్ములోఁ దాను విశ్వరూపము గాగ
విశ్వమ్ము తనలోన విశ్వాత్మయును గాగ
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

43

కాళీయ ఫణి ఫణాగ్ర మణిమండపములో
జలతరంగ మృదంగ శబ్దాంగ గతులలో

1. త్రొక్కి 2. పాముల గుంపులు 3 అందమైన 4. భూషణాది
గి.

చంచత్పుటత్తాళ సంగతా సారితము[1]
ప్రాంచ న్నదీతట ప్రత్యంగ వాద్యమ్ము
పంకజావాసిత భ్రమర ఝంకారమ్ము
సంకుల విపంచికా స్వర సమారోహమ్ము
వారిపీడన గళిత వాయు సంచారమ్ము
సారించు సుషిర[2] నిస్వన రస ప్రసరమ్ము

1. చంచత్పుట-చాచపుట-షట్పితాపుత్రక-సంపక్వేష్టాక-ఉద్ఘట్ట-మనే ఐదు తాళభేదాలలో నిది తొలిది ఇది తాళక్రియవల్ల (పాతము) మూడు విధాలు. సన్నిపాత, శమ్య, తాళమనే క్రియచే సన్నిపాతాది యనబడును శమ్య-తాళ-శమ్య సన్నిపాతలనే క్రియచే శమ్యాది యనబడును సన్నిపాతాది చంచత్పుట తాళము నాట్యమునందు, శమ్యాది చంచత్పుట తాళం ఆసారితములందు, తాళాది చంచత్పుట తాళం పాణికాదులందు ప్రయుక్తము. చంచత్పుటము చతురశ్రజాతికి-చాచాపుటము త్ర్యశ్రజాతికి చెందినది. చంచత్పుటమునకు మొదట రెండు గురువులు, మూడవది లఘువు, నాల్గవది ప్లుతము. చంచత్పుట తాళముయొక్క సంయోగములచే వ్యాపింప జేయబడిన ఆసారితములు కలది అని వాక్యభావం ఆసారితమునందు-ముఖ-ప్రతిముఖ దేహ-సంహరణ-అనే నాలుగు అంగాలు కలవు 2 పిల్లనగ్రోవి. 3. రూపకము ప్రయోగించుటకు ముందే ప్రయుక్తమగునది. నాందీత్యాదులు వీణ, మృదంగాది-వాద్యాలతో ప్రసంగాదులతో. ప్రత్యాహార, అవతరణ, ఆరంభ, ఆశ్రావణ, వక్త్రపాణి, పరిఘట్టన, సంఘోటన, మార్గాసారితములనే విధాలతో వీనిని తెరలోపల వాద్యయుక్తముగా నాచరింపవలెను. 4 అంగములు శరీర సంబంధములైనవి, నాదసంబంధమైనవి రెండు - శరీర సంబంధమైనవి (1) అంగ (శిర, హస్త, కటి, ఉర, పార్శ్వములు) (2) ఉపాంగ (నేత్ర, భ్రూ, నాసిక, అధర, కపోల, చిబుకములు, (3) ప్రత్యంగ (స్కంధ, బాహు, పృష్ఠ, ఉదర, ఊరు, జంఘలు)-నాద సంబంధివి - (1) అర్పణ (నాదముయొక్క వృద్ధి) (2) విసర్గ (నాదముయొక్క తగ్గింపు) (3) విచ్ఛేద (నాదముయొక్క అభావస్థితి) (4) అనుబంధ (నాదముయొక్క భావస్థితి) (5) దీపన (నాదముయొక్క ఆరోహణ) (6) ప్రశమన (నాదముయొక్క అవరోహణ)

51

పూర్వరంగము[3] నం దపూర్వమ్ముగా నొప్ప
పర్వమహా సంగములఁ[4] బ్రత్యాహార మొప్ప[5]

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

44

రంగాభిముఖ కుతప రంగమ్ము[6] రవళించి
సాంగ వాద్యోద్ధృతము సాగించి యుపమించి
సంపూర్ణ సంచార షాడవము[7] సారించి
సంపాద్య మూర్ఛనల[8] షడ్జమము[9] నలరించి

5. కుతప విన్యాసము వాదకులు తమ వాద్యములను చేర్చి ప్రయోగించుట. వీనిని యంతర్యవనికాంగము లంటారు. ప్రత్యాహారమును పూర్వరంగము నందే ఆచరింపవలెను. పర్వమున నుత్సాహము. ఉత్సాహకరమైన శరీర, నాదసంబంధము లగు వానితో పూర్వరంగమున కార్యకలాపము చేయబడినదని భావము.

6. కుతప విన్యాసము - రంగస్థలమున కెదురుగా (ప్రాఙ్ముఖముగ) మార్దంగిక పాణవిక - దార్దురిక - గాయక - గాయికా - వాంశిక - వైణికులు తమ తమ వాద్యాలతో నుండి వానిని శాస్త్రవిధిని ప్రయోగించుట. 7. స్వరమూర్ఛనల యందలి సంచార స్థితిలో షాడవమున సప్తస్వరములలో నొక స్వరము లోపించి ఆరుస్వరాలే యుండుట ఔడవితంలో రెండు స్వరాలే లోపించియుండుట. వీని నిట్లే ప్రస్తరించుకోవలెను. 8 వరుసగా సప్తస్వరాలను ఆరోహణ అవరోహణములతో షడ్జ మధ్యమ గ్రామములందు పలికించుట. 9 సప్తస్వరాలలో తొలిది. 'స' స్వరం - నాసిక - కంఠము - ఉరస్సు - తాలువు - జిహ్వ - దంతము - అను ఆరు స్థానముల నుండి పుట్టినది కాన షడ్జమము. 'నాసా కంఠ మురస్తాలు జిహ్వా దంతాంశ్చ సంస్పృశం షడ్జ సంజాయతే యస్మాత్తస్మాత్షడ్జ ఇతి స్మృతః' - ఋషభమునుండి ఆరు స్వరాలు దీనివల్లనే పుట్టును.

తాన[1] మానము లెల్ల స్థానమ్ములం దుంచి
మానుగాఁ దాళము[2] లయా[3]నుబద్ధము నెంచి
జాత్యంశ గతి[4] గూర్చి స్వరకల్పనల్ బంచి
ప్రత్యంశమున్[5] రసాభ్యంచితము[6] సవరించి
వర్ణా[7] లంకార[8] భావాశ్రయము నెంచి
కర్ణపేయమ్ముగా గానమ్ము గావించి
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

45

తక తకిట త త్తకిట తకతకిట త త్తకిట
తక ఝరిత ఝుంతకిట తకఝుంత ఝుంతకిట
తద్ధిమిత ధింధింత తద్ధిమిత ధింధింత
తద్ధింత ధిమిధిమిత తద్ధిత్త తాంధింత

1. విస్తరింపు, రేక మూర్ఛనల విస్తరింపజేయుట, షాడవ ఔడవిత భేదాలతో నిది యేర్పడును. 2. తాళము — రెండు హస్తములకు సశబ్ద క్రియయు, నిశ్శబ్ద క్రియయు గలిగి దశ ప్రాణాలతో గూడుకొని నడిచెడి కాలము. 'హస్త ద్వయస్య సంయోగే వియోగే చాపి వర్తతే, వ్యాప్తి మన్యో దశప్రాణై స్సకాలస్తాల సంజ్ఞకః' - కాలము, క్రియ, మానము, అను మూడును తాళమునకు మూలము. 3. లయ — తాళము నడుమ నడిచెడి కాలమే. ఇది ద్రుత-మధ్య-విలంబిత-అని మూడు విధాలు 'తాళాంతరీయవ ర్తియః కాలో ఒసౌలయ నామకః, ద్రుత మధ్య విలంబాశ్చ భవేత్త్రివిథాలయాః'. 4. అనుగాయామతేర్ధర్మం కారణం జాతిరుచ్యతే'- అనుగతబుద్ధికి కారణమైన ధర్మమే జాతి-స్వరములలో మధ్యమ పంచమ-షడ్జమధ్య అని భేదాలు. షడ్జమధ్యమాశ్రయి జాతులు పదునెన్మిది శుద్ధ వికృతములతో నివి పరస్పరోత్పన్నములు - ముఖ్యంగా జాతులకు పది లక్షణాలు. అంశమనగా రాగము ఏ స్వరముచే తెలియజేయబడునో, దేనిచే ప్రవర్తింపజేయబడునో, అది జీవస్వరం. 5. జాతులు పది. 'గ్రహాంశౌ తార మంద్రౌ చ న్యాసాపన్యాస ఏవచ అల్పత్వం చ బహుత్వం చ షాడ వౌడవితే తథా.' ఇవి అంశ వికల్పనమున పదునారు. అవి షాడ్జాదులు. 6. ఏ రసములలో (శృంగారాది) ఏ అంశాలలో వాద్యానుగుణంతో బల ముండవలెనో తెలిసి ఆ రసాలలో నా స్వరములు ప్రబలంగా నుండునట్లు జాతులను గానం చేయవలెను. 7. ఆరోహి, అవరోహి - స్థాయి - సంచారి అనే భేదాలతో నున్న స్వాలు 8. వర్ణములతో అలంకారము లేర్పడును. ఇవి ముప్పదినాలుగు.

ఝుంతరి ధిగిధిత్తాం ఝుంఝుణి కిరికిటతాం
ధీంతరి తద్ధిత్తోం ధోంతత తదిగిణతాం
ణం తతత తం తతత నం ణణాణ కిటతకిట
(థ్రాం తకక కం కకక (థ్రాం టటట తరితకిట
కుతపవిన్యాసాన[1] గొనుగోలు[2] నందిచ్చి
తతి మృదంగ ధ్వాన జతులెల్ల[3] గుంఫించి
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

1. కుతపవిన్యాసము 44 వ పదము అథోపీఠిక చూడుము.

2. కొనుగోలు - కొనిగోలు - అన నాట్యమున నటుఁడు కొలిపించు కొనుట. సంగీతమున స్వరావళి మొదలుగాగల ప్రథమాభ్యాస పద్ధతులను, పర్ణములను పాఠము చేయనివారల కెట్లు సర్వజ్ఞానము కలుగదో - అట్లే జతులకైన శబ్దములను, ఆ శబ్దములచే నేర్పడు అలంకారములను, శబ్ద - ప్రాస - యతి - పూర్వ - మధ్య - అంతములందలి ముగింపులు, ఎత్తుగడ - తీర్మానము - మున్నగు లక్షణాలతోగూడిన జతులను బారముచేసి మధ్యకాల, త్రికాలములలో కొలిపించి సాధకము చేయని వారికి విన్యాసము కొలిపింపు శక్తి, స్ఫుటోచ్చారణ కలుగదు. కొలిపింపునకు ధాతువులుగ నుండు శబ్దలక్షణాలు ముప్పదియైదు ఇవి ప్రాచీనములు.

తాళ శబ్దేన జాతాస్తు పంచత్రింశతి పర్ణకాః
తాటతో ధై ధ ధి ధు ధే థ ధి ధూ ధే ఝు ఝు న జే,
క గి గూ గే రి రూ రా రే లి లూ లే లా మ యూ యు శా
హా హ్వానుస్వారయుక్తం చ భరత శ్చేతి లక్షణం॥

3. జతులనగా మృదంగ వాద్యమున స్వరవిన్యాసమునకు హేతువులైనవి. కొనుగోలున వివరించిన శబ్ద ధాతువులును, దీర్ఘములు, అభేదాక్షరములు, తగినట్లు ఒత్తులు కూర్చినచో జతి ప్రాణశబ్దాలగును జతులను గూర్చునపుడు పూర్వశబ్దము ననుసరించియు, ఉత్తర కల్పనము ననుసరించియు, సరళ శబ్దము రెండింటితో కలుపవలెను.

ఉదా — తక్కిట - కిటతక, ధిక్కిట - కిటతక, తొంకిట - కిటతక, నంకిట - కిటతక.

ఇట్లే జతులు ప్రస్తరించుకొనవలెను. ఇవి తాళానుగుణ్యములై అనంతము లగును.

46

గొల్లకొమ్మల కామవల్లరులు పుష్పింప
అల్ల గంధర్వాంగ నోల్లాస ముదయింప
కిన్నరసతీ హృదయ కిన్నెరలు గిలిగింప
మిన్నాగుకన్నె లటు మిట్టి పడగలు విప్ప
కింపురుష కాంతలుఁ గీర్తనలఁ గీర్తింప
పెంపురఁ గుహ్యకుల వెలదు లింపొదవింప
ఆంగికాభినయమ్ము[1] నచ్చరల్ బచరింప
అంగు మీరంగ సిద్ధాంగనల్ చరియింప
యక్షాంగనా గాన మానంద మలరింప
రాక్షసస్త్రీ వక్ష పక్షమ్ము లదరింప
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

47

ఆకారమై త్రిగుణ సాకారమై కన, ని
రాకారమై నిలిచి శ్రీకారమై వినని

1 నాట్యానికి సంబంధించిన అభినయం నాల్గు విధాలు. 'చతుర్విధశ్చైవ
వే న్నాట్యస్యాభినయో ద్విజాః। అనేక భేద బాహుల్యం నాట్యే హ్యస్మిన్ ప్రతిష్ఠి
తః॥' అవి - ఆంగికము - వాచికము - ఆహార్యము - సాత్వికము.

'త్రివిధ స్త్వాంగికో జ్ఞేయః శారీరో ముఖజ స్తథా,
చేష్టాకృతశ్చైవ శాఖాంగోపాంగ సంయుతః॥
శిరో హస్త కటీ వక్షః పార్శ్వ పాద సమన్వితః,
అంగ ప్రత్యంగ సంయుక్తః షడంగో నాట్యసంగ్రహః॥'

'ఆంగికం' అన అంగముల సంబంధమైనదగు అభినయం. ఇందు దేహమంతా
త్తవే - తల, చేతులు కండ్లు, కంఠము, పార్శ్వము, కాళ్ళు, ముఖ్యాంగాలు.
కి మోచేయి ప్రత్యంగము. వ్రేళ్ళు ఉపాంగాలు. కంటికి కనుబొమ ప్రత్యం
ము. రెప్పలు గ్రుడ్లు ఉపాంగాలు. ఇట్లే తక్కినవి.

హుంకారమై కదలి భాంకారమై[1] వెలయ
టంకారమై[2] వెడలి డంకారమై[3] తెలియ
హుంకారమై కలధ ఘుంకారమై * యళుల
ఝుంకారమై కేకి క్రేంకారమై సిరుల
హ్రాకారమై కలికి హ్రీంకారమై చెలఁగు
ణాకారమై[4] లలిత క్లీంకారమై[5] వెలుఁగు
అంకారమై[6] రసా లంకారమై పలికి
శంకారమై[7] నిత్య మోంకారమై కులికి
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

1. 'భాం' అను శబ్దము ఒక విధమగు శంఖధ్వని శంఖాలు సముద్రంలో నుండును. వానితో సముద్రం పూరించినట్లు భావం

2. వింటినారి ధ్వని.

3. ఢమర శబ్దము - 'డం క్లీబే డామరే దుర్గే పుంసి డమరుకేఽపిచ' - నానార్థ రత్నమాల. *వీణ కంఠమునుండి వెడలు ధ్వని విశేషము - లనేకపస్వరము.

4. గో రూపము. 'ణా ప్రియాం రజనీ శయ్యా ధేను నాసా కృపాసుచ' నానార్థ రత్నమాల

5. దేవీమంత్ర బీజాక్షరము. శక్తి మంత్రములకు - బీజ-శక్తి-కీలకాదులైన శక్తి ప్రణవాక్షరములు. ఓం - ఐం - హ్రీం - శ్రీం - క్లీం - సౌః - ఇది బాలా త్రిపురసుందరీ మంత్రమున-'అస్యశ్రీ బాలా త్రిపురసుందరీ మహామంత్రస్య-ఈశ్వర ఋషిః - అనుష్టుప్ ఛందః - శ్రీ బాలా త్రిపురసుందరీ దేవతా ఐం బీజం - సౌః శక్తిః - క్లీం కీలకం అని

'ఐంకారాసన గర్భితానల శిఖాం సౌః క్లీం కళా బిభ్రతీం
సౌవర్ణాంబర ధారిణీం వరసుధా ధౌతాంతరంగోజ్వలాం,
వందే పుస్తక పాశ సాంకుశ జప స్రగ్భాసురోద్యత్కరామ్
తాం బాలాం త్రిపురాం భజే త్రినయనాం షట్చక్ర సంచారిణీం॥'

6. శృంగారము (అంకరించు — శృంగారించు) మఱియు పరబ్రహ్మ స్వరూపం. 'అం స్యాచ్చ పరమం బ్రహ్మ అః స్యాచ్చైవ మహేశ్వరః' - హారావళి.

7. శుభము గూర్చునది. 'శం సుఖం శంకరః శ్రేయః శశ్చ సీమ్ని నిగద్యతే' - హారావళి.

48

చిఱుమోవిపై వెలయు చిట్టి పిల్లనగ్రోవి
చిఱుచేతులన్ మలయు చిట్టిప్రేళుల యూవి[1]
ఆవిలోఁ[2] సరిగమల యల్లికలు మొల్లఁగా
మూవుకొని గమకములు[3] ప్రోవుకొని చల్లఁగా
అల్లనన్ దానములు[4] ఎల్లవీ యుల్లముల
ఉల్లాసములఁ జల్లి పల్లవించెడు రుచుల
క్రేళ్ళురికి గోకులము క్రీడించి వీక్షింప
త్రుళ్ళి ఝల్లున గుండె తల్లడిలి కుంచింప
బొక్కలాడటు[5] సక్కి బిక్కుబిక్కునఁ గదల
ఇక్కడచి మృగశీర్ష[6] మిరుగేల నిడి వెడల
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

49

శుద్ధమాధ్యమ జన్య శుద్ధస్వరమ్ము[7] లో[6]

1. ఊఁగు - చలించు
2. ఊర్పు - శ్వాసము.
3. ఎర్వ విన్యాసములు.
4. 44 వ పదము అథోపీఠిక చూడుము.
5. సర్పము.

6. అసంయుత హస్తము. సర్పశీర్ష హస్తంలోని ఉంగరపువేలు, నడిమిప్రేలు, మూపుడుప్రేలు - ముడిచి చిటికెనప్రేలు బొటనప్రేలు చాచిపట్టవలెను - 'అథో మృగీనాం సర్వాసా మంగుళీనాం సమాగమః కనిష్ఠి కాంగుష్ఠకౌ పూర్ధ్వౌ స భవే న్మృగశీర్షకః' ఇది రెండుచేతుల నెదురుగా మోముకడ ప్రక్కగా (పిల్లనగ్రోవి పట్టినట్లు) కృష్ణావతార సూచకము.

7. శుద్ధ మధ్యమ జన్యమై శుద్ధస్వరములు గల రాగము హనుమత్తోడి. ఇది ఎనిమిదవ మేళకర్త. ఇందు శుద్ధ ఋషభము - సాధారణ గాంధారము. శుద్ధమధ్య

57

శుద్ధ సీమంతినీ[1] ముగ్ధ హృదయమ్ములో
సంధాన చాతురిఁ బ్రవృత్తి న్నొలికించి
గాంధార ధారలోఁ గైశికిఁ దొలఁగించి
సారిగమ-పదనిసా-సానిదప-మగరిసా
సారిగమ-పాదసా - సాదపా-మగరిసా
రాగాంగ ప్రక్రియల సంగుళీ న్యాసమ్ము
నాగేంద్ర విభ్రమోద్వేగ నాదోద్ధృతము
సంశయాత్మక మహా సంక్షోభ మొనరింప
వంశ్యాశ్రిత శ్రుతిక[2] భావాభిరుచి బెంప
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

50

ఆ నటనముఁ జూచి, ఆ హరుఁడు హర్షింప
ఆ నృత్యముఁ గాంచి, ఆ గిరిజ లజ్జింప

ఱము - పంచమము - శుద్ధధైవతము - కైశికీ నిషాదము స్వరస్థానములు. రాగాం
ము, సప్తస్వర సంపూర్ణ గమక వరిక, రక్తిరాగము. దీనికి శుద్ధ కర్ణాటకమనియు
మాంతరము. అపరాహ్ణమున పాడదగినది.

1. ఇది హనుమత్తోడి జన్యమగు రాగము. ఇందు కైశికీ నిషాదము లేదు.
రి గ మ ప ద స - స ద ప మ గ రి స, ఆరోహణ అవరోహణ స్వరములు.

2. వేణువునందు శ్రుతి సంఖ్యాభేదముచే నేర్పడునది. ఇది మూడు విధాలు
ృతికము - త్రికము - చతుష్కము. ఇవే క్రమంగా అర్ధాంగుళి - కంపమానాంగుళి
్యక్తముక్తాంగుళి - అని. వ్యక్తముక్తాంగుళి స్వరము చతుశ్శ్రుతికము-కంపమానాం
ళి త్రిశ్శ్రుతికము. అర్ధాంగుళి ముక్తస్వరము ద్విశ్శ్రుతికము. ఈ స్వరాలు మధ్యమ
గామంలో నెక్కువ. వ్యక్తముక్తాంగుళిచే షడ్జ-మధ్యమ-పంచమస్వరాలు పుట్టును.
ంపనాంగుళిచే ధైవత - ఋషభ - స్వరాలు పల్కును. సర్వసాధారణమైన కాకలి
ంతర స్వరాలు కూడ కంపమానాంగుళి వలన నేర్పడును. నిషాద గాంధార
ములు-షడ్జ మధ్యములు శ్రుతిక లక్షణములనుబట్టి మారుచుండును. ఈ స్వరాలు
ల్లనగ్రోవి పరిమాణాదులనుబట్టి నిర్ణయమగును.

58

ఆ హాయ ల్దిలకించి, ఆ యజుఁడు ప్రార్థింప
ఆ హాస రుచి దెలిసి, ఆ వాణి వికసింప
ఆ భావముల్ దలఁచి, ఆ వజ్రి నుతియింప
ఆ భాగ్యము న్నెంచి, ఆ శచియు భజియింప
ఆ వికాసము గాంచి, ఆ మునులు పూజింప
ఆ విలాసము నెంచి, అప్సరల్ నటియింప
ఆ గోపికా గోపు లానందమును బెంప
ఆ గోకులమ్ము ననురాగమునఁ బాలింప
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

51

ఆ చలిత చంద్రక[1] మ్మాచంద్ర శకలమ్ము
ఆ చారుశిఖ పాటలాంచిత కపర్దమ్ము
అ న్నొసటి తిలకమ్ము చెన్నొందు ముక్కన్ను
అ న్నీలమణిహార మహిహారముల నెన్ను
ఆ పసిమి పచ్చడ మ్మయ్యేనికపుఁ దోలు
ఆ పసిడి మొలత్రాడు పెన్పాప మొలనూలు
అ మ్మురళి నిస్వన మ్మా ఢమర శబ్దమ్ము
అమ్మేఘ రుచిరమ్ము సమ్మోహ ధవళమ్ము
ఆ హరియె హరుఁడగుచు నాహరుడె హరియౌచు
ఆ హరీంద్రుని గర్వ మాహరించెద ననుచు.
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

1. నెమలిపురి.

52

సప్తరూపమ్ములో స్వరసంచయాంగమ్ము
గుప్తముగు తాళానుగుణ లయబ్రహ్మమ్ము
పాపమరి – గరిసనీ – పనిసాస – నిసరిసని
పాపమస – నిసరినిస – పమరిగా – గరిసనీ
పనిసరిగ – రిరిగరిరి – సనిపనిస – రీనిసా
సనీపధ – నిపమరిగ – సారినీ – పనినిసా[1]
సంధాన వర్ణనాశ్రయాలంకృతమ్మై
బంధుర స్వరములన్ బంచమము వర్జ్యమై
శ్రీరాగ రంజిత శ్రీవిలాసముతోడ
శ్రీరంజనిన్[2] గోప సీమంతినులు బాడ

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుడు
పాడెనమ్మా విష్ణువు.

53

విరియు మొగ్గలవోలె వెలయించు సొబగులను
సురియు తీవెలవోలె సాగయించు విసుగులను

1 ఇది శ్రీరాగ స్వరమేళనము సరిమ పనిస - సరిపదని పమ రిగరిస - ఆరోహణావరోహణ స్వరములు. 22 వ మేళకర్త ఖరహరప్రియ రాగ జన్యము. ఆరోహణమున గాంధార ధైవతములు వర్జ్యములు. చతుశ్రుతి ఋషభము. శుద్ధ మధ్యమము - పంచమము. కైశికినిషాదము - ఆరోహణమున స్వరస్థానాలు. కైశికి నిషాదము - పంచమము - చతుశ్రుతిధైవతము - కైశికినిషాదము - పంచమము - శుద్ధ మధ్యమము - సాధారణగాంధారము - చతుశ్రుతిఋషభము - వరుసగా అవరోహణ స్వరస్థానాలు. షాడవ - వక్రసంపూర్ణఘనరాగం. సమస్త మంగళ ప్రదమైనరాగము. ఎల్లపుడు పాడదగినది 2. శ్రీరంజనీరాగము ఇది ఖరహరప్రియ జన్యము - 22 వ మేళకర్త - చతుశ్రుతి ఋషభము - సాధారణగాంధారము - శుద్ధమధ్యమము - చతుశ్రుతిధైవతము - కైశికినిషాదము - ఆరోహణావరోహణ స్వరస్థానములు - సరిగమ

60

నాగుఁబాముల పగిది నాఁగి పడగలు విప్పి
శేఁగి విసురునఁ జుట్టి ప్రోఁగుగా మెయిగప్పి
చిటికొమ్మపై గువ్వ చేరి కూర్చుండినటు
పొటుకు పొటుకున ముక్కు పుటకరించినయట్లు
విదళించి గజముపై వెడలు సింహము మాడ్కి
ఒదిగి వడిమీరఁగా నుప్పరించుచు³ రెక్క
హరిణశాబకరీతి నందందుఁ గ్రేళ్ళురికి
జిఱికొట్టి మెడఁద్రిప్పి చిలిపికన్నులఁ జిలికి
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

54

ఉస్పందితమ్మున⁴ నూఁగించి పాదమ్ము
ప్రస్పందిత ధ్వనుల్ ప్రకటింప నూపురము

ధనిస - సనిధమగరిస - ఇందు పంచమములేదు. షాడవ వక్ర రాగము. చతుశ్రుతి ఋషభము - చతుశ్రుతి ధైవతములు రాగచ్ఛాయా స్వరములు. ఎల్లపుడు పాడ వగిన రాగము శ్రీరాగచ్ఛాయలో శ్రీరంజనీరాగం పాడిరని భావం. 3. ఇది మల్లి ముద్ర క్రియ. ఉప్పళించు - విక్కు - కుప్పించు.

4. దీన్ని ఉత్స్యందిత అంటారు. భామీచారి. రేచకమునందువలె (అనఁగా ంగములలో నేయొకదానినేని ఉన్నచోటునుండి గుండ్రముగా త్రిప్పుటగాని, దల్పుటగాని, పైకెత్తుటగాని, స్వేచ్ఛగా చలింపజేయుట) రెండు పాదాలు మంగా ప్రక్కకు నూపవలెను.

5. ఇది వైష్ణవ స్థానకము. ఒక చేయి రేచితంగా మరొకటి అలపల్లవంగా మున నుండును. తల లోలితముగ (అన్ని వైపులకు తల నాడించుట) విశ్రాంతి నుపవలెను. 'వైష్ణవస్థానకం హస్తౌ రేచితోఽన్యోఽలపల్లవః, వక్షఃస్థో లోలిత ం, విశ్రాంతిః, పార్శ్వయోః క్రమాత్। యత్ర కుర్వీత తత్ తద్జ్ఞైః లోలితం పాదితః' - నృ.ర.

61

లోలితమ్ము[5]గ నిల్చు లీలరేచిత కటిఁ[6]
చాలితమున హస్త చతురశ్రముఁ[7] పుటిఁ
బ్రసృతమ్ము[8] బచరించి పరవశ మ్మొగిమీఱ
విసృతమ్ము[9] చూపించి విభవమ్ము బొల్పార
దివ్య తేజమ్ము నల్దిక్కులన్ బ్రసరింప
భవ్యసంప్రాప్తమ్ము భద్రమై యలరింప
మిటకరించుచు సర్వ మటనునఁ మ్రైగుంగ
అటుసాఁగి యిటులాఁగి పటము గ్రక్కదలంగ

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

55

నల్లమబ్బులు నింగి నల్లుకొన్న విధాన
చల్లగాలులు రేఁగి సాఁగి వీచు విధాన
హరివిల్లు రంగులఁ హావళించెడు విధాన
మరువిల్లు తూపులఁ మిరులుగొల్పు విధాన
జాబిల్లి వెన్నెలల్ సల్లుజల్లు విధాన
జాబిలీరా[10] ల్గరిగి జారుకొన్న విధాన
తెలిదమ్మి యరవిచ్చి యలరించెడు విధాన
తొలిసంజలోఁజుక్క తొంగిచూచు విధాన

4. నడుము నన్నివైపులకు గుండ్రముగా ద్రిప్పుట. 'సర్వతో భ్రమణాచ్చాపి విజ్ఞేయా రేచితా కటీ' -

7. ఇది చతురశ్ర అంగము. 'కటీ నాభి చరౌ హస్తౌ వక్షశ్చైవ సమున్నతం వైష్ణవస్థాన మిత్యంగం చతురశ్ర ముదాహృతం' - వైష్ణవస్థానమున నిలిచియున్నపుడు హస్తములు క్రమంగాగాని, ఒకేసారిగాని, కటి, నాభి, చరములుగా వక్షము సమున్నతంగా నుంచవలెను.

8. కొంచెము వంచిన హస్తము (చేయి-చేర)

9. విస్తారము - విరివి (విచ్చిచూపిన చేయి)

10. జాబిలితాయి - జాబిలీతాయి - జాబిల్లితాయి = చంద్రకాంతము.

కొండకొమ్మున బ్రొద్దు కొలువుదీరు విధాన
గండరించిన చిల్వ గుండెలూడు విధాన
నాడెనమ్మా! కృష్ణుడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

56

పార్శ్వాభిముఖముగా[1] బరికించి శిరమూంచి
పార్శ్వజానువు[2] గాగ బాదచార మొనర్చి
చంద్రార్ధహస్తమ్ము[3] సంచలిత రేచకము[4]
సాంద్రాలకా రుచిర సాలంకృత ముఖమ్ము

1. ప్రక్కకు యెదురుగా చూచి - 'పార్శ్వాభిముఖ మన్వర్థం పార్శ్వ వస్త్వావలోకనే.'

2. ఇది కరణము. ఇందు ఒక పాదము సమంగానుండి రెండవ పాదము తొడ ప్రక్కకు గావలెను. ముష్టిహస్తము తొమ్ముమీద నుండవలెను. (కటియందు అర్థచంద్రహస్త ముండవలెనని అభినవగుప్తుడు.) ఇది యుద్ధ నియుద్ధములలో ప్రయుక్తము. 'యస్మిన్ సమస్థిత స్యాంఘ్రే రూరు పృష్ఠే వ్యవస్థితః, అన్యోంఘ్రి రథ వక్షస్థో ముష్టిః స్యా దపరః కరః॥ అర్ధచంద్ర కటీ సంస్థ పార్శ్వజాను తదీరితమ్, బుధై ర్యుద్ధే నియుద్ధే చ వినియోగోఽస్య కీర్తితః' - ఒక కాలికొనను ఇంకొక కాలితొడలో ప్రక్కలో నిలుపుట - అని పాఠాంతరము భట్టతండులు చెప్పెను. చూ:— నృత్తరత్నావళి.

3 దీన్ని అర్ధచంద్ర హస్తమంటారు. పతాక హస్తమందు అంగుష్ఠము చాచబడవలెను. 'అర్ధచంద్రకరస్సోఽయం పతాకేఽఙ్గుష్ఠ సారణాత్' ఇది తన్నుతాను చెప్పుకొనుటలో ప్రయోగి - 'భుక్పాత్రే చోద్యవే కట్యాం చిన్తాయా మాత్మవాచకే' అభి. ద

4. రేచకములు నాల్గు. పాద - కటి - కర - కంఠములు - చారీ కరణాదుల యందు ఇతరములందు, అంగములలో ఏ ఒకదానిని స్వస్థానమునుండి కదల్చుట, లేక గుండ్రముగా ద్రిప్పుట, పైకెత్తుట, స్వేచ్ఛగా చలింపజేయుట రేచకము (రేచితము) పాదాదు లిందు మొత్తముగా గదల్పవలెను. వ్రేళ్ళమీద మెడమమీద నిల్చి కదల్చిన రేచకము కాదు. పాదమంతటిని యెత్తి కదల్పవలెను. తక్కినవి అల్లే —

63

ప్రకటాంతరః కళాభావముల్ వెలయంగ
చకితదృష్టి[5] పథమ్ము సర్వమ్ము నెమకంగ
మణిహార మాకంపమానమై దిగజార
క్వణిత కంకణ రత్న కాంతిచ్ఛటల్ మీర
పీతాంబరం బల్లఁ బిరిగొనుచు నూఁగాడ
వాతాశికిఁ[6] జీవవల్లరుల్ దెగియాడ

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

57

కైశికీ వర్జ్యమ్ము నాశుద్ధధైవతము
వశమైన రీతిలో భావశబలత బలము
ఆనుపూర్విగ వెలయు నా నిషాదాంత్యమ్ము
వేణు ప్రకల్పనావిష్కృత సర్వమయము
ఎన్నఁ జతుశ్రుతిని ఋషభమ్ము పున్నాగ[7]
సన్నుతము – గారిగా – సగరిగా – గమమగా
గరిసనీ – గరిగాగ – గమపాప – ధనిధాప
గరిగాగ – మామగా[8] – గమకమ్ములో నిలుప

5. భయముతో గూడిన చూపు - చలింపబడిన చూపు.

6. పాము.

7. ఇది పున్నాగవరాళి అను రాగము. 8వ మేళకర్త - హనుమత్తోడి జన్యము. నిషాదాంత్య రాగము. మంద్రస్థాయియందు దీర్ఘ గాంధార మధ్యములును, కైశికీ నిషాద సంకలిత శుద్ధధైవతములు - రాగచ్ఛాయాస్వరములు. ఎల్లపుడు పాడదగినది. 8. ఇవి పున్నాగవరాళి రాగమున రాగరంజకములైన ప్రయోగములో కొన్ని స్వరాలు.

పున్నాగ[1] మెక్కి యాపూరముగఁ బూరింప
మిన్నాగు పైమఱచి మీఁదఁ బడగలు విప్ప
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

58

నెత్తావి విరజల్లు నెత్తమ్మి విరులట్లు
గుత్తంపుఁ జివురులోఁ గులుకు మొగ్గల యట్లు
నెలయేటి తుంపురుల్ చెలఁగి చిందిన యట్లు
నెలరాజు నింగిపై నిలిచి యాడిన యట్లు
మిట్టుమబ్బులలోన[2] మించు తీవియలట్లు
చిట్టంపుటలలపైఁ దారాడు సుడులట్లు
సంజ కెంజాయలోఁ బుంజుకొను వెలుఁగట్లు
పింజించు తేనియల్ బీల్చు తుమ్మెద యట్లు
ప్రేముడిఁ జవరాలు పెదవి విరిచిన యట్లు
కామినిఁ బిగియారఁ గౌగలించిన యట్లు
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

59

అలక లల్లాడుచున్ మెలికలై దిగు కొన్ని
కలికలై చెవులందు కళుకులై తగు కొన్ని
శిఖపైని పురులూడి చెదరి పైఁబడు కొన్ని
ముఖకాంతు లల్లల్ల మొనసి మూఁగును కొన్ని

1. పొన్నచెట్టు (సురపొన్న) పురుషశ్రేష్ఠుఁడైన కాళీయసర్పమనిభావం.
2. ఎగురుచున్న మేఘములలో —

చిఱుపెదవిలో నవ్వులొలసి జారును కొన్ని
ఎఱుపు బుగ్గల వెల్గు లురల బారును కొన్ని
తెలిదమ్మి హారమ్ము లలర నాడును కొన్ని
మొలనూలి ముత్తెములు మురిసి క్రేలును కొన్ని
జిలుఁగు కన్నులలోనఁ జిక్కశిల్ మెఱయఁగా
ఘులుఘుల్లుసన్ గాళ్ళ గజ్జియ మ్రోయఁగా
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు

౬౦

ఆకులో నాకులై యడఁగి యుండిన యట్లు
రేకులో రేకులై రేఁగి నిల్చిన యట్లు
పూవులోఁ బూవులై పూచి విచ్చిన యట్లు
తావిలోఁ దావులై దరిసి మూఁగిన యట్లు
కొమ్మలోఁ గొమ్మలై కొఱలి పెరిగిన యట్లు
రెమ్మలో రెమ్మలై రెక్క సల్చిన యట్లు
వెలుఁగులో వెలుఁగులై విరియఁ బారిన యట్లు
పలుకులోఁ బలుకులై పరిఢవిల్లిన యట్లు
రూపులో రూపులై రూపుమాసిన యట్లు
పాపలోఁ బాపలై పాప మూడ్చిన యట్లు
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు

౬౧

ఆ చూపు లేవైపో; ఆ వైపు హస్తమై[1]
ఆ చార[2] మేవైపో; ఆ వైపు పాదమై

1. ఎచ్చట హస్తము చూపబడునో అచ్చట దృష్టి - దృష్టియున్నచోట మనస్సు - మనస్సున్నచోటభావం - భావమున్నచోట రసం ప్రదర్శింపబడును. - 'యతో హస్త స్తతో దృష్టి ర్యతో దృష్టి స్తతో మనః, యతో మనః స్తతో భావో యతో భావ స్తతో రసః' - 2. తొడ-నడుము పాదము - పిక్క (జంఘ) వాని

ఆ వృత మ్మో[3]వైపో; ఆ వైపు నృత్యమై
ఆ వేణు వేవైపో; ఆ వైపు నాదమై
ఆ కృత మ్మో[4]వైపో; ఆ వైపు నటనమై
ఆ కరణ మే[5]వైపో; ఆ వైపు భావమై
ఆ చలన మేవైపో; ఆ వైపు లలితమై
ఆ చిబుక మేవైపో; ఆ వైపు హాసమై
ఆ పింఛ మేవైపో; ఆ వైపు గ్రీవమై[6]
ఆ పలుకు లేవైపో; ఆ వైపు గానమై
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు

62

సమముగా నంగముల సమకూర్చి ధృతినించి
సమశీర్షమున[7] నిక్కి సమపాద మొనయించి

కర్మలయొక్క (కదలికలయొక్క) కూడికతో గూడినచేష్ట. దీనికే వ్యాయామమని పేరు. ఏకపాద ప్రచారం చారి.

3. మృదంగ జతుల విన్యాసము - అవృతము. తాళప్రారంభమాత్ర కాలము నుండి అంత్యమాత్ర కాలముపఱకుగల కాలమును అవృతమందురు. [ఆదితాళం ఎనిమిది అక్షరములు (మాత్రలు) ఒకసారి పూర్తియగుట అవృతము.]

4. చేష్ట.

5. రెండుపాదముల ప్రచారం 'కరణం' - మూడు పాదముల ప్రచారం 'ఖండం' - మూడు లేక నాల్గు ఖండముల కూడిక 'మండలం'.

6. గ్రీపము (మెడ) యొక్క కర్మలన్నీ (చేష్టలన్నీ) శిరఃకర్మానుగాములు - 'గ్రీవా కర్మాణి సర్వాణి శిరః కర్మానుగాని హి, శిరసః కరణా కర్మగ్రీవాయాః సంప్రవర్తతే' కావున నిట శిరముపై పింఛము ఏవైపునకు వ్రాలునో కంఠమావైపునకు వ్రాలును -

7. క్రిందికి వంచక మీది కెత్తక నిశ్చలముగానున్న శిరస్సు - 'నిశ్చలం సమమాఖ్యాత మున్నత్యా నతివర్జితమ్' - నృత్తారంభము - గర్వము - కోపాదులందు

గజదంత మొనరించి కర్తరీముఖ మొప్ప
విజయమ్ము చేకొనుచు వేదాలు గ్రహియింప

వినియోగం. 'నృత్తారంభే జపాదే చ గర్వే ప్రణయకోపయోః స్తంభనే విప్రిక్రియా త్వేవ సమశీర్ష ముదాహృతమ్' 8. సంయుతహస్తము. సర్పశీర్ష హస్తములు రెంగింటిని పరస్పరము రెట్టలపై (బాహుద్వయమధ్యమున) నుంచవలెను. స్తంభము గ్రహించుట - భారమువహించుట - రాతిని పెల్లగించుటయందు వినియోగం 'బాహుమధ్య గతౌ సర్పశీర్షౌ స్వస్తికతామితౌ, యది స్యాద్గజదంతోఽయం పరమాత్మాఽధిదేవతా' - 'స్తంభగ్రహే శిలోత్పాటే భారగ్రాహే వియుజ్యతే' 9. అసంయుత హస్తము. అర్ధపతాకమందలి చిటికెనవ్రేలు చూపుడు వ్రేలు బైటికి చాచిన కర్తరీముఖము. 'అస్యైవ చాఽపి హస్తస్య తర్జనీచ కనిష్ఠికా, బహిః ప్రసారితే ద్వేచౌ

68

కరపృష్ఠమున[1] పతాకద్వయ[2] మ్మగు రీతి
సరిగాగ చిటి్ౕరవేలు చలియింప మత్స్యగతి
విరివిగా పడిమీర లిచ్చి క్రిందున త్రిప్పి
కరములఁ మోమున శకట హస్తమున్[3] నిల్పి
మత్సరాహి ఫణాగ్ర మకుట ప్రభానమై
ఉత్సాహమున వెలయ మత్స్యావతారమై[4]

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు

63

మందరాచల చలిత మాంహోర్మికా కలిత
బంధ భుజగావృత నిబంధ విభ్రమోద్ధృత

త్వ కరః కర్తరీముఖః' దొంగలించుట - చావు - భేదించుట మున్నగువానిలో విని యోగం - 'లుంఠనే నయనాన్తే చ మరణే భేదభావనే' - 1. చేతుల వెనుకభాగము నందు (మణికట్టునందు) 2 పతాకహస్తములు రెండు చేర్చుట - అన్ని వ్రేళ్ళను చేర్చి చాచి బొటనవ్రేలు వంచిపట్టుట - ఇది సముద్రమును సూచించును. 'తత్ర తత్రేతి వచనే సింధౌతు సుకృతి క్రమే' - రెండు ఒకదానిపై నొకటిచేర్చి చిటి్ౕరవేళ్ళు చలింపజేసిన మత్స్యమును సూచించును. 3. రెండు భ్రమరహస్తాలు (నడిమివ్రేలు బొటనవ్రేలు తాకునట్లు పట్టి చూపుడు వ్రేలువంచి మిగత వ్రేళ్ళు చాచినవి) 'మధ్యమాంగుష్ఠ సంస్పర్శే తర్జనీ వక్రితా యది, శేషా ప్రసారితా యత్ర భ్రమరాభిద హస్తకః' - బొటనవ్రేలిని నడిమివ్రేలిని చాచిన శకటహస్తము - ఇది రాక్షసులు మున్నగువానిని సూచించును. 'భ్రమరౌ మధ్యమాంగుష్ఠ ప్రసారా చ్ఛకటో భవేత్, రాక్షసాభినయే చాఽయం నియుజ్యోఽభరతాదిభిః' - 4. మత్స్యహస్తముచూపి రెండు త్రిపతాకములు భుజశిరములకు సమంగా పట్టిన మత్స్యావతారం - 'మత్స్య హస్తం దర్శయిత్వా తత స్కంధసమౌ కరౌ, త్రిపతాకౌ యది ధృతౌ యుజ్యతే మత్స్య జన్మని.' అభి. ద.

ఉన్మత్తకా కరణ[1] యోగ సంజనితమ్ము
ఉన్మథన క్షీరాబ్ధి నుత్స్యంది చారమ్ము[2]
వక్రహస్తమ్ములో[3] సారించు నంగుళుల్

అంచితపాదను (వంచినపాదము మడమలందు నేలపై నుంచి పాదతలము
త్తి అన్ని వ్రేళ్ళుచాచి నడుపునది.) రేచిత హస్తము ప్రదర్శించి అవిద్ధ
వ్తికముగానున్న పాదాలు విడదీసి) కుంచితపాదము (మడమ పైకెత్తి
ధ్యభాగము ముడుచునది) ముందుకు చాచి అంచిత పాదముగా రెండవ
ఒక్క మడమమీద నుంచినది - ఈ కరణము సౌభాగ్యగర్వమున ప్రయో
2. ఇది భౌమిచారి. చూ. 54 వ పదము అధోపీఠిక. 3. సంయుత
- అర్ధచంద్రహస్తములను అడ్డంగా రెండుఅరచేతులను జేర్చి పట్టవలెను.

ప్రక్రమత్రిపతాక[1] భావాంతర ద్యుతుల్
అమృతోదయ ప్రకట సార్ధ చంద్రకరమ్ము[2]
ఆ మృష్ట హాలాహలాఽస్వదిత హావమ్ము
అరాళ కరాంచిత[3]మ్మానంద కలితమై
క్రూరాహి ఫణముపై కూర్మావతారమై[4]
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

64

కుంచిత క్రమపాద[5] కుంచితోద్వృత్తమ్ము[6]
సంచలిత సౌష్ఠవా[7] శ్రయ దివ్యహారమ్ము

చక్రము తిరిగినట్లు సూచించుట 'యాత్రార్ధ చంద్రౌ తిర్యక్ప్రాచ్యనోన్యతలసంస్పృశౌ చక్రహస్త స్సవిజ్ఞేయ శ్చక్రార్థే వినియుజ్యతే'. - 1. పతాకహస్తమందలి ఉంగ్రపు వ్రేలు వంచిపట్టవలెను. ఇది అగ్నిజ్వాల సూచితము - సముద్రమున హాలాహలోద్భవ సూచితము. 'వహ్నిజ్వాలా విజృంభణే' - అని వినియోగము. 2. పతాకహస్తమున బొటనవ్రేలు చాచిపట్టవలెను. ఇది పుట్టుకను తెలుపును.' భుక్త్వాత్రే చోద్భవే కట్యాం, చిన్తాయా మాత్మవాచకే' ఇందు అమృతోదయసూచనము. 3. పతాకమున చూపుడు వ్రేలు వంచవలెను. 'పతాకే తర్జనీ వక్ర నామ్నా సోఽయ మరాళకః' ఇది విషము. అమృతము మున్నగునవి త్రాగుటయందు చూపబడును. 'విషామృతాది పానేషు ప్రచండపవనేపి చ'. 4. కూర్మహస్తాన్ని చూపి (చక్రహస్తము మొనవ్రేళ్లు వంచి, చిటికెనవ్రేలు బొటనవ్రేలు చాచి పట్టినది) మూపులకు సమంగా త్రిపతాక హస్తాలు పట్టవలెను. ఇది కూర్మావతారము సూచించును. 'కూర్మహస్తం దర్శయిత్వా తత స్కంధసమాకరౌ, త్రిపతాకౌ యది ధృతౌ యుజ్యతే కూర్మజన్మని, ధృతా కూర్మావతారస్య హస్త ఇత్యుచ్యతే బుధైః' - అభి. ద.

5. విశేషపాదకర్మ సూచీపాదం కుడికాలి బొటనవ్రేలిపై నిల్చి మడమ పైకెత్తి ఎడమపాదం స్వభావసిద్ధంగా వుంచుట - ఇది నృత్తమున నూపుర కరణము నందు ప్రయోగము. మఱియు మడమ పైకెత్తి వ్రేళ్ళు వంచి పాదమధ్యమును వంగునట్లు ముడుచుట - ఉదాత్తమైన నడకయందు, వృత్తితోద్వృత్తములందు (క్రిందు మీదులు చేయుట) అతిక్రాంతిచారి యందు ప్రయోగము. 6. వంచి పైకెత్తుట. 7. కటీ - కర్ణము లొకే రేఖలోను, మోచేతులు, మూపులు - ఒకే రేఖలో నుండగా

పీడిత క్ష్మాతలా విష్ణుక్రాంతారంభమ్ము
మూఢ రాక్షస గర్వ మూడించు యత్నమ్ము
మృగశీర్ష హస్తమ్ము[8] మొగడించి మెయి విప్ప

ఉరము సమున్నతమై యుండుట. నాట్య నృత్తములు రెండూ సౌష్ఠవమునసే ప్రతిష్ఠింపబడును. నాట్య నృత్త శోభ అంగసౌష్ఠవము మీదనే ఆధారపడి యున్నది. స్థానకము (నిలిచెడి పద్ధతి) చారులు (పాదముల కదలికలు) నృత్తహస్తములు - ఇవి మాతృకలు. వీని కలయికవలన కరణము లేర్పడును. 'కటీకర్ణ సమా యత్ర కూర్పరాంస శిర స్తథా, సమున్నత మురశ్చైవ సౌష్ఠవం నామ తద్భవేత్' -

8. సర్పశీర్ష హస్తమునందలి చిటికెనవ్రేలు చాచవలెను. 'అస్మిన్ కనిష్ఠకాంగుష్ఠే ప్రసృతే మగశీర్షకరః' ఇది తెలుపునన్నె సూచనము. (ఇందు శ్వేతవరాహమని

తగురీతి కటిపార్శ్వతలముపై[1] కర మొప్ప
భ్రూక్షేప మొనరంగా మూర్ధ భాగోన్నతము
విక్షేపమున శిరము వెలయు నుద్వాహితము[2]
శృంగాగ్రచరదృష్టి పొంగార దృప్తమై
భంగిమలు ప్రకటించి వరహావతారమై[3]

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

65

పార్శ్వజాను క్రమము[4] పదగతి ప్రకటనము
పార్శ్వాభిముఖ విధి ప్రచలితోర్ధ్వ శిరమ్ము[5]
రోష కంపిత గండ[6] రోచిచ్ఛటాంతమ్ము

భావము) 'ఋషిజాతా కుభ్రువర్ణే మృగశీర్షకరః స్మృతః' - మఱియు నిది యొక దానిపై నొకటిచేర్చి చిటికెన బొటనవ్రేళ్ళు కూడబట్టిన వరాహమును సూచించును. 'మృగశీర్షే త్వన్యకర స్తేనశ్లిష్టస్థితో యది. కనిష్ఠాం గుష్ఠయో ర్యోగా ద్వరాహాః కర కీరితః ఏతస్య వినియోగస్తు వరాహార్థేతు యుజ్యతే' - 1. పిరుదులపై. 2. కొంచెము పైకెత్తబడిన తల. 'సకృదూర్ధ్వం శిరో నీత ముద్వాహిత శిరో మతం' దేనికైనా నేను తగుదును అను గర్వమున బ్రయోగము 'శక్తోఽహ మస్మికార్యేష్వి త్యభిమానే ప్రయుజ్యతే' - 3. వారాహ హస్తము చూపి పిరుదులందు హస్తముంచిన వరాహావతారము. 'దర్శయిత్వా వరాహంతు కటి పార్శ్వ సహౌకరౌ, ధృతౌ వరాహ దేవస్య హస్త ఇత్యభిదీయతే - అభి.ద.

4. ఒక పాదం సమంగా వుంచి రెండవపాదం తొడప్రక్కకు చేర్చవలెను. ముష్టిహస్తము బొమ్మ మీద పట్టవలెను. కటిపై అర్ధచంద్రకిరముండవలెనని కొందరు. యుద్ధ, నియుద్ధ, విషయముల నిది యుపయోగము. 5. ప్రక్కకు ఎదురుగ - నియమానుసారం చలింపజేయుచు పైకెత్తిన తల - ఒక ప్రక్కకు త్రిప్ప బడిన శిరస్సు ప్రక్కకు చూచుట యందుపయోగము. 'పార్శ్వాభిముఖ మన్వర్థం పార్శ్వస్థస్యాఽవలోకనే' - 6. కంపిత గండము - గండక్రియలారింటిలో నొకటి -

ఈషదుజ్జ్వల తారకేక్షణా వలనమ్ము[7]
ఉచ్చలిత ముఖకేసరాచ్ఛాది తోగ్రమ్ము
హృచ్ఛేద గర్జాస్య హేతి ప్రహాసమ్ము

ఈష - ఫుల్ల - ఘూర్ణ - కంపిత - కుంచిత - సమములు. చెక్కిళ్ళు వదిరువట్లు చేయుట రోషహర్షములందు ప్రయుక్తము. 7. వలనము - ఇది తారాకర్మకు సంబంధించినది. తారకలు (కనుగ్రుడ్లు) ముక్కోణంగా (త్ర్యశ్రముగా) త్రిప్పుట - వీర రౌద్రరసముల నుపయోగము. కోపముతోనున్న సింహము చూపు.

సింహముఖ లక్షణాశ్రిత వామహస్తమ్ము[1]
సంహితత్రిపతాక సంజ్ఞార్పిత కరమ్ము[2]
ఆహ్లాదమున దివిజులంజలిడ భక్తిమై
ప్రహ్లాదుఁ బ్రోచిన నృసింహావతారమై[3]

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

66

భవితవ్య నృత్తాంగ వైష్ణవ స్థానమ్ము[4]
భువన రంగాంతరిత భుజంగత్రాసితము[5]

1. నడిమివ్రేలు, ఉంగరపువ్రేలు, ఈ రెంటికొనలు బొటనవ్రేలితో చేర్చి తక్కిన వ్రేళ్ళను చాచిపట్టిన సింహముఖహస్తం. ఇది ఎడమచేత పట్టవలెను. 'మధ్యమానామికాగ్రాభ్యా మంగుష్ఠో మిశ్రితో యది, శేషా ప్రసారితా యత్ర స సింహముఖ ఈరితః' 2. కుడిచేత త్రిపతాకహస్తము పట్టవలెను. వీనిచే నృసింహావతారము సూచింపబడును. 3. ఎడమచేత సింహముఖహస్తము. కుడిచేత త్రిపతాకహస్తం సూచించిన నృసింహావతారము. 'వామే సింహముఖం ధృత్వా దక్షిణే త్రిపతాకకః, నరసింహావతారస్య హస్త ఇత్యభిదీయతే' - అభి.ద.

4. గతి ప్రచారములకు ముందువెనుకల నిలబడెడు విధములే స్థానములు. వైష్ణవ-సమపాద-వైశాఖ-మండల-ఆలీఢ-ప్రత్యాలీఢ-అనేవి. వైష్ణవమున రెండు పాదాలనడుమ దూరం రెండున్నర తాలములు (జానలు) వుండవలెను. ఒక పాదం పైకెత్తి రెండోపాదం ప్రక్కగా త్ర్యశ్రము (ఏటవాలుగా) నుంచి, కాలి పిక్కలు అంచితముగా (మడమలు నేలపైనుంచి పాదతలము పైకెత్తి వ్రేళ్ళు చాచి నడమట) అంగము సౌష్టవముగా నుంచవలెను. విష్ణువు అధిదైవతము, సహజాలాపములు - ఉదాత్తములైన అంగప్రదర్శనతో నుండును. శృంగార - వీర - అద్భుత బీభత్స రసప్రాధాన్యం. 5. కుంచితపాదము పైకెత్తి రెండవపాదము ఊరువును మూలము వరకు పైకెత్తి త్రిప్పవలెను. (త్ర్యశ్రము) మోకాలిని నడుమును అల్లే త్రిప్ప వలెను. ఎడమచేత కటకాముఖహస్తము (చూపుడువ్రేలు నడిమివ్రేలు బొటనవ్రేలితో

సవ్యకర ధృతముష్టి సాపేక్ష సారితము [8]
దివ్యతేజః స్ఫూర్తి త్రైవిక్రమార్జితము

చేర్చుట) గొడుగు పట్టినట్లు భావం సూచించి మరొకచేత డోలా హస్తం గాని, పతాకము గాని పట్టుట. ఈ నృత్తమనాదియట। ఇది కరణమును, ఆకాశచారియు —— (పాదోపాంత భుజగ భయ భావితగతి సూచింపును) 8. ఎడమ కుడి చేతులతో ముష్టి హస్తం పట్టుట - 'మధ్యోపరి కృతాంగుష్ఠో ముష్టి ర్ముష్ట్యాకృతికరః' నాల్గు వ్రేళ్ళు అరచేతిలోకి వంచి బొటనవ్రేలు పైన చేర్చుట - తన సుస్థిరత్వాన్ని సూచించును. 'స్థిరే కచగ్రహణే దార్ఢ్యవస్త్వాదీనాం చ ధారణే'

శిరోత్క్షేపక్రియా[1] శిఖర హస్తాంకమ్ము[2]
తరళ నేత్రాంతర త్రస్తదృగ్వలయమ్ము[3]
పాద ఘట్టిత శిరః పాదపీఠతలమ్ము
బాధితాఖిల దనుజ పాతాళకుహరమ్ము
బలిగర్వ నిర్వాణ భావోద్ధృత స్థితిఁ
శ్రీలెల్ల గ్రహియించి శ్రీ వామనాకృతిఁ[4]
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

67

ఆలీఢ పదగతియు[5] నా ధూత మూర్ధమ్ము[6]
సంలగ్న వీరదృగ్జాల[7] నయనాంతమ్ము

1. శిరము ప్రక్కగా మీదికెత్తుట. ఇది ఉత్క్షిప్త శిరము. 'పార్శ్వోర్ధ్వభాగ చలిత ముత్క్షిప్తం నామ శీర్షకం' ఇది అంగీకారమున ప్రయోగం. అంగీకార ప్రయోక్తవ్య ముత్క్షిప్తం నామ శీర్షకం' 2. ముష్టి హస్తమున బొటనవ్రేలు చాచి పట్టవలెను 'చా స్మిన్ముష్టి రున్నతాంగుష్ఠ స్స ఏవ శిఖరః కరః' ఇది దానమును గ్రహించుట సూచించును. 'నాఽస్తీతి వచనే దానే ఫలాంశక పరిగ్రహే' - 3. చలించు కన్నులందు విలాసంతో కదులు గ్రుడ్లు కలిగి మీది కెత్తబడిన రెప్పలు గల చూపు 'అంతర్వ్యాకసితా పూర్వం పశ్చా ద్వివరళతారకా, త్రస్తా త్రాసే మదే దృష్టి స్సమోత్వృత్త పుటద్వయా' భయము - మదములందు ప్రయుక్తం - 4 మీదు క్రిందుగా ఎడమ కుడి చేతులతో రెండు ముష్టిహస్తములు పట్టిన వామనావతారము. 'ఊర్ధ్వాఽధో ధృత ముష్టిభ్యాం యది స్థితః, స వామనావతారస్య హస్త ఇత్యభిదీయతే' - అభి.ద. 5. ఇది స్థానము. మండలి స్థానములందలి (రెండు పాదాలు నాల్గు జానల దూరమున నుంచి పాదముల నెత్తి త్రిప్పుచు ప్రక్కగా నుంచి కటి, జానువులను సమంగా నుంచుట) కుడిపాదము - ఎడమపాదము అయిదు జానల దూరమున నుంచి నిలచుట. వీర రౌద్రములను, రోషా మర్షకృత్యములందును - మల్లుల సంపేటము. శత్రు దండయాత్ర శస్త్రప్రయోగములందుపయుక్తము. 6. కొంచెము అడ్డముగా విక్షిం చిన శిరస్సు 'ఆధూతం తు సకృ త్తిర్యగూర్ధ్వనీత శిరోమతం, ఇది సమర్థుడనను గర్వమున నుపయోగం. 'శక్తోఽస్మీ త్యభిమానేచ ప్రయోగ స్తస్య చోదితః' - 7. ఇది రసదృష్టులలో నొకటి, తేజస్సు కలిగి విప్పారినది, ఉగ్రము, శాంతము కానిది.

ఉత్తుంగ సౌష్ఠవ సముజ్జృంభి తాంగమ్ము
మత్తిల్లి కరణాగ్ర శిరోత్తంస భావమ్ము
రాణ్మణీ గళ రక్త రంజిత శిరాగ్రమ్ము
రాణ్మకుట మాణిక్యరాజిత పదాగ్రమ్ము

గంభీరముగా నుండునది. సహజమై నల్లగుడ్లు కలది యగు చూపు వీరదృష్టి. 8. ఇది కరణము. రెండు పాదాలు ఘూర్ణితములు (తిరుగునట్లు) చేసి వానివి ఉపసర్పితములు (దగ్గర చేర్చి) చేయుచు హస్తములు ఉద్వేష్టితముగా (నడుము చోటున నుండునట్లు పైకెత్తి కలిపి) అపవిద్ధముగ (విడదీసి మరల మరల) చేయవలెను. ఇది మత్తస్వభావమును సూచించును.

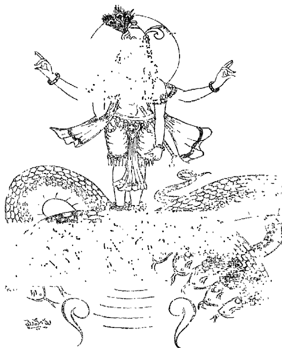
కైశికన్యాయైక[1] కంఠ నిర్దళితమ్ము
ఆశాంత దీప్తిత భయంకర కుఠారమ్ము
ఒకట సర్పపతాక[2] మొకట కటిపార్శ్వమై[3]
ప్రకటిత శ్రీ పరశురామావతారమై[4]
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

68

సమపాద[5] పద్మాంత సంచరిత భృంగమ్ము
విమలాత్మ దర్శనావిష్కృత బ్రహ్మమ్ము
కరుణార్ద్ర రసభావ కలిత సౌభాగ్యమ్ము
అరివీర హృచ్ఛేద నాకృష్ణ కార్ముకము
కుంచిత భ్రూక్షేప[6] సంచిత సమీక్షణము

1. న్యాయాలు నాలుగు. శస్త్రప్రయోగములందుపయోగము. శత్రు కటిచ్ఛేదనమున భారతి న్యాయము - పాదచ్ఛేదనమున సాత్వతన్యాయము. వక్షశ్ఛేదనమున వార్షగణ్యాన్యాయము. శిరశ్ఛేదనమున కైశికన్యాయము, ప్రయోక్తము న్యాయసమాశ్రితములైన అంగహారములతో రంగస్థలమున యుద్ధములు ప్రవర్తితములగుచున్నవి ఈ న్యాయమున శస్త్రము బొమ్మన గాని, మూపునందుగాని ఎత్తి కొట్టవలెను. భారత న్యాయగతి ప్రచారము (ఎడమచేత డాలు కుడిచేత కత్తి పట్టుకొనుట) రీతిని కత్తి త్రిప్పి శిరమునందే కొట్టవలెను. ఈ శస్త్రప్రయోగము సంజ్ఞామాత్రముగా అభినయపూర్వకంగా ప్రయోగింపవలెను 2. త్రిపతాక హస్తమున చిటికెనవ్రేలు వంచిన అర్ధపతాకము 'త్రిపతాకేకనిష్ఠాచే ద్వక్రితార్ధ పతాకకః'. 3. నడుమునందుంచిన చేయి. 4 ఎడమచేయి నడుమునందుండి కుడిచేత అర్ధపతాకం పట్టిన పరశురామావతారం. 'వామం కటితటే న్యస్య దక్షిణేఽర్ధపతాకః, ధృతః పరశురామస్య హస్త ఇత్యభిధీయతే'. అభి.ద

5. భౌమీచారి. గోళ్ళు సమానంగా నుండునట్లు రెండు పాదాలు దగ్గరజేర్చి నిలచుట. ఇది సమపాదస్థానము కూడా. రెండు పాదాలు సన్నిహితంగా వుండి, స్వాభావిసౌష్ఠవములతో గూడియుండుట. 6. కనుబొమలు రెండూ ఒక్కసారిగాని, పర్యాయముగాగాని, లలితముగా వంచుట. ఇది మొట్టాయిత - కుట్టమిత - విలాస - కిలికించితములందు, శృంగారచేష్టలందు వినియోగము. 'ఏకవాహి ద్వితీయావా,

ప్రాంచత్సమ గ్రీవ[7] మంచితి సలక్షణాము
విశకలిత పతాకమ్ము[8] శకట కరా[9] గ్రమ్ము

కుంచితాంచితవా మతా, మొట్టాయితే, కుట్టమితే, విలాసే కిలికించితే' - 7. స్వభావిక
ముగా నుండు మెడ - ధ్యాన - స్వభావ జపముల వినియోగం. 'సమాస్వాభావికీ
ధ్యాన స్వభావ జప కర్మసు' - 8. విశకలిత మన తారుమారైన దని భావం. పతాక
హస్తములు రెండు చేతులా తారుమారుగ పట్టవలెను. వెంటనే శకటహస్తము
సూచింపవలెను. ఇది రాక్షసులను జయించుట సూచన. 9. రెండు భ్రమర హస్త

విశంకట[1] రావణా విశిర ఘూతాంకమ్ము[2]
ఒక్కట కపిత్థమ్ము[3] నొక్కటః శిఖరమై[4]
రక్కొనః[5] గరములః రామావతారమై[6]

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు,

69

అంచితాంచితపాద[7] సంచారమండలము
సంచారభావాంగ సంచిత శ్రీకరము[8]
భ్రూచతుర[9] విక్షేప పూర్వకము తారకము

ములు బొటనవ్రేలిని నడిమి వ్రేలిని చాచిన శకట హస్తమగును. రాక్షసులు మున్నగు వారల అభినయమున నుపయోగము. 'భ్రమరే మధ్యమాంగుష్ఠ ప్రసారా చ్ఛకటో భవేత్, రాక్షసాభినయే చాఽయం నియుజ్యో భరతాదిభిః' – 1. విశంకట — గొప్ప విస్తృతిగల. 2. విశిరఘూతాంకము + వధించుటకు చిహ్నమైనది. 3. శిఖరహస్తము నందలి బొటనవ్రేలిని ముడిచి దానిపై చూపుడువ్రేలు నంచినది. 'అంగుష్ఠమూర్ధ్ని శిఖరేవక్రితా యది తర్జనీ కపిత్థాఖ్య కరస్యోఽయం తన్నిరూపణ ముచ్యతే' కొంగు మొదలగునవి పట్టుకొనుటలో వినియోగము. 'చేలాంచలాది గ్రహణే' ఇచట వింటిని పట్టుకొనుట సూచించును. 4. ముష్టిహస్తమునందలి బొటనవ్రేలు చాచుట 'చేన్ముష్టి రున్నతాంగుష్ఠ స్స ఏవ శిఖరః కరః' ఇది శక్తి - బాణము, తోమరాది ఆయుధాలు పట్టుటకు సూచనము. శక్తి తోమరయో ర్మోక్షే' - 5. వర్థిల్లు. 6. కుడిచేత కపిత్థ హస్తము. ఎడమచేత శిఖరహస్తము క్రిందు మీదులుగ బట్టిన రామావతారము. 'కపిత్థం దక్షిణే హస్తే వామే తు శిఖరః కరః, అథధోత్తర భాగే తు రామచంద్రకరః స్మృతః' - అభి ద.

7. మడమలను నేలపైనుంచి పాదతలములు పైకెత్తి వ్రేళ్ళుచాచి నడచుట.

8. సంచారి లేక వ్యభిచారి (నిర్వేదాదులు) భావాలతో కూడినదై యొప్పిద మును శుభస్కారము నైనది.

9. రెండు కనుబొమల కూడికతో కొంచెము మెల్లఁగా చలింపజేయునది.

సాచీకృతేక్షణాం సంయోగ మీలితము
కంసాది దానవాఽఖర్వ గర్వోజ్ఝితము

చతురభ్రువు. ఇది ముఖము స్పృశించుట హృదయానందమున వినియోగము. 'ద్వితీయ సహితా ప్రోక్తా స్ఫురితా మద మంధరా, చతురాముఖసంస్పర్శే హృదయానందే చ సంభ్రమే'

4. స్వస్థానమునుండి కడకంటవరకు అడ్డముగా చలించునది సాచీదృష్టి. 'స్వస్థానే తిర్యగాకార మపాంగ చలనక్రమాత్, సాచీదృష్టి రితి జ్ఞేయా నాట్యశాస్త్ర

సంసార జీమూత సంఘ ప్రభంజనము
లలితభుజ శిరస్సమలంకృతాకర్షణము
కలిత వంశ్యాభిముఖ చలిత మృగశీర్షకము[6]
సుందరానంద గోబృందాయమానమై
బృందావన విహార కృష్ణావతారమై[7]
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

70

పద్మాసన[1]స్థిత ప్రజ్ఞాస్వరూపమ్మా[2]
పద్మబాంధవ దివ్య భాస్సమాన ముఖమ్మా

కోవిదైః' - అభిప్రాయం - మీసం దువ్వట మున్నగువానిలో వినియోగం 'ఇంగితే శ్మశ్రుసంస్పర్శే' -

5. దీన్ని నిమీలితమందురు. సగము తెరువబడిన కన్నులు గలది. వరవశత్వములందు వినియోగం. 'దృష్టే రర్ధ వికాసేన మీలితా దృష్టి రీరితా, పారవశ్యాది భావేషు ప్రయోక్తవ్యా నిమీలితా' -

6. సర్పశీర్షహస్తం (పతాకము యొక్క అరచెయ్యి కొంచెము పల్లముగ వంచినది.) లోని చిటికెనవ్రేలు బొటనవ్రేలు చాచవలెను. అస్మిన్ కనిష్ఠికాంగుష్ఠే ప్రసృతే మృగశీర్షకః' - రెండు చేతుల మృగశీర్షహస్తముల నెదురెదురుగా మోము కడబట్టినచో పిల్లనగ్రోవి నూదుటను సూచించును.

7. రెండు మృగశీర్షహస్తములు భుజ శిరస్సుల సమీపమున నెదురెదురుగ బట్టిన కృష్ణావతారహస్తము. 'మృగశీర్షే తు హస్తాభ్యా మన్యోన్యాభిముఖ కృతే, అంసోపకంఠే కృష్ణస్య హస్త ఇత్యభిధీయతే' -

1. ఎడమ తొడమీద కుడిపాదము కుడి తొడమీద నెడమపాదము చేర్చి శరీరము చక్కగా నిక్కించి కూర్చుండుట. ఈ ఆసనమువల్ల శ్వాసగతి మెల్లనై కుంభక సిద్ధికలుగును. శరీరమున రక్తప్రసారము చక్కగా సాగి సమస్త వ్యాధులు నశించును. 'వ్యాధి వినాశకారి యమినాం పద్మాసనం ప్రోచ్యతే' - యోగ ప్రకాశికలో - 'ఊర్వోపరి సుసంస్థాప్య ఉభే పాదతలే ఉభే, ఋజుకాయః సమాసీన ఇతి పద్మాసనం భవేత్', - అని. 2. నిశ్చలమైన తత్త్వజ్ఞానం కలవాడని భావం. భగవద్గీతలో 'స్థితప్రజ్ఞస్య కాభాషా సమాధిస్థస్య కేశవః స్థితధీః కిం ప్రభాషేత కిమాసీత

ధ్యానావలోకన నయనయుగ విలాసమ్ము[3]
ఆనంద తుందిలాయత్త హృదయాబ్జమ్ము[4]

ప్రజేత కిం?" అని అర్జునుని ప్రశ్న. ఇందుకు భగవానుడు. కోరికలు వదలి తనలో ఆనందము పొందువాడు- క్లేశము, సుఖాపేక్ష, విషయానురాగం, భయం, కోపం, లేని సుశీలుడు - శుభాశుభములందు వికారములేనివాడు, ద్వంద్వసహిష్ణుడు, జితేంద్రియుడు, విషయవాసనలు లేనివాడు. మనక్షోభకారణములైన ఇంద్రియములను సంయమనమున లోగొని మనసు పరమాత్మయందు నైక్యముచేయువాడు స్థితప్రజ్ఞుడనెను. చూ: గీత 2 అధ్యాయం 3 సర్వచింతలనువదలి నిశ్చలమైన (ఏకాగ్రయమైన) చిత్తముచే ఆత్మదర్శనముచేయుచున్న కన్నుల విలాసమని భావం ధ్యానలక్షణం - 'సర్వ చింతాం పరిత్యజ్య సావధానేన చేతసా, నాద ఏవానుసంధేయో యోగసామ్రాజ్య మిచ్ఛతా' యోగసామ్రాజ్యముగోరి - సర్వచింతలనువదలి మనసు ఏకముగా నిలిపి నాదమును మాత్రమే అనుసంధానించుకొని తనలోతాను చూచుచు ఆనందము పొందుట. 4. ఆనందముతోకూడిన మనస్సు. ఆనందమన బ్రహ్మానందము. విషయ

హితవాక్య భావనాఽహింసోపదేశమ్ము
సతత ధర్మాచరణ సత్క్రియావసరమ్ము
సంఘాభిహిత మహిత సంశ్రయోద్ధారమ్ము
సంఘర్షిత మఖాంగ సాక్షేప శీలమ్ము
ఆ బోధితరుమూల మా భవిష్యార్థమై
బుభుత్సువుగాగఁ దా బుద్ధావతారమై"

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

71

విశ్వసంరక్షణావిష్కృత మహోద్యమము
అశ్వాధిరూఢ వీరాధి వీరాంచితము
పాప సంభృత కాల పాశాభివేష్టితము
వ్యాపనోదగ్ర భుజ బలాన్విత మహిమమ్ము

సాధన సంబంధముచే లౌకికానంద మేర్పడును. మానుష, మనుష్య - దేవగంధర్వ - చిరలోకపిత్ర - అజానజదేవ - కర్మదేవ - ఇంద్ర - బృహస్పతి - ప్రజాపత్య హిరణ్యగర్భ ఆనందములని తారతమ్యమునొంది బ్రహ్మానందమగుచున్నది. ఇది బ్రహ్మవేత్తకే అనుభవ సిద్ధము 6. సమముఖము-నిమీలిత నేత్రము-పద్మాసనము నందుండియందు కరములను సంపుటీకరించియుండు అభినయమున బుద్ధావతారము సూచింపవలెను. మరియు కుడిచేత సందంశహస్తము. (అరాలహస్తమునందలి చూపుడువ్రేలు బొటనవ్రేలు ఒకదానినొకటి తాకునట్లు పట్టి అరచేయి పల్లంగా వంచవలెను.) ఇది యోగధ్యానాదులందు-ఉపదేశమునందు వినియోగము. ఎడమచేతను పతాకము ప్రయోగింపవలెను. బుద్ధావతారమును, దశావతారములును చెప్పిన అభినయ దర్పణకారుడు సూచింపలేదు. తరువాతవారును సూచింపలేదు. దర్భా కవిగిరి విచిత్రరాయవతంసుడు రచించిన అభినయదర్పణంలో గ్రహముల అభినయ లక్షణం సూచిస్తూ 'బుద్ధ' - (బుధ) అభినయం చెప్పాడు. అది ఈ భావానికి సరిపడదు.

ఇతడు చెప్పిన నూటయిరువది యభినయాల్లో దశావతారములు లేకపోవుట విచారకరము. రామ, నృసింహ, వామన అభినయ లక్షణములున్నవి.

ధర్మాభిహిత సముద్ధరణావకాశమ్ము
మర్మ విచ్ఛేదనామత సమత భావమ్ము
కరవాల భీకరాకర మహోత్పాతమ్ము
అరివీర కంఠార్పితాంఘ్రి సరసీజమ్ము
వలకేల పతాకము[1] మలునఁ ద్రిపతాకమై[2]

1. అన్ని వ్రేళ్ళను చాచి బొటనవ్రేలిని వంచి పట్టవలెను. ఇది ఆశ్వ, ఖండన, వాయు, శయన, గమన, ప్రతాప, ప్రసాదాదులందు వినియోగము. ‘తురగే ఖండనే వాయౌ శయనే గమనోదితే ప్రతాపే చ’ అభి. ద.

2. పతాకహస్తమున ఉంగరపువ్రేలు వంచుట - ఇది ఆయుధము నెత్తుట

కలియంగా భావిగత కల్యాణవతారమై*
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

72

ఆ రాత్రిక శిరమ్ము[1] నలరించి యొకసారి
వీర దృగ్విలసితము[2] వెలయించి యొకసారి
పరివర్తిత గ్రీవ[3] భంగమ్ము నొకసారి
పరివృత్తిత ప్రాణ[4] కరచలన మొకసారి
రేచిత భ్రూ[5] భంగ రచనమ్ము నొకసారి

యందు వినియోగము.

* కుడిచేత పతాకహస్తము - ఎడమచేత త్రిపతాకహస్తము పట్టినచో కల్యాణవతారము. 'పతాకో దక్షిణే వామే త్రిపతాక కరో ధృతః, హస్తః కల్యాణవతారస్య ఇతి నాట్యవిదో విదుః' అభి. - ద.

1. మూపులందు కొంచెం తాకించి త్రిప్పబడు శిరస్సు. 'సందేహ కించి దాక్షిణ్య భ్రాంత మారాత్రికం మతం' -ఆశ్చర్యం, ఇతరుల అభిప్రాయమెరుగుటలో నుపయోగము. 'విస్మయే దృశ్యతే తచ్చ పరాభిప్రాయ వేదనే' 2. వీరదృష్టి - ప్రకాశవంతమై, విస్ఫారితమై కోపము శాంతము కానిదై, గంభీరమైనదై సమతార కలది. 3. ఎడమ కుడివైపులకు అర్ధచంద్రాకారంగా కదలింపబడు మెడ. 'సవ్యాపసవ్యాగ్రీవా యత్రార్థచంద్రవత్, సాతు నాట్యకలాభిజ్ఞై ర్నిజ్ఞేయా పరివర్తితా' శృంగార నటనమున స్త్రీ చెక్కిళ్ళు ముద్దిడుకొనుటలో వినియోగము' శృంగారనటనే కాంతా కపోల పరిచుంబనే' 4. నాట్యము చేయునపుడు ప్రక్కల నుండి ముందువైపునకు చేతులను తెచ్చుట. ఇది హస్తప్రాణముల పం(ద్రెం)డులో నొకటి. పరివృత్తిత ప్రాణము. 'పార్శ్వం చ పురోభాగే యో హస్తో నటనే కృతః, పరివృత్త సమాఖ్యాతో నామ్నా హస్త విశారదైః' 5. అందంగా, ఇంపుగా, ఒక కనుబొమ పంచుట. ఇది రహస్యము వినుట, మంచిదనుట, స్థాన వీక్షణములందు వినియోగము. 'లావణ్య మధురాక్షిప్తా యద్యేకా రేచితా మతా,

87

రేచిత కర[6] విలాస సూచన మ్మొకసారి
త్రికచలిత కటి[7] తట ప్రకంపన మొకసారి
ప్రకటితోరూద్వృత్త[8] వికటిత మ్మొకసారి
క్షిప్త జంఘాక్రమాక్షిప్తమ్ము[9] నొకసారి
లిప్తారుణ ప్రభాఽలీఢ పద మొ[10]కసారి

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

73

సరగునన్ వృత్తమున జ్వాలప్రభల్ రేఁగ
నెఱికురుల ముడిలోన నెలవంక వడిసూఁగ
మిత్ర చంద్రాగ్నులా నేత్రముల వసియింప
చిత్ర కుండల కాంతి పత్రి కమ్మల[1] నింప
చతుర్భుజ సమన్విత గతి జగతి గడియింప
ధృతఢమర శబ్దమ్ము దివ్యాగ్నిఁ జలియింప
స్థితిచిహ్నహస్తమ్ము చెలఁగు డోలకరమ్ము
స్థితిపదాంకమ్మఽధస్థితాసుర సంగతము

రహస్య శ్రవణే సాధు కలనే పదవీక్షణే' 6. ఇది నృత్తహస్తము. రేచితహస్తము. ద్రుతభ్రమణముగల రెండు హంస పక్షముల అరచేతులు వెలికలగానున్నచో నది. ఇది చేతుల రెంటను ప్రయోగింపవచ్చు. 7. త్రిక చలితకటి — తొడ ఎముకలు రెండు, వెన్నెముకయు కలియుచోటు త్రికము. దీనితోడి చలించు నడుము - అని. 8. మీదికి త్రిప్పబడిన తొడలు. 9. పిక్కలను విసరుచు నడచుట 'క్షిప్తజంఘ' ఇది వ్యాయామ తాండవముల ప్రయుక్తము ఆక్షిప్తమన వేగంగా నాడించుట. 10. కుడికాలు చాచి నిలుచుట - చూ: 67 వ పదము అధోపీఠిక. ఇది స్థానము.

1. చెవులయందు కమ్మలుగా ధరించిన బిల్వదళములు.

తతకుంచితోత్పాద గతి దయాప్రసరమ్ము
నతి సంచలిత కటిన్ నటరాజ భంగిమము[2]
లాడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

74

భుజగాంచితక[1] రీతి పోహాణింపంగ నిల్చి
భుజములన్ శిర మొగ్గి భ్రూక్షేపమునం బొల్చి

2. ఇందు నటరాజ తాండవ స్వరూపార్థము. చుట్టునున్న జ్వాల ప్రభా మండలము (వృత్తము) సర్వనాదాత్మక ఓంకారమునకు - జటాజూటమున గంగ సంపత్సమృద్ధికి - చంద్రరేఖ అనుగ్రహానికి, కాలమున కధిపతిగ సూచనము. త్రినేత్రములు సూర్యచంద్రాగ్నులకు, త్రికాలములకు చిహ్నములు. మూడవనేత్రం జ్ఞానచిహ్నం - కుడిచెవియందు మకరకుండలము, ఎడమ చెవియందు తాటంకము ఉండుట, పురుష - స్త్రీ అభరణధారణవలన అర్ధనారీశ్వర సూచనము - సర్ప ధారణమున సర్పము కుండలినీశక్తి చిహ్నము - జందెము పవిత్రతకు, సర్వకర్మాధి పత్యమునకు గురుతు - నాల్గుచేతులలో పై కుడిచేతిలో ఢమరుకము సృష్టికి, శబ్ద వ్యాపకమునకు చిహ్నము. క్రింది కుడిచేయి అభయ హస్తమును, స్థితి చిహ్నము - పై యెడమచేయి అగ్నితో కూడినది. సంహార చిహ్నము - క్రింది యెడమచేయి డోలాహస్తము, అనుగ్రహసూచకము - రెండు పాదాలలో కుడిపాదము స్థిత పాదము, జయ సూచకము - దానిక్రింద రాక్షసుడు రోగ, జరా, మృత్యు, అజ్ఞాన చిహ్నము. వీనిని అణచుట - జయించుటకు చిహ్నము. ఎడమపాదము. కుంచిత పదము. అనుగ్రహానికి, మోక్షానికి గుర్తు - గజచర్మము, పిక్కలమీది గజ్జెలు వీర చిహ్నములు - ఈ పరమేశ్వర తాండవరూపము పంచక్రియాశక్తికి (సృష్టి, స్థితి, సంహార, తిరోభావ, అనుగ్రహములకు వీనికర్తలైన అధిదేవతలు - బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్ర, మహేశ్వర, సదాశివులు) చిహ్నము నటరాజ చిత్రము చూడుము.

1. ఇది కరణము - పాదములతో భుజంగ త్రాసచారిని, (కుంచితపాదము - అన మడమ పైకెత్తి వ్రేళ్ళు పాదమధ్యమున ముడుచుట) రెండవ పాదముయొక్క యూరు మూలమువరకు పైకెత్తి కటి. జానువులను త్ర్యశ్ర ఊరువును వివర్తితము చేయుట - ఇది భుజగభయ సూచితము. కుడిచేత రేచితహస్తము (పైకెత్తబడిన

89

వలన తారక[2] కాంతి వర్తింప నల్గడల
చలితాధరమ్మునఁ జిలిపి నవ్వులు వెడల
వలకేల కర్తరీ[3] జెలుఁగు కన్నుల జార్చి
మలికేలి నుదరమున నలపల్లవముఁ[4] గూర్చి
లలితకటి నివృత్త[5] మ్ములరఁగాఁ బ్రకటించి
తల సంచరిత పాద[6] చలనమ్ము గావించి
భావానుభావముల నవరసాలంక్రియల
దేవతల్ భక్తిఁ బ్రార్థింపఁగా సన్నుతుల

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

75

నెమ్మిపురి విప్పినటు నెత్తమ్మి విరిసినటు
క్రమ్ముమబ్బులయట్టు క్రొమ్మించు మెఱుపులటు

చేయి) ఎడమచేత 'లతనృత్యహస్తము' (రెండు పతాక హస్తములను పార భాగములందు అడ్డంగా చాచుట) చూపవలెను.

2 కనుగ్రుడ్లు ముక్కోణంగాఁ ద్రిప్పుట. 3. కర్తరీముఖము - అర్ధపతాకములో చిటికెనవ్రేలు, చూపుడువ్రేలు వెలుపలికి చాపవలెను. 'అస్యైవచాపిహస్తే తర్జనీ చ కనిష్ఠికా, బహిః ప్రసారితే ద్వేచే త్స కరః కర్తరీముఖః' ఇది కడకన దొంగలించుట మున్నగువానిలో ప్రయోగము. 'లుంఠనే నయనాంతే చ'.

4. ఇది నృత్తహస్తము. హస్తములు చలించుచున్న వ్రేళ్ళు కలిగియుండు

5. వివృత్తకటి - నడుము పరాఙ్ముఖముగ నుండి అభిముఖముగ మరవలెను. లేక కటియొకవైపునుండి మఱొక వైపునకు త్రిప్పవలెను.

6. దీన్ని అగ్రతల సంచర మంటారు. మడమ పైకెత్తి వ్రేళ్ళు నేఁ చాచి కాలి బొటనవ్రేలితో ముందుకుసాగుట - ఇది ప్రేరణ, పొడుచుట, విలుచ పీడించుట, నేలపై కొట్టుట, తిరుగుట. నిక్షేపాదులందు వినియోగం. 'స్యా దగ్రసంచారీ సవిక్షేపే వికుట్టనే, ...' నృ. ర.

90

ప్రాఁకు తీవియలట్లు లాకు లల్లాడినటు
చోఁకు చిఱుగాలులటు రేకు లూడిపడినటు
తేఁటి తేనానినటు గూఁటి గువ్వడిఁగి నటు
మాటుకొను లేటియటు పోటుకొను సింగమటు
సెలయేరు జారినటు చలువరా ల్గరగినటు
కలువపూల్గులుల్కినటు కలికి వలపొలసినటు
జిలుఁగు కన్నులలోనఁ జిక్కశిల్ మెఱయఁగా
ఘులుఘుల్లునన్ గాళ్ళ గజ్జియలు మ్రోయఁగా

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

76

చెలువ కనుపాపలోఁ గులుకు తళ్కులు వెల్గ
కలికి చెల్వైన నుబ్బి గబ్బి గుబ్బలు పుల్క
పోలఁతి వదనమ్ములో వలపు నవ్వులు పర్వ
నెలఁత హృదయమ్ములోఁ దలఁపు పువ్వులు నిల్వ
వెలఁది ముత్తెఁపు దండ జలద కాంతులు నిండ
చెలి సౌరు నూఁగారు చెలిమి కలిమిని దండ
సతీమణి మొలనూలు జారి తొడలను నాడ
అతివ నూపుర రుతుల్ అడుగులను బారాడ
వేమరులఁ దసరూప లీలాకృతులు గొల్ల
భామలున్ భావింపఁ బాముసై నల్లల్ల

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

77

కాఱు మబ్బుల మెఱపు కన్నియలు నవ్వఁగా
మేరు భూధర శిఖర వారమ్ము నొవ్వఁగా
వెల్లుతో రేవెల్లు వెలసి క్రీడింపఁగా
ఘల్లలుగ జ్జియలు కలిసి వెలయింపఁగా
కూనిరాగము దీసి కోయిలల్ బాడఁగా
ఊని పురివిప్పుచు మయూరి నటియింపఁగా[1]
రెక్క లల్లన నిక్కి రెక్కలాడింపఁగా
పక్కి జంటలు చొక్కి మక్కువన్ గూడఁగా
గోపికా మధురిమలు కోరికలు పెంపఁగా
గోపికావళి హృదయ గోపనము సేయఁగా

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

78

నింగిపై కెగఁబ్రాఁక నిక్కి నిగ్గులు గురియ
వంగి పాదము దాఁకి పత్రములు[2] వడి విరియ
సరసర నొ్నిండొండు సాపేక్షముగ నిలువ
బిరబిరన్ జిలిపిగా జరిగి చిక్కఁగఁ బరవ
అడుగుదమ్ముల వెలుఁగు లలరు చెక్కలఁగొల్వ
మడఁగి మఱిమఱి యేమొ మాటాడినటు నిల్వ

1. ఆడనెమలి నటించెననుటకు - 'నిర్ఝరాంభః కేళి నీలకంఠాంగనా తాండవాడంబర దర్శనంబు' - అని హరవిలాసంలో, శ్రీనాథుడు. 5 ఆ. 38 ప.

2. గజ్జె కిరుపై పులనుండు చెంపలు.

మూఁగ సైగలవెన్నొ ముద్దుగా మొరయంగ
వేగమ్ములో నాట్యవిన్యాస[3] ముప్పొంగ
నీలిసూత్రమ్ములో నెటె నూరు గజ్జియలు[4]
వ్రేలి చిఱుకాలిపైఁ వెడలింప ఘల్ఘలలు
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

79

సిగలోన విరియించు శృంగారపున్ బూవు
మొగములో మొలతెంచు ముద్దు హాస్యపుఁ బ్రోవు
కనులలోఁ గనుపించు కరుణార్ద్రభావమ్ము
అనుభావ మలరించు నావీర తేజమ్ము
ఉద్రేకితస్ఫూర్తి రౌద్రాంకమై వెలయు
భద్రస్వరూపమ్ము భయదాంకమై తెలియు
విషమ జీవితమెల్ల బీభత్సముగ రేఁగ
విషయేంద్రియాసక్తి పీడ నద్భుతముగా

3. నాట్యవిన్యాసక్రమము: నాట్యకారుడు కంఠముచే గానము, హస్తాభినయముచే గానముయొక్క యర్థమును, కన్నులచే నందలి భావాలను, కాళ్ళతో తాళాన్ని, నడుపవలెను. 'కంఠే నాఽఽలంబయే ద్గీతం హస్తేఽనార్థం ప్రదర్శయేత్, చక్షుర్భ్యాం దర్శయే ద్భావం, పాదాభ్యాం తాళ మాచరేత్' అని. 4. గజ్జెలు, కంచుగాని, రాగిగాని, వెండిగాని యుండవలెను. మంచి శబ్దము నీయవలెను. అందముగా నుండవలె. చిన్నవిగా నుండవలె నక్షత్రాధిదేవతలు గల ఆ గజ్జెలు నల్లదారంలో గ్రుచ్చి గజ్జ గజ్జకు ముడివేయవలెను. నాట్యకారుని కాళ్ళకు ఒక్కొక్కదానికి ఇన్నూరుగాని, నూరుగాని గజ్జెలుండవలె. 'కింకిణ్యః కాంస్యరచితాః తామ్రేణ రజతేన వా, స్వనురాశ్చ సురూపాశ్చసూక్ష్మా నక్షత్రదేవతాః బద్ధయే న్నీలసూత్రేన గ్రంధిభిశ్చ సమన్వితం, శతద్వయం, శతం వాపి పాదయో ర్నాట్యకర్మణి, శతం వా దక్షిణేపాదే ద్విశతం వామపాదకే,. ఈ పదమునందు పాద చలనమువలన నేర్పడు కింకిణీవిన్యాసము సూచింపబడినది.

సర్వరస గర్భమై శాంత రూపము వెలయ
సర్వేశుండై జగతి సంరక్షణము సేయ
నాడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు

80

పుడమితో నింగి దోబూచు లాడెడు చోట
కడలితో భూదేవి కలిసి యుండెడు చోట
పిల్ల తెమ్మెర యుల్ల మల్లుకొనియెడు చోట
చల్లఁగా వెన్నెలలు జల్లులూరెడు చోట
పూవులోఁ దావులుప్పొంగి పొరలెడు చోట
గోవులున్ వత్సముల గోము చూపెడు చోట
కన్నులన్ నును వెల్గు చెన్నొంది పడుచోట
చిన్నిపాపఁడు ముద్దు చిఱునవ్వు లిడుచోట
పదబంధముల దివ్యభావ మందెడు చోట
సుదతి కెమ్మోవిలో సొంపు నింపెడు చోట
నాడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు

81

సంజకెంజాయలున్ జగతి నిండెడువేళ
పుంజుకొను వెల్గులున్ బుడమిఁ బ్రాకెడు వేళ
తారకలు తళతళలఁ దారాడు నవ్వేళ
వారిధరములు సలిలధార లుమిసెడువేళ
కలువకన్నెలు నిక్కి వలపు లొలసెడువేళ
కలికి కన్నులఁ జిల్కు తలఁపు దెల్పెడువేళ

చిన్నారి చిఱునవ్వు చేర్చి కూర్చెడు వేళ
కన్నె మనసున కోర్కె చిన్నెలుంచెడు వేళ
బిగియారు కౌఁగిళ్ళ బిగువు చూపెడు వేళ
మగువ మమతలఁ జిక్కి మరులు గొల్పెడు వేళ
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

82

మేలి ముసుఁగునన్ మో మోలమాస గొనంగ[1]
నీలాలకల మిసిమి నెన్నొసట ముసలంగ
కలికి చూపులలోనఁ గాటుకలు బింబింప
మొలక ముక్కున నత్తు ముచ్చటలు బచరింప
చిలిపి నవ్వుల పూలు చిన్న పెదవులఁ బూయ
తళుకు చెక్కిళ్ళపై బెళఁకు కమ్మలు రాయ
గబ్బిగుబ్బలు చెలిమి నబ్బుకొన విరిదండ
గొబ్బునన్ సిగ్గొలయఁ గోరుచున్ హారియండ
పల్లవీ కాంతలటు వందనము గావింప
సల్లలిత కటాక్షాఽఽసారమ్ము ప్రసరింప
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

83

గోపికాధర పాన గోష్ఠ్యర్థ మెఱుఁగఁగా
గోపికా కుచకుంభ కుంకుమలు గూర్పఁగా

1. ఓలమాసగొను: తిరోహితమగు - మఱుగుపడు. 'అని విచారించుచుండె వయ్యవనినాథు డంతకయమున్న నలువిగా నతని నెఱిఁగి యెదురు గద్దియ డిగ్గి పృథ్వీశతనయ యవనికాంతరమున నోలమాసగొనియె' - నైషధం - శ్రీనాథుడు.

ఉపగూహనమ్ముల న్నబ్జాత లూగింప
ఉపచర్యలన్ దన్వి నూరార్చి యలరింప
గోపికాముఖకుముద రూపాంశువులు వెలయ
గోపాల భృంగ ప్రగుంఫిత రజమ్మెగయ
నోటితో నూఁదగాఁ దోటి బోటులుగాంచి
కుటిలభ్రువుల్ గదలఁ గోపమ్ము వెలయించి
వ్యపదేష్ట వీవంచుఁ బరిభవమ్మునఁ బొదల
ఉపదేశములఁ దన్ను నుత్సహించిన యటుల
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

84

బృందావనమ్ములో సుందరీమణిఁ జేరి
పొందుగ్గై కొనఁగోరి యందముగఁ కన్గిరి
అడుగులో నడుగిడుచు నట్టిట్టుఁ దారాడి
ముడుఁగు మొగ్గలు గిల్లి మోముపై పడఁదాడి
ఈలవేయుచు వ్రేల నిటనుండి రమ్మనుచు
గోలచేయకు మనుచుఁ గోపమ్ము విడుమనుచు
సైగలన్ సొగసుగా సవరించి మురిపించి
మూఁగు ముంగురులెత్తి ముద్దుగా ముద్దిచ్చి
బిత్తరిన్ దత్తరమ్మొత్తఁగా నెత్తుకొని
గుత్తంపుఁ బూపొదల గుట్టుగా హత్తుకొని
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

85

''ఓ పిల్ల! ఏమిటే? ఓర చూపావైపు
ఏ పడుచువాఁడుండె? నేమింత నీ కైపు?

96

నీ వీపు సెలగోల నిట్రించి పట్టింతు
నీ వేల మేల!'' న్న నా విభున్ దూఱెత్తు
''చో మామ! అటుచూడు నీ మూపుపై నుండు
పూముళ్ళ గొంగడిన్ బురుగొకటి ద్రేలాడు
బుద్ధిపాడాయె'' ననఁ బొలఁతి; — మగఁడు బెగడున
దద్దరిలి గొంగడిన్ దవ్వుపైఁ ద్రోసినన్
ముసుఁగువడి దానిలో ముడిఁగి యది మూలఁబడ
'హాసుక త్తైవె!' యంచు ముసుఁగులో ముద్దులిడ

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా విష్ణువు.

86

ఒంటిపై దువ్వలువ నూడ్చి నూనియ రాచి
అంటుకొని నీరాడ నొంటిగా నది చూచి
అవ్వలువ కాఁజేసి యటు దాఁగికొని యుండ
నవ్వులాటలఁ దేల్పఁ బువ్వుబోఁడులు గూడ
న త్తిన్వి నునుసిగ్గు బిత్తరమ్మొత్తఁగా
గుత్తుకొని కూర్చుండి కోరికన్ దెలుపఁగా
ఆ చీర విసరిపడి యందఱన్ ముసురుకొన
దాఁచుకొని యుంచువడి[1] తబ్బిబ్బు గ్రబ్బుకొన
నీలిమబ్బున వెలుఁగు నిల్చు వితమున నెదుట
లోలాక్షికిన్ దాను బాలుఁడై నిలిచి యట

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

1. కట్టుగాపడుట.

87

కుంభ స్తని! నీకుఁ గోపమ్మ దేల నే?
కుంభగత నవనీత సంభృతాత్ముఁడ నే!
కమలాక్షి! నీకింక కలికితన మేల నే?
కమల కోమల కాంతి క్రమవీక్షణుఁడ నే!
సుందరీ! నీకింత సొగసు పొగ రేల నే?
సౌందర్య హృదయారవింద మందిరుఁడ నే!
మత్తకాశిని! నీకుఁ దత్తర మ్మేల నే?
సత్తుచిత్తుల నవ్యచిత్తమ్ములోన నే
కైవల్య సౌభాగ్య కారణం బెన్న నే
దేవుఁడని; దివ్యసందేశమ్మునన్ దానె

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

88

మోట్టాయిత[1] మొక్క ముద్దుగు మ్మొనరింప
కుట్టమితమును[2] నొక్క కోమలియుఁ బ్రకటింప
ప్రాగల్భ్యమున[3] నొక్క భామినియుఁ గోపింప
ముగుద భావము[4] నొక్క ముద్దరా ల్వెలయింప

1. ప్రియుని కథ వినుట మున్నగు సమయముల వతవియందు మనస్సుంచి, చెవి గోకికొనుటయను స్త్రీ శృంగారచేష్ట. 2. కొప్పు చన్నులు. మోవి, మున్నగువవి గ్రహించి పీడించుచున్నపుడు ఆనందము పొందుచున్నను. కోపమున తల. చేతులు విదలించుట యను స్త్రీ శృంగారచేష్ట. 3 నిర్భయముగా వ్యవహరించుట యను స్త్రీ శృంగారచేష్ట. 4. నవయౌవన - తనకు బాగుగా తెలిసిన దానినే తన ప్రియుని కడ

కౌతూహల మ్మొ[5]క్క కామినీమణి జెంప
కీలిలోఁగాంతి[6] నొక నాతి యింపులు నింప
కేళీ[7] వినోద మొక కిసలయాధర చూప
హేలా[8] విలాస మొక లీలావతియుఁ దెలుప
దాక్షిణ్య భావములఁ దరుణులన్ ప్రేమింప
దక్షిణుండై[9] తాను ధర్మమ్ము పాలింప
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

89

అలుకతో సతిప యటు లోలయు మొగమును ద్రిప్పి
పలుకకుండిన – "ముద్దు పలుకుల న్నను దన్పి
హూరుసింపఁ గురులెల్ల సరిచేసి ముడివేతు
విరులు నీ సిగలోనఁ దురిమి నిన్ మురిపింతు
తళుకుఁ జెక్కుళ్ళపై జిలుఁగు మకరిక లుంతు
కలుకు పెదవుల లత్తుకల నొత్తి మెప్పింతు
గుత్తంపు గుబ్బలను గుంకుమలు గుప్పింతు
జొత్తుకొని హత్తుకొను జోడు కోకల నిత్తు
అడుగులను పారాణి యద్ది యొద్దిక గూర్తు
అడలఁబెట్టను" మంచు నడుగుకొని తానెత్తు

తెలియునట్లు ప్రశ్నించుట - యను స్త్రీ శృంగారచేష్ట. 5. అందమగు వస్తువును చూచుటయందు కలుగు మిక్కిలి కోరిక యను స్త్రీ శృంగారచేష్ట. 6. రూప, యౌవన. లాలిత్య, భోగాలవల్ల అవయవములకు సొంపునగల్గు ప్రకాశము - అను స్త్రీ శృంగారచేష్ట. 7. ప్రియునితోడి విహరించు క్రీడ - అను స్త్రీ శృంగారచేష్ట. 8. భ్రూ నేత్రాది వికారాలచే సంభోగేచ్ఛ తెల్పు వికారభావము విడువక యుండుట యను స్త్రీ శృంగారచేష్ట. 9. అనేక స్త్రీలయందు సమానమైన ప్రేమ గలవాడు - దక్షిణ నాయకుడు. 'తుల్యోఽనేకత్ర దక్షిణః' - ప్రతాపరుద్రీయమ్.

లాడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

౧౦

బిబ్బోకవతి యొకతె గొబ్బునన్ గడవగొని
ప్రబ్బుకొను నూహలన్ బయనించు వలపుగొని
మడువులో నడుగిడగ నొడిసెఁ బావడ సీరు
ముడిఁగెఁ గుచ్చెళ్ళలోఁ దడితడిగ జలతారు

బుడుబుడుంగని మునుఁగు బుంగపైఁ దా వంగ
విడిసిపడు పయ్యంట నొడిసిపట్టిన "సంగ
డీఁడెవ్వఁ డిట! నీట నెట్లుండె!" నని చూడ
"వీఁడె నల్లని వాఁడు - తోడైన నీవాఁడ——"
ననఁగ నక్కునఁ జేరి యనురాగ గరిమమున
మునిపెదవి స్ఫురితక[1] మ్మొనరింపఁ దమకమున
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

91

తోడి సతులంతంతఁ దోడ్తోనఁ దన్ గలయ
వేడుకొని పొమ్మనుచు వెలఁది వలపున నలయ
హారమునన్ వారు పరిహాసమ్ములన్ నొంప
నటఁగూడి పోకున్న నది గాంచి కిసురింప
రోషామణీ వేష మొయ్యార మొలుకఁ బరి
తోష మింపారఁ దాఁ దొయ్యలుల దరిచేరి
రోష గుంఫిత కఠిన భాషలన్ బలుకుచున్
మృష భావములఁ దన్ని మేలమ్ము లాడుచున్

1. 'లలాటాలక కపోల నయన వక్షః స్తన ఓష్ఠాంతర్ముఖేషు చుంబనం' అని ప్రీని ముద్దుపెట్టుకొనేచోట్లు నొసలు - ముంగురులు - బుగ్గలు - కళ్ళు - వక్షము - స్తనాలు - పెదవులు - నాలుక - ముఖ్యములని సూచించారు. - కొందఱు 'ఊరు సంధి బాహు నాభిమూలేషు లాటానాం' ....అని తొడలు, గజ్జలు, భగము, మున్నగునవి ముద్దుపెట్టుకొనేచోట్లన్నారు. కాని, అవి శిష్టులు చేయదగినవికావు. - ఇట ప్రియుఁడు తన ప్రియురాలి వదనంలో (పెదవులలో) తన క్రింది పెదవి ప్రవేశింప జేసినపుడు, దాన్ని ప్రియురాలు సిగ్గుతో జంకుతూ గ్రహించి క్రింది పెదవి కదిలించాలి - పై పెదవి కదలింపక యుండాలి. దాన్నికూడా కదిలిస్తే - గ్రహించినట్లే - అదే స్ఫురితకం.

హుషారుగ నడిరేయి నొయ్యారిఁ గలిసికొని
మిషచూపి రమ్మనుచు మెల్లఁగాఁ బొదువుకొని
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు

92

ఝళఝళత్కటక సంచలిత చరణమ్ములన్
ఘళఘళత్కంకణ క్వణ కలిత కరములన్
ఝర్ఝరీ విన్యాస శబ్దగత విధములన్
ఘూర్జరీ రాగ[1] ప్రగుంఫిత స్వరములన్
చంచల పింఛాగ్ర సంజనిత కాంతులన్
ప్రాంచన్మణీహార మండితాంగమ్ములన్
సస్మితాంకిత మధుర సంభాషణమ్ములన్
విస్మితాలోకనావిష్కృత క్రమములన్
లీలావిలాసానుశీలనాత్మక కేళి
బాలా మనోభావ లోలాత్ముఁడై హేళి
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

93

అతులితానందమున నా తల్లి యొడిలోన
నాతురత వెలయఁగా నడఁగి పయ్యెటలోన
గుటుకు గుటుకని పాలు గుడుచుచున్ జన్నులన్
బుటికితముగ నొత్తుచున్ బొల్పారఁ జేతులన్

1. శుద్ధమధ్యమజన్యరాగములలో మాయామాళవగౌళ రాగజన్యము 15 వ మేళకర్త. 'సరిగమపదనిస - సదనిపమగరిస' అనేవి ఆరోహణ అవరోహణ స్వరాలు. శుద్ధఋషభము - సాధారణగాంధారము - శుద్ధమధ్యమము - ప - శుద్ధ దైవతము - కాకలినిషాదములు స్వరస్థానములు.

గ్రేఁగంటి చూపింత క్రేవలన్ బ్రసరింప
మాగన్నుసన్ నిద్ర మాయలన్ మాయింప
పాంచజన్యము నెత్తి పట్టి పూరించినటు
సంచలిత దేహమున సంభ్రమము గూర్ప నటు.
భావిగత సంభావ్య భావమ్ములో నిలుప
కేవలుండై తాను గీతార్థముల్ దెలుప

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

94

హరుసమున నాహరుఁడు హరికి నంజలి[1] గూర్ప
పరమేశ్వరునకు హరి భక్తితోఁ గైమోడ్ప
పరతత్త్వమద్వైత భావమ్ము హృది నింప
భరతముని యాత్మలో బ్రహ్మమ్ము వీక్షింప
సంగీత సాహిత్య సర్వస్వ మర్పింప
అంగాంగ భంగి నాట్యాంగముల్ సవరింప
విశ్వసంశ్లేషైక విజ్ఞాన మలరింప
విశ్వాత్ముఁడై నిలిచి వినదారి మదినొంప

1. అంజలి:— రెండు పతాకహస్తముల నరచేతుల జేర్చినది. ఇది దేవతలకు మ్రొక్కునపుడు తలపై కూర్చవలెను. గురువులకు మ్రొక్కునపుడు ముఖమునకు చేర్చవలెను. సమానులకు బ్రాహ్మణులకు మ్రొక్కునపుడు రొమ్మునకు చేర్చవలెను. కోపమున - పరిహాసమున నీ నియమంలేదు 'పతాకతలయో ర్యోగా దంజలి కర ఈరితః' – 'దేవతా గురు విప్రాణాం నమస్కారేఒప్యనుక్రమాత్, వార్య శ్శిరో ముఖోరస్సు వినియోజ్యోఒంజలిః కరః' – అభి. ద. పతాకతలయో శ్శ్లేషాదంజలిః ప్రణతౌ క్రమాత్, భూదేవ గురు దేవానాం పతోవక్త్రి శిరః స్థితః క్రోధే చ పరిహాసే చ నాస్త్యయం నియమః పునః' - నృత్త రత్నావళి.

పదఘట్టనన్ నృత్యభంగిమలు వెలయింప
సదయాంతరంగమున సర్వమ్ము పాలింప
నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

95

అక్షరమ్ములు గూర్చి యందమ్ము సవరించి
లక్షణము లక్షించి లాలిత్యమును బెంచి
శబ్దార్థములు[1] నించి వ్యాకృతులు[2] నిబడించి
వాక్యమ్ము నిర్మించి వార్తికమ్ముల[3] నెంచి
చిత్ర[4] బంధము[5] లుంచి శిల్ప[6] కల్పన[7] లెంచి
పాత్రౌచితిన్ మించి పరమార్థమును గాంచి
నవరసమ్ముల ముంచి నవభావములు బంచి
కవనమ్ము సాగించి కావ్యమ్ము గ్రథియించి
నియమమ్ము నియమించి నీతిమార్గము నెంచి
శ్రేయమ్ముగోరు కవి శేఖరుని మదిదోఁచి
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

1. శాస్త్రాదులచే సాధింపబడిన యర్థములు. 2. వ్యాకరణాదులు. 3. ఉక్త - అనుక్త - దురుక్తములను దెలిపే విధానము. తాళమార్గమందలిది. దక్షిణము, వార్తికము. చిత్రము. చిత్రతరము, చిత్రతమము - ఇవే మార్గప్రాణములు. 'ఉక్తానుక్త దురుక్తానాం చిన్తా ప్రవర్తతే - తంగ్రన్థం వార్తికం ప్రాహు ర్వార్తికజ్ఞా మనీషిణః', అని - వార్తిక మనగా వృత్తివివరణం వృత్తివ్యాఖ్యానం అని భావం' వ్యాకరణ శాస్త్రప్రవృత్తి వృత్తి - వార్తికకారుని వాక్యగారుడనే వ్యాకరణ శాస్త్రజ్ఞుల వాక్యము. 4. చిత్రకవిత్వము. ఇందు వృత్తగర్భితములు, పద్మ, చక్ర, నాగ, బంధాదులు యమక భేదగోపనములు గల కవిత్వము. 5 బంధకవిత్వము-పద్మ, చక్ర నాగ, బంధాధులగల పద్యరచన. 6. సాహిత్ ప్రక్రియల దీరిన సౌందర్య విలాసము - ఇందు అంశము, అర్థము, రసము, ప్రాధాన్యమై, రమణీయమై ఆత్మానుభూతిని కలిగించు శోభ. 7. కథాసంవిధానము - కథా నిర్మాణములోని చాతుర్యము.

96

భుజంగాంచిత కరణ[8] పూర్వక స్థితి పాద
భుజంగ త్రాసచార్యో[9] జ్వలోన్నత పాద[10]
ములరంగ నూపురమ్ముల ఘల్లు లాదవము
లల లతాహ స్తమ్ములన్[11] గంకణాస్వనము
లలిత లలితమ్ముగాఁ జలియింప పెంచమ్ము
లలిత దృగ్వి[12] లసితాలోల ముఖకమలమ్ము
ఉద్వాహితముగఁ గటి[13] నుంకించి యురమె త్తి
ఉద్వృత్త కాంగహారో[14]ద్ధతిన్ హరినొ త్తి
పాలింప కేళీవిలోలాత్మక స్ఫూర్తి
లీలఁ బడగల నిల్చి బాలతాండవమూర్తి

ఆడెనమ్మా! కృష్ణుండు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

8. కుడిపాదమున భుజంగ త్రాసితచారి యొనర్చి, కుడిచేయి రేచితము, ఎడమచేయి లతాహ స్తము నుంచవలెను. చూ:-74వ పదము అధో పీఠిక. 9. ముడిచిన పాదము దాని ప్రక్కగా మోకాలుండునట్లు ఎత్తి త్ర్యశ్రముగానే తొడ మొదటి ప్రదేశము వకు త్రిప్పవలెను. 10. ఉజ్వలోన్నతపాదము. ఉజ్వలము = ప్రకాశించు - అంద ముగాఁ బైకెత్తబడిన పాదము. 11. పతాక హ స్తములతో రెండు చేతులను భుజ ములకు సమంగా ప్రక్కలకు చాచియుంచవలెను. 12. కనుబొమల కదలికచే ముడుగజేయఁబడిన కడకన్నులు. మధురము - చిఱునవ్వుతోడి మన్మథవికారో పేతమగు విలాసదృష్టి. 13. పిరుదులను పార్శ్వమును కటితోపాటు మెల్లగా పైకిలాగి యుంచినచో (ఉన్నతం చేసినచో) నది స్త్రీ లీలాగతుల యందు ప్రయుక్తము. 14 తొలుత నూపురపాదం చేసి తర్వాత రెండు చేతులు పార్శ్వ ముల వ్రేలాడగా నాపై విక్షిప్త కరణము, ఉద్వృత్తము రెండు ఒక ప్రక్కచేసి సూచి ప్రయోగించి త్రికము త్రిప్పి లతా, వృశ్చిక, కటిచ్ఛిన్నకరణములు ప్రయో గింపవలెను.

97

కనిపింపఁగా సృష్టి 'కలిక'[1] తాండవమందు
ఒనరింపఁగా స్థైర్య 'ముమా'[2] తాండవమందు
చరియింప రక్షణము 'సంధ్య'[3] తాండవమందు
హరియింప జగము 'సంహార'[4] తాండవమందు
నిజతిరోభావమ్ము 'విజయ'[5] తాండవమందు
ఓజమై మోక్షమా 'యూర్ధ్వ'[6] తాండవమందు
అందమ్ము సకల 'మానంద'[7] తాండవమందు
నందనందన 'మహానంద' తాండవమందు
అండపిండాండమ్ము మండలాకారమై
తాండవాకృతిని బ్రహ్మాండ భాండమ్మునై
ఆడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

98

దివ్యతారంగమని దేవతారంగమని
నవ్యతారంగమని నాట్యతారంగమని
భక్తితారంగమని రక్తితారంగమని
యుక్తితారంగమని ముక్తితారంగమని

1. శివతాండవము - సప్తవిధములని శైవాగమాలు. కలిక తాండవం సృష్టికి
2. ఉమాతాండవం లేక గౌరీతాండవం స్థిరత్వమునకు.
3. సంధ్యాతాండవం పరిరక్షణమునకు.
4. సంహారతాండవం ప్రపంచలయమునకు.
5. విజయతాండవం లేక త్రిపురతాండవం తిరోభావమునకు.
6. ఊర్ధ్వతాండవం అనుగ్రహానికి, మోక్షానికి.
7. ఆనందతాండవం పై పంచక్రియలకు సమాహార రూపం. ఇందు పవ
స్పంతోషమే ఫలం. అదే మహానందం. బ్రహ్మానందం.

స్వరములు స్వనముల
పరువిడు నురుగుల

తత్తరి ఝంతరి
ఘుత్తరి ధంతరి
తకఝం తద్ధిమి
నకఝం ధిద్ధిమి
ధాకిట తకఝం
తాకిట తఝుఝం
తాం-తిధిగిణతోం
ధాం-గిధగిణతోం

జతులను నడిగొన
గతులను వడిగొన
ఎత్తుగ తిరగలు

హత్తగ జలమాలు
మద్దెల మ్రోతల
నద్దిన హద్దుల

భంగాభంగత
రంగచయాంగము
రంగోత్తుంగత
రంగిత రంగము

పాలవెల్లిపై
శ్రీలవల్లిపై
ప్రభవ మొందెనట!
అభినయించెనట!

— సిరికన్నె!—ఆ

— సిరికన్నె!

అథవాది దేవతలు ఆనందమునఁ గొలువ
అభినయోత్కర్షి తాయాస మటు విడువ
సమపాదమున నిల్చి సమశీర్ష మొకయింత
నమతమ్ము గావించి సమహస్తముల్ జతన్
గీలించి సెన్నొసటఁ గీర్తించి కళకంఠు;
చాలించి తాండవము – 'స్వస్తి' యని శ్రీకంఠుఁ
డాబాలగోపాలు నాశీస్సులన్ ముంప
'సౌభాగ్యమ' స్తనుచు సర్వమ్ము రక్షింప

నాడెనమ్మా! కృష్ణుఁడు
పాడెనమ్మా! విష్ణువు.

గోపికాలాస్యము

శ్రీస్తుతి

శ్రీ కల్యాణ కళాకేళీం
చిద్బిందుం సుందరాకృతిమ్,
సర్వవాఙ్మయ తత్త్వార్థాం
భజేఽహం సాత్త్విక ప్రియామ్.

ఆద్యంత రహితాం దేవీం
లాస్యవిద్యా విలాసినీమ్,
రాగతాళ సమారంభాం
నిత్యం భక్త్యా స్మరామ్యహమ్.

ప్రవిమల వచశ్శ్రీ మాధుర్యా మనోభవ జన్మభూః
మృదుపదయుగన్యాసావృత్త్యా గతిక్రమ నర్తనా,
శ్రుతిలయ సమారోహా త్సప్తస్వరాంతర చారిణీ
విలసతు జయారంభోపాస్యా రసార్ద్రి హరిప్రియా.

దివ్య నృత్యాంకితాం నవ్యభావాత్మికాం
చంచలద్భ్రూలతాం భవ్యనీలాలకామ్,
మందహాసాన్వితాం సుందరీం రాధికాం
మానసే భావయే గోపికాభిర్యుతామ్.

నట న్తి తద్ధిత్తాం తరుణత మృదంగావృత గతైః
క్వణ న్తి కింకిణ్యాశ్రిత మృదుచలన్నూపురపదైః,

లసన్తీ భావార్ద్రైః రణితవలయై రున్నతకరైః
వహన్తీ శ్రీదేవీహృది మధుహారం పాతు భువనమ్.

భ్రూక్షేప రేచిత మనోహర పక్ష్మనేత్రాం
ఉత్తుంగ కర్కశ కుచార్పిత కుంకుమార్ద్రామ్,
ఆరూఢ కంకణ రణద్రసపూర్ణ హస్తాం
తాం కింకిణీ క్వణిత రమ్యపదాం స్మరామి.

గోపాలానందమయీ
జగదాత్మమయీ నవరసశబ్దమయీ,
దివ్యజ్ఞానార్థమయీ
సదయా జననీ నివసతు మమహృదయే.

రక్తిన్ లాస్యకళావిలాసమహిమల్ రంజిల్ల బృందావనీ
భోక్తృత్వమ్ము వహించి శ్రీహరి మనః పుష్పాంతరశ్రీప్రభా
సక్తాంతర్య నటద్విశేషములు బ్రస్తావించు చిన్మూర్తిలో
భక్తిన్ దత్కరుణాకటాక్షములకై భావింతు భావమ్మునై!

శ్రీ విలాసము

అమృతోదయమ్మట! మహానంద భరితమట!
సమృద్ధమ్ముగా జగ త్సర్వమ్ము పర్వమట!
ఆ పాలవెల్లిలో నవతరించెను కన్నె
శ్రీపతికిఁ జెలిమిన్న చెన్నొందె!—

—సిరికన్నె!

కడలి తరగలలోన కలికి కమలములలోన
పొడము రేకులలోన వెశలు తావులలోన
కలుములను వెదచల్లి కలువలను వగలెన్నె
జిలుఁగు వెలుఁగుల వెల్లి! చిన్నారి!—

—సిరికన్నె!

హెచ్చుగా నచ్చరలు మచ్చెకంటులు గొల్వ
ఉచ్చైశ్రవాదులు మహోత్సవమ్మున నిల్వ
నెలరాజుతోఁబుట్టి నిలిపె వెన్నెల చిన్నె
ఆల రత్నరాసులన్ వెలసినది!—

—సిరికన్నె!

చిలపలని చిటియలలు చెరలాడ తమ్మివిరి
తొలివిరుపు నునుసిగ్గు తులకించు వలపుసిరి
అనుభావమును గాంచి తనకుగాఁ చానెన్నె
మనసులో ముసురుకొను మరులునన్—

—సిరికన్నె!

తొగల జిలుఁగులు మీరు సొగసు కన్నులలోన
నిగనిగలు నిగుడంగ నెఱిచూపు లలముకొన
కొండమోసెడి మేటి కోరి గైకొను కన్నె
నిండుప్రేముడి మీర నిలిచె నటు—

—సిరికన్నె!

కరకంకణస్వన త్తరంగములుపొంగ
వరదేహ రోచిః ప్రభావమ్ము సాగంగ
కమఠావతారు (శ్రీ) కమలాక్షు నల్లనన్
ప్రేముడులు తొడరుకొన వీక్షించె—

—సిరికన్నె!

లలి తేక్షణా కలిత లాలిత్యభావమ్ము
మీలితాంతర లోచనాలక్ష్యహృదయమ్ము
పిచ్చలింపఁ నచ్చుపు మచ్చికల్ హెచ్చుకొని
విచ్చుకొన నిచ్చుకొనె వెన్నునకు—

—సిరికన్నె!

మందహాసమ్ములోఁ గ్రందుకొను నందమ్ము
సుందరాలంకృతీ శోభలో చందమ్ము
పద్మమందిర భాగ భవ్యనందన వనము
పద్మాక్షసౌష్ఠవ ప్రాభవము—

—సిరికన్నె!

వక్షోరుహోధ్వృత్త దక్షతన్ బ్రకటించి
లాక్షారుణప్రభా రాగమ్ము లలరించి
అక్షధరు వక్షమ్ము నధివసింపఁగ నున్న
లక్షణాపూర్ణ యహా లక్ష్మియన—

—సిరికన్నె!

మాణిక్యమకుటాగ్ర మండిత శిరోజమ్ము
వేణీ ప్రకంపనాపీడిత నితంబమ్ము
రత్న మేఖలబంధరణిత కింకిణిమధ్య
నూత్ననూపుర పాద నృత్తమున—

సిరికన్నె!

భృంగముల ఝుంకృతుల సంగీతములలోన
రంగ త్తరంగముల రమ్యవాద్యములోన
క్షీరసాగరపుత్రి శ్రీలక్ష్మి శుభగాత్రి
క్షీరసాగరశయను గీర్తించె-

—సిరికన్నె!

అమరాసురుల నడుమ నా మోహినీ రూప
మమృతమందిచ్చుచు న్నలరించు నందమ్ము
తనకింత నునుసిగ్గు తలఁపునం దలముకొన
వనజాక్షు హృదిలోన వర్తించె-

—సిరికన్నె

అల్లల్ల నుల్లమ్ము నల్లుకొను వలపునన్
మెల్ల మెల్లన హరికి సల్లలిత దృక్కులన్
ఉల్లాసముదయింప నుత్సాహమును గొన్న
ఫుల్లాంబుజాతాక్షి పుణ్యవతి-

—సిరికన్నె!

పద్మకర్ణికపీఠిఁ బద్మాసనస్థయై
పద్మనాభుని హృదయపద్మమై నిలయమై
భవ్యభాగ్యోన్నతి ప్రాప్తికిన్ మూలమై
దివ్యశోభాకృతిన్ దీపించె-

—సిరికన్నె!

హరిసమాదరణమున ననురాగ మొదలింప
సురలు హర్షింప నాగిరిశుండు దీవింప
శ్రీవత్స వక్షమున శ్రీమతిగఁ జెన్నొందె
నవనిధుల్ దన్గొలువ నలినాక్షి-

—సిరికన్నె!

పరదేవతామూర్తి పరతేజిత స్ఫూర్తి
కరుణార్ద్రి భావోక్తి కల్యాణ గుణవర్తి
విశ్వసంశ్రేయమున్ వెలయించి పాలింప
విశ్వేశ్వరీదేవి వినుతిగాను—

— సిరికన్నె!

బ్రహ్మనాథుని[1] పడతి
బ్రహ్మాండమున ప్రకృతి
పరమేశ్వరియు వేగ
పరవశమ్మున నూఁగ
కదలింప పాదమ్ము
విదలింప హస్తమ్ము
కంపింప మస్తమ్ము
ఝుంపింప వక్షమ్ము
వడిదిరుగ కక్షమ్ము
తడఁబడఁగ పక్షమ్ము
సుడివడఁగ నెన్నడుము
విడివడఁగ పెన్దురుము
కురులు ముడివడి వ్రేల
విరులు తొఁడివడిరాల
సరులు సరసరఁజార
జరితపావడ జార
చిలిపికన్నులు కులుక
వలపు వెన్నెల చిలుక
తాటంక రుచిపర్వ

గాటంపుఁ దమి నిల్వ
కంకణ క్వణనమ్ము
కింకిణీ నిక్వణము
హస్తవిన్యాసమ్ము
మస్తకోత్క్షిప్తమ్ము
పాదప్రచారమ్ము
నాదప్రసారమ్ము
నాట్యభంగిమలల్ల
పాఠ్యగీతములల్ల
సరిసరి సస్సరి
గరిగరి గగ్గరి
గమగప మమ్మగ
పమధని పప్పగ
ధనిధని ధన్నిస
సనిపని నిద్ధస
సరిసరి నిస్సరి
రిసనిసరిస్సరి

1. విష్ణువు.

స్వరములు స్వనముల
పరువిడ నురుగుల

తత్తరి ఝంతరి
ఘుత్తరి ధంతరి
తకఝం తద్ధిమి
నకఝం ధిద్ధిమి
ధాకిట తకఝం
తాకిట తఝుఝం
తాం-తిధిగిణతోం
ధాం-గిధగిణతోం

జతులను సడిగొన
గతులను నడిగొన
ఎత్తుగ తిరగలు

హత్తగ జలములు
మద్దెల మ్రోతల
నద్దిన హద్దుల

భంగాభంగత
రంగచయాంగము
రంగోత్తుంగత
రంగిత రంగము

పాలవెల్లిపై
శ్రీలవల్లియై
ప్రభవ మొందెనట!
అభినయించెనట!

— సిరికన్నె!—ఆ
— సిరికన్నె!

రంగేళి

1

ఆయతమ్మున[1] నిల్చి అట్టమై[2] సవరించి
ఆయ తేక్షణ లలిత[3] నియమమ్ము నిగుడించి
అలరిప్పు[4] నలరింప హస్తయుగ్మము గూర్చి
అలయంగ డోలలో[5] నంగములు చేకూర్చి
ఆ ముద్దుగోపాలు నానందమున మ్రొక్కి
ప్రేమానురాగములు బిచ్చలింపంగ జొక్కి

1. ఇవి స్త్రీల స్థానము. ఆయతము - అవహిత్థము - అశ్వక్రాంతము - అను నవి. ఇవిగాక మఱి యైదున్నవని భరతశాస్త్రము గతాగతము - వలితము - మోటితము - వినివర్తితము - ప్రోన్నతములు. ఆయతమున కుడిపాదం సమంగా వుంచి జానెడు సందుగా చీలమండ యుండునట్లు ఎడమపాదం ఏటవాలుగా మీదికెత్తుకొని యుండవలెను. ఎద యెత్తుగ నుంచవలెను. ఉన్నతమైన పిరుదుమీద అర్ధచంద్రముగా కుడిచేయి, లతాహస్తముగ ఎడమచేయి నుంచవలెను. ఇది చక్కగా చూచుట - ప్రథమ రంగ ప్రవేశము - పుష్పాంజలి మున్నగువానియం దుపయోగము. 'యత్ర పాద స్సమ స్సవ్యః వామస్త్ర్యస్రోన్నతో భవేత్ గుల్ఫ పార్ష్ణ్యోః స్థితో మధ్యే తాలే నోరః సమున్నతం॥ ప్రసన్న ముఖరాగః స్యాత్ నిత్యంబే పాణి దున్నతే అర్ధ చంద్రో, లతాహస్తో వామః తన్మత మాయతం॥ ప్రవేశే రంగమధ్యస్య పుష్పాంజలి విమోచనే. గాంభీర్య ప్రభవే మౌనే తర్జనాదావిధం భవేత్॥' నృత్తరత్నావళి.

2. అడ్డమై - అనీ యందురు. మెడ కదలించుట - దీనికి 'సుందరీ' అనీ పేరు.

3. మధురంగా కడకన్నులు ఇంచుక ముడిచి కనుబొమలు కదలించుచు నవ్వుచు, మన్మథ వికారంతో కూడిన దృష్టి. 'భ్రూక్షేప కుంచితాపాంగా స్మితే నానంగసంభవా, వికాసేనాఽన్వితా దృష్టిః లలితా లలితాదిషు.'

4. అలారిప్పు - అలారీ - అనేది. భరత సంగ్రహంలో 'అలారీ' అనే నృత్త భేదముంది. దీన్ని పుష్పాంజలి యందురు.

5. చిఱుగాలికి కదలు తామరరేకుమీది నీటి బిందువువలె మృదువుగా అంగములు చలింపజేయుట.

ఆడినది గోపికా! – మధురముగ
పాడినది రాధికా!

2

బాహ్యాంతరప్రాణ[1] భావాంగ సంచయము

1. మృదంగము - తాళములు - పిల్లనగ్రోవి - పాట - శ్రుతి - వీణ - గజ్జెలు - మంచి గాయకుడు. ఇవి పాత్ర బహిఃప్రాణములు. 'మృదంగశ్చ సుతాళౌ చ వేణుర్గీతి స్తత శ్రుతిః, ఏకవీణా కింకిణీ చ గాయకశ్చ సువిశ్రుతః, ఇత్యేవ మన్వయజ్ఞైశ్చ పాత్ర ప్రాణా బహి స్మృతాః' ఇక - పడి - నిలుకడ - సమత్వం -

బాహ్యంగ² లక్షణ ప్రయోగానుసరణము
గతి సమారోహమై యతులితానందమై
సతీమణి హృదయమై సంప్రదాయార్థమై
నృత్త సముత్సాహ⁴యత్త రంగమ్మునన్
నృత్తభేద³ కమావృత్తి సంచారమ్మునం

దాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

చపలత్వం - చూపు - శ్రమము లేమి - బుద్ధి - శ్రద్ధ - మంచిమాట - పాట - ఈ పది అంతఃప్రాణాలు - జవ స్థిరత్వ రేఖా చ భ్రమరీ దృష్టి రశ్రమః, మేధా శ్రద్ధావచో గీతి స్త్వన్తః ప్రాణా దశ స్మృతాః.'

2. ఆంగికాభినయం మూడు విధాలు. అంగాభినయము - ప్రత్యంగాభినయం - ఉపాంగాభినయం. అంగములు = తల, చేతులు, చంకలు, పార్శ్వములు, నడుము, పాదములు. ప్రత్యంగాలు = మూపులు, భుజాలు, వీపు, కడుపు, తొడలు, పిక్కలు, ఉపాంగాలు = చూపులు, రెప్పలు, నల్లగ్రుడ్లు, చెక్కిళ్ళు, ముక్కు, దౌడలు. అధరం, దంతాలు, నాలుక, గడ్డం, మొగము, శిరస్సు.

3. పాత్రమును వెన్నంటి జీవించువారి జట్టు సముదాయము. పరంపరనుబట్టి యది సంప్రదాయమైనది. ఇది యైదు విధాలు - వీనిలో విద్యావంతులు ఎనుబది నాల్గురన్న జట్టు ఉత్తమోత్తమం. అరవై నల్గురున్న జట్టు ఉత్తమం. మృదంగాది వాద్యములు మోయించువారు, గాయకులు ఇందుండురు.

4. యజ్ఞము - పెండ్లి - పట్టాభిషేకము - నగర ప్రవేశం - గృహ ప్రవేశం - జలక్రీడ - ప్రియసంగమము - వ్రతము - మహాదానం - పుత్రజననం - యాత్ర - పండుగ - పరీక్షణ - ఉత్సవం - విజయానందం - ప్రతిష్ఠ - ఇష్టార్థ సిద్ధి - దేవపూజ - ఇవి నృత్త సమయాలు.

5. పేరణి - ప్రేక్షణము - హల్లీసకం - రాసకము - సూడ - చర్చరి - ఘటిసణీ - బహురూప - శివప్రియ - చిందు - కందుక - ఖాండిక - కొల్లాట - మున్నగునవి నృత్తభేదాలు. ఇవి మార్గ - దేశభేదాలతో ప్రయోగములుగ నున్నవి.

3

దేశీయమగు స్థానదేశముల[1] నిలువఁగా
దేశిపాదక్రమము[2] ధీరతన్ వెలయఁగా
దేశీయచారీ[3] మహాశయమ్మొసరఁగా
దేశీయలాస్యాంగ[4] దీప్తుల న్నిలువఁగా
దేశీయ లాస్యముల్[5] దీర్చి నటియింపఁగా
దేశీయ లక్షణాదేశమ్ము దెలుపఁగా

నాడినది గోపికా!—మధురముగా
పాడినది రాధికా!

4

విజయోత్సవానంద విశ్వసౌభాగ్యమై
సుజనప్రియానుభవ విజయ ప్రపూర్ణమై
చతుర్విధ యోగమ్ము[6] సంధించు సమయమ్ము
చతురతల్[7] ప్రకటించు సంతోష నిలయమ్ము
మహోన్నత కళాత్మక మార్గ[8] దేశీయులు[9]

1. 'భణంతి ధరణీపాలాః ప్రాయేణాభినయ ప్రియాః అత స్తత్ప్రీతయే౽ప్యపి యద్య దుత్పాద్యతే నవమ్। నృత్తం తతః స్మృతం దేశీ తద్దేశానుసారతః' అని జాయసేనాపతి తన నృత్తరత్నావళిలోఁ బేర్కొనెను. అనగా రాజులకు క్రొంగొత్త విషయాలపై ప్రీతి గనుక, వారి ప్రీతికై క్రొత్తక్రొత్తగా ఏ నృత్తం కల్పింపబడునో అది ఆయా దేశముల ననుసరించునది దేశి. నిలువ వలసిన పద్ధతులే స్థానములు. దేశి పద్ధతిలో స్థానములు ఇరవైమూడు.

2. దేశి పాద విన్యాస పద్ధతులు పదునారు. సరికాదులు.

3. చారియన పాదచలనము. దేశి పద్ధతిలో ఇవి మూడు విధాలు. (1) భౌమి (2) ఆకాశి (3) సంకీర్ణ, ఒకేసారి భూమిపై, పైన పాదచలనంచేసి చూపవలసినవి నాల్గ.

4. మార్గ పద్ధతిలో లాస్యాంగములు పది మాత్రమే. దేశి పద్ధతిలో నలుబది యాడు. లాస్యాంగమన సుకుమారమైన అభినయం లాస్యం. ఇది తొలుత కరణ అంగ

సహితముగ లాస్యాంగ[10] సహజప్రభావములు
ఆడినది గోపికా!___మధురముగ
పాడినది రాధికా!

5

బృందావనిన్ వాద్యబృందమ్ము గొలువంగ[11]
బృందావన సారంగన్[12] దాన రాగాంగ

హారాలతో స్త్రీ లలితంగా ప్రదర్శించునదే లాస్యం. తరువాత పదార్థాభినయాత్మకమై యుండును. ఈ రెంటియందు లాస్యము ఏకహార్యమగును. ఇందు పెక్కు పాత్రలు చేరవచ్చు. అటులైన నిది పిండీబంధమగును.

5. స్త్రీ పురుషుల పరస్పర భావ విశేషమే లాసము. దానికి దగు అర్థము కలది లాస్యము. కామోల్లాసహేతువై మృదువైన అంగ విక్షేపములతోఁ గూడినది. ఇది స్త్రీలే ప్రయోగింపవలెను.

6. నాల్గువిధాలైన అభినయం నాట్యయోగమని పెద్దలందురు. ఆంగికం - వాచికం - ఆహార్యం - సాత్త్వికం - 'ఆంగికో వాచి కాహార్యౌ సాత్త్విక శ్చేత్యసౌ పునః, చతుర్ధా కలితో యత్ర సర్వం నాట్య ప్రతిష్ఠితం' నృ.ర.

7. చతుర్విధాభినయంలో చాతుర్యం ప్రదర్శించుట.

8. భావము నాశ్రయించినది పదార్థముల నభినయించునదగు స్వరూపము గలది - నృత్యము. కాన ఇది శాస్త్రీయమై లక్షణానుగతమైనది. నాట్యవేదమునుండి వెడలినది, మహర్షులు కనుగొనినది, సజ్జనుల ప్రచారము చేసినది. కావున నృత్యం, నృత్త, నాట్యము, - 'మార్గము' అను భేదమయ్యెను.

9. నాట్యములో అభినయంలో ఏప్పడే రీ పాలను కప్పిపుచ్చుకొనేది, ఆయా దేశ ప్రజల అభీష్టానుసారమగా నేర్పడినది - 'దేశి'

10. చూ:— గోపికాలాస్యం 3వ పదము అధోపీఠిక.

11. నాట్యమునకు ముందుగా వాద్యములు ప్రయోగించుట చూ:—కృష్ణ తాండవం 15వ పదము అధోపీఠిక.

12. ఇది ఖరహర ప్రియ జన్యరాగము-'సరిమ పనిస-సనిప మగరిస' అనేవి స్వరాలు ఆరోహణంలో చతుశ్రుతిఋషభం, శుద్ధమధ్యమం, చతుశ్రుతిధైవతం, కైశిక నిషాదం - అవరోహణంలో సాధారణ గాంధారము ఎక్కువగా వచ్చును.

సంప్రదాయము నించి సాగించి స్వచ్ఛతన్
ఉంఫితగమకముల[13] న్నాలికించి కచ్ఛపిన్[14]
మేళవించిన వాణి మేలమాడఁగ మెచ్చి
హాళిమై కృష్ణునకు నంజలిన్ జేకూర్చి
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

6

కుటిల కుంతల ఫాల ఘటిత సీమంతమ్ము
నటిత రత్నప్రభా చటుల తరలాంతమ్ము
కేతకీ రేఖాగ్ర కేశబంధ విధమ్ము
నితత పుష్పవిలాస విన్యాస గంధమ్ము
చలిత స్ఫిగంతర[1] స్వర్ణ గుచ్ఛాగ్రమ్ము[2]
వలిత వేణీక్రమము వర్తింపఁగాఁ జిమ్ము[3]

13. రాగాలాపమునందు తుమ్మెద ఝుంకారమువలె స్వర గమక మొనర్చుట లేక మూర్ఛన మొనర్చుట.

14. సరస్వతీదేవి వీణ.

1. చలింపఁబడు యెత్తయిన పిరుదుల భాగము. 'స్ఫిచౌ కటి ప్రోథా' అని నిఘంటువు. 2. బంగరు కుచ్చుల కొనలు.

3. జడను తెరపయి చిమ్మివేయుట - కూచిపూడి నృత్యంలో భామ కలాప మనేది ఒక నృత్య కళాఖండం. అందు 'జడపట్టు' (జటాకలాపం) విధానం ముఖ్యం. నాయిక (భామ) రంగస్థల ప్రవేశానికి ముందు ఈ జడపట్టు విధానం ప్రదర్శించవలెను. జడను తెరపై జిమ్మివేయవలెను. తనకు (నటునికి) సకల శాస్త్ర పాండిత్యమున్నదని, సభలో విద్వాంసులున్నచో తన్ను పరీక్షింపవచ్చునని సవాలు చేయుట. విద్వాంసులు పరీక్షించిన మీదట పాత్రధారి ఓడిపోయినచో ఆ జడ కత్తిరించి వేయవలెను.

ఆడినది గోపికా!——మధురముగ
పాడినది రాధికా!

7

బ్రహ్మాండ భాండమున బ్రహ్మమడఁగిన లీల
బ్రహ్మాది దేవతలు పరముఁ గనుగొను లీల

క్రాంతదర్శన[1] భావకాంతి కిరణము లీల
చింతనామృతపాన చిత్తాంతరము లీల
గోపగోపీ హృదయ గోప్యమ్ము గను లీల
శ్రీపతీ హృదయమునఁ జెల్వొందు సిరిలీల

నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

8

అలకలన్ బులకించి యాణిముత్తెములూరి
నిలిచెనన్ జెన్నునన్ నెన్నుదిటిపై జారి
తిలకమ్ము తిన్నఁగాఁ దీర్చి రక్తిమ గూరి
పొలుపుగా ముక్కెరన్ బొందుగైకొని మీరి
వలుదపాలిండ్లపై ఘట్టుమని ప్రిదిలిపడ
నులివడుచుఁ జెమ్మటలు నూఁగారుపై నాడ

నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

9

చెంగావి పావడన్ జెన్నొందు కటిబిగువు
రంగారు కుచ్చెళ్ళహంగు పొంగుల హారువు
బంగారుపేటులన్ బరివృతమ్మగు వెలుఁగు
చంగుచంగున నడక లంగుగా నిడు నడుగు

1. ఇంద్రియాతీత విషయ పరిజ్ఞానమున సూక్ష్మపరిశీలనము చేయుట.

గిలుకుమెట్టెల రవళి వలికించి కులికించి
విలంబిత గతి[1] మీర వేడుకల్ బచరించి

ఆడినది గోపికా——మధురముగ
పాడినది రాధికా!

10

దర్పసరణమ్మునన్[2] దర్పమ్ము చూపించి
కూర్పరమ్ములు[3] ముడిచి కుంచితమ్ముగ[4] నుంచి
బాహుప్రకారమ్ము ప్రకటింప దశకమ్ము[5]
బాహువుల్ విదలించి పక్షవంచిత విధము[6]

1. నర్తనము (గతి - నడక) ద్రుతము - మధ్యము - విలంబితము అని మూడు విధాలు. ఇవి ఒకదానిలో నొకటి కలిసి సంకీర్ణములగును. తాళముల (జానల) దీర్ఘము, అల్పము, అను కాలములన్నింట నీ మూడు విధాలుండును. 'నర్తనే గతి యస్త్రిస్రో ద్రుత మధ్య విలంబితాః॥ దీర్ఘాల్ప తాల కాలేషు సంభవ త్యధిలేష్వపి' నృ. ర. ఒక జానెడు (తాళము) దూరమునకు రెండు జానల కొకసారి అడుగువేయుట విలంబితము.

2. ఇది వైష్ణవ స్థానము. (ఒక పాదం సమంగా వుంచి రెండవ పాదం కొంచెం ముడిచి అడ్డంగా ముందుకు సాగుట) అందుండి ఒక పాదము ప్రక్కకు త్రిప్పి అవైపున అడ్డముగా చక్రమువలె దేహము త్రిప్పి ముగింపున మఱొక పాదము త్ర్యశ్యముగా నున్నచోట చేర్చుట.

3. మోచేతులు - మోకాళ్ళు.

4. సమ - అగ్రతల సంచార - కుంచిత - ఉద్ఘట్టిత - అంచిత - అను పాద లక్షణము లందలిది. కుంచితమున - మడమ మీదికెత్తి వ్రేళ్ళను నడిమి భాగమును, వంచించునది. ఈ పాద లక్షణాలను కొందరు పదిభేదాలుగా సూచించారు.

5. పది విధాలైన బాహు ప్రకారాలు. ఊర్ధ్వగత - పృష్ఠగత - తిర్యగ్గత - స్వస్తిక - మంగల - అసవిద్ధ - అంచిత - ఆవిద్ధ - కుంచిత - అధోముఖ మనేవి.

6. రెండు త్రిపతాక హస్తములు ముందుగా నడుము మీదికి ఎగబట్టినది. 'వినస్యాగ్రే కటి శీర్షే త్రిపతాక కరౌ యది - పక్షవంచిత నామానౌ అనయో ర్దేవత

హస్తముల హృదయమ్ము హరి దెలిసి వలపింప
ప్రస్తావనోచితము వర్తనలు[7] వివరింప
నాడినది గోపికా! — మధురముగ
పాడినది రాధికా!

11

దశావస్థాక్రమము[1] దర్శనీయమ్ము భా
వశబలత[2] మహీయమ్ము వర్ణనీయమ్ము భా

యోర్ధ్వన' - ఇందుకు వినియోగము 'ఊర్ధ్వోరభినయే భేదే వినియోగో నియుజ్యతే' అభి. ద. కాపీ. దీనినే నృత్తరత్నావళీకారుడు మరో విధంగా సూచించాడు. 'త్రిపతాకా కటీ మూర్ధ్ని దత్తాగ్రా పక్షవంచితా' అనగా ఒక త్రిపతాకం కటిని, ఇంకొకటి శిరమును కొనలతో తాకిన పక్షవంచిత మన్నాడు.

7. మృదంగాది వాద్యములు మ్రోయించుటలోని హస్తలక్షణములలోవిది. కర్తరి - సమహస్తం - హస్తపాణిత్రయం - వర్తన దండహస్తం అనేవి. వర్తనలో మొదట కుడిచేతను, పిమ్మట ఎడమచేతను నాల్గు ప్రపాతములు చేయుట (ప్రహారములు ఇందుకు సంగీత రత్నాకరంలో - 7వ అధ్యాయం 'బహూనాం కరణానాథ సమస్తవ్యస్త యోజనాత్ క్రమద్ధృతాది వైచిత్ర్యాజ్ఞాయన్తేఽత్ర సహస్రశః' ॥348॥ - 'వర్తనాశ్చతురై రూహ్యాస్తాః శోభాకర సంభృతా తే రేఖా మనతిక్రమ్య భూరి భంగి భృతో భుజః ॥349॥ - 'రేచ్యన్తే యది లక్ష్యజ్ఞై ర్వాలకాః కీర్తితా స్తదా' - వర్తనలు ఇరువదినాల్గు - పతాక, అరాళ, శుకతుండ - అలపద్మ - కటకా ముఖ - మకర - ఊర్ధ్వ - అవిద్ధ - రేచిత - నితంబ - కేశబంధ - పాల వర్తనిక - (చక్రవర్తినిక) కక్షవర్తనిక - ఉరోవర్తనిక - ఖడగసర్తనిక పద్మ, దండ, పల్లవ, అర్థమండల, ఘాత (ధాత) వర్తనిక - లలిత - వలితగాత్ర ప్రతివర్తనా - అనేవి - మఱియు అంగరచన (మేకప్) MAKE-UP: పురుషుడు స్త్రీ రూపము - స్త్రీ పురుషరూపము వేయుటలో (పాత్రధారణ చేయుటతో తమ రూపమును మఱుగుపరచుకొనుటను 'వర్తన'మని - అనగా స్వవేషపరివర్తితమైన రూపము, నానా వర్ణసంయోగ సంశ్రయవిధి ఇందు కలదు.

1. ఇవి నాయిక శృంగారావస్థలు, చక్షుప్రీతి - చింత సంస్మృతి - గుణకీర్తన - అరతి - తాపము - లజ్జాత్యాగము - గమనము - మూర్ఛ - ధన్యత -

2. రసపదలంకారములలో నొకటి - భావశాంతి (భావమడగుట) భావోదయం (భావం పుట్టుట) భావసంధి (భావమడుగుట పుట్టుటలో ద్వైవిధ్యము) భావ

సిల్ల ద్వంద్వాభినయ[3] ముల్లమ్ము లలరింప
గొల్లభామలు గూడి గోమునన్ గ్రీడింప
గనుసన్నలన్ దెలియు కాంతోద్గమము ముంప
ననురాగవశమునం దభిమాన మునయింప

నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

12

అక్కు నెక్కింపఁగా నిక్కుఁ జన్గవకట్టు
ప్రక్కగా మైనంప వదలఁ బరికిణి పట్టు
న్యస్తపదగతుల[4] యం దాయందియల పద్దు[5]
హాస్తవిన్యాసాన నలరు గాజుల సద్దు

శబలత (భావశాంతి - భావోదయం - భావసంధి మూడును నిందు బహుళగా ఉండును.)

3. తేలికగా శిరో నేత్ర పాద హస్తములచే చేయు అభినయములు (1) అవాంహ్యము (పాటపాడునపుడు తగిన విధమున నభినయించుట) (2) భావికము (తల - కండ్లు వీనిచే వివిధ భావములు సూచించుచు పాడుచు నభినయించుట) (3) అనుభావికము. (పాటకుడు, తాను పాడుచు తల, కండ్లు చేతులు, పాదములతో నభినయించుట) ఈ మూడును ద్వంద్వాభినయములు. చూ:—భరతసార సంగ్రహము.

4. పాదములు మెట్టుట యందలి విధానములు, 'తత్ర చాతురశ్ర్యమూలం న్యస్తాంగస్య జీవితం' అని అభినవ భారతి. పాశ్చాత్యనృత్యములందు ప్రారంభ స్థానాలు ఆరు. (Fundamental Positions - Duncan System) చూ:— 'Dance, A National Art' by Eleanor Elder. ఈ గ్రంథంలోని తొలి అయిదు పద్ధతులను పాదములుంచుట ఎట్లో E. Scott వివరించాడు.

1వ పద్ధతి:—రెండు పాదముల మడమలను చేర్చి సమంగా వుంచుట (Heels together)

లేఁగొను యసియాఁడ లేనగవు పారాడ
బాగైన కటిసూత్ర పతకములు దారాడ
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

13

భ్రమణ వేగమ్ములోఁ బట్టుపావడ యెగసి
భ్రమితోరు నును వెల్గు పసిడి మిసిమిని వెలసి
అర్ధోరుకమ్ములో నడఁగడఁగి ప్రసరింప
అర్ధస్ఖలిత పాద మాక్షిప్తముగ" నిలుప

2వ పద్ధతి:—కుడికాలి పాదం ప్రక్కకు వుంచుట (Move right foot to the side.)

3వ పద్ధతి.—కుడికాలి పాదం ప్రక్కకు త్రిప్పి మడమ ఎడమకాలి పాద మధ్యమున చేర్చుట Bring right heel to the hollow of the left foot.)

4వ పద్ధతి:—కుడికాలి పాదం ముందునకు చాచి వుంచుట (Advance right foot.)

5వ పద్ధతి:—కుడికాలి మడమను ఎడమకాలి పాదము బొటనవ్రేలి ముందుంచుట. (Bring right heel to left Toe). ఇక్లే ఎడమకాలి పాదమును.

5. నేర్పు.

1. తొడలను సగము కప్పుచున్న వస్త్రము - చల్లాడము. 'పరస్త్రీణా మర్థోరుకం - ఊరోర్వర్ధాన్ చ్ఛాదకం అంశుకం చండాతక మిత్యుచ్యతే.

2. ఒక పాదమును అడ్డుగా జార్చి చలింపజేయుట. ఇది దేశి పాద భేదము. 'అర్ధస్ఖలితికా తిర్యగేకాంఘ్రేః స్ఖలనం స్మృతా' - నృ.ర.

తతఝుణుత తఝ్ఝుణుత తాళమాన మృదంగ
తతవాద్యముల్[3] మ్రోయ ద్రుతగతులు వెలయంగ
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

14

మూఁగు ముంగురులలో ముద్దుపాపటబొట్టు
ఆఁగి యుల్లన నూఁగి యద్దు కుంకుమబొట్టు
గుండు చెవిపోఁగులో కొండగోఁగుల పూవు
దండుకొనఁ జెక్కిళ్ళ నిండు తళ్కుల ప్రోవు
ఆణిముత్తెపుఁజెల్మి సడ్డబాసయుఁ దెలుప
మునిపెదవి యనువునన్ ముచ్చటల్ బచరింప
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

15

సొగకన్నుల నార్ప సోఁకురెప్పల గాలి
నూఁగు కనుసన్నలన్ దోఁగి ప్రేయసుఁ జెలి
యాడఁగ;[1] ముఖాముఖి న్ననురాగి ముదయింప
చూడఁగాఁ బ్రియురాలి సొగసులన్ బసనింప
కౌఁగిళ్ళ బిగియార నొగిమీరు భావముల
దోఁగాడి మురిపెమ్ము తొల్కరించిన లీల
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

3. వీణాది వాద్యములు.
1. ఏలియాడు=ఇచ్చకములాడు - ప్రియముగా మాటాడు.

16

వర్థమానస్థాన పదగమన[2] మలరంగ
అగ్రస్ఖలితమ్ముగ[3] నటు జార్చి నిలువంగ
గిలుకు మెట్టెల రవళి గులికి పాదాంగుళుల్
కులికి కులుకులలోన మెలఁకువల వెల్గులున్
వ్రజవ్రజమధ్యమున[4] వర్తించి వలపింప
వ్రజవనిత ఉల్లాస భావములఁ దిలకింప
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

17

నీలివన్నియవాని నలినాక్షములవాని
వాలుఁగన్నులు చూపి డోలమానఁగ[1] నూని
మూఁపమునఁ జిబుకమ్ము ముద్దుగొని చిఱునవ్వు
వరుసలను బసరింప మరులుగొను హరిహార్వు
పలుకించి తిలకించి తిన్నఁగా నక్కునన్
సొలపుఁ బొలుపులఁ దలఁపు లలముకొన మక్కువన్
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

18

ముద్దుమోమున నిగ్గుటద్దమ్ము సూపినటు
దిద్దుచున్ గస్తురీ తిలకమ్ము దీర్చినటు

2. దేశిస్థానము. అడుగులు అడ్డముగ మడమలతో మడమ చేరునట్లు చేసినచో నది వర్ధమానము. 'పార్ష్ణిభ్యాం సంగతః పార్ష్ణి పాదౌ తిర్యఙ్ముఖే యదా, విధీయంతే తథా వర్ధమానాఖ్యం పరికీర్తితం'

3. చూ:—గోపికాలాస్యం 13వ పదము అధోపీఠిక.

4. ఆలమందల సమూహముల నడుమ.

1. ఓలము + ఆనఁగ — దేహము ఊఁగునట్లు.

కాటుకన్ గొనగోరఁ గన్నులన్ దాల్చినటు
వాటముగ ముక్కెరన్ బట్టి పెట్టిన యట్టు
చెలఁగు చెన్నులుమీరఁ జెవిపోఁగు గుట్టినటు
అలరు ముంగురు లల్లనదిమి నిల్పిన యట్టు
లాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

19

గ్రైవేయక మ్మొకటి కంఠానఁ దాల్చినటు
హావణిల్లు కంచుకము నంసమునఁ దొడిగినటు
చనుఁగవను సవరించి చనుకట్టు గట్టినటు
నునుపట్టు పయ్యంట నూలుకొల్పినయట్టు
పసిడి పావడ కటిన్ బదిలముగఁ గూర్చినటు
పసుపుపారాణిఁ దాఁ బాదాలఁబూసినటు
లాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

20

వాలుజడ సవరించి పూలు గ్రుచ్చినయట్టు
మేలైన గంధమ్ము మెయిఁ బూసి మురిసినటు
కరములను బంగారు గాజులను దొడిగినటు
వరనూపురమ్ములను బదములన్ దాల్చినటు
రత్న మేఖల కటిన్ బ్రకటించి చేర్చినటు
నూత్నభావమ్ములన్ నునుసిగ్గు గూరినటు
లాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

21

కొన వ్రేల లత్తుకన్ గోలంది కై కొనినంత
మునిపెదవులన్ బూయ ముద్దుగా నిడినంత
ఆరాగబిందువున నందమగు నీలిమము
వైరూప్యముగఁ[1] దోప వైలక్ష్యమున[2] మోము
మోమోడి త్రిప్పఁగా బుగ్గపైనది చిన్క
ఆ ముద్దు గోపాలు నటగాంచి తాఁబుల్క

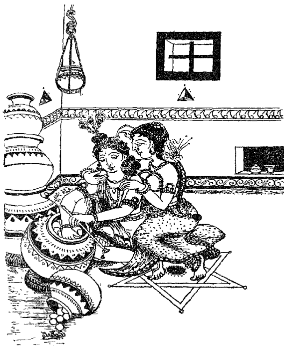
నాడినది గోపికా—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

22

వెన్నకై కవల వెన్న తిన్నఁగాఁ గాఁజేయ
చిన్నికృష్ణుఁడు వంగి చిటికెలోఁ దాడాయ
'అమ్మ! చిక్కితి' నంచు నడుఁగులో నడుగిడుచు
సమ్ముఖన్ జని వెన్క నిక్కి గుబ్బలఁ గ్రుచ్చు
'చంగునకో, యీ ముద్ద తొందరేలర?' యంచు
[illegible] చ్చి పొదువుకొని 'విద్ధకమ్మిది'[3] యంచు

నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

1. విరూపత్వముగ.
2. విస్మయంతో గూడిన భావమున.
3. అంతరాయముండు ఆలింగనసౌఖ్యం పొందక కౌఁగలించుకోవాలనే కోరికతో నున్న స్త్రీ పురుషులు ఒకరినొకరు తమ ప్రేమ సూచించుకొనేందుకు ఉపయోగించే కౌఁగిలింతలు నాలుగు: స్పృష్టకం - విద్ధకం - ఉద్ఘృష్టం - పీడితకం - అని. ఒంటరిగా పురుషుఁడు నిలుచునిగాని, కూర్చుండిగాని, యున్నపుడు స్త్రీ అతని దగ్గరున్న వస్తువును అందుకొనే దానిలాగా సమీపించి వానిని తన చన్నులతో

23

మురిపెమున మొల్లలన్ ముడువఁగా ముడిలోన
దరియు గోపకిశోరు తర్జింప రోషమున

గ్రమ్మట - అప్పుడు పురుషుఁడు స్త్రీ కౌగలించుకొనుట. 'ప్రయోజ్యం నాయికా స్థిత ముపవిష్టం వా విజనే కించి ద్గృహ్ణాతి పయోధరేణ విధ్యే న్నాయకోఽపి తా మవపీడ్య గృహ్ణీయాదితి విద్ధకం' —అని వాత్స్యాయనుఁడు.

వెంటాడి వెన్నుఁడా వేనలిని రొముడుపునన్
దండుకొని గుప్పిటన్ నిండుకౌఁగిలిలోన
అధరపానము చేయ యత్నింపఁ దామెచ్చి
మధురముగ నిమితక మ్మా[1]లరించి ముద్దిచ్చి

ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

24

లాలాటికావిధము[2] లలిమీరఁ గౌఁగలిన్
బాల పల్లవహస్త పాటలాంచితరుచిన్
చెక్కిళ్ళనొక్కి వీక్షింపఁ గన్నాపలో
మక్కువన్ దనమోము మారుగా నందులో
చిన్నికృష్ణుని గాంచి చిఱునవ్వులున్ గురియ
వెన్నుఁడున్ సతిన్; సతి కన్నులన్ గని వెలయ

నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

1. స్త్రీ పురుషునిమీద నమ్మకంలేక సిగ్గుపడుచుండగా పురుషుడు తన్ను ముద్దు పెట్టుకొనుమని బలవంతం చేసినచో, స్త్రీ పురుషుని ముఖంమీద తనముఖాన్ని యుంచి సిగ్గుతో నూరకుండుట - ఇక్కడ ముఖ మన పెదవులు. 'బలాత్కారేణ నియుక్తా ముఖం ముఖ మాధత్తేనతు విచేష్టిత మితి నిమితకం' - అని వాత్స్యాయనుడు.

2. ఇది - స్త్రీ పురుషులు ముఖంలో ముఖము, కండ్లలో కండ్లు నొసటిలో నొసలు తగులునట్లుగా నుంచి కౌఁగలించుకొనే విధం. 'ముఖేముఖ మా సజ్యాక్షిణీ అక్షో ర్లలాటేన లలాట మాహన్యా త్సా లాలాటికా' - అని వాత్స్యాయనుడు.

25

చౌసీతి బంధములఁ[1] జరియించి రేయెల్ల
గోసర్గమున[2] లేచి గోటితో[3] కురులెల్ల
సరిచేసి ముకురమునఁ జన్గవన్ సవరించి
అరచందమామవలె నంటునొక్కులుగాంచి
గోపాలు రూప మపురూపమ్ముగాఁ దలఁచి
శ్రీపాదరేణువును జేర్చి సక్కన వలచి[4]
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

1. స్త్రీ పురుష సంయోగమునందు ఎనుబదినాల్గు రతి బంధములు. ఇంకను మని మఱికొందరు. గ్రామ్య బంధాదులు. 2. ప్రాతఃకాలం 3. చన్గవపై నుంచిన ంద్రునివలె నున్న నఖక్షతాలను చూచి వానివల్ల కృష్ణుని రూపాన్ని తలచు అతని పాదములను ప్రేమతో మనస్సున నుంచినదనీ, మఱియు నఖక్షతాలకు ద రేణువను కర్పూరము నద్దుకొన్నదనియు భావం. నఖక్షతాలు రూపవత్, నవత్తులని రెండు విధాలు. ఏదైనా ఒక వస్తువు ఆకారాన్ని అనుకరిస్తూ ·గించే నఖక్షతాలు రూపవత్తులు. ఏ వస్తువు ఆకారాన్నీ అనుకరించక నేవి అరూపవత్తులు. రూపవత్తులు - అచ్ఛురితకం - అర్ధచంద్రాకారం - లాకారం - రేఖాకారం - వ్యాఘ్రనఖం - మయూరపదకం - శశప్లుతకం - పత్రకం - అని ఎనిమిది. స్త్రీ పురుషుల అనురాగాన్ని వృద్ధిచేయటంలో క్షతాలు, నఖక్షతాలు ఉపయోగం. 'తదాచ్ఛురితక మర్ధచంద్రో మండలం వ్యాఘ్రనఖం మయూరపదకం శశప్లుతిక ముత్పలపతక మితి రూపతోష్ట ం' - 'నాన్య త్పటుతరం కించి దనూన వివర్ధనం నఖ దంత సముత్థానాం ం గతయో యథా' - కంఠానికి ప్రక్క భాగాల్లో స్తనాలకు వెనుక భాగంలో ంద్రాకారంగా నఖక్షతాలు చేయుట అర్ధచంద్రకం - 'గ్రీవాయాం స్తన పృష్ఠే నఖ పద నివేశోఽర్ధ చంద్రకః' - అని వాత్స్యాయనుడు. - నఖక్షతాలు స్త్రీ నుభవానికి చిహ్నాలు. వానిని చూచుకొన్నప్పుడు స్త్రీ తాను పురుషునివల్ల న రతి అనుభూతి జ్ఞాపకం చేసికొని ఆనాటి తన ఆనందానికి కారకుడైన వి స్మరిస్తుంది. వానిపై అనురాగం వృద్ధిచేసికొంటుంది.

26

మైదీప కందలికల మధ్యమే కసరాక
మీఁదు మీఁదుగ నెగురు మేఖలయు వడిఁజోక
ఆ కంపితమ్ములో నలసతయుఁ బైసోఁక
వీఁకమై 'శాంతరస'[1] వీక్షణమ్ములు ప్రాఁక
ప్రావృత పదాంకములు[2] భంగిమలు ప్రకటించి
ప్రావృషా సమయ శంపాలత న్మరపించి

ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

27

తెలిపట్టు వలిపమ్ము మిలమిలల కప్పులో
మలసి నూఁగెడు బొండుమల్లియల కొప్పులో
అక్కఱిన్ మూఁపుపై నంటి యంటకఁ దారి
నిక్కు చన్గవపైని నిల్చి నిల్వక జారి
పొంగారు నూఁగారు కంగారుఁ గైకొంట
సంగైన నడుముపై నాడఁగాఁ బయ్యంట

ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

1. ఇది రసదృష్టులలో నొకటి సంతోషంచేతను, ప్రసన్నతచేతను పుట్టినది. కామావస్థకు లోబడినది. కనుబొమలాడింపుచుఁ గ్రేగంట చూచుచున్నది. 'హర్షోత్పన్నా ప్రసాదోత్థా కామం కామదశావతా. శృంగారేఽదిమతా కాంతాభ్రూక్షేపాంగ సవిగతా'

2. ఇది దేశిపాదము. లీలతో అంగలతను ద్రిప్పి పాదమును ఉద్వృత్తము (పైకెత్తి) చేయవలెను. ఇది మన్మథునకు క్రీడోద్యానమట। చూ: నృ.ర. 'లీలాయాంగలతా యత్ర వలితా చరణం భవేత్. ఉద్వృత్తం ప్రావృతం తత్ స్యాత్ పుష్పేషోః కేళికావనమ్' -

28

అహి శీర్షహస్తమ్ము[1] లట్టెజోడుగఁ బట్ట
పహిమీర శిరముపై వాలుచూపులు ముట్ట
నాగసర్పితకరణ[2] వేగమ్ము గమకించి
ఊఁగి పెడమొగముగా నూరుపాదములుంచి
విధుతమున[3] దేహమ్ము విదలించి ద్విసరగతి[4]
పదుగులోఁ బడగెత్తి పాములాడిన రీతి
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

1. సర్పశీర్షహస్తము పతాకహస్తము యొక్క అరచెయ్యి కొంచెం పల్లంగా వంచిపట్టవలెను. ఇది గంధము - పాము - మెల్లగాననుట మున్నగువానిలో నుపయోగము. 'పతాక తల నిమ్నత్వాత్ సర్పశీర్షకరోభవేత్' - 'చన్దనే భుజగే, మందే, ప్రోక్షణే, పోషణాదిషు.'

2. రేచితములై హంసపక్షములను హస్తములు (సర్పశీర్షమందలి చిటికెన వ్రేలు చాచిపట్టినది) ద్రుతముగా తిరుగగా, పాదములు స్వస్తికములై (హంస పక్షములు పార్శ్వములకు చేర్చి ఇతర చేతిపై మణికట్టుల చేర్చినది) విడివడి పరివాహితమై యుండుట - ఇది తరుణమదములందు వినియోగము.

3 వేగంగా శరీరము చలింపజేయుట.

4. అన్ని దిక్కులందు చేయదగిన గతులు మూడు. ఏకసర - ద్విసర - త్రిసర - అనేవి తాళంతో సరిగా సహజంగా అడుగుసాగుట ఏకసరగతి - ఒక పాదము ఒకసారి పెట్టి దానిదగ్గర నేలరాచును. మరొక పాదము పెట్టుచూ మొదటి పాదము ముందుకు సాగుచు మార్చిమార్చి చేయుట ద్విసరగతి - మొదటిది యడుగు మూడుసార్లు రెండవది రెండుసార్లు మొదటిదానివలె నడచుట త్రిసరగతి. 'స తాలా సహజా పాద సృతి రేకసరా మతా। సకృదాద్యం వినిక్షిప్య నిక్షిపేత్ చరణంపదమ్॥ భూపృష్ఠ నికటే తస్య న్యస్య న్నాద్యం పురస్సరమ్ యస్యాం పర్యాయతో ధీరైః ద్విసరేయ ముదీరితా॥ అస్యామేవ యదా పూర్వః త్రివారం చరణ స్సరేత్ ద్వివారం పూర్వవచ్చాన్యః త్రిసరేతి తదా మతా॥' నృ.ర.

29

సరిగ శిర మొకసారి పరివాహితమ్ముగా[1]
ఏరియు కనుఁగవ లెత్తి విస్మితము[2] చూపఁగా
చంచల భ్రూలతా సాంగత్యమున భావ
సంచారములు[3] వడిగ సాగించుకొని పోవ[4]
మల్లుకొనఁ బల్లవిత నుల్లమ్ము లలితమై
అల్లనన్ గోపాల కానంద నిలయమై
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

30

ఉట్టిఁ బెట్టిన పెరుఁగుచట్టి దింపుచు, గడ్డి
మిట్టపైఁ బెట్టి యట్టట్టె కవ్వమునొడ్డి
చిట్టిబుట్టినఁ జిల్కఁ జిందు మీఁగడతరక
లిట్టియలపైఁ[5] బడఁగ నిట్టెంకు చూపోలక[6]

1. ఒక ప్రక్కనుండి వేరొక ప్రక్కకు మార్చిమార్చి తలనాడించుట - ఆలోచన - ఆశ్చర్యం - రోషం - సంతోషం - లీల - అందు వినియోగం 'పార్శ్వాత్ పార్శ్వం శిరోనీతం పర్యాయైః పరివాహితం విచార విస్మయామర్ష హర్ష లీలాదిషు స్మృతం॥'

2. స్థాయి దృష్టి: నిర్మలమై. మీఁద తిరుగు నల్లగ్రుడ్డుతో రెప్పల రెండునూ విప్పారినట్లుండి సమముగా వికసించిన దృష్టి - ఇది విస్మయమున వినియోగము 'విపులోద్వృత్త తారాఒత్త హృష్టోభయ పుటాంచితా, సమా వికసితా దృష్టిః విస్మితా విస్మయే స్మృతా'

3. నిర్వేదము మున్నగు సంచారీ భావాలు వీనినే వ్యభిచారీ భావాలని వ్యవహారము. స్థాయి భావాదులందు మునిగితేలుచనియున్నై సంచరించు భావాలు.

4. భ్రూ నేత్రాది వికారములచే సంభోగేచ్ఛను తెలుపుచూ కొంచెం వికారము చూపెడి భావము హావము.

5. పార్శ్వములందు.

6. క్రేఁగంటిచూపులు వ్యాపింపగా.

వెన్క దాఁగిన వెన్ను నున్కఁ గన్గొనుచుండి
పున్క దాఁ బట్టుకొని ముద్దు లిచ్చుచు గొండ్లి'
యాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

31

కదలు కదలికలోనఁ గంచుకము ముడిపిడ
కొదమ గుబ్బలు పొదలి కొదరి యటునిటు చూడ
గొబ్బునన్ గప్పుకొనఁ గుంకుమార్ద్రి రజమ్ము
అబ్బురమ్మున దోఁగి యక్కనొక్కన నెమ్ము
పుల్కలన్ బొటరించి పురుడింప విరిదండ
తల్కులన్నలరింపఁ దమిగూరి నటులుండ
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

7. కుండలాకార నృత్యము. పూర్వము కళ్యాణ కటకంలో ఉత్సవాదులలో భిల్లజాతి స్త్రీ వేషం వేసికొని ఆదిపాడెడిదట। అది చూచి సోమేశ్వరుడను రాజు దానిని చిత్రగోండలీనృత్యమన్నాడట। ఇది చారిత్ర విశేషం - ఇంతకుముందే ప్రాచీనంగా ఈ నృత్యం 'కుండలి' అదే దేవతా స్త్రీకి పార్వతి సంగీతం. కోమలమైన నృత్యం నేర్పినదట। అందున యీ నృత్యం 'కుండలి' అని ప్రాచీనులు పేర్కొనిరి. నృత్తరత్నావళిలో 7వ అధ్యాయమున 'కుండలీ నామ మృద్వంగీం సుకేశీం దివ్యయోషితాం। సంగీతం కోమలం నృత్తం శిక్షయామాస పార్వతీ, తన్నృత్తం కుండలీ మాహుః తత్సంబంధాత్ పురాతనాః' అని వుంది. ఏమైనను విది దేశీయము - ప్రాచీనము. పరమారభోజ నృపతివంశము వాడగు జగద్దేవుడు వేముల వాడ ప్రాంతపాలకుడనీ అతని తండ్రి ఉదయాదిత్యుడనీ అతని తండ్రి గోండల క్షోణిపాలకుడనీ కొలనిపాక శాసన మొకటి తెలుపుచున్నది. 'నయ వినయ విలాసో శౌర్య లక్ష్మీనివాసః, శుభ విభవ విలాసో గోండలక్షోణిపాలః' అనుట గోండల దేశము మన తెలుగుదేశమున గల ప్రాంతము కావచ్చును. ఆ దేశమున నీ నృత్యము విరివిగా జనాదరణ మొందుటచే దీనికి గోండలీ (గొండ్లి) నృత్యమై యుండవచ్చు ననుట చారిత్రక సత్యము.

32

సింగారపున్ సిరులు బొంగార నంగులన్
భంగిమలు పొల్పారఁ బ్రకటించు హంగులన్[1]
స్థాయిలక్షణ[2] గతులు సాత్త్విక స్థితులలో[3]
సంయోగమై వెలయు సంచారి[4] విధులలో
నాయెడన్ స్వీయయై,[5] యన్య,[6] సామాన్యయై[7]
నాయికాలంకార[8] నటనానుభావయై[9]
ఆడినది గోపికా! — మధురముగ
పాడినది రాధికా!

1. అలంకరించిన అలంకారము - పద్ధతి - ముస్తాబు.

2. దేనిని విరుద్ధములుగాని, అవిరుద్ధములుగాని, మఱచుటకు సమర్థనీయములు గావో వానిని ఆస్వాదించుటకు మూలమైన ఆ భావమే స్థాయి. ఇందెన్ని సంచారీ భావాలు కలసినా నది యట్లే యుండును ఇవి ఎనిమిది - రతి, హాస, శోక, క్రోధ, ఉత్సాహ, భయ, జుగుప్స, విస్మయములు. ఇవి సత్త్వమువల్ల బుట్టిన వికారములుగాన సాత్త్వికములు.

3. ఇతరుల సుఖదుఃఖాదులను భావించి యట్లనే యగు స్వభావము - సాత్త్వికము - స్తంభ, ప్రళయ, అశ్రు, స్వేద, వైస్వర్య, రోమాంచ, కంప వైవర్ణ్యము లెనిమిది.

4. సాత్త్వికభావాలను రసోత్పత్తికి సహాయంగా చేసే భావాలు. సంచారీ భావాలు ముప్పదిమూడు. అవి నిర్వేదాదులు.

5. స్వీయ - అన్య - సామాన్య అను నాయికా భేదాలలో ఇది తొలిది. వినయము, ఋజుత్వము, మున్నగు సద్గుణాలు గృహకృత్యములందాసక్తి - పతివ్రత - అయిన స్త్రీ.

6. నాయికలలో రెండవది కన్య.

7. నాయికలలో మూడవది వేశ్య. - ఈ నాయిక ధీరయు, కళానిపుణ.

8. పదునెనిమిది భావ - హావములతో గూడినవి. వీనిని శృంగార చేష్టలందురు.

9. తన తన కార్యములచేత పుట్టిన భావము బయటికి తెలియజేయుచు లోకంలో కార్యరూపం పొందేది. అది కావ్యనాటక నాట్యాలలో అనుభావమందురు.

33

తమ్మిపైఁ దారాడు తుమ్మెదల్ దులకింప
నెమ్మిమై చెవులపై నెఱికురుల్ చలియింప
ఎగయు కనుసోగలో సాగియు చూపులు గులుక
మొగియు చిఱుపెదవులన్ మూఁగు నవ్వులు వలుక
లత్తుకల్ హత్తుకొన నెత్తి చేతులజంట
జొత్తిల్ల గుత్తముగ గుత్తివామనగుంట[1]
లాడినది గోపికా! —— మధురముగ
పాడినది రాధికా!

34

నీలిమబ్బులపైని నెలకొన్న హరివిల్లు
మాలలుగ దిగజారి మై వెల్లులకు నిల్లు
నిగ్గులన్ నిగుడింప నిక్కి కంఠము నూచి
జగ్గైన సిగనూచి జిల్గు కన్నులు వీచి
కేకి పింఛము విప్పి క్రీడింప నిలచినటు
పైకప్పు వసనమ్ముపై విచ్చి వెలసి; యిటు
లాడినది గోపికా! —— మధురముగ
పాడినది రాధికా!

1. ఇది బాలక్రీడ. రెండు కొయ్య పలకలందు నాలుగుగాని, ఆరుగాని, నిమిదిగాని, పండ్రెండుగాని, గుంతలుండునట్లు చేసి - వానిలో సరిగా నొక్కొక్క-ంతలో నాల్గుగాని, ఆరుగాని, ఎనిమిదిగాని, పండ్రెండుగాని, గవ్వలు లేక మతే వ వేసి 'వామనం' అని గుంతపై తట్టి ఆ గుంతలోని గవ్వలను తీసికొని ొక్కొక్కటి చొప్పున నన్ని గుంతలలో వేయుచు, గవ్వలు అయిపోయినచో ఆ గుంతలో నుండి మరలా గవ్వలను తీసికొని అట్లే వేయుచు నాడవలెను. అన్ని ంతలలోని గవ్వలు ఒక గుంతలోనికి వచ్చేట్లు చేసి 'వామనం' చెప్పాలి. ఈ ఆట నాలుగైదు భేదాలుగా వుంది ఆయా ప్రాంతాల్లో.

35

జిలిబిలీ చీరఁ[1] గుచ్చెళ్ళు జిలిబిలివోవ[2]
జిలిబిలిగ[3] గజ్జియలు చిందులాడుచు నిలువ
అందియల్ గడియములు హత్తుకొని పురుడింప
అందమగు లత్తుకల్ అడుగులన్ జిందింప
ఝల్లీగతి ధ్వనుల ఝల్లుమన నుల్లమ్ము
అల్లల్లఁ గుంకుమల్ చల్లి హల్లీసకము[4]
లాడినది గోపికా! —— మధురముగ
పాడినది రాధికా!

36

ఆ చూపులో బెళుకు లా సొంపులో మెఱుపు
లా చెక్కులోఁ దళుకు లా పెదవిలో నెఱుపు
లా భంగిలో నిలుపు లా చేతిలో మెలుపు
లా భూషలోఁ గులుకు లా గజ్జెలో కొలుపు[5]
లా యడుగులో మలుపు లా నడకలో నొడుపు
లా యచ్చరల్ మెచ్చ నోయారమున[6] నడవు[7]

1. చిన్నచిన్న మళ్ళుగల సన్నని పట్టుచీర.
2. ప్రకాశింపగా.
3. చక్కగా - మనోహరంగా.
4. స్త్రీలు ఒకరునొకరు చేతులు పట్టుకొని మండలాకారంగా తిరు చేయు నృత్యము. ఇది ప్రాచీనమగు నృత్యం. పదునెన్మిది నాటికలలో నొకటి
5. మృదంగాది వాద్యములు ప్రమోయించుట చూ: - కృష్ణతాండవం పదము అధోపీఠిక.
6. ఇది దేశీయ లాస్యాంగము - తొలుత నృత్యావయవాలు తాళంతోకూడి— ఉత్తరోత్తరంగా సర్వాంగ సుందరమైన నడకతో చాతుర్యవతియగు నర్తకి ఆటలో పెరుగుచుండుట లేక అభివృద్ధినొందుట 'నృత్యస్యావయవాః పూర్వ ప్రక్రాంతాస్తాల యుక్తిభిః। గత్యాసర్వాంగశోభిన్యా వర్ధేర న్నుత్తరోత్తరమ్। నర్తక్యాశ్చతురా యశ్చేత్ ఓయారః కీర్తిత స్తదా' —నృ.ర.
7. అడవులు—ఇది అచ్చమగు దేశీయ నాట్యభేదం. లేపాక్షి వేంకటనారాయణకవి—'నాట్యప్రదీపము' అనే గ్రంథంలో వివరించాడు. ఇవి ముప్పది రెండు.

లాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

37

క్రొందీవె లొండొండుఁ గూర్మి నల్లిన రీతి
క్రొందావి పూవులన్ గొసరి పైకొను రీతి
పికిలిపిట్టలు రెండు పేర్మిఁగూడిన రీతి
చికిలి ముత్తెపుఁ జేరు చెలఁగి మలఁగిన రీతి
కొదమతుమ్మెద జంట యదరి బెదరిన రీతి
అదటునన్ సప్పమ్ము కదలియాడిన రీతి

నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

38

'చల్లమ్మ! చల్లమ్మ! చల్లో!' అనుచు మున్న
చల్లమ్మఁబోవఁగా - వెళ్ళవలదని వెన్నుఁ
డడ్డపడి చిలిపిగా నాఁచికొని చల్లలున్
గడ్డ వెన్న పాల్ మీఁగడల్ కోకొల్లలన్
గొట్టి చేపట్టఁగా - గుట్టుగా వత్తునని
ముట్టి ముద్దిట్టి తా మురిపెమున నెత్తుకొని

ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

39

అలకలన్ జెమ్మటలు వలయమై యొగిమీఱ
లలిత మృగమద తిలక మలకనై జిగియీఱ

వీనిలో కొన్ని మార్గపద్ధతులకు సామ్యమున్నది - జంపదవ - తట్టు జగ్గడవ - జగ్గుజారడవ - మున్నగునవి.

కరకంకణ ద్యుతుల్ వరముద్రికల[1] నాడ
సరిపెనల్ సరిసరిగ నురముపై జంపాడ
జరత గాగర చెఱఁగు జారి మీఁగాళ్ళపై
సరసరన్ సవరింప సాఁగి మునివ్రేళ్ళపై
నాడినది గోపికా — మధురముగ
పాడినది రాధికా!

40

అదె నిహాంచిత శిర[2] మ్మదె విస్మితాలోక[3]
మదియె యుత్క్షేపభ్రూ[4]వదె మందనాసిక[5]
మ్మదె సముద్గమ నోష్ఠ[6]మదె ఫుల్లకపోల[7]

1. హస్తవిన్యాసము - (పతాకాది హస్తములు ప్రదర్శించుట) 'ముద్ర' యన్నది మంత్రశాస్త్ర విషయమున ప్రసిద్ధము. హస్తములు, ముద్రలు నాట్యమున ప్రసిద్ధములు.

2. కొంచెము మెడ ప్రక్కకు వ్రాల్చి, భుజములను మీదికెత్తిన శిరస్సు - ఇది స్త్రీల గర్వం - బిబ్బోకం - లలితములందు ప్రయోగము. 'గ్రీవాంచితా సముత్క్షిప్తా యత్రాంసౌ తన్నిహాంచితం - తదేతత్ - సుభ్రువాం గర్వబిబ్బోక లలితాదిషు'.

3. నిర్మలమైన మీద తిరుగు కనుగ్రుడ్లలో రెండు రెప్పలు విప్పార సమంగా చూచుట.

4. జతగా గాని - ఒక్కొక్కటిగా గాని - కనుబొమలు పైకెత్తుట - 'కార్యానుగత మస్యైవ భ్రువోః కర్మనిబోధత, ఉత్క్షేపః పాతనం చైవ భ్రుకుటీ చతురం తథా'.

5. నిశ్చలంగా వున్న ముకుపుటములు 'మందము' అందురు. ఇష్టార్థము తెలియజేయునపుడు అత్రమున విసుకు - చింత - శోకము లందుపయోగం. 'మందాతు నిభృతాస్మృతా', నిర్వేదౌత్సుక్య చింతాసు మందాం శోకే చ యోజయేత్'.

6. క్రింది పెదవి పైదానితోడ పైకి లేచుట - ఊచుట, కనికరించుట, ముద్దు గొనుట, బుజ్జగించుట మున్నగువానిలో నుపయోగము 'ఉత్తరేణ సహోద్గత్య సముద్గ మభిధీయతే, పూత్కృతా వనుకంపాయాం చుంబనే లాలనేపి చ'.

7. విప్పారిన చెక్కిళ్ళు-ఇది హర్షమునందు వచ్చును. 'ఫుల్లో వికసితే హర్షే.'

మ్మదె సివృత్తగ్రీవమదె ప్రసన్నరాగ
మ్మని శివుం డగజాత కర్ణాంతరస్ఫూర్తి
వినిపింప ముఖభావ విభవమ్మునన్ దీప్తి
నాడినది గోపికా—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

41

సోలపద్మమ్ములన్ [1] సొగసుందనమ్మిచ్చి
కీలకమ్మున [2] నిండు వలపు పలుకులు గూర్చి
చతురశ్రమును [3] బట్టి జక్కిణిన్ [4] బ్రకటించి

8. ప్రక్కకు త్రిప్పబడిన మెడ మరల తనచోటికి తెచ్చుట - ఎదురుపడుటలో నుపయోగము. 'స్వస్థానం పునరానీత నివృత్తాఽభిముఖాదిషు'.

9. స్వాభావిక - ప్రసన్నరక్త - శ్యామ మను ముఖరాగములలో నొకటి - శృంగారము, హాస్యములందు ప్రసన్నముఖరాగ ముపయోగింపవలెను. ముఖరాగమన ముగముపన్నె 'ప్రసన్నస్తు శృంగారాద్భుత హాస్యయోః' అని - ముఖరాగం లేక ఏ అభినయం ప్రకాశింపదు. అంగికాభినయాని కది ప్రాణం. 'ముఖరాగంవినాఽభ్యాం భజతేఽభినయోనహి. అంగికాభినయస్యాస్య ముఖరాగో హి జీవితం' —-నృ.వి.

1 చిటికెనవ్రేలు మొదలగు వ్రేళ్ళు సందుల గలవిగా త్రిప్పిపెట్టబడిన యెడల నది సోలపద్మమను హస్తము. ఇది వికసించిన పద్మం - పూలగుత్తి - కిరిటం - శ్లాఘించుట - రూపము - చక్కదనము - నర్తనము మున్నగువానిలో వినియోగము 'పుల్లపద్మే చ మంజర్యాంకిరీటేవర్తతేపి చ, శ్లాఘాయాం రూప సౌందర్యేన ర్తనే....' అభి ద.

2. సంయుతహస్తం మృగశీర్ష హస్తముల చిటికెనవ్రేళ్ళు వంచి చేర్చి పట్టినయెడ కీలకహస్తము. ఇది స్నేహం, ప్రియవచనములందు వినియోగం. 'కనిష్ఠే కుంచితేశ్లిష్టే మృగశీర్షే తు కీలకః, స్నేహే చ నర్మాలాపే చ వినియోగోఽప్య సమ్మతః.'

3 సంయుతహస్తం - రొమ్మున కెదురుగా కటకాముఖహస్తముల (కపిత్థ హస్తంలోని చూపుడువ్రేలు నడిమివ్రేలితో బొటనవ్రేలు పట్టినది) పట్టినయెడల చతురశ్రం. ఇది పెరుగు చిలుకుట - 'జక్కిణి' అను ఆట ఆడుట మున్నగువానిలో ప్రయోగము. 'చతురశ్ర స్మృతో వక్షః పురోగా కటకాముఖా' - 'వియోగో దధి మన్థానే జక్కిణీ నటనేఽపి చ' - అభి. ద.

4. ఒక విధమగు ఆట. పురుషులు స్త్రీలు కలిసి లేక ప్రత్యేకంగా నాడ

లత[5] నెంచి సహజంపు లావణ్యమందించి
సంయుతాఽ[6] సంయుతా[7] శ్రయ హస్తభంగిమల
నా యుమయు నధరమున నంగుళిడి సిగ్గిల్ల

నాడినది గోపికా — మధురముగ
పాడినది రాధికా!

42

పార్ష్ణి విద్ధము[1]నందుఁ బదిలముగ నిలువఁగ
పార్ష్ణి పార్శ్వమ్ము[2]లన్ బదగతులు వెలయంగ

పన్ను. ఇందు కోపు ఉపయోగింపబడును. (కోపులన కోలాటము వేయుట కుపయోగించు కఱ్ఱలు) - కోపులు వేయుచు చేయు నాట్యము 'జక్కిణి'. జక్కులను జాతి వారు చేయు నాట్యము కావచ్చును.

5. రెండుపతాక హస్తములు డోలాకారముగ బట్టినది - స్వభావ నటనమున వినియోగము. 'పతాకౌ డోలికాకారౌ లతాఖ్యః' - స్వభావనటనారంభే'.

6. రెండు చేతులు కూర్చిన హస్తములు.

7. విడిగానున్న హస్తములు.

1. ఇది దేశిస్థానము. కొంచెము ప్రక్కమొగమైన ఒక కాలి మడమతో ఇంకొక కాలి అంగుష్ఠము చేర్చియుంచుట 'కించిత్ పార్శ్వముఖ స్యాంఘ్రేః పార్ష్ణి మన్యస్య యోజయేత్, అంగుష్ఠేన యదా ప్రోక్తం పార్ష్ణివిద్ధాభిదం తదా'.

2. పార్ష్ణిగము - పార్శ్వగము - మడమ వెనుకకు నడచుట - ఇది గజ్జెల నాడించుట యందుపయోగము - ప్రక్కవాటుగా నిలుచుటగాని, నడచినగాని, పార్శ్వగము - ఇది ముల్లుదీయుట, నృత్తమున కూర్చునపు డనేక విధములుగ నదరుచుండును. 'పృష్ఠతః పార్ష్ణినా గచ్ఛన్ పార్ష్ణిగః కింకిణీవిధౌ। తిష్ఠన్ పార్శ్వేన గచ్ఛన్ వా పార్శ్వగః కంటకోద్ధృతౌ, ఆసనే చ భవేన్నృత్తే నస్ఫురో బహుభంగిభిః' నృ.ర.

ఖైరవాంఛిత రీతిఁ[3] బరువడిన్ వివరించి
సారెకున్ లోహడిన్[4] సాపేక్షమలరించి
అమరంగ సలగములు[5] నందాలు చిందించి
భ్రమరీల[6] పాటవము పాటముల[7] సంధించి
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

3. ఇది ఉత్ప్లుతి కరణము. నేలమీద నుండు ఒక కాలి తొడమీద రెండవ కాలిని మోపి అంచితముచేయుట (వంకరగా నుంచుట) 'పాదం మావిస్థితస్యాంఘ్రే ఊరు పృష్ఠే ద్వితీయకం। నివేశ్యాంచిత మాదద్యాత్ యత్ర తద్భైరవాంచితం'-నృ.ర.

4. ఇది ఉత్ప్లుతికరణము. లోహడి యన సమపాదమందు నిల్చి మీది కెగసి, త్రికము (నడుము) అడ్డంగా త్రిప్పి వెనుక మొగమై పడుట. 'ఉత్ప్లుత్య సమపాదస్థః తిర్యగావర్తిత త్రికః। పరాఙ్ముఖ పతే ద్యత్ర లోహడీ సా ప్రకీర్తితా'॥ నృ.ర.

5. ఇది ఉత్ప్లుతికరణము. క్రింది మొగమై మీదికెగరి, విడిపడిన అంగములతో ముందువక్కల నేలపై పడుట - ఉత్కటాసనముచేయుట 'ఉత్ప్లుత్యా వాఙ్ముఖోర్వోమ్ని విసృత్యాగ్రే పతన్ భువి। ఉత్కటాసన మాదద్యాత్ యత్రే దమలగంమతం' నృ.ర.

6. అంతర - బహిర - ఛత్ర - తిరిప - ఓతా - అలగ - ఉచిత - విద్యుత్ - చక్ర - శర - హస్త - కుంచిత - అంగ - అనునవి. భ్రమరీలు. చారీ విధానములకు వీనికి సంబంధమున్నది.

7. పాటము లిరువది యెనిమిది - తాడితపాటము లెనిమిది. ఉద్వృత్త పాటములారు. తక్కినవి సాధారణములు. దేశి వృత్తములో నివి మణిపూసలు - ఎడతెగని తాలితట్టులచే వాద్యముల పాటాక్షరములను 'తకిట' మున్నగువానిని స్పష్టముగా ఉచ్చరించు దానివలె రేఖా సౌష్ఠవములు గల పూర్వాంగము కదలింపక పట్టుపక్షత్తె నర్తించుట - పాదపాటవము. ఇట్లే తక్కినవి. 'పాటాక్షరాణి వాద్యానాం పాద పార్ష్ణైర్నిరంతరైః స్ఫుట ముచ్చారయంతీవ పూర్వకాయ మచంచలం। రేఖా సౌష్ఠవ సంపన్నం దధానా యత్ర నర్తకీ। నరనం కురుతే సోయం పాదం పాటః ప్రకీర్తితః' - భరతకోశము. ఇది. దేశీయ లాస్యాంగములో మున్నది.

43

చతురముగ[1] బొమలెత్తి సాగుచూడ్కులు సోఁక
ధుతగతిని[2] శిరమూఁచి వితాడిత పుట[3]మ్మొక
వైపు యేపుగాఁ గనుపాప లల్లల్లనన్
రూపములఁ బ్రాపులై ప్రోదిగా నిల్చినన్
అపురూప సౌందర్య మబ్జరేఖావళికి
విపులముగ సరితూఁగ వెలయు వెల్గులు చిలికి
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

44

చిన్నికృష్ణుని మురళి చిలికించు పాట, లో
గొన్న స్వరములన్ దమిఁగూర్చు భావాలలో
పల్కు-పల్కునఁ గుల్కు బెళ్కుల నొల్కింప
జిల్కు చూపులు గొల్ల చేడియలు పుల్కింప
ముచ్చటన్ నునుసిగ్గు ముచ్చటల హెచ్చరిక
లిచ్చి గుట్టుగాఁ దా వచ్చి తీర్చుకోరిక
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

1. రెండు కనుబొమల కూడికతో కొంచెం మెల్లగా చలింప జేయబడెనేని చతురభ్రువు. ఇది ముఖము తాకుట మనస్సంతోషములలో వినియోగము. 'ద్వితీయ సహితాస్తోకా స్ఫురితా మందమంధరా చతురాముఖ సంస్పర్శే హృదానందే చ సంభ్రమే.'

2. ఎడమ కుడిప్రక్కలకు కదలించుట - ప్రక్కలు చూచుట - ఆశ్చర్యం మన్నగువానిలో ప్రయుక్తం 'వామదక్షిణ భాగేతు చలితం తద్ధుతం శిరః' - పార్శ్వదేశావలోకనే జనాశ్వాసే విస్మయే చ' -

3. రెప్పలార్చుట - 'ప్రోక్తి మాహంతు వితాడితమ్'

45

డాలమ్ము[1] నొకసారి డిల్లాయి[2] నొకసారి
కోలాట[3] మొకసారి కొల్లాట[4] మొకసారి
పేరణియు[5] నొకసారి ప్రేక్కణ[6] మ్మొకసారి

1. దేశీయ లాస్యాంగము. చిఱుగాలిచే కదలు తామరాకులోని నీటిబొట్టు వలె నిబ్బరముతో నంగములు చలింపజేయుట 'మందానిల చలత్పద్మదలాంతజల బిందువత్। నిభృతోంగస్య సంచారో నృత్యేఽసౌ డాల ఉచ్యతే.

2. భావార్ద్రమైన హృదయము కలిగి హేలచే మందమై సౌష్ఠవము విండి, అంగనిములు సడలి మధురంగా నుండుట - 'భావార్ద్రహృదయం హేలమంధరా మందసౌష్ఠవమ్' శ్లథం మధుర మంగం చేత్ దిల్లాయి కథితా తథా' -

3. దీన్ని దండలాస్యమందురు. ఇందు ఎనిమిదిమంది మొదలు అరువది నాల్గురు వరకు స్త్రీ, పురుషులుండవచ్చు. రెండు చేతుల రెండు కోలలు (కోవులు) పట్టి వాని నొకదానినొకటి కలుపుచు నటించవలెను. 'స శబ్దం పంచభిర్హస్తైః కుర్వీరన్ దండమేళనమ్ -

4. బాకాలు - తప్పెటలు - తాళాలు - మద్దెళ్ళు - జేగంటలు - వాయించు చుండంగా అంచితము మున్నగు కరణములతో భ్రమరీలు చేయుచు - భయము గొల్పు పనులు చేయుచు నాడుట.

5. సమహస్తమను వాద్యము వాయింపబడిన తర్వాత రిగవణిపదం — పైసారం అను యతులతో శుష్కవాద్యం నడపవలెను. ఆపై ఉపశమనమైన యతితో ప్రేరణి ప్రవేశించి నటించవలెను. ఇది సాధారణంగా పురుషుడు చేయ వలసిన నృత్యం - ఛాందోపరి నృత్యమని నిఘంటుకారులు. దేశపద్ధతిలో విది స్త్రీ ప్రయుక్తం. సమహస్తముతో వాద్యముల మేళగింపు, యతిప్రహరణం - వాద్యం - పాట - పుష్పాంజలి - ఝుంకారం - రిగవణి - తుండుకం—చమత్కారం—ఆపై గీతాంగవాద్యం—ఉచ్చలితమైన యతి—అల్లి ప్రహరణం—దీన్ని 'పుటిల' మని కొందరు. పుష్పాంజలి అన్నారు.—నృ.ర.

6. తొలుత తాళములేని యాలాపంతో కూడిన ఝుంకారము. దానిపై పదము రూపకం. ఈ రెంటినడుమ ఓతము తప్పక యుండదగును. తరువాత కవిత—అవచ్ఛేదము—మలసము—ప్రహరణం ఇవి ప్రేక్కణంలోని ప్రబంధాలు, పిని పాటాక్షరాలతో సమంగా ఉత్ప్లుతకరణములతో భ్రమరీలతో ఉద్ధతమైన చారి మండలాలలో వర్తించుట—ఇది మిక్కిలి చమత్కారము కలిగించును.

చారణ[7] మ్మొకసారి చర్చరి[8] న్నొకసారి
రాసక మ్మొంకసారి రసభావ[10] మొకసారి
భాసిలన్ బాలగోపాలునిన్ మదిగోరి
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

46

మన్ను బొక్కింతివంచు మాయదారి వటంచు
వెన్న మెక్కితివంచు వేడుకలు గాదంచు
అల్లరీ డీవంచు నది మేలు గాదంచు
కల్లరీ డీవంచు వల్ల గాదని యంచు
ఊర్ధ్వమ్ముగా శిరము నొత్తి యా వెన్ను నటు
ఊర్ధ్వానన తర్జని[11] నుంచి బెదరించి నటు

7. ఇది సౌరాష్ట్ర దేశీయులు ఈ నృత్యము నెక్కువగా చేయుదురట: ప్రాచీనము. అనేకవిధములగు అనుప్రాసలు. మధురమైన పాటలు పాడుచూ రసోచిత రాగాలాపనలతో దేశ కాకువులతో పాడుచూ—ఖీ—ఖా—ఖూ శబ్దాలు చేయుచూ—చేతులు తట్టుచు, భ్రమరములతో పాదవిన్యాసములతో లలితంగా ఉద్ధతంగా వర్తించుట—ఇందు స్త్రీ కట్టు చీరకొంగు ముసుగు వేసుకొనవలెను.

8. రాసకమందే నాయికలు వర్ణతాళములతో గూడిన వాద్యాలతో మధురంగా ఆయా ఋతువులకు దగిన రాగాలతో పాడుచూ ప్రవేశించి శృంగార వీరములలో నాయకుని గుణాలు కీర్తించుచూ ఋతువర్ణలతో మండలంగా వసంతోత్సవమున వర్తించుట—

9. పిండి మున్నగు బంధములతో కట్టుబాట్లను ఆశ్రయించి నాయికలు పదునాలుగురు గాని, పంద్రెండుగురు గాని, ఎనిమిదిమందిగాని చేసే నృత్యం.

10. నవరసాలను భావాలతో ప్రదర్శించు నటనము. ఇందు అభినయమే ప్రాధాన్యము వహించును.

11. బెదిరించుట—ఒక సంఖ్యను దెలుపుట ముక్కు పట్టుకొనుటలో నుపయోగము. 'ఊర్ధ్వస్యాతర్జనై కత్వ యష్టిఘోణ గ్రహాదిషు' తర్జని (కటకా ముఖ

లాడినది గోపికా! — మధురముగ
పాడినది రాధికా!

హ స్తంలో చూపుడువేలు) ఏడు విధాలుగా సూచింపవచ్చు. ఊర్ధ్వననము—నతము—లోలము—కంపితం — జృంభితం — ఉద్వాహితం — చలం — అని 'పూర్ధ్వననా నతా లోలా కంపితా జృంభితా తథా, ఉద్వాహితా చలే త్యస్మిన్. తర్జనీ సప్తధా మతా॥ పూర్ధ్వననా భవే దూర్ధ్వ క్రియతేఽధోముఖీ నతా, లోలా

47

సర్వాభినయ[2] మహా సామర్థ్యమున్ గనన్
సర్వాంగములు బుల్క శర్వాణి సిగ్గునన్
స్వామి యక్కునఁజొక్కి సామేను లోఁగలయ
భామామణుల్ వింత భావమ్ములన్ వెలయ
పల్కు చిల్కలకొలికి ప్రాఁబల్కులన్ గలయ
పల్కు చెలిమగనికిన్ ఫక్కుమని నవ్వొలయ

నాడినది గోపికా! — మధురముగ
పాడినది రాధికా!

48

లాంగూల[2] మందుఁ బొల్పార నామని వేళ
అంగుగా మృగశీర్ష[3] మలర వేసవి వేళ

పార్శ్వాంతరం యాతా కంపితా స్పందితా స్మృతా॥ జృంభితాఽభిమతా కించిత్ కుంచయిత్వా ప్రసారితా' ఉద్వాహితా ప్రజంత్యూర్ధ్వం గచ్ఛంతీ కామత శ్చలా॥ నృ. ర.

1. అభినయములు నూటయిరువది యని 'అభినయ దర్పణము' అను తెనుఁగు పద్యగ్రంధమున దర్భా కవిగిరి విచిత్రరాయ పతంసుడు పేర్కొనెను. ఇవి ఈశ్వరాభినయము మొదలు కల్యాణాభినయము వఱకు కలవు చూ:- ఈశ్వరాభినయమునకు - ఉదా: 'ఎడమపదంబు నెత్తి మొక మించుక ముందర సాచి వెంటనే॥ ఎడమ కరంబు సాచి ధర నింపుగ సవ్యపదమ్ము చక్కగా॥ పుడమిని నిల్పి సవ్య కరమున్ నుదురందు నరాళకంబుగా॥ విడ నది యీశ్వరాభినయ మిందు విభాసన॥ కై లనందనా॥' ఇట్లే తక్కినవి. ఇందు శివుడు పార్వతికి చెప్పినట్లున్నది - అముద్రితము. ఈ కవి త్యాగయ్యకు సమకాలికుడు.

2. పద్మకోశ హస్తమునందలి ఉంగరపు వ్రేలు వంచి పట్టవలెను. 'పద్మకోశేఽనామికా చే న్నమ్రా లాఙ్గూలకో భవేత్.'

3. సర్పశీర్ష హస్తమందలి చిటికెనవ్రేలు బొటనవ్రేలు చాచవలెను. 'అస్మిన్ కనిష్ఠకాంగుష్ఠే ప్రసృతే మృగశీర్షకః'

వలిల సందంశమ్ము[4] వర్షాగమున వేళ
సరిగ శుకతుండమ్మై[5] సాఁగ వెన్నెలవేళ
హంసమ్ము[6] హర్షమ్మునందఁ జల్లని వేళ
సంసక్త పదమ్ము[7] జాఱ శిశిరము వేళ

లాడినది గోపికా! —— మధురముగ
పాడినది రాధికా!

49

అల నిగ్గుటద్దానఁ జెలువంపు బింబమటు
చెలి చెక్కుటద్దానఁ జెలి మోము చందమటు
కనిపింప వెన్నుఁడా కలికి చెక్కిలిముద్దు
గొని యెదుట సఖికిట్లు కోర్కె దీర్పఁగ ముద్దు
గోపాలుఁ జూచి తాఁ గ్రుంగి నిర్వేదమున
'పో పొమ్ము నన్ను నీ పొంద'నుచుఁ గోపమున

నాడినది గోపికా!——మధురముగ
పాడినది రాధికా!

4. పద్మకోశహస్తమందలి వ్రేళ్ళు మాటిమాటికి చేర్చి విడిచిపెట్టుచుండవలెను. 'పునః పునః పద్మకోశే సంశ్లిష్టా ప్రసృతా యది, సందంశాభిధహస్తోయం కీర్తితో భరతాగమే'

5. అరాళహస్తమునందలి ఉంగరపువ్రేలు వంచవలెను. 'అస్మిన్ననామికా వక్రా శుకతుండ కరో భవేత్.'

6. హంసాస్యము నడిమివ్రేలు మొదలు మూడువ్రేళ్ళను ఎడముగా చాచి బొటనవ్రేలు చూపుడు వ్రేలితో చేర్చవలెను 'మధ్యమాద్యాస్త్రయోఽఙ్గుళ్యః ప్రసృతా విరళా యది. తర్జన్యంగుష్ఠ సంయోగే హంసాస్యకర ఈరితః.'

7. ఐదువ్రేళ్ళను ఎడముచాచి, కొంచెమువంచి అరచేయి పల్లముగా పట్టిన పద్మకోశము. 'అంగుళ్యో విరళాః కించిత్ కుంచితాస్తల నిమ్నగాః పద్మకోశాభిదో హస్తన్నిరూపణముచ్యతే' ——

ఈ యారు హస్తములు వరుసగా షడృతువుల నభినయించుటయందు వివి

50

వృశ్చికపుఁ బుచ్ఛి కాకృతిఁ దీర్చి పాదమ్ము
గుచ్ఛించి వెనుక వీక్షించుచున్ దిలకమ్ము
అంగుష్ఠ నఖరేఖ యంటన్ లలాటికిన్[1]
బంగారు పావడటు దిగజార జఘునాన

యోగము. చూ: మాతృభూతయ్య రచించిన 'అభినయదర్పణము' - ఇది తెలుగుపద్య గ్రంథము.

1. వృశ్చిక కరణమందలి (వీపువంచి పాదము వృశ్చికపుచ్ఛమునలె దీర్చి కరిహస్తమును క్రమంగా ప్రయోగించునది) పాదము వెనుక మొగమై సాగినపుడు దాని యంగుష్ఠముతో నుదుట తిలకము రాచుట — అలాట తిలకము. 'అన్వర్థనామ యత్పృష్ఠం వృశ్చికం చరణం యధా[1] తదంగుష్ఠేన కుర్వీత యత్ర బాలే విశేషకమ్ లలాటతిలకం విద్యాత్ విద్యాధరగణావిధమ్'— నృ. ర.

అంగైన కుచ్చెళ్ళు పొంగువారెడు సరళి
చెంగునన్ గజ్జియలు సల్పు ఘుల్లుల రవళి
నాడినది గోపికా! —— మధురముగ
పాడినది రాధికా!

51

సరిగపధ సాస్సరిగ సరిగరిగ సాస్సధప
గరిగసరి పాప్పధప గగరిగరి ధాప్పధప
ధపధసా స రి గ రీ గ ప గ రి స గ రి స రీ
సపధసా సదపగరి గపగరిస సధసగరి[1]
హారిగీతికా సరళి మురళిలో మోహన[2]
స్వరములన్ బలికింప జగన్మోహనమ్మున
ఆడినది గోపికా! —— మధురముగ
పాడినది రాధికా!

52

తకధిమిత తకిటతక తకఝుణత తద్ధిమిత
తక ఝుణత తద్ధిమిత తకిటతక తకధిమిత
తద్ధిమిత ఝుంఝుణణ ధిద్ధిమిత ధిమ్మిణాం
ణద్ధికిట ధింధిమిత నద్ధిన్న తోంగిణాం
త్రైతక్క తక్కతోం దిత్తక్క తగ్గిణాం
ద్రుతగతులఁ[3] దాళములఁ బాతరల్[4] దండనా[5]

1. మోహనరాగ స్వరావళి.
2. మోహనరాగము. హరికాంభోజీరాగ జన్యము 28 వ మేళకర్త.
3. చూడుము: గోపికాలాస్యం 9 వ పదం అధో పీఠిక.
4. నర్తించుట - సంతోషంతో గంతులు వేయుటవలె నర్తించు విధానము.
5. అప్పుడప్పుడు తన్నకారము (తానశబ్దము) చేయుచు రాగ మాలపించి దాని కనుగుణ్యముగ నాడుట.

లాడినది గోపికా! — మధురముగ
పాడినది రాధికా!

53

అల్ల నల్లనిసామి యటులనే వత్తునని
కల్లలాడెనటంచు కిలికించితమ్ము గొని
రాకకై కనుగొంచు రాగాతిశయమునం
దేఁకటన్ బడి పొరలి యొక్కతే శయనమున
మెల్లనన్ గాల్గజ్జె ఘల్లనఁగ నుల్లమున
ఝల్లనన్ బల్లవించఁగఁ దాఁ దపనమునఁ[6]

నాడినది గోపికా! — మధురముగ
పాడినది రాధికా!

54

కమ్మనౌ తేనియల్ కెమ్మోవి గిన్నియన్
నెమ్మదిగ నందిత్తు సమ్మతిన్ ముచ్చటన్
ముద్దుగా నునుబుగ్గ నొద్దికన్ గ్రద్దుకొన
సద్దులేకయె గూర్తు నద్దుకొని ముద్దుగొన
సొగసుఁగుల్కుల పసన్ వగలు సూపెడు మేని
బిగువు కౌఁగిలినిత్తుఁ బగయేల స్వామియని

ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

6. తపనము: ప్రియురాలికి తన ప్రేమ భంగముకాగా మన్మథావేగమువ
గలుగు చేష్టితము.

55

తమము నిండినవేళ తలఁపు లై పెక్కురా
తమక మెక్కినవేళ తాళలేకుంటిరా
చలువవెన్నెలవేళ కలువనై యుంటిరా
వలపు చిల్కినవేళ గిలిగింత లొలసెరా
ఏవేళ రావేల! ఎదురొత్తు[1] లిత్తువని
ఆవేళ నీవేళ నదియేల? స్వామి యని
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

56

పూలు పూచెడువేళ పూతావి మత్తురా
గాలి వీచెడువేళ కలియ మనసాయెరా
మబ్బులాడెడువేళ గుబ్బలుబ్బినవిరా
ఎబ్బంగి నివ్వేళ నిబ్బరము నోర్తురా
ఏవేళ రావేల? ఎదురొత్తు లిత్తువని
ఆవేళ నీవేళ? నదియేల? స్వామి యని

1. స్త్రీ పురుషులు కామకేళిఁ దేలువేళ నొకరి నొకరు కౌఁగలింతలు మున్నగునవి యాచరించుట. స్త్రీ తన రొమ్మున పురుషుని రొమ్ము నదిమినచో పురుషుడట్లే తన రొమ్మున స్త్రీ రొమ్ము నదుముట. ఇట్లే రతిబంధక్రియ లాచరించునపుడు పురుషు డొనర్చినట్లు స్త్రీయును, స్త్రీ యొనర్చినట్లు పురుషుడును చేయుట - సురతక్రియల నిరువు రొక్కసారే చేయుటయని కొందఱి యభిప్రాయం. ఆంధ్రసాహిత్యంలో ఈ 'ఎదురొత్తులు' పదప్రయోగ ప్రథానం ఒక రాధికా సాంత్వన రచయిత్రి 'ముద్దుపళని'దే. - చూ: - 'సామి పైకొని రతి సల్పునో', యపు డీపునించుక 'యెదురొత్తు' లీయనమ్మ. రా. సా. 1. ఆ. - 'ఆ బిత్తరి తత్తఱిలక హత్తుకొని, తనకు తకుక్కమను చిలుక తేజీవజీరు హజారంబునం దమి చిలుక 'నెదురొత్తు' లిచ్చుచు పాటలేని మేటి గోటి పోటులం జొత్తిల్లు క్రొత్త నెత్తురుల మత్తిల్లు బిత్తరపు గుత్తంపు చనుగుత్తులొత్తి. - రా. సా. 4. ఆ.

ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

57

కనులందు భావములు కథలు చెప్పెడు వేళ
వీనులందున మురళి విందుగూర్చెడు వేళ
మనమనసులో మరులు మసకొన్న[1] నిసివేళ
మన మేను లొకటిగా పెనసి కలిసిన వేళ
ఏ వేళ రావేల? ఎదురొత్తు లిత్తునని
ఆ వేళ నీ వేళ నదియేల! స్వామి యని
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

58

లలితమ్ముగా బాహువుల నూపి మెలివడఁగ
కలిత కంకణ ఝుళంఝుళారవ మెసఁగంగ
సిగపురులు పురివీడ నెగసి శ్రీకృష్ణుఁ బె
పగలొలయ మెడచుట్టి కౌఁగలింపఁగ వడిఁ బె
"లలన! ఇదియేల?" యన "నే 'లతావేష్టిత
మ్మ'[2] లరింతు"నని యధరపానమ్ము చేసి తా
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

1. మసకొను: సంభోగమునందు కోరిక కలిగియుండుట.

2. లతావేష్టితము: ఇది స్త్రీ పురుషుల కామకేళియందలి ఆలింగన విధా
ములో నొకటి. మన్మథావేశమున నాయిక తన కెదురుగ నిలచియున్నపు రుష
తొడలు తన కాళ్ళచేత చుట్టుకొని చెట్టు నల్లుకొను తీగెవలె విడువక కౌఁగలిం
కొని కంఠధ్వని చేయుచు నతని క్రిందిపెదవి ముద్దుగొనుట. చూ: యజ్ఞియామాత

59

సయ్యాటలన్ జెలులు చల్లు గోరజమంత
వయ్యారి రాధికా వదనమ్ముపై సుంత

ప్రణీత కొక్కోక కళాశాస్త్రం - ఆశ్వాసం 1. "ఎదురుగనున్న నాయకు ప్రియేశ్వరు దగ్గరి యూరు యుగ్మమున్। పదములఁ జుట్టి వృక్షమును బ్రాఁకెడిఁ తీగెయుఁబోలె గౌఁగిటన్। వదలక చిక్కనొక్కి తలవంచి గళధ్వను బుల్లసిల్లఁగా। వధరము గ్రోలుచున్నయది యాది లతా విధి వేష్టింతంబగున్."

(ఇది వైశ్యదత్తుని సంస్కృత కొక్కోకమునకు తెనుఁగు.)

సోకిన న్నూదుచున్ సోగకన్నులు నార్చి
వీకమై గోపికలం దాంకి గౌరవమూర్చి
గోరజము తొలంగించి కోర్కె తీర్చితి విందు
''రార! నాసామి! రా-రావేల?'' యని వాడు[1]
లాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

60

ఆశ్లేష[2] మనువదన[3] మర్ధచంద్రము[4] లిచ్చి
విశ్లేషమే లేని ప్రీతి[5], కామము తెచ్చి

'ప్రియ మనుకృతవల్లీ విభ్రమా వేష్టయంతీ
ద్రుమ మివ సరళాంగీ మంద సీత్కార దీర్ఘమ్.
వదన ముదితఖేలాక్రంద మాచుంబనార్థం
నమయతి వివృతాంగీ యల్లతావేష్టితమ్॥'

1. హాలుని గాథాసప్తశతిగాథ 1 _ 89. ప్రాకృతం 'ముహ మారుఏణ తం కణ్హ గోరఅం రాహిఆ ఏ అవణేంతో। ఏతాణ వల్లవీణం అణ్ణాణవి గోరఅం హరసి॥' _ సంస్కృతం: 'ముఖమారుతేన త్వం కృష్ణః గోరజో రాధికాయాః అపనయన్। ఏతాసామ్ వల్లవీనాం అన్యాసా మపి గౌరవం హరసి॥ (గౌరవం — గోరజము _ గౌరవము)

2. కౌంగిలి 3. ముద్దుగాను విధాలలో నొకటి _ 'అలువదనచుంబనం' రతి చేయునపుడు పురుషుడు స్త్రీ పెదవులు రెండూ తన పెదవులతో గ్రహించి సంపుటంగా కూర్పగా స్త్రీయు సళ్లచేసి చుంబించుచు నిరువురు నాలుకతో జగడ మాడుట _ చుంబనం చేసేటప్పుడు చాల చప్పుడు చేయవలెను. రెండు పెదవులు చేర్చి చుంబించడంవల్ల 'సంపుటక చుంబనం' అవుతుంది. దానిలో భేదమే ఇది. అంతర్ముఖచుంబనమనీ _ జిహ్వాయుద్ధానికి సంబంధించినదనీ వాత్స్యాయనుడన్నాడు. ఇందు పొడవుగా చాచికాని, పొట్టిగా చాచికాని, ఒకళ్ళ నాలుకలు ఒకళ్ళు రాపిడి చేయవలెను. 'తస్మి న్నితరోపి జిహ్వాయాఽస్త్యాదశనాని ఘట్టయే త్తాలు జిహ్వే చేతి జిహ్వాయుద్ధం' _ 4. ఇది నఖక్షతాలలో భేదం _ గో.లా. 25 పదం అధో పీఠిక చూడుము. 5. ఇది నాల్గు విధాలు _ అభ్యాసక ప్రీతి _ అభిమానిక ప్రీతి—

సంభోగ చాతురీ సంతోష ముప్పొంగ
వైభవమ్మున సరస భావమ్ముఁ గూర్పంగ
అష్టవిధములు నేర్పి యనురాగమును నింపి
తుష్టిమై నెదవ్రాలు నిష్టసఖు హరిఁ దన్ని
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

61

వ్యాకోశమై కేశపాశమ్ము పడలేదు
వ్యాకీర్ణమై హారయష్టికుచములలేదు
చకితమై మేఖలయు జఘనాన దిగలేదు
ప్రకటమై నీవియును ఘట్టుమని విడలేదు
ఒకసారికే యిటుల నాగరింతు వేమిరతి![7]
ఇఁకచాలు స్వామి! యని యిచ్చతీరక నరతి[8]

సంప్రత్యయ - ప్రీతి విషయ ప్రీతి - అని కామతంత్రజ్ఞుల వచనం. 6. స్త్రీ పురుషుల అష్టవిధ సంభోగమునకు శృంగారాది రసభావ ఫలమునందుటయే కార్యం - అదే భావప్రాప్తి ఇందు స్త్రీ పురుషులకు కలిగే తృప్తిభావం. రేతస్సు విడిస్తేనేగాని స్త్రీ పురుషులకు భావప్రాప్తి కలుగదు. దానివల్ల లభించే సుఖసంతాపమే ఫలం. "సహ్యా సత్యాం భావప్రాప్తే గర్భసంభవః" - 'ఇతి బాభ్రవీయాః' - అని వాత్స్యాయనీయం. ఈ ఫలాన్ని కోరే స్త్రీ పురుషులకు కామశాస్త్రం క్రమాన్ని సూచించింది. స్త్రీ పురుషుడు తొలుత ఆలింగనం - చుంబనం - నఖక్షతం - కామ వికారం - సంభోగం - ప్రీతి - రసభావనలు క్రమంగా ఆచరించి ఆనందం పొంది భావప్రాప్తి ఫలాన్ని పొందవలెను. 'ఆశ్లేష చుంబన నఖక్షత కామబోధ। శీఘ్రత్వ మైథున మనన్త సుఖప్రబోధమ్। ప్రీతిస్తతోఽపి రసభావనమేవ కార్య। మేవం వితాంత చతురా స్సుచిరం రమన్తే' - భరతుడు. దీనిని అష్టవిధ సురతమనీ, అష్ట విధసంభోగమనీ అందురు. కొందరు 'దంతక్షత కూజిత కేశగ్రహణాద్య అష్టవిధ సురతమన్నారు. 7. స్త్రీ పురుషులు సంభోగవిషయమున కోరిక గలిగియుండుట 'తత్ర సంభోగవిషయ ఇచ్ఛావిశేషో రతిః' - ప్రతాపరుద్రీయం. 8. ప్రియునియెడ

నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

62

కాన్తయున్[1] జెమ్మటలు గ్రమ్మి జొబ్బిల లేదు
కస్తురీ కుంకుమలు కరిగి జారఁగ లేదు
ముంగురుల్ సవరించి ముద్దాడఁగా లేదు
అంగ్గైన నఖలేఖ[2] లంటింపఁగా లేదు
ఒకసారికే యిటుల నొగరింతు వేమిరతి?
ఇంక చాలు స్వామి! యని యిచ్చతీరక సరతి
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

63

రంగారు నూగారు హంగు చూడఁగ లేదు
పొంగారు గుబ్బలన్ బొంకమ్ము చెడ లేదు
పెదవులన్ బలుకాట్లు[3] పెట్టి కుట్టఁగ లేదు
ఎదహత్తి గుత్తముగ విదలింపఁగా లేదు

వ్యతిరేక విషయమై కలుగు వైరాగ్యము. 'అన్యత్రా ప్రీతి రతిః' - ప్రియ వ్యతిరిక్త విషయ వైరాగ్య మరతిః' - ప్రతాపరుద్రీయం.

1. కొంచెమైనను.

2. నఖక్షతాలు. చూ: గోపికాలాస్యంలో 25 వ పదం అధో పీఠిక.

3. దంతక్షతాలు - ఇవి ఎనిమిది విధాలు - గూఢకము, ఉచ్ఛూనకం, బిందువు, బిందుమాల, ప్రవాలమణి. మణిమాల, ఖండాభ్రకం. వరాహ చర్వితకం - 'గూఢక ముచ్ఛూనకం బిందు ర్బిందుమాలా ప్రవాలమణి ర్మణిమాలా ఖండాభ్రకం వరాహ చర్వితక మితి దశనచ్ఛేదన వికల్పాః' - అని వాత్స్యాయనుడు. స్త్రీ పురుషులకు నఖక్షతాలతో కలిగే అనురాగానికంటే దంతక్షతాలతో నెక్కువ అనురాగం కల్గుతుంది. 'ఉత్తరోష్ఠ మంతర్ముఖం నయనమితి ముక్త్వా చుంబనమితి రదన

ఒకసారికే యిటుల నోగరింతు వేమిరతి!
ఇఁకచాలు స్వామి! యని యిచ్చతీరక నరతి
నాడినది గోపికా! — మధురముగ
పాడినది రాధికా!

64

కళలంటి స్థానముల[1] గిలిగింత లిడలేదు
గళరుతమ్ములు[2] వెడలి కళలు జార్చంగ లేదు

స్థానాలి' - పై పెదవి, నాలుక, నేత్రాలు, వదలి చుంబనానికి చెప్పిన పది స్థానాలు దంతక్షతాల కుపయోగపడుతాయి. అంటే ముంగురులు, నుదురు అళికం, కండ్లు, కంఠం, చెక్కిళ్ళు, వక్షస్థలం, చన్నులు, గజ్జలు, చంకలు - కొందరు 'భగము' పదకొండవదిగా చెప్పినారు, కాని, అది కూడదు. చూ: వాత్స్యాయనీయం - 'ఊరు సంధి బాహు నాభిము లేషు లాటానాం' - అనుటచే నది శిష్టప్రయోగ యోగ్యంకాదు.

1. కళాస్థానములు పదునైదు. చూ: కృష్ణకాండపం 10ప. పదం అధో పీఠిక.

2. సంభోగసమయమున స్త్రీ పరవశయై కంఠమునుండి ధ్వని వెడలించుట - సీత్కృతము. ఇది అనేక విధాలు ముఖ్యంగా ఎనిమిది. 'హింకార - స్తనిత - కూజిత - రుదిత - సూత్కృత - దూత్కృత - ఫూత్కృతాని' - 'అంబార్థా శ్శబ్దాః వారణార్థా, మోక్షణార్థాశ్చ - అలమర్థాస్తేతే చార్థయోగాత్' పారావత - పరభృత హారీత, శుక - మధుకర, దాత్యూహ - హంస, కారండవ, లావక విరుతాని సీత్కృత భూయిష్ఠాని. వికల్పశః ప్రయుంజీత' - అని వాత్స్యాయనీయం అంటే హింకారం, స్తనితం, కూజితం, రుదితం, సూత్కృతం, దూత్కృతం - ఫూత్కృతం (నోరుమూసి కంఠంతో, ముక్కుతో హీ హీ అనడం - హుం హుం అనడం మొదలైనవి) అమ్మమ్మ - అగు అగు. విడు విడు, చాలు చాలు, అబ్బబ్బా చచ్చా చచ్చా - అనే శబ్దాలు - పావురం, కోకిల, తీతువు. చిలుక, తుమ్మెద గిద్దంగిపిట్ట, హంస, కారండవపక్షి, గోరువంక, మున్నగువాని ధ్వనులవలె ధ్వని చేయుట - ఇవన్నీ ప్రణయకలహంలో స్త్రీ పారవశ్యంతో చేసేవి.

నిద్దంపుఁజెక్కిళ్ళ నద్ది నొక్కఁగ* లేదు
వద్దు వద్దనుచుండ గ్రుద్దులాడఁగ లేదు
ఒకసారికే యిటుల నొగరింతు వేమిరతి?
ఇఁక చాలు స్వామి! యని యిచ్చతీరక నరతి

నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

65

ఆహార్యరాగమున[1] నతివ నలరింపఁగా
మోహామ్ము పైకొనఁగ ముగ్ధయై[2] మున్నుగా

*బుగ్గలపై చుంబనం, నఖక్షతాలు, దంతక్షతాలు. చేయుట - చాచినచేతి వ్రేళ్ళతో కొట్టుట (చపేటము) ప్రహణనము. తాపమనునది స్త్రీ పురుషులకు ఏర్పడే పోట్లాట ఒకరినొకరు నొక్కుంటూ, రక్కుంటూ, కొట్టుకొంటూ, తిరస్కరించుకొంటూ, ఎక్కిరించుకొంటూ సంభోగిస్తారు. ఇదే సురతం - ఇది అనురాగం మీద ఆధారపడింది. ప్రేమను వృద్ధిచేసేవి ఈ ప్రహణనాలు (చిరుదెబ్బలు) వీనికి భుజాలు, శిరస్సు, స్తనమధ్యం, వీపు, కటి, ప్రక్కలు, స్థానాలు. ఇవి నాల్గు విధాలు. అపహస్తకం - ప్రసృతకం - ముష్టి - సమతలకం - అనేవి. 'తస్య రాగశాత్ ప్రహణనమంగం, స్కంధే, శిరః, స్తనాంతరం, పృష్ఠం, జఘనం, పార్శ్వమితి స్థానాని' - 'తచ్చతుర్విధం అపహస్తకం - ప్రసృతకం - సముష్టి - స్వమతిలకమితి' - వాత్స్యాయనీయం.

1. ఇది రతవిశేషము. ఇవి ఏడు. రాగవత్తు - ఆహార్యరాగము - కృత్రిమ రాగము - వ్యవహితరాగము - పోటారతము - ఖలరతము - అనియంత్రితరతము - 'రాగవ దాహార్యరాగం కృత్రిమరాగం వ్యవహితరాగం పోటారతం ఖలరతం అనియంత్రితరత మితి రతవిశేషాః' ఆహార్యరాగమన - అంతకుపూర్వం కంటి చూపుల తోనే ప్రేమించుకొంటూ మనస్సులు చక్కగా కలియక అనురాగం కలిగి కలుగక వుండే ప్రేమికులు చూపులతోనే పొందేరతం. మధ్యస్థ రాగయోరారబ్ధం యదను రజ్యతే తదాహార్యరాగం' - వాత్స్యాయనుడు.

2. నవయౌవనవతియు, మదనవికారయు, రతిప్రతికూలయు, మృదు మానవతియు, అధిక లజ్జావతియు నగు స్త్రీ.

మూఢదూతిక[3] చేత ముచ్చటలు దెలిసికొని
గాఢానురాగమై గూఢముగఁ గోర్కెఁగొని
అభిసారికావృత్తి[4] హరిఁగూడి తమిదీర
నభివృద్ధిగా బంధనాభ్యాసము ల్మీర
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

66

ప్రకృతిలో వర్ణముల్ బరవశమ్మునఁగూడ
వికృతిలోఁ బ్రతిపదము విశదమ్ముగాఁ బాడ
ఆంగికాభినయమ్ము[5] లాహార్య యుక్తమ్ము[6]
అంగనాలలితమ్ము[7] నానంద బ్రహ్మమ్ము

3. నాయిక తనకై తాను ప్రియుని పొందుటకు దౌత్యము జరుపుకోలేదు. ముగ్ధురాలుగా గల నొక నాయకుని భార్యనుజేరి నమ్మించి, ఆమె నాయకుడెట్లు ఆమెను సురత క్రియాదుల దేల్చునో తెలిసికొని నాయకుని వశపరచుకొనే విధం నేర్చుకొంటుంది ఆ నాయకుని భార్య సంకోచం లేకుండా తన నాథుని చేష్టలన్నీ ఈ నాయికకు వివరిస్తుంది. వారి పొందు ననుకూలి పరుస్తుంది. కాన ఆ నాయకుని భార్యనే మూఢదూతి అంటారు. ఇది పురుషుని విషయంలో నాయకుడు తన భార్యనే అందుకు నియోగిస్తే ఆమె 'భార్యాదూతి.'

4 ఏ స్త్రీ మదన వశంవదయై కాంతుని తనకడకు రప్పించుకొనునో, లేక తానే కాంతుని కడకు పోవునో ఆ స్త్రీ - అభిసారిక - చూడుము:- రసార్ణవమున- "మదనానల సంతప్తా యాఽభిసారయతి ప్రియం। జ్యోత్స్నీ తమస్వినీ యాన యోగ్యాంబర విభూషణా స్వయం చాభిసరేద్యాతు సా భవే దభిసారికా."

5. అంగ - ప్రత్యంగ ఉపాంగములని మూడు. చూ:- గోపికాలాస్యం 2 వ పదము ఆదోపీఠిక.

6. నైపథ్యాన్ని రంగస్థలానికి కావలసిన సంభారాన్ని - సమకూర్చడం. ఇది పుస్తము - అలంకారము - అంగరచన - సజీవము - అని నాల్గు విధాలు. 'నైపథ్య విధానం స్యాదాహార్యః చతుర్విధః, పుస్తభూషాంగరచనా సజీవా పరికల్పితః'-

7. స్త్రీలతోకూడి యొప్పిదమైనది.

సాత్త్వికాంతర దివ్యతత్త్వమని[8] భరతముని
చిత్తమ్ములోఁ దలఁచు చిన్మూర్తి దలఁచుకొని
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

67

సుందరీమణులెల్ల బృందావనమ్మునన్
అందందు దాఁగికొని యదునందనందనున్
గికురించి పట్టుకొనఁ గిమ్మనక యుండఁగా
నొకరొకరికిన్ దెలియరాకుండ మెల్లఁగా
వారిజాక్షుఁ డొక మొగి వారికన్నులు మూయ
వారిజాక్షుల హృదయ పారిజాతము పూయ
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

68

నీ రూపులో నేన నా రూపులో నీవె
సారూప్యమున్ గూర్ప సాక్షాత్కరింపవే
నీమనసులో నేనె నా మనసులో నీవె
సామరస్యము గూర్ప సాక్షాత్కరింపవే
పరము నీవైనచో పరమాత్మ నేనౌచు
పరమార్థమును గోరి ప్రార్థింతు మొకచాచు
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

8. ఇతరుల సుఖదుఃఖాది భావములు చూచి వానిని భావించునపుడు ఆ భావనలో మనస్సునకు కలిగే మిక్కిలి యాశక్తి సత్యము. తత్సంబంధమైన యభినయం సాత్త్వికము. అందలి దివ్యభావ స్ఫురణమే దివ్యతత్త్వము.

69

*పుంఖాను పుంఖముగఁ బుంజుకొను విషయమ్ము
లాఖాతమై హృదయ మడఁగింప నిత్యమ్ము

* 'పుంఖానుపుంఖ విషయేక్షణ తత్పరోఽపి
బ్రహ్మావలోకన ధియం నజహాతి యోగి,
సంగీత — తాళ — లయ వాద్యవశంగతాఽపి
మౌళిస్థ కుంభ పరిరక్షణ ధీర్నటీవ —'

బ్రహ్మానందలోకన ప్రాభవుండు యోగి యోగి
బ్రహ్మాసన స్థితప్రజ్ఞుడై నిలిచినటు
తాళలయ వాద్యగీతానుగత యయ్యె సతి
మాళిస్థ కుంభ సంరక్షణోద్వేగమతి
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

70

సంగీత సాహిత్య సమగతులు సవరించి
రంగుచిత్రాకృతుల రమణీయ మలరించి
నాట్యశిల్పములందు నాణ్యమ్ము వెలయించి
మత్యాది తాళాంగమానమ్ము[1] లాలికించి
భావరంగమ్మునన్ వర్తించు కవిహృదిన్
పావనముగావించి నవకళాశ్వసూర్తి
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

71

ఆలాస్యమూర్తిలో నావిర్భవంబైన
శ్రీలీలలన్ దివ్య చిద్రూపమైయున్న

1. తాళము: కలా (ఐదు మాత్రల కాలము) కాలప్రమాణములచే నేర్పడునది. ఇది రెండు విధాలు - చతురశ్రము - త్రిస్రము - ఈ రెంటి కలయికచే మిశ్రమమగును. మఱియు - ఖండ, సంకీర్ణ, రూపక, ఝంపె, త్రిపుట, ఆట, ఏక, అని ఏడు విధాలు. ఒక్కొక్క జాతిలో నేడు విధాలుగా నైదు జాతులలోను, ఈ యేడు తాళాలు ముప్పదైదు భేదాలగును. ఈ తాళముల వలన లయ పుట్టును. అనగా వాద్య సామ్యమునలయ పుట్టును కావున వాద్య సామ్యము లయ యగును. 'ధ్రువో మఠ్య రూపకశ్చఝంపా త్రిపుట ఏవచ, అటతా శ్చైకతాళశ్చ సప్తతాళా ప్రకీర్తితాః' - సంగీత రత్నాకరము.

సర్వేశ్వరినిగాంచి సన్నుతుల నొనరింప
సర్వమంగళతోడ శర్వుండు తలవంప
చిన్నికృష్ణుఁడు చూచి చిఱునవ్వు చిందించి
మన్నింపఁ గన్నులన్ వెన్నునిన్ బ్రార్థించి
ఆడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

72

తారంగమని గోప తరుణీమణులు పాడ
తారంగమని బాలతండములు తడవాడ
తారంగమని దేవతాంగనలు నటియింప
తారంగమని మునుల్ తత్త్వముల్ వచియింప
తాగంగమని గోవు లీరువారుచుఁ బెంప
తారంగమని కృష్ణ తాండవము పఠియింప
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

73

బృందారకులు గోపబృందములు మెచ్చుచున్
గ్రందుకొని తను జూడఁ గ్రక్కునన్ లాస్యమున్
జాలించి కై మోడ్చి సంతసమ్ముప్పొంగ
బాలకృష్ణుని పాదపద్మముల వ్రాలంగ
కల్యాణియున్ వాణి, కల్యాణముగ జగ
త్కల్యాణమస్తు! శ్రీ కల్యాణమస్తనఁగ
నాడినది గోపికా!—మధురముగ
పాడినది రాధికా!

నీరాజనము

శ్రీయాదవేంద్రాయ
చిన్మయాకారాయ
మాయా వినాశాయ
మాధుర్య వచనాయ
వేణుకవలోలాయ
విశ్వాత్మరూపాయ
ప్రాణప్రదీపాయ
భక్తమందారాయ
ఓం నమః కృష్ణాయ
ఓం నమో దేవాయ
ఓం నమ శ్శర్వాయ
ఓం నమ శ్శ్రీశాయ
—ఓం నమోనమః

శ్రీమై దివ్యమూర్త్యై
శివారాధ్య ధాత్ర్యై
దయాపూర్ణ మత్త్యై
త్రయీరూపదాత్ర్యై
చిదానందదాయై
శ్రితాభీష్టదాయై
సదాసత్యవాణ్యై
జగన్మంగళాయై
ఓం నమో రమాయై
ఓం నమ శ్శివాయై
ఓం నమః ప్రభాయై
ఓం నమ శ్శుభాయై
—ఓం నమోనమః

—: శ్రీః :—

Sree Krishnathandavamu - Gopikalasyamu

Mynampati Venkata Subrahmanyam

Rs. 25/-

జననం: శ్రీ రుధిరోద్గారి శ్రావణ బహుళ ద్వితీయా బుధ వారం (28-8-1923)

తల్లిదండ్రులు: అన్నపూర్ణమ్మ, సుబ్రహ్మణ్యము.

నివాసం: బుడుగుంటపల్లె (రైల్వే కోడూరు - కడపజిల్లా)

ఉద్యోగం: ప్రధానాంధ్రాధ్యాపకుడు (రిటైర్డ్)

అభిమాన విషయం: లలిత కళారాధనం - ఆధ్యాత్మిక చింతనం - సాహితీ సమాలోచన

—: ర చ నా వ ళి :—

ముద్రితం: త్రిలింగ భారతి (పద్యం) మైసూరు విశ్వవిద్యాలయం వారిచే 1985 నుండి 1987 వరకు పాఠ్యాంశ గ్రంథముగా నిర్ణయించబడినది) శ్రీకృష్ణతాండవం - గోపికాలాస్యం (నాట్యం ప్రధానమైన గేయకృతి) శ్రీకృష్ణార్పణం (శతకం) శ్రీపాదరేణువు (శతకం) శ్రీమాతాన్నపూర్ణేశ్వరీ! (శతకం) (శ్రీశ్రీకంచి కామకోటి పీఠాధిపతులు శ్రీశ్రీజగద్గురు చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి స్వామి శ్రీపాదములకు అంకితము)

ముద్రితం హృదయవీణ - జాహ్నవీప్రసాదం - మాద్రి - రారాజహృదయం -

వ్యం: జేబున్నీసా - రక్తాంజలి - నాయకురాలి నిర్వేదం - కర్ణహృదయం

వ్యం: నన్నయభట్టు (చరిత్రాత్మక నవల) అల్లరిపిల్ల (వరూధిని-చరిత్రాత్మక నవల) సుగాలిరాముడు (మల్లరాజ చరిత్రాత్మక నవల)

కం: శాంకరీ ప్రియా! - విశ్వనాథ ప్రభో! లంబోదరా! బాలసుబ్రహ్మణ్యా!

టకం - నాటిక: విజయశ్రీ (శివాజీ నాటకం) తాళిబొట్టు - పల్లెసీమ - రచ్చబండ - మారని రూపాయి - భజగోవిందం (హాస్యనాటిక) - పోతన (రేడియో నాటిక)

నుం: అరణ్యరోదనం

లసాహితి: శ్రీమద్రామాయణ కథామాల - అకులు చెప్పిన అరవైనాలుగు కథలు - కమ్మని తామరపూల కథలు - నవసిద్ధుల కథలు - శిలాసుందరీ కథలు - తెనాలి రామకృష్ణ (సాహితీ వినోద కల్పనా కథావళి)

్యసావళి: మాధురీ మహిమ' - తాళ్ళపాక కవీంద్ర 'లలిత కళా తోరణం'